

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Ν. ΓΟΥΔΗ

ΠΡΩΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥ ΤΟΥ ΠΡΟΤΥΠΟΥ ΚΛΑΣΣΙΚΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ
ΚΑΙ ΠΡΩΤΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΤΗΣ ΒΑΡΒΑΚΕΙΟΥ ΠΡΟΤΥΠΟΥ ΣΧΟΛΗΣ

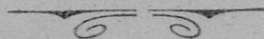
ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ

ΣΧΟΛΙΑ - ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ

Τιμῶνται δρχ. 22

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΓΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Π. Δ. ΚΥΡΙΑΚΟΥ
ΟΔΟΣ ΤΑΚΗ 13

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Ν. ΓΟΥΔΗ

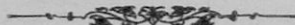
ΠΡΩΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥ ΤΟΥ ΠΡΟΤΥΠΟΥ ΚΛΑΣΣΙΚΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΚΑΙ
ΠΡΩΤΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΤΗΣ ΒΑΡΒΑΚΕΙΟΥ ΠΡΟΤΥΠΟΥ ΣΧΟΛΗΣ

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ

ΣΧΟΛΙΑ - ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Π. Δ. ΚΥΡΙΑΚΟΥ
ΟΔΟΣ ΤΑΚΗ 13

Ὁ συγγραφεὺς ἐπιφυλάσσει εἰς ἑαυ-
τὸν πάντα τὰ ἐπὶ τῆς κυριότητος τῶν
ὑπ' αὐτοῦ ἐκδιδομένων μεταφράσεων καὶ
τῶν ἄλλων ἐργασιῶν νόμιμα δικαιώ-
ματά του.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ

III. ΓΛΩΣΣΙΚΑ· ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ· ΖΗΤΗΜΑΤΑ

1-66. 1-9 *Ταντάλειος* τὸ ἐπίθ. ἀντὶ τοῦ πατρῶν. *Τανταλίδης* ὁ υἱὸς τοῦ Ταντάλου, βλώσκω (μολ-, μλο-, μβλω-), *ἔμολον*, *μέμβλωκα*, ἔρχομαι, πρὸβλ. *μολῶν λαβέ*, *ἀδιό-μολος*, εἰς τοῦτο *θραῖσιν ἵπποις* συνοδ. μετὰ τὸ ταχὺ (πτερωτόν του) ἄρμα, *Πίσσα* ἡ πόλις, *Πισαῖς* ἡ χώρα, *παῖς* ἀντὶ *παῖδες*, διότι ἡ λέγουσα ἀπέβλεπεν εἰς τὸ πλησιέστερον ὄνομα *Μενέλαος*, *Ἰφιγένεια* ἔπεξε. τοῦ *ἐγὼ*, *παῖς* παρὰθ., *Τυνδαρεία θυγάτηρ* ἡ θυγάτηρ τοῦ Τυνδάρεω, πρὸβλ. *Ταντάλειος* 1, ἀντὶ *Τυνδαρίς* ἡ Κλυταιμῆστρα, *ἦν πατὴρ ἔσφαξε ἀμφι...*, *ὡς δοκεῖ* ὅπως πιστεύεται, *πτυχαὶ* ἐλιγμοὶ τοῦ ἐδάφους, κοιλώματα, *κόλποι*, *δίλη* στρεφογύρισμα, στροβίλος, *ἀμφι δ.* γύρω, πλησίον τῶν παλιρροούντων ῥευμάτων, *ὡς στρέφει τὰ ὁποῖα προκαλεῖ ἄνω καὶ κάτω*, τῶν ὁποίων προκαλεῖ τὴν πλημμυρίδα καὶ ἀμπωτιν, *ἐλίσσω* στρεφογυρίζω, *κυάνεος* κυρ. περὶ τοῦ χρώματος τῆς τρικυμώσης θαλάσσης, σκοτεινός, *πυκναὶ αὔραι* τὰ συχνὰ πνέοντα ῥεύματα τῶν ἀνέμων.— 10-4 δὴ ὡς γνωστόν, *ὁ καλλίνικος στέφανος Ἰλίου* ὁ στέφανος τῆς λαμπρᾶς νίκης τοῦ Ἰλίου, γεν. ἀντικμ. *μετέρχομαι* ἔρχομαι κατόπιν τινός, καταδιώκω, τιμωρῶ, ἐκδικουῖμαι, ὑποκ. τοῦ ἀπαρεμφ. *Ἀγαμέμνων*, *ὑβρίζω* ἀτιμάζω, *τοὺς ὑβρισθέντας γάμους* τὴν ὑβριν τὴν προσγενομένην εἰς τοὺς γάμους (εἰς τὸν σύζυγον) τῆς Ἑλ., *φέρω χάριν* χαρίζομαι.— 15-25 *τυγχάνω* εὐρίσκω, *ἄπλοια* ἀδυναμία πρὸς πλοῦν, *πνεύματα* ἀνεμοὶ, καὶ εἰς τοῦτο νοητέον τὸ *δεινῶν*, *ἔμπυρα* (ἱερὰ) αἶ διὰ τοῦ πυρὸς θυσίαι, ἱεροσκοπία, ἱερομαντεία, *ὧ ἀνάσσων τῆσδε στρατηγίας Ἑλλάδος* βασιλεῦ, ὅστις χειρίζεσαι ἐδῶ τὴν στρατηγίαν τῆς Ἑλλάδος, ἔχεις εἰς χεῖράς σου τὴν ἀρχιστρατηγίαν ὅλων ἐδῶ τῶν Ἑλλήνων, *ἀφορμίζομαι ναῦς* ἀπομακρύνω τὰ πλοῖά μου ἀπὸ τοῦ ὄρου πρὸς ἀπόπλουν, ἀποπλέω τοῦ λιμένος, *χθονὸς* καταχρ., ἐφ' ὅσον τὸ ῥ. ἐνέχει ἐν ἑαυτῷ τὸν ὄρμον, : ἀπὸ τῆς ἀκτῆς, *οὐ μὴ* + ὄριστ. μέλλ. ἢ ὑποτακτ. ἄορ. σημαίνει ἔντονον ἄρνησιν : εἶναι ἀπο-

ἐρμηνεύεται

λύτως ἀδύνατον νά, εὐχομαι τάζω, ὅ,τι τέκοι ὅ,τι θὰ ἔφερον εἰς φῶς, θὰ παρῆγε, φωσφόρος θεά ἢ Ἄρτεμις ὡς δαδοῦχος (σεληναία θεά), δάμαρ-ριος θ. ἢ τὸν δόμον ἀραρίθκουσα, ἢ σύζυγος, ἀναφέρω ἀποδίδω, καλλιστεῖον ἔπαθλον τοῦ κάλλους, ἢ μτχ. παρεντίθεται εἰς τὸν λόγον τοῦ Κάλχ. ἀναφερομένη εἰς τὸ Κάλχας λέγει 16, τέχναι τὰ τεχνάσματα, αἱ δολοπλοκίαι, παραιροῦμαι μητροδὸς ἀποσπῶ ἀπὸ τῆς, ἐπὶ γάμοις ἐπὶ σκοπῶ, μὲ τὸ πρόσχημα νά νυμφευθῶ.— 26-33 τάλας-αινα λαν (τλήναι) δυστυχῆς, μετάρσιος (μεταίρω) μετέωρος, ὑψωμένος εἰς τὸν ἀέρα, κτγο. τοῦ ληφθεῖσα: ἀφ' οὗ μὲ ἐπίασαν καὶ μὲ ἐσήκωσαν ὑψηλὰ εἰς τὸν ἀέρα, πυρὰ ὁ βωμός, ὁ διορ. εἰς τὸ μεταρσία, καίνω, ἔκανον, κέκονα, κτείνω, ὁ πρτκ. ἀπόπειραν: ἐπρόκειτο νά σφαγιασθῶ, ἐκκλέπτω ἀφαρπάζω κρυφίως;: ἔξεκλεπέ (με 30 φόνου), ἀντιδοῦσα μου δεῦσα ἀντ' ἐμοῦ, πέμπω συνοδεύω, δι' αἰθέρα ἀντὶ δι' αἰθέρος ὡς συχνάκις παρὰ τραγικοῖς, οἰκίζω τινά βάλλω ἓνα νά κατοικήσῃ, νά καθίσῃ, ἐγκαθιστῶ, οὐ ὄπου, γῆς εἰς τὸ ἀνάσσει, ὅπερ ἔχει καὶ τὴν τοπ. βαρβάρουσι ἐν μέσῳ βαρβάρων, εἰς τοῦνομ' ἦλθε τόδε ἔλαβεν αὐτὸ ἐδῶ τὸ ὄνομα, ποδώκεια θ. τὸ ἀφηρ. τοῦ ποδώκης, τίθημι πόδα ὠκὴν ἴσον πιεροῖς ποιῶ τοὺς πόδας ἴσους πιεροῖς εἰς ταχύτητα, τρέχω ὡς νά εἶχον οἱ πόδες μου πιερά, ιθεις τίς μτχ.;— 34-41 τίθημι τοποθετῶ, διορίζω, ὕλοκ. Ἄρτεμις, ἰέρεια ὁ ἀττ. τύπος ἀντὶ τοῦ κοινοῦ ἰέρεια, ἔθεν συνεπεῖα τοῦ ὀποίου (διορισμοῦ μου), νόμοισι ἑορτῆς... κατὰ τοὺς νόμους τῆς ἑορτῆς, συμμορφουμένη πρὸς τὰ καθιερωμένα ἔθιμα τῆς τελετῆς, εἰς τὰ ὁποῖα εὐρίσκει εὐχαρίστησιν ἢ θεά, ἧς ἀναφέρω. εἰς τὸ Ἄρτεμις (κατ' ἄλλους εἰς τὸ ἑορτῆς), τὰ ἄλλα τὰς πράξεις τῆς ἐν γένει, τὰς ἀνθρωποθυσίας, αἱ ὁποῖαι ἐκτίθενται ἐφεξῆς, καὶ τὴν περι αὐτῶν κοίσιν τῆς: κατὰ τὴν σύνταξιν τὸ νόμοισι... μένει ἀνευ ὄ. κατὰ τὸ σχῆμα τῆς ἀποσιωπήσεως, διακοπτομένου τοῦ λόγου εἰς τὸ μόνον 36' καὶ ὅμως 38... διασαφεί τὸ ἀποσιωπώμενον! γὰρ ἔπεξ. τοῦ τὰ δ' ἄλλα σιγῶ, ὄντιος τοῦ νόμου καὶ πρὶν πόλει κατὰ τὸν νόμον, ὅστις, σημειωτέον, ἴσχυεν εἰς τὴν πόλιν καὶ πρότερον (πρὶν γίνω ἐγὼ ἰέρεια), θύω πάντα Ἑλλήνα, ὅς, κατέρχομαι ἐκ τοῦ ἀνοικτοῦ πεγάγους εἰς τὴν ἀκτὴν, πρβλ. καὶ κατάγομαι-ἀνάγομαι, κατάρχομαι τελῶ τὰ προκαταρκτικὰ τῆς θυσίας, σφάγια (αὐτῇ) ἢ θυσία, μέλει ἄλλοισι προσωπ. εἶναι καθῆκον ἄλλων, ἄρρητος ἀπόρητος (ἢ ἀνέκφραστος, ἀποτρόπαιος, φρικώδης), ἀνάκτορον-α (ἀνακτες οἱ θεοὶ) ἢ κατοικία τῶν θεῶν, ὁ κυρίως ναός, ὁ σηκός, τὸ ἄδυτον.— 42-55 λέξω θέ-

λω γὰ ἀνακοινώσω, **φάσματα** ὄνειρα, **καινός** πρωτοφανής, παράδοξος, : τὰ καινὰ δὲ φάσματα, ἀ..., **λέξω**, **τόδε** ἢ ἀνακοινώσεις αὐτῆ, **ἔστ' ἔστιν**, **ἄκος** οὐ. θεραπεία, ἀνακούφισις, πρβλ. **ἀκόμαι**, **ἀνήκετος**, **πανάκεια**, **δῆ** ὅπως πιστεύει ὅλος ὁ κόσμος, **εἴ τι...** πλ. ἐρ. μετὰ πρότ. ἀποπείρας: διὰ νὰ ἴδω ἂν αὐτὸ τὸ πρᾶγμα θά, **ἔδοξα** μὰ ἐφάνη, τὸ ἀσύνδ. ἐπεξ., **οικεῖν** πρτκ., **παρθένων** διαμέρισμα, θάλαμος τῶν παρθένων, **μέσοις** κτγρ. ἐν τῷ μέσῳ τοῦ, **νώτα** **χθονός** ἢ ἐπιφάνεια τῆς γῆς, **σειομαι** κλονίζομαι ἀπὸ σεισμόν, (**ἔδοξε** (κατὰ τὸ **ἔδοξα**)) **σεισθῆναι**, **σάλος** σεισμός, (**ἔδοξα**) **φεύγειν** ὅτι ἐτρόπην εἰς φυγὴν, **ἔξω** (**δόμων**) ἐν τῇ ὁδῷ ἢ ἐν τῇ αὐτῇ, **θριγκός** ἄ. ἢ στεφάνη τοῦ τοίχου (π. χ. ἐν τοῖς ναοῖς τὸ τμήμα τοῦ τοίχου ἀπὸ τοῦ ἐπιστυλίου καὶ ἄνω, ἐπίσης καὶ ἐν τῇ προσόψει τοῦ μεγάρου, ἰδ. Πίν. ΙΣΤ' 1 Ὁμ. ΑΒΓΔΖ ἡμετ. ἔκδ.), **δόμων** τοῦ μεγάρου, **πίτνω** πίπτω, **στέγος** οὐ. ἢ οἰκία, **ἐρείπιμος** (ἐρείπω κατακρημνίζω, πρβλ. **ἐρείπια**) κατερριμμένος εἰς ἐρείπια, **κτγρ.** τοῦ **βεβλημένον** : σωριασμένον εἰς ἐρείπια, **οὐδας-εος** οὐ. ἔδαφος, γῆ, **σταθμοὶ** κίονες, **ἄκροι σταθμοὶ** αἱ κορυφαὶ τῶν κίωνων, τὰ κιονόκρανα, **καθήμι** ἀπολύω κάτω, **ἐπίκρανον** κιονόκρανον, **φθέγμα** φωνή, **ὕδραίνω** ἠαντίζω, **αὐτόν** τὸν στῦλον τὸν λαβόντα ἀνθρωπίνην φωνήν, **ὡς θανούμενον** ὡς θῦμα προσωρισμένον εἰς τὸν θάνατον, **τιμῷ τέχνην** ἀσκῶ τὴν τ., τὸ ἀξίωμα, **τήνδε** τὸ ὁποῖον ἀσκῶ τώρα' τὰ ἀπροφ. **καθεῖναι-λαβεῖν** ἐκ τοῦ **ἔδοξεν** (ὁ στῦλος), ὅπερ νοοῦμεν ἐκ τοῦ **ὡς ἔδοξέ μοι** 50, τὸ **ὕδραίνειν** ἐκ τοῦ **ἔδοξα**. — 55-60 **συμβάλλω** ἐξηγῶ, **τέθνηκε** ἀσύνδ. ἐπεξ., **κατάρχομαι** **τινος** 40 κάμνω τὰ προκαταρκτικὰ τῆς θυσίας **τινός**, **χέρνιψ-βος-βες** θ. ὁ ἠαντιζόμενος κατὰ τοῦ θύματος ἁγιασμός, γενικῶς : τὸ ἠγιασμένον ὕδωρ, ἁγιασμός, **βάλλω** ἠαντίζω, **οὐδ' αὖ ἔχω** ἀλλὰ καὶ ἂν δὲν θέλω νὰ τὸ πιστεύσω διὰ τὸν Ὁρ., δὲν δύναμαι πάλιν, **συνάπτω** συνδέω, σχετίζω, ἐφαρμόζω, **φίλοι** οἱ συγγενεῖς, : εἰς ἄλλο συγγενικὸν πρόσωπον, **ὠλλύμην** ἐπρόκειτο νὰ θυσιασθῶ, πρβλ. **ἐκαινόμην** 27. — 61-6 **χοαὶ** σπονδαὶ πρὸς νεκροὺς (σπονδὴ κ. λοιβὴ κυρίως πρὸς θεούς), **ταῦτα** δοῦναι χοάς, οὐχὶ καὶ τὸ θάψαι, **πρόσπολος**, θ. θεράπαινα, **ἑλληνίδας γυναικας** παρὰθ. εἰς τὸ προσπόλοισι κατ' αἰτ. καθ' ἕλξιν πρὸς τὸ ἀς... ἀντι δοτ., **ἄναξ** ὁ Θόας, **ἀλλ' οὐπω** **πάρεισιν ἐξ αἰτίας** **τινός** παραλείπεται ὁ γὰρ αἰτιολογῶν τὸ εἶμι : ἀλλ' ἐπειδὴ διὰ κάποιον λόγον δὲν ἔχουν ἀκόμη ἔλθει **ἔδῳ**, **εἶμι** μέλλ., **δόμοι ἀνακτόρων** περίφρ., **τῶνδε** εἰς τὸ **δόμων**.

1 **Πέλου**, υἱὸς τοῦ Ταντάλου, βασιλέως τῆς Φρυγίας, ἔρχεται

εἰς Πίσαν τῆς Ἡλίδος πρὸς τὸν βασιλέα Οἰνόμαον, ὅστις φοβούμενος κατὰ χρησμόν μὴ φονευθῆ ὑπὸ τοῦ μέλλοντος συζύγου τῆς ἀγάμου θυγατρὸς Ἴπποδαμείας ἐκάλει πάντα μνηστῆρα εἰς ἀροτρομίαν καὶ πάντα ἠττώμενον ἐφόνευεν, ἐν ᾧ ὁ νικήσας αὐτὸν θά ἐγένετο γαμβρός του. Εἶχον ἤδη φονευθῆ 13 μνηστῆρες, ὅτε ὁ Πέλοψ ἐξήτησε τὴν χεῖρα τῆς Ἴπποδαμείας. Πρὸ τοῦ κρισίμου ἀγῶνος λαμβάνει παρὰ τοῦ Ποσειδῶνος χρυσοῦν ἄρμα μετὰ περωτῶν ἵππων, διὰ μεγάλων δὲ ὑποσχέσεων πείθει τὸν ἡνίοχον τοῦ Οἰνόμαου Μυρτίλον εἰς ἀπιστίαν κατὰ τοῦ κυρίου. Εὐθύς ἅμα τῇ ἐνάρξει τοῦ ἀγῶνος τὸ ἄρμα τοῦ βασιλέως ἐκτροχιάζεται καὶ ὁ Οἰν. ἀνατραπείς ἐφονεύθη, διότι ὁ ἀπιστος ἡνίοχος εἶχεν ἀφαιρέσει ἀπὸ τοῦ ἄξονος τὸν ἥλον τὸν συνέχοντα ἐπ' αὐτοῦ τὸν ἕτερον τῶν τροχῶν. Οὕτως ὁ Πέλοψ λαμβάνει τὴν Ἴπποδάμειαν καὶ τὴν βασιλείαν. Ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἀτρεὺς φονεύσας ἐκ ζηλοτυπίας μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του Θυέστου τὸν τρίτον ἀδελφὸν Χρῦσιππον ὡς μᾶλλον ἀγαπώμενον ὑπὸ τοῦ πατρὸς φεύγει ἐκ τῶν ἀρῶν αὐτοῦ εἰς Μυκῆνας, ὅπου ἐνυμφεύθη τὴν θυγατέρα τοῦ βασιλέως Εὐρυσθέως καὶ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πενθεροῦ λαμβάνει καὶ τὴν βασιλείαν. Ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἀγαμέμνων ἐκ τῆς Κλυταιμῆστρας, θυγατρὸς τῶν βασιλέων τῆς Σπάρτης Τυνδάρεω καὶ Λήδας, ἀπέκτησε τρεῖς θυγατέρας, ἐν αἷς καὶ τὴν Ἴφιγένειαν, καὶ τὸν υἱὸν Ὀρέστην. **Πίσαν** εἰς ταύτην ἀνῆκε καὶ ἡ Ὀλυμπία, ὁ ἱερωτάτος χώρος, ὅπου ἐτελοῦντο καὶ τὰ Ὀλύμπια. **6 Εὐρύπιος** κατ' ἐξοχὴν ὁ πορθμὸς μεταξὺ Εὐβοίας καὶ Ἀνατολ. Στερεᾶς Ἑλλάδος, ὁ καὶ *Χαλκιδικός* (ἐκ τῆς π. Χαλκίδος) καλούμενος, πολυθρόλητος διὰ τὴν παλίρροϊαν τῶν ὑδάτων του (πρὸβλ. καὶ τὴν παροιμ. *Εὐρύπιον εὐμεταβολώτερος κ.ἄ.*), ἣτις κατὰ τὸν Εὐρυπίδην ὠφείλετο εἰς τοὺς ὀρητικὸς ἀνέμους (τοὺς καταφερομένους ἀπὸ τῶν ἐκατέρωθεν αὐτοῦ ὑψηλῶν ὄρεων). **8** Περὶ τῆς θυσίας τῆς Ἴφ. ἰδ. τὰ πρὸ τῆς ὑποθέσεως τῆς *τραγωδίας*. Ἡ *Ἀύλις* ἦτο πολίχνη τῆς Βοιωτίας, ἀπέναντι τῆς Χαλκίδος, νῦν *Βαθύ*, ἔχουσα δύο κόλπους, τὸν βόρειον, *Μικρὸν Βαθύ*, καὶ τὸν νότιον, *Μεγάλον Βαθύ*, χωριζομένους διὰ βουνώδους προβολῆς, ἐφ' ἣς ἡ πολίχνη. *κλειναῖς* διότι ἐκεῖ εἶχε συγκεντρωθῆ ὁ στόλος τῶν Ἑλλήνων διὰ τὴν ἐπὶ τὴν Τροίαν στρατείαν. **10 χιλίων** διὰ τὸ στρογγύλον τοῦ ἀριθμοῦ, ὅπως καὶ ὁ Θουκ. I 20 ἀναβιβάζει αὐτὰς εἰς 1200, ἐν ᾧ κατὰ τὸν *Κατάλογον νεῶν* Ὁμ. Β ἦσαν 1186. **15** Ἐκεῖ πνέει συνήθως ὁ βορρᾶς (Στρυμονίας), ἐν ᾧ οὐριος πρὸς ἀπόπλουν ἄνεμος θὰ ἦτο ὁ νότιος ἢ νοτιανατολικός.

16 ἔμπυρα· ἡ μανικὴ τῶν ἔμπύρων συνίστατο εἰς τὴν παρατήρησιν τῶν ἐπὶ τοῦ βωμοῦ καιομένων θυμάτων, τῆς διαυγείας τῆς φλογός, τῆς κατευθύνσεως αὐτῆς, τῆς ἐντάσεως κλπ. 21 Ἡ Ἄρτεμις ἐτιμᾶτο καὶ ὡς φωσφόρος, σελασφόρος, δαδοῦχος, φέρουσα δᾶδας ἀνημμένας, σύμβολον τοῦ (σεληνιακοῦ) φωτὸς τοῦ ζωογονοῦντος τὴν φυτικὴν καὶ ζωικὴν ζωὴν. 24 Ὁδυσσεὺς τέχνας εἶναι τὸ τέχνασμα τοῦ Ὀδ. νὰ μετακληθῆ εἰς Αὐλίδα ἢ Ἴφ. ὑπὸ τὸ προσχημα μνηστείας καὶ γάμων μετὰ τοῦ Ἀχ., ὅστις ἐν τούτοις διετέλει ἐν παντελεῖ ἀγνοία τῶν τεκταινομένων. 27 μεταρσία ὡς ἀπεικονίζεται ἐν τοιχογραφίᾳ τῆς Πομπηίας, ἀντιγράφῳ τῆς πολυθρῦλῆτου εἰκόνας τοῦ Τιμάνθους, πρβλ. Πίν. I'. 30 Ταῦροι λαὸς ἀγρίων βαρβάρων, πειρατικῶν, ἀξένων (καὶ δὴ καὶ ἀνδροφάγων) καὶ τελούντων ἀνθρωποθυσίας, καὶ ἡ χώρα, ἦν κατόικον, ἡ Ταυρικὴ χερσόνησος, ἡ Κριμαία, ἐν τοῖς νοτίοις τῆς Ῥωσίας. 32 Θόας ὁ Εὐρ. παίζων ἐτυμολογικῶς πιστεύει ὅτι τὸ ὄνομα ἐδόθη εἰς τὸν βασιλέα διὰ τὴν ὠκυποδιάν του (θόος, θέω). 36 τοῦνομα καλὸν ὑπαινίσσεται τὸ ὄν. τῆς Ἀρτέμιδος Καλλίστη (Καλλιστώ). 40 κατάρχομαι κυρ. σημαίνει ἀποκόπτω πρὸ τῆς θυσίας τρίχας ἐκ τῆς κεφαλῆς τοῦ θύματος καὶ ῥίπτω αὐτὰς ὡς ἀπαρχὴν τῆς θυσίας εἰς τὸ πῦρ τοῦ βωμοῦ· ἐπίσης προκαταρκτικὰ τῆς θυσίας ἦσαν τὸ στεφάνωμα τῆς κεφαλῆς τοῦ θύματος, ἐπιχρῦσωσις τῶν κεράτων, ἄντιστος τῆς κεφαλῆς δι' ἀγιασμοῦ καὶ οὐλοχυτῶν (κριθαλεύρων) κλπ. 41 ἔσωθεν... Τὰ ἐνταῦθα λεγόμενα ἀντιφάσκουσι πρὸς τὸν στ. 72, καθ' ὃν αἱ θυσῖαι ἐτελοῦντο ἔξω ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τοῦ πρὸ τοῦ ναοῦ. 43 λέξω πρὸς αἰθέρα οἱ βλέποντες κακὰ ἐνύπνια διηγοῦντο αὐτὰ εἰς τὸν ἥλιον, ἵνα οὗτος ὡς διαλύων τὴν νύκτα διαλύσῃ καὶ ἀποσοβήσῃ καὶ τὰ κατὰ ταύτην γενόμενα. Καὶ σήμερον πολλαχῶς τῆς Ἑλλάδος ὁ βλέπων κακὸν ὄνειρον ἐπιφωνεῖ ἀτεινίζων πρὸς τὸν ἀνατέλλοντα ἥλιον: Ὅπως σκορπᾷ ὁ ἥλιος, ἔτσι νὰ σκορπίσῃ καὶ τὸ ὄνειρο. Πρβλ. καὶ Σοφ. Ἦλ. 424. 45 Ἀργεὶ παρὰ τραγικοῖς ἡ λ. σμ., τὰς Μυκῆνας. 60 Ὁ Στρόφιος, βασιλεὺς τῆς Φωκίδος, εἶχε νυμφευθῆ τὴν ἀδελφὴν τοῦ Ἀγ. Ἀναξιβίαν, ἔξ ἧς ἀπέκτησεν υἱὸν Πυλάδην. 62 ταῦτα ἐφ' ὅσον δὲν ἦτο δυνατόν νὰ κοσμήσῃ καὶ θάψῃ τὸ πτώμα τοῦ ἀδελφοῦ. 64 Ἑλληνίδας γυναῖκας, τὰς ὁποίας ἢ οἱ Ταῦροι θὰ εἶχον ἀπαγάγει ἐκεῖ ὡς πειραταί, ἢ θὰ εἶχον ἀγοράσει παρὰ πειρατῶν. Ἄλλ' ἀκριβέστερον θὰ μάθωμεν τὸ πρᾶγμα ὕστερον. 66 Πολλάκις τὰ τεμένη ἀρχαίων ἱερῶν περιεῖχον καὶ κατοικίας ἱερῶν ἢ ἱερείων, ἀλλὰ καὶ ὀπισθεν τοῦ σηκοῦ τοῦ ναοῦ

ὑπῆρχον οἰκήματα, ὅπου ἠδύναντο νὰ κατοικῶσιν οἱ ἱερεῖς, καὶ ὁ Παρθενὼν εἶχε τὸν παρθενῶνα, ὅπου ἴσως ἔμενον καὶ αἱ ἐργαστῖ-
 ναι, αἱ ὑφαίνουσαι τὸν ἱερὸν πέπλον τῆς θεᾶς.— *Τί παριστᾷ τὸ
 προσκήμιον; ἔχομεν ὑπαιγιμὸν τῆς ὥρας, καθ' ἣν ἀρχεται ἡ διδα-
 σκαλία τῆς τραγωδίας; τίς ἡ διάθεσις τῆς Ἰφ.; τί θανέμενε παρὰ
 τοῦ Ὁρ.; τί φρονεῖ περὶ τοῦ ἀξιώματος αὐτῆς καὶ τῶν ἀνθρωπο-
 θυσιαῶν; εἰς τί θὰ ἐχρειάζετο τὰς προσπόλους; Πῶς θὰ κληθῆ ὁ
 λόγος τῆς Ἰφ. (πρὸς τίνα ἀπευθύνει αὐτόν); πόσα πράγματα μαν-
 θάνομεν ἐξ αὐτοῦ;*

10. 7. 56 **67-122.** 67-76 φυλάσσομαι προφυλάσσομαι, μὴ τις
 βροτιῶν (ἔστιν) ἐν, στίβος ἅ. (στεῖβω πατῶ) ἢ (πεπατημένη) ὁδός,
 σκοποῦμαι κατασκοπεύω, ἐρευνῶ, μέλαθρον κυρ. ἢ κυρία δοκὸς ἢ
 ὑποβαστάζουσα τὴν ὄροφην (ὁ κορφιάς), ἢ ὄροφή, ἢ κατοικία ἢ
 ναὸς, ταῦτα δοκεῖ σοι εἶναι μέλαθρα θεᾶς; ἔνθα πρὸς τὰ ὁποῖα,
 στέλλω ναῦν κινητοποιῶ, διευθύνω, ποντίαν κτηρ. ἀντὶ ἐπιρ. διὰ
 τοῦ πόντου, διὰ τῆς ἀνοικτῆς θαλάσσης, ἔμοιγε νὰ συμπληρωθῆ,
 συνδοκεῖ ἔμοι συμφωνῶ καὶ ἐγώ, καὶ βωμὸς (δοκεῖ σοι εἶναι θεᾶς),
 οὗ καταστάζει ἀπὸ τὸν ὁποῖον στάζει κάτω, φόνος αἷμα, Ἕλληνηπιθ.,
 γούν τοῦλάχιστον, θριγκωμα ἢ στεφάνη τοῦ βωμοῦ, πρβλ. θριγκὸς
 47, ξανθὸς κόκκινος, κτηρ., σκῦλα τὰ ὄπλα τῶν φονευομένων
 (πολεμίων), ἀρτάομαι-ῶμαι ἀναρτῶμαι, κρέμαμαι, γέ ναί, ἀκροδί-
 νια τὸ ἀνώτατον μέρος (ἀκρο-) τοῦ σωροῦ (θλις-θινός) τῶν συγκο-
 μισθέντων καρπῶν (αἱ ἀπαρχαί), τὸ προσφερόμενον εἰς τοὺς θεοὺς
 τμῆμα, εἶτα πολεμικὰ λάφυρα, ἐξ ὧν ἐκλεκτὸν μέρος προσεφέρετο
 εἰς τοὺς θεοὺς, ἐκλεκτὰ ὄπλα, καθανόντων παθ. θυσιασθέντων,
 ἐγκυκλόω-ῶ περιστρέφω γύρω, πανταχοῦ, : χρεῶν σκοπεῖν (με) ἐγ-
 κυκλοῦντα ὀφθαλμὸν ἀντικμ.—77-94 ἄρκυς-ος θ. δίκτυον θηρευ-
 τικόν, παγίς, ποῦ ἐς ἄρκυν τήνδε τίνα τήνδ' ἐς ἄρκυν τί εἶναι
 αὐτῆ ἐδῶ ἢ παγίς, εἰς τὴν ὁποῖαν, αὖ πάλιν, ὅπως καὶ διὰ τοῦ πρώ-
 του σου χρησιμοῦ παρήγγειλες τὴν μητροκτονίαν, χρώω-χρῶ χρη-
 σιμοδοτῶ, πρβλ. χρησμός, χρηστήριον, : διὰ τοῦ χρησιμοῦ, τὸν ὁποῖον
 μοῦ ἔδωκες κατόπιν, ἀπ' οὗ προηγουμένως..., τὸ ἀντικμ. τοῦ χρή-
 σης συμπληροῦται ἐν 85 ἐλθεῖν..., ὅπου τὸ χρήσης ἐπαναλαμβάνεται
 αὐτοτελῶς διὰ τοῦ εἶπας, τίνομαι, τείσομαι, εἰσειάμην, ἐκδικοῦμαι,
 κατακτείνω, -έκτεινα κ. -έκτανον κ. -έκταν, ἐλαύνομαι καταδιώκο-
 μαι, διαδοχαὶ Ἔρ. ἢ διαδοχικὴ καταδίωξις τῶν (διότι αἱ ἡμίσειαι
 ἐκοιμῶντο καὶ τὸ ἄλλο ἡμισυ κατεδίωκεν ἐκ περιτροπῆς), ἔξεδρος
 ἔξω τῆς ἔδρας, ἔνθα διαμένει τις, ἔξεδρος χθονὸς ἔξω τῆς γῆς, πα-

τρίδος, καταχρ., πρβλ. ἀφορμίζεσθαι χθονός 18, ἐκπλήρημι συμ-
 πληρῶ, διανύω ὁλόκληρον, κάμπιμος ὁ ἔχων καμπάς, κ. δρόμος ὁ
 δρόμος τῶν ἀρμάτων ἐν τῷ ἵπποδρόμῳ, ὅπου ὄφειλον πολλάκις νά
 κάμπωσι τὸν καμπιτήρα (τὸ ἀντίθετον τῆς ἀφειτηρίας ἄκρον), πολύ-
 στροφος δρόμος, ἐλθὼν εἰς τὸ μαντεῖόν σου, τροχήλατος ὁ διὰ
 τροχῶν ἐλαύνων, τρέχων, : ἡ μανία ἢ περιφερομένη ἀκρόατητος, τὸ
 ἐπίθ. ἀποδίδεται εἰς τὴν μανίαν ἀντινάποδοθῆ εἰς τὸν μαινόμενον, :
 πῶς ἂν ἔλθοιμι εἰς τέλος μανίας πόγων τε, ἐκμοχθῶ ὑφίσταμαι,
 ὑποφέρω, περιπολῶ περιφέρομαι, ὄροι ὄρια, σύγγονος ἢ σὺν σοὶ
 γεννηθεῖσα, ἢ ἀδελφή, ἐνθάδε εἰς τὸ πεσεῖν, τέχνη 24, τύχη τινὶ
 ἀπὸ κάποιαν καλὴν τύχην, μ. λ., ἐκπλήρημι κίνδυνον φέρω εἰς
 πέρας τὸ ἐπικίνδυνον ἔργον, ἢ λ. ἐπαναλαμβάνει τὴν ἔννοιαν τῆς
 προηγουμένης μτχ., δοῦναι ἐκ τοῦ εἶπας 85, τὸ δ' ἐνθὲνδε ἀπ' ἐδῶ
 δὲ καὶ πέρα (τί θὰ ἔκαμνον οἱ Ἄθ. τὸ ξόανον), πέρα περαιτέρω,
 ἐπὶ πλέον, ἢ πρότ. παρενθ., ἔξειν (με) εἰδ. ἀρμφ. ἐκ τοῦ εἶπας
 85 μετὰ τὰ προηγηθέντα τελ. ἀρμφ. ἐλθεῖν-λαβεῖν-δοῦναι, ἐφ' ὧν
 τὸ εἶπας ἐκέλευσας, ἀμνησὴ ἀναμνησὴ, ἀνάπανσις, ἄξενος ἀφιλό-
 ξενος.—94-103 ἱστορῶ ἐρωτῶ (θέλων νά μάθω, οἶδα, ἵστωρ),
 συλλήπτωρ βοηθός, συνεργός, δρωμεν ὑπτικτ. ἀπορ., ἀμφίβλη-
 στρον (ἀμφιβάλλω περιβάλλω) κυρ. δίκτυον, ἀμφίβληστρα τοίχων
 ὁ περίβολος τῶν τοίχων τοῦ ναοῦ, ἐκβαίνω ἀναβαίνω, περῶ ἕως
 ἐπάνω, προσαμβάσεις αἱ βαθμίδες κλίμακος, πῶς ἂν μάθοιμεν πῶς
 εἶναι δυνατόν νά λύσωμεν τὸ αἴνιγμα, ὁ ἂν δις (ἄλλοι γράφουσι
 λάθοιμεν ἂν), ἡ (ἐσώμεν νοούμενον κατὰ ζευγμα μετὰ τὸ ἐκρησό-
 μεθα 98), λύω χαλαρώνω, ἀποσύρω, μοχλός ὁ μάνδαλος, ἡ ἀμπάρα
 ἢ κλείουσα ἔσωθεν τὴν θύραν τὴν αὐτὴν σημ. ἔχει καὶ ἡ λ. κλη-
 θρα, ὅτε ἀνεμένομεν μᾶλλον : κληθρα μοχλῶν λύσαντες τὸ χωρίον
 ἐφθαρμένον· χαλκότευκτος ὁ ἐκ χαλκοῦ τετυγμένος (τεύχειν), χαλ-
 κοῦς, ὧν οὐδὲν ἴσμεν πράγματα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα τίποτε δὲν γνωρίζο-
 μεν, λαμβάνομαι συλλαμβάνομαι ἐπ' αὐτοφώρῳ, ἀνοίγοντες ὁ
 ἔνεστ. ἀπόπειραν, μηχανῶμαι εἴσβασις μηχανεύομαι νά παρα-
 βιάσω τὴν εἴσοδον, ἢ περ (νη) ὄργ., ναυστολέω πλέω, ταξειδεύω.
 —104-15 κακίζω τὸν χρησμὸν μεταχειρίζομαι με δειλίαν, προ-
 δίδω ἐκ δειλίας τόν, ναοῦ δὲ ἡ ἀντίθ. εἰς 104, ἀπαλλάσσομαι
 ἀπομακρύνομαι, δέμας οὐ. σῶμα, μέλας ὡς τρικυμιώδης, διακλύζω
 βρέχω, πλύνω, νοτὶς θ. νοτιά, ὑγρασία, ὕδωρ, κῦμα, ἀπωθεν μα-
 κρὰν, βασιλεῖς αἱ ἀρχαὶ τοῦ τόπου, ὄμμα νυκτός ὁ ὀφθαλμὸς τῆς
 νυκτός, ἢ σελήνη, λυγαῖος β σκιερὸς, σκοτεινός, μόλη 1, τοῖ

ἀσφαλῶς, *ξέστων ἀγαλμα* ξόανον, ὡς κατεσκευασμένον ἐκ ξύλου δι' ἀποξέσεως, *προσφέρω πάσας μηχανὰς* χρησιμοποιοῦ πᾶν μέσον, ἢ αἰτ. τῆς μηχανῆς, διότι τὸ *τολμητέον* δεῖ *τολμᾶν* νῶ, ἐν ᾧ ἠδύνατο νὰ τεθῆ καὶ κατὰ δοτ. κατὰ τὸ *τολμητέον ἡμῖν, νῶν, τριγλύφος* θ. ἢ πλᾶξ τοῦ διαζώματος τοῦ θριγκοῦ ἢ ἔχουσα τρεῖς γλυφάς, *εἶσω τριγλύφων* ἀνάμεσα ἀπὸ τὰς τριγλύφους, διὰ μέσου τῶν μετοπῶν, ἰδ. Πραγμ., *ἔποι* (ἀντὶ ὄπου) *κενὸν* ἐκεῖ, ὄπου σχηματίζεται μεταξὺ αὐτῶν κενόν, *καθίημι* ῥίπτω κάτω, τὸ ἀπρμφ. σκοπόν, *ἀγαθὸς* ἀνδρεῖος, *πόνος* ἄθλος, κίνδυνος, *οὐδέν εἰσιν* οὐδεμίαν ἀξίαν ἔχουν, δὲν λογαριάζονται ποσῶς, *οὐδαμοῦ* (γῆς) εἰς οὐδὲν μέρος τοῦ κόσμου.— *116-22 πόρος* δρόμος, *κώπη* κωπηλασία, *αἶρω νόστιον* ἀπαίρω, ἀνάγωμαι πρὸς νόστιον, ἢ ἄρνησις πρὸς τὴν β' πρότασιν, ἢ α' πρότ. ἀντὶ μηχανῆς: ἀφ' οὗ ἄπαξ ἤλθομεν τόσον μακρινὸν δρόμον..., εἶναι ἀδύνατον νὰ γυρίσωμεν ὀπίσω..., *ἀλλὰ πεισιτέον' εὖ γὰρ εἶπας*, ὁ γὰρ αἰτιολογῶν τὰ ἐφεξῆς ἐξηγεῖται ἐπειδὴ, *χωρεῖν* (νῶ ἐκεῖσε) *χθονὸς ὄποι* (καθ' ἑλξ. πρὸς τὸ *χωρεῖν* ἀντὶ ὄπου), *λανθάνω* διαφεύγω τὴν προσοχὴν, μένω ἀπαρατήρητος, *κρύψαντε δέμας*, πρβλ. *δυῖκ. παρὰ τὸν πληθ. λήσομεν, τὸ τοῦδε* (ἐμοῦ) *γε* ἢ προσωπικότης μου, ἐγώ, *γενήσεται αἷτιον* (τοῦ) *πεσεῖν θέσφατον* (ὄ, *ἔφη ὁ θεός*), ὁ χρησμός, ὑποκ., *πίπτω* ματαιοῦμαι, δὲν ἐκπληροῦμαι, *ἄχρηστον* κτηρ., *σκήψις* (σκήπτομαι στηρίζομαι) στήριγμα, διὰ τοῦ ὁποίου δικαιολογοῦμέν τι, δικαιολογία, πρόφασις, : οὐδεὶς ἄθλος, ὁσονδήποτε βαρὺς καὶ ἂν εἶναι, ἐπιτρέπει διὰ τοῦτο δικαιολογίαν εἰς τοὺς νέους νὰ ὑπεκφεύγουν αὐτόν.

74 σκῦλα ἠρητημένα Οὕτω καὶ οἱ Ἀθηναῖοι εἶχον ἀνακρεμάσει ἀπὸ τοῦ ἐπιστυλίου τοῦ Παρθενῶνος ἀσπίδας βυρβαρικές, τὰς ὁποίας εἶχεν ἀποστείλει πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἀλέξανδρος μετὰ τὴν νίκην του παρὰ τὸν Γρανικὸν ποταμόν. *77..* Παράπονα κατὰ τῶν μάντεων καὶ τῶν μαντείων ἰδ. ἐν ἡμετ. *Μαντεῖω τῶν Δελφῶν* σ. 267, 97, 116-7. *78 χρήσας* Τὸ περιεχόμενον τοῦ χρησμοῦ ἐκτίθεται 85 κέ. *79* Πῶς παρδείχοντο οἱ χρησμοὶ ὑπὸ τοῦ Δελφικοῦ μαντείου ἰδὲ τὸ ἡμέτ. *Μαντεῖον τῶν Δελφῶν* ἐν σελ. 55-100. Αἱ Ἐρινύες, Τεισιφόνη, Μέγαιρα καὶ Ἀληκτώ, θυγατέρες τοῦ Σκότου καὶ τῆς Γῆς ἢ Νυκτός, εἶναι ὄργανα τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας τῶν θεῶν, ἀκοίμητοι φύλακες τῆς φυσικῆς καὶ ἠθικῆς τάξεως ἐν τῷ κόσμῳ Ὁμ. Τ 418. Ὅθεν τιμωροῦσι τὴν ἀσέβειαν τῶν τέκνων πρὸς τοὺς γονεῖς, νεωτέρων ἀδελφῶν πρὸς πρεσβυτέρους καὶ τὴν ἐπιτοχίαν πρὸς τοὺς θεοὺς. Ἐπειδὴ δ' ἐπικαλοῦνται δι' ἄρῶν

ὑπὸ τῶν φονευομένων ἢ ἀδικουμένων (Ἄρα προσωποποιία τῶν καταρῶν καὶ τῆς αἰμωγῆς τοῦ φονευομένου, ὅστις ἐπικαλεῖται πρὸς ἑαυτὸν ἐκδικητήν), καλοῦνται καὶ Ἄραί, ὡς τοιαῦται δ' ἐλατρεύοντο καὶ ἐν Ἀθήναις (ἐξ ὧν καὶ ὁ Ἄρειος πάγος), κατ' εὐφημισμὸν δὲ καὶ Σεμναὶ καὶ Εὐμενίδες. **87** Τὰ ἀρχαιότατα εἰδῶλα τῶν θεῶν, τὰ ξόανα, ὧν ἄγνωστος ἦτο ἡ ἀρχή, ἐπιστεῦοντο ὡς ἔργα θεῶν ἢ ἡρώων, πεσόντα ἐξ οὐρανοῦ, διπετῆ' τοιοῦτον ἦτο καὶ τὸ ἐν τῷ Ἑρεχθεΐῳ (ἐν τῷ ναῷ τῆς Πολιάδος) ξόανον τῆς Ἀθηνᾶς, τὸ βρέτας. **107** πόντος μέλας ὁ χαρακτηρισμὸς οὗτος ἐπεκράτησε κατὰ μικρὸν παρὰ τοῖς ναυτικοῖς καὶ ὁ Εὐξείνιος πόντος καλεῖται *Μαύρη θάλασσα*. **108** νεὼς ἄπωθεν διότι, ἂν ἀνεκαλύπτετο ὑπὸ τῶν ἐγχαυρίων τὸ σκάφος, θὰ ἐπληκολούθουν ἔρπυνοι περὶ αὐτὸ πρὸς ἀνεύρεσιν καὶ τοῦ πληρώματος. **113** Ἡ τριγλύφος ἔφερε δύο καθέτους γλυφάς, κοιλότητος, καὶ ἀνὰ ἡμίσειαν εἰς τὰ δύο ἄκρα, αἵτινες ἀπετέλουν τρίτην γλυφήν, ἐξ οὗ τὸ ὄνομα τῆς λ., κάτω δὲ φέρει ἐξ προεξοχίας, τὰς σταγόνας. Αἱ τριγλύφοι ἀπετέλουν τὸ διάζωμα ναοῦ δωρ. ἑρῦμοῦ, τὸ ὑπερκείμενον τοῦ ἐπιστυλίου, τιθέμεναι κατὰ τὴν κατακόρυφον τῶν κίωνων καὶ κατὰ τὸ μετακίονιον, οὕτως ὥστε μεταξὺ δύο τριγλύφων ἀφίετο ὀπή, δι' ἧς, ἐὰν τὸ διάζωμα ἦτο ἐπὶ τοῦ τοίχου τοῦ σηκοῦ, εἰσῆρχετο ἔξωθεν φῶς εἰς τὸν ναὸν καὶ ἠδύνατό τις ἔξωθεν νὰ ἴδῃ τὰ ἐν αὐτῷ. Ἡ ὀπή αὕτη ὕστερον ἐκλείσθη διὰ λίθου ἀπλοῦ ἢ γλυπτοῦ, ὅστις ὡς κλειῶν ὀπήν μεταξὺ δύο τριγλύφων ὠνομάσθη μετόπη, *Τσοῦνια* Ἱστορία τῆς Ἀρχ. Ἑλλ. τέχνης σ. 80, 84.—*Διὰ τίνος παρόδου παρέρχονται Ὁρ. καὶ Πυλ. ; πῶς παρέρχονται ; τίς προηγείται ; τίς ἡ στάσις τοῦ Ὁρ. πρὸς τὸν φίλον, πρὸς τὸν Φοῖβον καὶ πρὸς τὸ ἐγχείρημα ; πῶς χαρακτηρίζεται ὁ Πυλ. ; Ποῖα νέα πράγματα διαφέροντα μαρθάνομεν ἐκ τοῦ τμ. 67-122 ; διὰ τίνος παρόδου ἀπέρχονται οἱ φίλοι ; Τίνα διαφέροντα πράγματα ἐμάθομεν ἐκ τοῦ ὅλου τμήματος 1-122 ; περὶ τίνα πράξιν θὰ πλεχθῆ ἡ τραγωδία ; ποῖον τὸ ἐλατήριον τῆς πράξεως ; τίνα τὰ κατέχοντα ἡμᾶς συναισθήματα ; πῶς θὰ ὀνομασθῆ τὸ τμήμα ὡς τὸ πρῶτον μέρος τῆς τραγωδίας ; πρὸς τί μέρος σημερινῆς τραγωδίας ἀντιστοιχεῖ ; πόσας σκηνὰς περιλαμβάνει ; Γλῶσσα, μέτρον.*

123-235. **123-5** εὐφημῶ λέγω καλὰ λόγια, (ἐν πάσῃ ἱεροπραξίᾳ, ἵνα τὰ ἱερὰ ἀποβῶσιν αἴσια, ἔπρεπε πάντες οἱ παρόντες νὰ λέγουν καλὰ λόγια· ἀλλ' ἐπειδὴ ὑπῆρχε φόβος μὴ κατὰ λάθος ἐκφύγη κακὴ τις λέξις, προστίμων νὰ τηροῦν σιγὴν· ἐντεῦθεν)

τηρῶ ἱερὸν σιγὴν, **δισσαὶ πέτραι** (πόντου) δύο βράχοι, **ἄξεινος** ἀφιλόξενος, **συγχωρῶ** συμπλήττομαι (Συμπληγάδες), συγκρούομαι.—**126-42 παῖς τᾶς Δαιτοῦς** ἡ Ἄρτεμις, **τᾶς** δωρ. τύπος, πρβλ. **εὐφραμῶ** 123 καὶ ἄλλους ἐφεξῆς, **Δίκτυννα** Ἰδ. Πραγμα., **οὐρειος** ὄρεσίβιος, **πέμπω πόδα** ἔρχομαι ἐν πομπῇ, **παρθένιον ὄσιον** τὰ κοσμ. εἰς μέλος τοῦ σώματος (πόδα) ἀντὶ εἰς ὄλον τὸ σῶμα: παρθένος εὐσεβῆς, ὃ ἐν. διότι ἐκάστη τοῦ Χοροῦ ὀμιλεῖ περὶ ἑαυτῆς καὶ ἐκ ποιητ. λόγου, **κληδοῦχος** ἱέρεια (ὡς φέρουσα τὰ κλειθρα τοῦ ναοῦ), : δούλη εὐσεβοῦς ἱερείας, **αὐλή** ναός, **θρηγκός; χρυσήρης** (χρυσῶ ἀρηρῶς) χρυσόδετος, χρυσοστόλιστος, **ἐξαλλάσσω** ἀνταλλάσσω (τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Εὐρώπην μὲ τὴν Σκυθίαν), **καταλείπω, πύργοι καὶ τείχη** ἐν διὰ δυοῖν: πυργωτὰ τείχη, ὄχυραὶ πόλεις, **χόρτος** (hortus) περίβολος, κῆπος, ἢ γεν. τοῦ περιχομένου εἰς τὸ **Εὐρώπαν**, **ἔμολον** 1, **νέον** εὐφ. δυσάρεστον, **φροντὶς** μέριμνα, ἀνησυχία, **ἄγω** μεταπέμπομαι, μετακαλῶ, **ὦ παῖ τοῦ ἐλθόντος πύργους τᾶς Τροίας**, ἢ ἀπλῆ αἰτ. τὴν εἰς τόπον κίνησιν, **κόπη** συνεκδ. ὃ στόλος, ἢ δοτ. συνοδ., **χιλιοναῦτας** χιλιόναυς, ὃ στόλος τῶν χιλίων πλοίων, ἄρσ. τύπος μετὰ τοῦ θηλ. **κόπη, μυριστευχῆς** ὃ στόλος τῶν μυρίων, ἀμετροῦτων ὄπλων (ἐνόπλων), **σπέρμα** τέκνον.—**143-51 ὡς** ἐπιφ. ἐνέχουσα αἰτιολογίαν τοῦ **ὠ**, **ἔγκειμαι** ἔχω βυθισθῆ μέσα, εἶμαι πιγμένη μέσα, **δυσθρήνητος** θρήνος, τὸν ὅποιον δυσκόλως δυνάμεθα νὰ παύσωμεν, ἀτελείωτος, ὑπερβολικός, ἀπαρηγόρητος, **μέλπω** ἄδω, **μ. βοᾶν** ἀντὶ **μ. μολπᾶν**, **οὐκ εὐμουσος** ἄμουσος, παράφωνος, **ἔλεγος** ἄ. θρήνος (ἐκ τούτου **ἐλεγεία** θρηνηῶδες ποίημα, ποίησις), **ἄλυρος** ὃ μὴ συνοδευόμενος ὑπὸ λύρας, ἥτις συνοδεύει χαρμώσυνα μόνον ἄσματα, : μοιρολογοῦσα δυνατὰ χωρὶς ῥυθμὸν καὶ τάξιν, μὲ θρήνους ἀγρίους, **οἴκτοι** πένθημα ἄσματα, μοιρολόγια, **κῆδειος** ἐπικήδειος, : μὲ νεκρικὰ μοιρολόγια, **αἰαῖ** ἄχ συμφορὰ μου, **ἄτη** συμφορὰ, **οἶαι** ἐπιφ. αἰτιολογοῦσα τὰ ἠγούμενα, : τί εἶδους συμφοραὶ μὲ εὐρίσκουν, μὲ πλήττουν, **κατακλαίομαι** μεγαλοφώνως θρηνηῶ, καθ' ὑπερβολὴν κλαίω, ἢ ὄνομ. τῆς **μτχ.** πρὸς τὸ **ἔγκειμαι** 145, ἄλλοι **κατακλαιομένα** πρὸς τὸ **μοι** 148, **σύγγονος** 86, **ἄμδς** ἐμός, **ἄμδς** ἡμέτερος, **ζωᾶς** αἰτ. εἰς τὸ **κατακλαιομένα** διὰ τὴν ἀπώλειαν τῆς ζωῆς, διὰ τὸν θάνατόν του, **οἶαν ἰδόμαν** ἀναφ. ὅπως εἶδον, ἢ ἐπιφ. : τί ἦτο αὐτὸ τὸ ὄνειρον, ποῦ εἶδα, **ὄψις ὄνειρων** ὄνειρα, : σύμφωνα μὲ τὰ ὄνειρα, τὰ ὅποια εἶδον, **νυκτὸς** χρον., **τᾶς ἐξῆλθε** ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἔφυγε, **ὄρφνα** (-η, θ., ἐρέφω, ἔρεβος) τὸ σκότος, : τῆς ὁποίας διελύθη τὸ

σκότος, τὴν ὁποίαν διεδέχθη ἡ σημερινὴ ἡμέρα.—152-66 **γέννα** γένος, **φρουδος** β (πρὸ-δοδοῦ) (ὁ προχωρήσας πέραν εἰς τὸν δρόμον καὶ γενόμενος) ἄφαντος, πρβλ. καὶ **φρουρός**, **φροίμιον** (προοίμιον), **μόχθος** συμφορά, αἴτ. εἰς τὸ φεῦ, **Ἄργει** τοπ., **δαίμων** κακὸς δαίμων, ἡ ἀναφώνησις ἄνευ ῥ., **δς** αἴτ., **σουλῶ** κλέπτω (πρβλ. **ιερό-συλος**), **παίρνω**, μετὰ διπλ.αἴτ. ὡς στερήσεως, **Ἄιδα πέμψας** κατὰ τὸ ὄμηρ. **Ἄιδι προΐαψε** A β, **ὕδραίνω** κυρ. βρέχω, ἐνταῦθα: χύνω, **χοαί** β1, **κρατήρ** ἡ πρόχους (καννάτι), διότι ἐν αὐτῇ εἶχον ἀναμειχθῆ διάφορα συστατικὰ τῶν χοῶν, μέλι, γάλα, οἶνος, ὕδωρ, **φθίνω** τήκομαι, μαραίνομαι, ἀποθνήσκω, **φθίμενοι** οἱ νεκροί, **κρατήρ φθιμένων** νεκρικός κρατήρ, **χοὰς-κρατήρα** ἐν διὰ δυοῖν, **γαίας ἐν νότοις** 46, **μόσχος** δάμαλις, νεαρὰ ἀγέλας, **πηγαί ἐκ μόσχων** βόειον γάλα, **οὔρειος** 127 ἐλεύθερος, μὴ ὑποβληθεὶς ὑπὸ ζυγὸν ἀρότρου, ἄξενκτος, **λοιβῆ** (λείβω) σπονδῆ, **λοιβῆ οἰνηρά** B. σπονδῆ μετὰ οἶνον δῶρον τοῦ B., **πόνημα** προϊόν, καρπὸς τῆς ἐργασίας, **ξουθὸς** ξανθός, ἃ κεῖται κατὰ τὸ νόμοι κεῖνται: τὰ ὁποῖα ἔχουν θεσπισθῆ, καθιερωθῆ, **θεικτήριον** κ. **μειλικτήριον** στυλωτικόν, ἀναψυκτικόν, κτγρ.—167-77 **ἐνδίδωμι** δίδω μέσα εἰς τὴν χεῖρα, ἐγχειρίζω, **ἐνδος** πρὸς τὴν φέρουσαν τὸν κρατήρα δμωήν, **τεῦχος** δοχεῖον, ὁ κρατήρ ἢ ἡ πρόχους, **τεῦχος** κ. **λοιβάν** ἐν διὰ δυοῖν, πρβλ. **χοὰς κρατήρα τε** 159 60, **λοιβὰ** **Ἄιδα** νεκρική σπονδῆ, **θάλος** βλαστάρι, **Ἀγαμεμνόσιος** πρβλ. **Ταντάλειος** 1, **Τυνδαρείας** δ, **κατὰ γαίας** θαμμένον κάτω εἰς τὴν γῆν, **οὐκ οἶσω** δὲν δύναμαι νὰ σοῦ προσφέρω, **χαίτη** κόμη, **ἀποναίομαι** (γαίω) ἀποικίζομαι, ἀπομακρύνομαι, ἐκπατριζομαι, **τλήμων** τάλας 26, **κειμαι** ζῶ ὡς νεκρὰ, **δόκημα** δόξα, γνώμη, **δοκήμασι** ὡς δοκεῖ τοῖς ἀνθρώποις 8, ὅπως συνήθως πιστεύουν, εἰς τὸ **σφαχθεῖσα**.—179 202 **ἐξανδῶ** φέρω εἰς φῶς, ἐκφράζω τὰ αἰσθητά μου, δημοσίᾳ ψάλλω, **ῶδαί** μοιρολόγια, **ἀντίπαλμος** ἀντίστροφος, ἀντίφωνος, **ὑμνος** θρηῖνος, **Ἀσιήτας** ἀσιατικός, **ἀχά** ἡγή, ἰαχή, θρηῖνος, **βάρβαρος** βαρβαρικός, **δεσποίνα γε** σοὶ ἄτε οὔση δεσποίνῃ μου, **τὰν ἐν θρηῖνοισι μοῦσαν** πένθιμον ἄσμα, **μέλομαι** εἶμαι ὑποκείμενον φροντίδος, ἐνδιαφέρω, **νέκυς-υος** (νεχ, nec-o, νεκ-ρός) νεκρός, **νέκυσι μελομένα** ἄσμα ἐνδιαφέρον τοὺς νεκρούς, ἀρέσκον εἰς τοὺς, τὸ ὁποῖον εὐχαρίστως ἀκούουν οἱ..., **τὰν ἦν, ἐν μολπαῖς ὕμνεϊ** τονίζει εἰς τὰ ἄσματά του, : ὅπως εἶναι τὰ ἄσματα, τὰ ὁποῖα τονίζει ὁ Ἄιδης, **παιάν** χαροποῖον ἄσμα, **δίχα παιάνων** χωρὶς τοὺς χαροποῦνους τόνους τῶν παιάνων, **φῶς** ἡ αἴγλη, **σκῆπτρα** ἢ

δυναστεία, ἐκ τούτου οἶκον Ἀτρειδᾶν, ἔρρω πηγαίνα που διὰ κακόν μου, χάνομαι, τῶν σῶν . . . οἶκων ἐπαναλ. τὸ Ἀτρειδᾶν οἶκων, οὐκέτι, (ἔστιν) ἀρχὰ τῶν βασιλέων οὐκέτι ἄρχουσιν οἱ βασιλεῖς, εὐλόβος ζάλλουτος, πολύχουσος, Ἄργει 155, μόχθος κακόν, δυστυχία, ἄτισω (ἀίσσω) ἀνατινάσσομαι, ἐκπηγάζω ἀφ' οὗ ἀφ' ἧς ἡμέρας, ἄλιος ἡλιος, ἔδρα ἢ τακτική θέσις, τροχία τοῦ ἡλίου, ἀλλάξας ἐξ ἔδρας ἀλλάξας τροχίαν ἔξω ἀπὸ τὴν συνήθη, παλινδρομήσας (πρὸς Α) ἀπὸ τὴν συνήθη του τροχίαν (τὴν ἔξ Α πρὸς Δ), ἵπποι οἱ ἵπποι καὶ τὸ ἄρμα, δοτ. συνοδ., πτανός 3 πτηνός, πτερωτός, δινεύω διαγράφω κυκλικὴν τροχίαν, μετέβασε μετέβησε, μβτ. ἀόρ. τοῦ μεταβαίνειν, ἀπέστρεψεν (ἐκ Δ πρὸς Α, ἀπὸ τοῦ φονικοῦ δράματος τοῦ οἴκου τῶν Πελοπιδῶν), ὄμμα αὐγῆς ἀκτινοβόλος ὀφθαλμός, ἀντικμ., ὀδύνα-η φαρμακερὰ συμφορὰ, προσέβα ἐνέσκηψε, μέλαθρα οἱ οἶκοι, αἱ γενεαὶ τοῦ οἴκου τῶν Πελοπιδῶν, ἀρήν-ρηός θ ἀμνάς, χρυσέας ἄ. ἀφαιρ. ἀπὸ τῆς, ἔνεκα τῆς, : ἔκοττε ἔνεκα τῆς χρυσῆς ἀμνάδος αἱ συμφοραὶ ἐπληττον ἄλλαι μὲν αὐτὴν τὴν γενεάν, ἄλλαι δὲ ἄλλην, ἐπὶ φόνῳ κατόπιν φόνου, ἄχε' (ἐπ') ἄχαισιν, ὁ σ. παράθ. τοῦ ἄλλα ὀδύνα, ἐνθεν ἐντεῦθεν, συνεπέα τῆς ἔριδος διὰ τὴν χρυσὴν ἀμνάδα, ποινή ἢ ἐκδίκησις, ἢ φωνὴ τοῦ αἵματος, δάμναμαι, ἐδμήθη, τῶν πρόσθεν δμαθέντων τῶν προηγουμένως δολοφονηθέντων, ἐκ τοῦ ποινή, ἐκβαίνω ἐξαπλοῦμαι, πλημμυρῶ, εἰς οἶκους Ταυταλιδᾶν (-ῶν), δαίμων 156, σπεύδει ἐπὶ σοὶ ἐπιταχύνει τὸ βῆμά του ἐναντίον σου, ἀσπούδαστα μὲ σπουδὴν ἀπαισίαν, ὀξύμ.—203-35 δαίμων ὁ συντροφεύων πάντα ἄνθρωπον, ἢ μοῖρα, δυσδαίμων ἀπαίσιος, μαῦρος, : δαίμων (ἦν) μοι ἐξ ἀρχᾶς δυσδαίμων, ζῶνα (-η).. ἡ βρακοζώνη τῆς μητρός, ἦν κατὰ τὴν πρώτην νύκτα τοῦ γάμου ἔλυεν ὁ σύζυγος, νῦξ ἐκείνα ἢ πρώτη νῦξ τοῦ γάμου· ἐπὶ τῶν γενικῶν νοητέα ἢ πρόθ. ἐκ κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὸ ἐξ ἀρχᾶς, οὐ κεῖνται ὡς ἐπεξ. αἰ γεν. : ἐξ ἀρχῆς, δηλ. ἀφ' ἧς στιγμῆς ὁ πατὴρ ἔλυσε τὴν βρακοζώνην τῆς μητρός, καὶ ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκείνης νυκτὸς τοῦ γάμου, εὐθὺς ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς τῆς συλλήψεώς μου ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς μητρός μου, λάχιος (λεχώ, ἐπιλόχιος πυρετός) ὁ τοῦ τοκετοῦ, : αἱ παραστᾶσαι εἰς τὸν τοκετόν μου, συντείνω ἐντείνω τὸ νῆμα τῆς ζωῆς, παιδεία ἢ παιδικὴ ἡλικία, ἢ νεότης μου, στερορὸς σκληρός, τραχύς, κτγρ. προλ. : ἐτέντωσαν πολὺ τὸ νῆμα τῆς νεότητός μου, ὥστε ὁ βίος μου νᾶποβῆ σκληρὸς καὶ τραχύς, ἀν ἦν (ἔτεκεν· ἔτρεφε· ἐλέβασαν) ἀναφ. αἰτιολ., πρωτόγονον θάλος πρωτό-

τοκον βλαστὸν (γεννηθέντα) ἐν θαλάμοις, παράθ. εἰς τὸ ἄν, **τλήμων** 177, **κούρα** (κόρη) **Δήδας** ἢ Κλυταιμῆστρα, **σφάγιον** θῦμα κτηρ., **λώβη** κακοποίησις, ἀστοργία, **λώβα πατρῶα** τῷ πατρὶ λωβᾶσθαι (σκοπὸν) : ἐγέννησεν ὡς σφακτὸν ἐκτεθειμένον εἰς τὴν ἀστοργον διαγωγὴν τοῦ πατρὸς, **θῦμα** κτηρ. ὡς καὶ τὸ **σφάγιον** εἰς τὸ ἄν, **εὐγάθητος** (εὐ γηθέω χαίρω) χαρμόσυνος, χαροποιός, τὸ εὐ- ἐπιτείνει ὡς ἐν τοῖς **εὐμεγέθης...**, **οὐκ εὐγάθητον** λιτ. φρικαλέον, ἀποπνέον τὴν φρίκην, **ἐπέβασαν** μετρτ. 194 ἐπεβίβασαν ἐπὶ τῶν ἄμμων τῆς Αὐλίδος, μὲ ἔφεραν ἐπάνω εἰς τὰς ἀμμώδεις ἀκτὰς τῆς, ὑποκ. οἶ' **Ἑλληνες**, **δίφρος** (δύο-φέρων) τὸ ὄχημα τοῦ ἄρματος, οὐ ἐπέβαινον δύο, ὁ ἠνίοχος καὶ ὁ παραιβάτης, ὁ πλ. **δίφροι** διὰ τὸ πολυμερές, **ἵππειος** ὁ συρόμενος ὑπὸ ἵππων, **εὐκταῖος** ταγμένος, ἀφειρωμένος, **νύμφαν εὐκταίαν** κτηρ., **νύμφαν δύσνυμφον** ὀξύμ., πρβλ. **δαίμων δυσδαίμων** 203, : ὡς νύμφην, ἀλλὰ μαύρην νύμφην, διὰ τὸν υἱὸν τῆς κόρης τοῦ Νηρέως (Θέτιδος), **δύσχορτος** ὁ ἔχων μαύρους κήπους, ἄνευ κήπων, **ξείνα** ξένη ξενιζομένη, ἐκ τούτου **ἀξείνου πόντου** κητ., **ἄπολις** ἄπατρις, **ἄφιλος** ἄνευ φίλων, πανόρημος **μνηστεύω** ζητῶ σύζυγον, : ἢ ζητηθεῖσα παρ' ὄλων τῶν Ἑλλήνων, **μέλπω** ὑμῶ, **Ἄργει ; ποικίλλω** κεντῶ, ἐνυφαίνω ποικίλας εἰκόνας, **εἰκῶ-οὺς** εἰκῶν, Παλλὰς **Ἀτθίς** ἢ τῶν Ἀθηνῶν, **κέρκις** ἢ σαῖττα, **καλλιφθογγος ἱσιδς** καλλικέλαδος ἀργαλειὸς (παρ' ἡμῖν : τὸ **λέει** ὁ ἀργαλειός), **αἰμάσσω βωμοῦς** πνίγω εἰς τὸ αἷμα τοὺς βωμοὺς, **ἄταν** σύστ. ἀντκμ., **δυσφόρμιγξ** ἀσύμφωνος πρὸς τὴν λύραν, τὰ ἐπίθ. καθ' ὑπαλλαγὴν συμφωνοῦν πρὸς τὸ ἄταν ἀντὶ πρὸς τὸ **ξείνων** : πνίγουσα εἰς τὸ αἷμα τοὺς βωμοὺς μὲ τὸ θανατικὸν τῶν αἰμορρατισμένων ξένων μὲ τὴν ἀπαισίαν των μουσικὴν, **αἰάζω** φωνάζω αἰαῖ 147, στεναάζω, θρηνῶ, **οἰκτρὸς** ἀξιολύπητος, : καθ' ἦν στιγμὴν στεναάζουν ἀξιολύπητα, **λάθρα** λήθη, : **νῦν ἔστι μοι λήθη κείνων** τῶν ἀπαριθμηθέντων κακῶν, **δμαθεις** 199, **ἐπιμαστιδίος** ὁ ἐπὶ τῷ μαστῷ, θηλάζων, **νέος** νεαρός, ἐν χειρὶ **πρὸς στέρνοις τε** καὶ εἰς τὴν ἀγκάλην τῆς, **σκηπιτοῦχος** ὁ εἰς ὃν ἀνήκει φύσει τὸ σκῆπτρον, ὁ ἐκ γενετῆς προωρισμένος νὰ φέρῃ τὸ σκῆπτρον, δικαιοματικῶς διάδοχος τῆς βασιλείας, εἰς τοῦτο τὸ **Ἄργει**.

124 δισσὰς πέτρας Ἦσαν δύο νησίδες κατὰ τὸ βόρειον στόμιον τοῦ Βοσπόρου, κληθεῖσαι Κυάνεια ἐκ τοῦ χρώματος τῶν βράχων, αἱ πολυθρόγητοι ἀπὸ τοῦ Ἀργοναυτικοῦ πλοῦ Συμπληγάδες ἢ Πλαγκταὶ πέτραι, ἢ μία πλησίον τῆς εὐρωπ. ἀκτῆς τοῦ Βοσπόρου, διασπασθεῖσαι κατόπιν ὑπὸ τῶν κυμάτων καὶ γεωλογικῶν με-

ταβολῶν εἰς πολλά νησύδρια (χερσονήσου), ἢ ἕτερα πλησίον τῆς ἰσουλῆς, ἀφανισθεῖσα ὕστερον· αὐταὶ νυχθημερὸν συμπληττόμεναι πρὸς ἀλλήλας ἔστησαν ἀπὸ τῆς διόδου τῆς Ἄργου. Ὁ Χο. ἀποτείνεται πρὸς τοὺς Ταύρους, αἵτινες ὅμως κατόκου μακρὰν τοῦ Βοσπόρου· ὁ ποιητὴς εἶτε παρεῖδε τοῦτο εἶτε ἐπλανήθη διὰ τὸ ἀγεωγράφητον. Τὸ *εὐφραμεῖτε* ἐνταῦθα δὲν κεῖται κυριολεκτικῶς, διότι οὐδεὶς Ταῦρος ἤδη παρευρίσκεται ἐν τῇ ἱεροπραξίᾳ· ἀλλ' ἢ φράσις κατήντησε τυπικῆ, προτασσομένη τυπικῶς πάσης ἱεροπραξίας· ἄλλως δὲν ἦτο ἀπίθανον κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἱερᾶς τελετῆς νὰ προσέλθῃ ἀπροσδοκῆτως Ταῦρός τις. *Ἄξεινος πόντος* εἶναι ἡ Μαύρη θάλασσα 107, πολυθρύλητος διὰ τὰς συχνὰς τρικυμίας καὶ ναυάγια, κατ' εὐφημισμὸν κληθεῖσα *Εὐξεινος πόντος*. 127 *Δίκτυον(ν)α* κυρίως Κρητικὴ θεότης, παρθένος, κληθεῖσα οὕτω πιθανώτατα ἐκ τοῦ ὄρους Δίκτης, (πρβλ. καὶ τὸ *δίκτημ(ν)ον*), ταυτισθεῖσα ἔπειτα πρὸς τὴν Ἄρτεμιν τὴν κυνηγόν, ὅτε ἐνομισθῆ ὅτι ὠνομάσθη οὕτως ἐκ τῶν θηρευτικῶν *δικτύων* ὡς θεὰ τῆς θήρας. Ὁ Ἄπόλλων καὶ ἡ Ἄρτεμις ἦσαν τέκνα δίδυμα τοῦ Διὸς καὶ τῆς Λητοῦς, ἥτις ἔγκυος οὖσα κατεδιώκετο ἐκ ζηλοτυπίας ὑπὸ τῆς Ἥρας ἀνά τὴν θάλασσαν, ἕως καταληφθεῖσα ὑπὸ τῶν ὠδίνων ἐπέβη τῆς νήσου Δήλου, τότε ἀναδύσης ἐκ τῆς θαλάσσης (Φανερωμένης!) καὶ κρατηθεῖσα ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ φοίνικος ἔτεκε τὰ τέκνα. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ Ἥρα ἐξηκολούθει καταδιώκουσα αὐτὴν διὰ τοῦ δράκοντος Πύθωνος, ὁ Ἄπόλλων ἅμα γεννηθεὶς λαμβάνει τὸ τόξον καὶ τὴν φαρέτραν, καταδιώκει τὸν δράκοντα καὶ καταφθάσας αὐτὸν ἐν Δελφοῖς ἐφόρευσε. Περὶ τοῦ φόνου τοῦ Πύθωνος ἰδὲ καὶ τὸ ἡμέτερον *Μαντεῖον τῶν Δελφῶν* σ. 45-7. Ἡ Ἄρτεμις εἶναι ἢ θεὰ τῆς φύσεως, τῶν δασῶν, ὀρέων (ὄθεν *οὐρεία*), ἀγρίων θηρίων, πηγῶν κλπ.—128 Ὁ Εὐρ. μετήνεγκεν εἰς τοὺς βαρβάρους τὰ κάλλη τῆς ἑλλην. ἀρχιτεκτονικῆς, τοὺς καλλιγράμμους κίονας καὶ τὸν χρυσοῦν κόσμον τοῦ θριγκοῦ. Ἀνάλογος θὰ ἦτο καὶ ἡ ἐμφάνις τοῦ ἱεροῦ ἐν τῷ προσκηνίῳ.—132 *εὐίππου* Ἐν Ἑλλάδι ὁ ἵππος ἠγαπήθη καὶ ἐκαλλιεργήθη πολὺ, εὐγενεῖς ἵπποι ἐτρέφοντο καὶ ἐγυμνάζοντο διὰ τὰς ἵπποδρομίας καὶ τὰς ἀρματοδρομίας τῶν μεγάλων ἀγώνων, ἐν Ἀθήναις ὁ Σόλων ἐσχημάτισεν ἰδίαν τάξιν εὐπόρων πολιτῶν δυναμένων νὰ συντηρῶσι πολεμιστήριον ἵππον, τὴν τῶν ἱπέων, ὁ ἵππος ἐγένετο τὸ γινώρισμα τῶν ἀριστοκρατικῶν, τὸ ὁποῖον ἔφερον καὶ εἰς τὰ ὀνόματά των (πρβλ. *Λεύκιππος*, *Κράτιππος*, *Ξάνθιππος* κλπ.), πρβλ. Αἰσχ. Πρωμ. 466 *ἵππους*, *ἀγαλμα τῆς*

ὑπερπλούτου χλιδῆς, πολλάκις δὲ καὶ ἀνδοιάντες διασῆμων ἵππων ἠγεύοντο. — **134** Ἡ Σκυθία, ὅπου οἱ Ταῦροι, οὔτε πόλεις εἶχεν οὔτε κήπους οὔτε δένδρα (ἄξυλος)· ἀλλ' ὁ ποιητής, ἐὰν χροιάζεται, φαντάζεται καὶ ἐνταῦθα πόλιν. Οἱ κάτοικοι τῆς χώρας ἦσαν νομάδες ἀμαξόβιοι. Ἡ Ἑλλάς ἐνταῦθα ἐκπροσωπεῖ τὴν ὅλην Εὐρώπην, ἣτις κατὰ τὸν Ἡρόδοτον VII 5 εἶναι χώρα περικαλλῆς καὶ φέρει παντοῖα δένδρα ἡμερα. Οἱ λαοὶ οἱ πέραν τοῦ Ἰστροῦ ἐνομιζόντο ἀπολίτιστοι καὶ βάρβαροι, ἡ δὲ Σκυθία ὡς ἀνήκουσα εἰς τὴν Ἀσίαν.

— **138 πρὸς ναοὺς ἄγαγες** αἱ δοῦλαι θὰ κατῴκουν εἰς οἰκήματα περὶ τὸ ἱερόν. — **146 ἀλύροις ἐλέγοις** ἐν ταῖς ἐλεγείαις καὶ τοῖς θρηνοῖς μετεχειρίζοντο τὸν περιπαθῆ αὐλόν. — **159 χοαὶ** (κ. ἐναγίσματα) ἦσαν σπονδαὶ προσφερόμεναι εἰς τοὺς νεκρούς, αἵτινες διεισδύουσαι διὰ τῆς γῆς ἔφθανον εἰς τὸν ἄλην, ὅπου οἱ νεκροὶ πίνοντες διετίθεντο εὐμενῶς πρὸς τοὺς ζῶντας· ὅθεν ἐκαλοῦντο καὶ *θελκῆρια* 166, *μειλικτήρια* κ. *μελίγματα*. Τὸ γάλα λαμβάνεται ἐξ ὄρειας δαμάλεως, μὴ βεβηλωθείσης διὰ τοῦ ζυγοῦ, ἵνα εἶναι καθαρὸν· σπονδὴ μέλιτος καὶ γάλακτος ἐκαλεῖτο *μελίκρατον*. — **160** Τί ἦτο κυρίως ὁ κρατῆρ ἰδ. Ὀμ. A 470 καὶ ἰ 9 ἡμ. ἐκδ. — **167 ἐνδος** Ἡ Ἰφ. λαμβάνει τὴν πρόχουν, σπένδει πολλάκις κατὰ γῆς καὶ λέγει τὴν εὐχὴν 170 κέ.

173 χαίταν Κατὰ τὴν ταφὴν τοῦ νεκροῦ οἱ πλησιέστατοι συγγενεῖς καὶ οἱ οἰκειότατοι ἀπεκείροντο ὅλην τὴν κόμην, πρβλ. Ὀμ. Ψ κατὰ τὴν ταφὴν τοῦ Πατρόκλου, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν ταφὴν προσέφερον ἐπὶ τοῦ τάφου βοστρύχους τῆς κόμης ἢ τὰ ἄκρα τῶν τριχῶν Σοφ. Ἥλ. 451, 901. **180** Οἱ θρηνοὶ οἱ ἐμπαθεῖς καὶ παράφοροι, συνοδευόμενοι ὑπὸ βιαίων χειρονομιῶν καὶ κοπετῶν (κτυπημάτων κατὰ τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ στήθους), προήρχοντο ἐκ τῆς Ἀσίας. **185 δίχα παιάνων** Ὁ παιὰν ἦτο ᾄσμα λιτανείας πρὸς τὸν Ἀπόλλωνα ἢ ἄλλον θεὸν πρὸς κατάπαυσιν λοιμῶν καὶ ἄλλων νόσων, εἶτα ᾄσμα ᾄδόμενον πρὸ πάσης ἐπιχειρήσεως (πλοῦ, μάχης κλπ.), ἐν γάμοις, συμποσίοις κἄ. φαιδροῦ περιεχομένου ὡς οἰωνὸς αἰσίας ἐκβάσεως ἐν ἀντιθέσει πρὸς τοὺς θρηνοὺς καὶ εὐχαριστήριος εὐχὴ μετὰ νίκην.

186 Πολυθρόλητον ἦτο τὸ σκῆπτρον τοῦ οἴκου τῶν Ἀτρειδῶν, ἔργον τοῦ Ἡφαίστου, τὸ ὁποῖον ὁ Ζεὺς ἐδώρησε διὰ τοῦ Ἑρμοῦ εἰς τὸν Πέλοπα, εἰς τὸν οἶκον τοῦ ὁποίου παρέμενεν ὡς κειμήλιον ἱερόν μεταβιβαζόμενον εἰς τὸν ἐκάστοτε βασιλεύοντα βλαστόν.

189 τῶν εὐόλβων Πολυθρόλητος ἦτο ὁ πλοῦτος τῶν Πελοπιδῶν καὶ αἱ Μυκῆναι καλοῦνται ὑπὸ τοῦ Ὀμήρου πολύχρσοι, καὶ δικαίως, ὡς ἐκύρωσαν καὶ αἱ ἀνασκαφαί. **191** Ὁ οἶκος τῶν Πελοπι-

δῶν ὑπῆρξεν ὁ τραγικώτατος, δούς διὰ τοῦτο ἀφθονον ὕλην εἰς τὴν τραγωδίαν. Ὁ Πέλοψ, ἰδ. 1, ἵνα μὴ ἐκπληρώσῃ τὰς πρὸς τὸν Μυρτίλον, τὸν ἠνίοχον τοῦ Οἰνομάου, ὑποχρεώσεις του, κατακρημνίζει αὐτὸν κατὰ τὴν οἴκαδε ἐπάνοδον ἀπὸ τοῦ χρυσοῦ ἄρματος εἰς τὴν πρὸς Ν τοῦ ἀκρωτηρίου τῆς Εὐβοίας Γεραιστοῦ θάλασσαν, κληθεῖσον ἐκ τούτου Μυρτῶν πέλαγος. Ὁ Μυρτίλος ἀποθνήσκων καταρᾶται τὸν Πέλοπα καὶ ἡ κατάρα αὕτη γίνεται πρόξενος μεγάλων συμφορῶν εἰς τὸν οἶκον. Μετὰ τὸν φόνον τοῦ ἀδελφοῦ Χρυσίππου ὑπὸ τῶν δύο ἄλλων ἀδελφῶν, Ἀτρέως καὶ Θυέστου, ὁ Ἀτρέυς νυμφευθεὶς τὴν Ἀερόπην, θυγατέρα τοῦ βασιλέως τῶν Μυκηνῶν Εὐρυσθέως, διεδέχθη τὸν πενθερὸν μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ. Ἐπειδὴ ὁμως ἐπὶ τοῦ θρόνου προέβαλλεν ἀξιώσεις καὶ ὁ Θυέστης, ἀπεφασίσθη γὰρ λυθῆ ἢ διαφορὰ διὰ σημείου τῶν θεῶν. Αἴφνης ὁ Ἀτρέυς ἀνευρίσκει ἐν τῷ ποιμνίῳ του χρυσοῦν ἀμνάδα, δεῖγμα τῶν ἰσχυροτέρων ἐπὶ τοῦ θρόνου δικαιωμάτων του. Ἄλλ' ἢ μοιχαλὶς σύζυγός του Ἀερόπη ὑποκλέψασα αὐτὴν ἐδώρησεν εἰς τὸν φίλον τῆς Θυέστην. Ὁ Ἀτρέυς ἐξαγριωθεὶς διὰ τοῦτο κρημνίζει τὴν ἄπιστον σύζυγον εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἐξορίζει τὸν ἀδελφόν, ὅστις φεύγων ἀρπάζει μεθ' ἑαυτοῦ τὸν μικρὸν τοῦ Ἀτρέως υἱὸν Πλεισθένην καὶ ἀναθρέφας ὡς ἴδιον υἱὸν ἀποστέλλει κατόπιν εἰς τὰς Μυκήνας, ἵνα φονεύσῃ τὸν βασιλέα. Ἐκεῖ ὁμως συλληφθεὶς φονεύεται φρικωδῶς ὑπὸ τοῦ πατρός, ὅστις μαθὼν κατόπιν ὅτι ὁ φονευθεὶς ἦτο υἱὸς του ὤμοσε τρομερὰν κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ ἐκδίκησιν. Προσποιηθεὶς ὅτι διηλλάγη πρὸς αὐτὸν ἀνακαλεῖ ἐκ τῆς ἐξορίας καὶ καλέσας εἰς δεῖπνον παραθέτει τὰς σάρκας τῶν δύο υἱῶν ἐκείνου, οὓς εἶχε σφάζει καὶ ἀκρωτηριάσει (παροιμ. *Θυέστου δεῖπνα καὶ Θυέστου δαίς*). Ὁ ἥλιος φοικιάσας διὰ τὰ κακουργήματα ταῦτα ἀνέκοψε τὴν τροχίαν του, στραφεὶς πρὸς τὴν ἀντίθετον κατεύθυνσεν 192 κέ. Οἱ τραγικοὶ ἐπραγματεύθησαν τοὺς μύθους τούτους ποικιλοτρόπως διαρρυθμίσαντες αὐτούς. — **207** Αἱ *Μοῖραι* καθώριζον τὴν μοῖραν τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τῆς γεννήσεως αὐτοῦ. Ἦσαν τρεῖς, ἡ Κλωθὴ κλώθουσα τὸ νῆμα τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου, ἡ Λάχεσις ἡ κληροῦσα τὸν κλῆρον τῆς μοίρας, ἥτις θὰ λάχῃ εἰς αὐτόν, καὶ ἡ Ἄτροπος, ἡ ἀδυσώπητος, ἀποκόπτουσα τὸ νῆμα τῆς ζωῆς ὅπου ἤθελε. — **214** Ἡ Ἴφ. ἐκομίσθη ἐκ Μυκηνῶν εἰς Αὐλίδαν δι' ἀμάξης. — **222** Ἡ *Ἥρα* ἐλατρεύετο κατ' ἐξοχὴν ἐν Ἀργεῖ, πολιούχος αὐτοῦ, Ἀργεία διὰ τοῦτο ἐπικαλουμένη, ἐν τῷ Ἡραίῳ, τὸ ὁποῖον ὁ Πολύκλειτος ἐκόσμησε διὰ τῆς χρυσελεφαντίνης Ἥρας του. **223** Ὁ Εὐρ. ἐννοεῖ

τὸν πέπλον τὸν κροκωτόν, ὅστις κατὰ τὴν πομπὴν τῶν Παναθηναίων ἐκομίζετο πανηγυρικῶς εἰς τὴν Ἀκρόπολιν καὶ περιέβαλλε τὸ ἔθρονον τῆς Πολιάδος Ἀθηναῶς ἐν τῷ ἀνατολ. τμήματι τοῦ Ἐρεχθείου. Τοῦτον ὑφαίνον εὐγενεῖς παρθένοι, αἱ ἐργαστῖναι καὶ ἀρορηφόροι, ἐνυφαίνουσαι τοὺς ἄθλους τῆς Ἀθηναῶς κατὰ τὴν Τιτανομαχίαν καὶ δὴ τὴν θεὰν φονεύουσαν τὸν Ἐγκέλαδον. Ἐκομίζετο εἰς τὴν Ἀκρόπολιν ἐπὶ τριήρους κυλιομένης διὰ τροχῶν ἀναπεπταμένος ὡς ἰστῖον αὐτῆς καὶ ἀπετέλει τὸ κέντρον τῆς πομπῆς τῶν Παναθηναίων.— *Ἐκ πόσων καὶ τίνων γυναικῶν ἀποτελεῖται ὁ Χορός; διὰ τίνος παρόδου παρέρχεται ἐπὶ τὴν ὁρχήστραν καὶ πῶς; πῶς θὰ κληθῆ τὸ ἄσμα ὡς ἄδόμενον ὑπὸ τοῦ Χο. παρερχομένου; Εἶναι ἠγκιστρωμένον πρὸς τὴν προᾶξιν; τίνα τὰ συναισθήματα τοῦ Χο., τῆς Ἰφ. καὶ ἡμῶν; τίς ἡ διάλεκτος αὐτοῦ καὶ διὰ τί; ποῖον τὸ μέτρον καὶ διὰ τί;*

236-341. 236-45 καὶ μὴν καὶ ἰδού, κοῖτα ἐδῶ· διὰ τῆς φράσεως ἀγγέλλεται ἡ πάροδος προσώπου, **βουφορβός** (φέρβω τρέφω) βουκόλος, **σημαίνω** ἀναγγέλλω, ἀνακοινώνω, **νέον** σοβαρὸν 137, **κῆρυγμα** τὸ ὑπὸ τοῦ κήρυκος ἀγγελλούμενον, εἶδησις, **ἐκπλήσσω** ἐκβάλλω, ἀποσπῶ, **ἔσιν** ἐκπλήσσον περιφρ. ἐκπλήσει, **λόγος** τὸ θέμα τῆς ὀμιλίας μου, αἱ σκέψεις μου,· ἀλλὰ τί εἶναι αὐτό, τὸ ὁποῖον με ἀποσπᾷ ἀπὸ τὰς τωρινάς μου σκέψεις, **δίπτυχος** διπλοῦς, **δ. νεανία** δύο νέοι, **πλάτη** ἡ κώπη (διὰ τὸ πεπλατυσμένον ἄκρον τῆς), συνεκδ. ἡ ναῦς, **πρόσφαγμα** ἐξίλαστήριον (προ-, ὑπὲρ) σφάγιον, **θυτήριον** θῦμα, **φίλος** εὐάρεστος, **φθάνω** προφθάνω, **εὐτρεπής** ἔτοιμος, παρεσκευασμένος, **εὐτρεπῆ ποιῶμαι** ἐτοιμάζω, **οὐκ ἂν φθάνοις**... δὲν εἶναι δυνατόν νὰ προφθάνης, ἐτοιμάζε τάχιστα (διότι ἡ θεὰ διψᾷ αἷμα), **χέρνιψ** θ. 58, **κατάργματα** τὰ προκαταρκτικὰ τῆς θυσίας.— 246-59 **ποδαπός** ἐκ τίνος χώρας (καταγόμενος), **σχῆμα** περιβολή, ἔθνικόν ἔνδυμα, **κοῦ πραιτέρω** καὶ οὐδὲν πλεον, **οὐδ' ὄνομα ξένων ἀκούσας** ὁλοθα φράσαι οὔτε τὸ ὄνομα τῶν ξένων ἤκουσες, ὥστε νὰ εἶσαι εἰς θέσιν νά, **ἄτερος** ὁ ἕτερος, **κληῖζω** (κληίζω) καλῶ, **ξύζυγος** ὁ σύντροφος, **ἐντυγχάνω** συναντῶ, **αἰρῶ** συλλαμβάνω, **ξηγμῖς-τινος** θ. ὁ τόπος, ὅπου θραύονται τὰ κύματα, ἡ ἀκτὴ, **πόρος** πορθμὸς καὶ γεν. ἡ θάλασσα, διὰ τῆς ὁποίας περνῶμεν, **τίς κοινωνία**... τί κοινόν, τί σχέσιν ἔχουν οἱ βουκόλοι μετὰ τὴν θάλασσαν, **νίζω** νίπτω, πλύνω, **ἐνάλιος** (ἄλς θ. θάλασσα) ὁ ἐν ἄλλί, ὁ θαλάσσιος, **ἐκεῖσε** εἰς ἐκεῖνο πὸ σημεῖον, εἰς ἐκείνην τὴν ἐρώτησίν μου 252, **νιν** αἰτ. τῆς προ-

σωπ. ἄντων. γ' προσ., γένους καὶ ἀριθμοῦ κοινοῦ, ἐλίσης σφέ, πρβλ. τὸ ὄμηρ. *μίν, χρόνιοι* κτγρ. μετὰ πάροδο (μακροῦ) χρόνου, *ἐξ ὅτου* ἀφ' ἧς ἡμέρας, *φαινίσσω* κοκκινίζω, *ἐξεφαινίχθη* ἐκοκκίνισεν ὀλόκληρος, *ῥοαῖς* (αἵματος)... ἀπὸ τὰ ἀυλάκια αἵματος ἐλλητικοῦ.—260·8 *εἰσβάλλω πόντιον* ῥίπτω μέσα εἰς τὸν πόντον, *ὕλοφορβός* ὁ φερόμενος 237 ἐν τῇ ὕλῃ, ὁ βόσκων εἰς τὸ δάσος, *ἄγμὸς* ἄ. (ἄγνυμαι) ῥῆγμα, σπήλαιον, *κοιλωπὸς* (ὦψ) φαινόμενος κοῖλος, βαθουλός, *διαρρῶξ-ῶγος* ἐπίθ. διερρηγμένος, διανοιγμένος, *σάλος κυμάτων* ἡ μανία, ἡ λύσσα τῶν κυμάτων, *στεγαί* στεγάσματα, ἐνδαιτήματα, *πορφυρευτικά* τῶν πορφυρέων ἢ πορφυρευτῶν, πορφυραλίων· ἀντὶ τῆς ἐπικῆς διηγῆσεως ἦν *τις*... ἀνεμένομεν: *εἶδέ τις ἐν ἀγμῶν*... *δισσοὺς νεανίας*, ὅπερ ἀκολουθεῖ 264·*βουφορβός τις ἡμῶν, ἀναχωρῶ* ἐπιστρέφω, *πάλιν* ὀπίσω, πλεον., *πορθμεύω* κυρ. διαβιβάζω (διὰ τοῦ πορθμοῦ), *ἔχνος* τὸ ἀχνάρι τοῦ ποδός, ὁ πούς, *πορθμεύων ἔχνος* κατευθύνων τὸ βῆμα, βαδίζων, *ἄκροισι δακτύλοισι* ἀκροποδητί, *δαίμονές τινες* κάτι θεοί, *θ(α)άσσω* κάθημαι, πρβλ. *θᾶκος* κ. *θῶκος* ἄ. ἔδρα, *οἶδε* ἰδοῦ ἐκεῖ.—268·80 *ἀνέχω χεῖρε* ἀνυψῶνω τὰς δύο χεῖρας (εἰς τὸν οὐρανόν), *εἰσιδὼν* μόλις τοὺς ἀντελήφθη, *πόντιος* θαλάσσιος, *ἔλεως* εὐμενής, *εἶτ' οὖν* εἶτε ὄντως, *θάσσειτον* β' δυϊκ., *Διόσκορῶ* κ. *Διόσκοροι* ὁ συνήθης τύπος, οἱ Διόσκουροι, Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης, *θάσσειτον* Δ. βραχυλ. ἀντὶ: *εἶτε ἐσὶτον Διόσκορῶ*, ὡ *θάσσειτον* ἐπ' ἀκταῖς, *ἄγαλμα* τὸ ἐφ' ᾧ ἀγαλλόμεθα, ἀγλάισμα, χάσμα, καμάρι, *N. ἀγάλματα* αἱ Νηρηίδες, τὰ καμάρια τοῦ πατρός των, *μάταιος* ἀπερίσκεπτος, ἐπιπόλαιος, *ἀνομία θρασὺς* ἀνευλαβῆς ἐν τῇ ἀσβεΐᾳ του, *ναυτίλοι ἐφθαρμένοι* ναυτικοὶ ἀτυχήσαντες, ναυαγοί, *φάραγξ* θ. χαράδρα, ἄγμὸς 263, *φόβῳ τοῦ νόμου* διότι φοβοῦνται τὴν ἰσχύουσαν ἐδῶ συνήθειαν, τὸ κρατοῦν ἔθιμον, *κλύω* ἀντὶ πρκμ., ἢ μτχ. αἰτιολ., ἀνάπτυξις τοῦ νόμου *φόβῳ*, *ἔδοξε τοῖς πλείοσιν ἡμῶν εὖ λέγειν*, *θηρᾶν-ῶ* κυνηγῶ, συλλαμβάνω, *θηρᾶν* ὁ ἔνεστ. προσλάθειαν, *τῇ θεῶ χαρ.*, ἀντκμ. τοῦ *θηρᾶν* νοεῖται τὸ *νιν* αὐτοῦς, εἰς τοῦτο *σφάγια* κτγρ. ὡς θύματα, *τὸ ἐπιχώριον* ἢ *τὰ ἐπιχώρια* κατὰ τὴν κρατοῦσαν ἐν τῷ τόπῳ συνήθειαν, παρὰθ. τὸ *ἔδοξε* πρὸς τὸ *εὖ λέγειν* εἶνα. δοξαστικὸν ἔχον ὑποκ. ὁ *μάταιος*, πρὸς δὲ τὸ *θηρᾶν* ὡς ἀπρόσωπον: ἐφάνη καλόν, ἀπεφασίσαμεν.—281·94 *ἐν τῷδε* ἐν τούτῳ τῷ μεταξύ, καθ' ὃν χρόνον διεσκεπτόμεθα, *ἄιερος ξένοιον* (γεν.) *λιπῶν*, *πέτρα* βράχος, βραχῶδες σπήλαιον, *ἐπιστενάξω* στενάξω κατόπιν, *ὠλένη* χεῖρ,

ἀλαίνω (ἀλάομαι πλανῶμαι) παραφέρομαι, παραφρονῶ, παραδέρονω, **μανίαις** ἀπὸ ἐξάψεις τρέλλας, **κυναγὸς ὡς** ἀναστρ., ὅστις δι' ἀγρίων φωνῶν ((ἐπι)θωῦσσει) ἐρεθίζει τοὺς κύνας ἐπὶ τὸ θήραμα, **τὴν δὲ** τὴν πρώτην Ἑρινύν, τὴν ὁποίαν φαντάζεται ὅτι βλέπει, **δέρομαι**, **ἔδροκον**, **δέδορκα**, βλέπω, πρβλ. καὶ **ὑπόδρα**, **τὴνδε** τὴν δευτέραν Ἑρινύν, **δράκαινα** διότι εἰς τὰς χεῖρας ἐκράτει ὄφεις ἀντιμάστιγος καὶ ἡ κεφαλὴ τῆς ἀντι τριχῶν ἔφερον ὄφεις, **ὡς** πῶς, πλ. ἐρ., **στομόω·ῶ** (στόμα ἢ κόψις) ἐφοδιάζω μὲ μύτην ἢ κόψιν· **στόμα** ἐκαλεῖτο καὶ τὸ μέτωπον τῆς παρατάξεως τὸ ἐστραμμένον πρὸς τὸν πολέμιον καὶ ἔτοιμον πρὸς ἐπίθεσιν, ὅθεν **στομῶ** (ἀκονίζω) ἐτοιμάζω πρὸς ἐφοδον, **ἐστομωμένη** ἐτοιμὴ πρὸς ἐπίθεσιν, **ἡ δὲ** ἡ δὲ τρίτη, **πῦρ πνέουσα καὶ φόνον** φυσῶσα ἀπὸ τοὺς ῥόθωνάς τῆς πῦρ καὶ αἷμα, **ἐρέσσω** κωπηλατῶ, πρβλ. **remus**, **ἐρε·τμόν**, **τριήρης**..., **ἐρέσσει** **πιεροῖς** κωπηλατεῖ μὲ πτερά, κραδαίνει πτερά, τρέχει πτερωτή, **πιεροῖς ἐκ χιτώνων** μὲ πτερά ἐπὶ τοῦ χιτῶνος, **ἀγκάλαις** τοπ., **ῶχθος** ἄ. ὑψωμα, βράχος, βραχῶδες βουνόν, **πέτρινος** (πέτρα 281) βραχώδης, **ἐπεμβάλλω** ῥίπτω κατ' ἐπάνω· καθ' ἦν σιγμὴν ἢ Ἑρ. θέλει νὰ ἐκσφεδονίσῃ κατ' αὐτοῦ τὴν μητέρα, τὴν ὁποίαν κρατεῖ εἰς τὴν ἀγκάλῃν τῆς, φαντάζεται ὡς ὀνειρευόμενος ὅτι αὕτη μεταβάλλεται εἰς μέγαν βράχον, διὰ νὰ συντρίψῃ αὐτόν· **οὐ παρῆν ὄραν** ἦτο ἀδύνατον νὰ ἴδωμεν, **μορφῆς σχήματα** αἱ μορφαὶ τῶν φασμάτων (τὰ ὁποῖα ἐκεῖνος ἐν τῇ παραφροσύνῃ ἐφαντάζετο ὅτι ἔβλεπε), **ἀλλάσσομαι** ἀνιαιλλάσσω τι ἀντ' ἄλλου, ἐκλαμβάνω ἓνα πρᾶγμα ἀντι' ἄλλου, συγγέω ἄλλο ἀντ' ἄλλου, **φθογγαὶ μύσχων** μυκηθμοί, μουγγρίσματα, ἄς (φθογγάς), **φάσκε** ἔφασκε, ἐφαντάζετο, : ἀλλὰ κατὰ παραίσθησιν ἐφαντάζετο ἄλλα ἀντ' ἄλλων, ἐφαντάζετο δηλ. ὅτι τὰ μουγγρίσματα, τῶν μύσχων καὶ τὰ γανγίματα τῶν σκύλων ἦσαν μουγγρίσματα, τὰ ὁποῖα ἐφαντάζετο ὅτι ἐκβάλλον αἱ Ἑρ.—**295-300 συστέλλομαι** συμμαζεῦομαι, **σπῶ** ἀνασπῶ, σύρω, **δροῦω** ὄρω, χύνομαι, **εἰς μύσχους μέσας** (κτγρ.) εἰς τὸ μέσον τῶν, **λέων ὄπως** ὡς λέων, **λαγόνες** ἢ λαπάρα, τὸ κενὸν ὀστέων μέρος τοῦ σώματος τὸ μεταξὺ τῶν πλευρῶν καὶ τοῦ ἰσχίου, ἐντεῦθεν καὶ **κενεῶν**, **σίδηρος** τὸ σιδηροῦν ξίφος, **ἴημι** χώνω, βυθίζω (τὸ ξίφος), **τάδε** σύστ. ἀντικμ. τοῦ **ἀμύνεσθαι**, : νομίζων ὅτι μὲ αὐτὰ ἔδω, τὰ ὁποῖα ἔκαμνε, ἡμύνετο ἐναντίον τῶν, **ὡς** ὥστε, **πέλαγος** ἄλδς περίφρ. θαλάσσιον πέλαγος, **ἐξανθῶ** (ἄνθος 7.3.56 χρωμα) χρωματίζομαι, **αἱματηρὸν** κτγρ. ἀπὸ τὰ αἷματα κόκκινον.—**301-6 ἐν τῷδε** 281, **βουφόρβια** μόνον πλ. ἀγέλη

βοῶν, βόες, *πίπτω* σωριάζομαι κατὰ γῆς, *προθούμαι* ἀφανίζομαι, ἐρημάζομαι, *κόχλος* ἄ. κογχύλιον (ὅπερ χρησιμοποιοῦμεν ὡς σάλπιγγα), *τὲ τὲ* κατὰ παράταξιν, ἐν ᾧ τὸ β' μέλος ἔδει νὰ εἶναι ὑποτελές, : διὰ νὰ συγκεντρώσῃ διὰ τοῦ μέσου τούτου τοὺς ἐγχορίους, *ἡγούμεθα* πρτκ., *φαῦλος* ἀνίκανος, εἰς τοῦτο τὸ *μάχεσθαι* ἀναφ., *εὐτραφῆς* καλοθρεμμένος, εὐρωστος, καλογυμνασμένος τὸ σῶμα, ἀθλητικός, : *ἡγούμεθα* βουκόλους (ἀντκμ.) φαύλους (κτγρ.) *μάχεσθαι* πρὸς ξένους *εὐτραφεῖς* καὶ *νεανίας*, *ἐπληρώθημεν* πολλοὶ συνεκεντρώθημεν πολυάριθμοι. — 307-14 *πίπτει* σωριάζεται κατὰ γῆς, *μεθίημι* ἀφήνω, ἀποβάλλω, *πίτυλος* ἄ. λ.π. προσφιλῆς εἰς τὸν Εὐρ., ἔχουσα πολλὰς σημασίας, : τὸ πλαταγοῦν κτύπημα τῶν ὑδάτων, τὸν ἔρρυθμον κρότον τῶν κωπῶν κλπ., *μανίας* *πίτυλος* τὸ τάραγμα, ὁ παραδαρμὸς τῆς τρέλλας, *στάζων ἀφρῶ* *γένειον* ἐν ᾧ ἀφροὶ ἔσταζον ἀπὸ τὰ γένειά του, *προὔργου* (πρὸ ἔργου ὑπὲρ τοῦ ἔργου μας) ἐπωφελῶς δι' ἡμᾶς, διὰ τὸ καλόν μας, *ἔχω* *πόνον* πονῶ, καταγίνομαι, *βάλλω* κτυπῶ ἐξ ἀποστάσεως (διὰ λίθων), *ἀράσσω* λ.π. κτυπῶ (μετὰ κρότου) ἐκ τοῦ συστάδην (διὰ γρόνθων, λακτισμάτων κλπ.), *ἀποψήω-ῶ* σπογγίζω, *τημελέω-ῶ* φροντίζω, περιποιοῦμαι, πρβλ. ἀτημέλητος, *προκαλύπτω* κρατῶ ὡς προκάλυμμα, *ὑφή* ὕφασμα, *ὑφαί πέπλων* περίφρ. ὑφαντὸς πέπλος, *εὐπηγος* (πῆνη-γίον (πανί) τὸ ὑφάδι, ὁ μίτος τοῦ μασουριοῦ, *πῆναι* ὕφασμα) καλοῦ ρασμένου, *καραδοκέω-ῶ* κυρ. προβάλλων τὴν κεφαλὴν περισκοπῶ, εἶτα : παρατηρῶ προσεκτικά, *θεραπεία* περιποίησις, ὑπηρεσία. — 315-22 *ἀνάσσω* (ἀν-άισσω) ἀναπηδῶ, τινάσσομαι ἐπάνω, *πέσημα* (πίπτω), *πεσήματος* ἀπὸ τὸ πέσιμον, ἀπὸ τὴν θέσιν, ὅπου εἶχε πέσει, *ἔμφρων* κύριος τοῦ λογικοῦ του, συνελθὼν εἰς τὰ λογικά του, κτγρ., *ἔγνω* ἀντελήφθη, *κλύδων* ἄ. τρικυμία, *κλύδων* *πολεμίων* ἢ πλήμμουρα, τὸ κῦμα τῶν πολεμίων, *πρόσκειμαι* χύνομαι, ἐπιτίθεμαι ἀπὸ κοντὰ, *ἡ* *παροῦσα* *συμφορὰ* ἢ ὁποῖα τώρα τοὺς ἠπειλεῖ (ἢ ἀνθρωποθυσία), (οὖσαν) *πέλας* πλησίον αὐτῶν, ὅτι ἐπεκρέματο ἐπάνω ἀπὸ τὴν κεφαλὴν των, *οἰμῶζω* (οἶμοι) ἀναστενάζω, *ἀνίημι* χαλαρώνω, *παύω*, *πέτρος* ἄ. λίθος, *πέτρα*; *πρόσκειμαι*; *οὖ* χρόν. ὅτε, τότε (διότι εἶναι ἐν ἀρχῇ τῆς περιόδου, *δὴ* πλέον, *παρακέλευμα* πρόσταγμα, (ὄρα) *ὄπως* *θανούμεθα* πλ. ἔρ., *κάλλιστα* ἐντιμότετα, *φάσανον* (σφάτιν, σφάσανον) ξίφος. — 323-35 *δίπαλτα* *ξίφη* κυριολ. τὰ δύο ξίφη κραδαινόμενα, *ἐκπίμπλημι* γεμίζω τελείως, ἀπὸ τὴν μίαν ἄκραν ἕως τὴν ἄλλην, *νάπη* δασώδης κοιλὰς ἢ χαρά-

δρα, *λεπαῖος* 3 (*λέπας* οὐ. ἀπόκρημος βράχος) βραχώδης, ἀπόκρημος, *τις* τὸ ἐν τμημά μας, *ἄτεροι* οἱ ἕτεροι, τὸ δευτερον τμημά μας, *ῶσαιατο* ὠσαιντο, τοῦ *ῶθοῦμαι* ὠθῶ ἀπ' ἑμαυτοῦ, ὑποκ. οἱ δύο νεανίαι, *τούσδε* τοὺς προσκειμένους 325, *τὸ νῦν ὑπεῖκον* τὸ τμημα, τὸ ὁποῖον πρὸ ὀλίγου μόλις ὑπεχώρει, *τὸ ὑπεῖκον* ἤρασσον κατὰ σύνεσιν, διότι τὸ *ὑπεῖκον* περιληπτ., *ἄπιστιον* παθ. ἀπίστειτον (*ἦν τὸ συμβαῖνον*), *ἠτύχει βαλὼν* ἦτο τυχερὸς νὰ κτυπήσῃ, *μυρίων ἐκ χειρῶν* ἐν σημ. ἐνδ. ἐν ᾧ τὰ βλήματα ἐροῖπτοντο ἀπὸ ἀμέτρητα χέρια, *μόλις δὲ μόλις* δὲ καὶ μετὰ πολλῆς δυσκολίας, *χειρῶν ᾧ κ. χειροῦμαι* βάλλω εἰς χειράς μου, καταβάλλω, *τόλμῃ* διὰ τόλμηρᾶς ἐπιθέσεως, *κύκλω περιβάλλω* περικυκλῶ, *ἐκκλέπτω* ἀποσπῶ διὰ δόλου, εἰς τοῦτο *χειρῶν*, *πέριροισι* κτυποῦντες αὐτὰς μὲ πέτρας, ὅτε ἡ συνεσφιγμένη χεῖρ, ἡ κρατοῦσα τὸ ξίφος, διὰ τῶν κτυπημάτων τῶν λίθων εἰς τὰς ἀρθρώσεις τῶν δακτύλων χαλαροῦται, *καθήμι γόνυ* γονατίζω, *εἰσιδὼν* ἀφ' οὗ τοὺς ἠένισε, *πέμπω* διαβιβάζω, εἰς τοῦτο ὅσον *τάχος*, *χέρνιψ*; *σφαγεῖον* ἡ λεκάνη, ὅπου ἔρρεε τὸ αἷμα τοῦ θύματος, *εἰς χέρνιβας*... τελ. αἷτ. διὰ νὰ θρανισθοῦν δι' ἁγιασμοῦ καὶ σφαγοῦν.—336-9 σφάγια *ξένων* γεν. ὕλης: θύματα ἐκ ξένων, *παρεῖναι σοι* νὰ παροουσιάζωνται πάντοτε εἰς σέ, *ἀναλίσκω* φονεύω, θυσιάζω, *ἀποτίνω* πληρώνω (τὴν ὀφειλὴν, ὅπως ὀφείλω), μέλλ. -τείσω, -έτιεσα, *δίκας τίνω* δίκην δίδωμι, τιμωροῦμαι.

244 *χέρνιβας* Πρὸ τῆς θυσίας δαλὸς λαμβανόμενος ἐκ τοῦ βωμοῦ ἐνεβάπτετο ἐντὸς ὕδατος, τὸ ὁποῖον οὕτως ἐγένετο ἁγιασμός· διὰ κλάδου βρεχομένου ἐντὸς τούτου ἔρρανίζοντο πρὸ τῆς θυσίας τὰ θύματα πρὸς κάθαρσιν, καθοσιούμενα οὕτως εἰς τὸν θεόν; *κατάργματα* 40. 247 *Ἕλληνες* Τοῦτο θὰ ἦκασεν ἐκ τῆς περιβολῆς καὶ τῶν ὄπλων. 263 *πορφύρα* κογχύλιον τῆς θαλάσσης, ἐξ οὗ ἐλαμβάνετο ἡ πορφυρόχρους χρωστικὴ οὐσία, δι' ἧς ἐβάπτοντο τὰ ὑφάσματα, ἐξ ὧν κατεσκευάζοντο αἱ περιφημοὶ πορφύραι, ἱμάτια τῶν ἡγεμόνων, πλουσίων κλπ. 264 Ἐκεῖ εἶχον μεταβῆ, ἵνα κρυφθῶσι 106 κέ. + 270 Ἀθάμας, ὁ βασιλεὺς τοῦ Βοιωτικοῦ Ὀρχομενοῦ, ἔσχεν ἐκ τῆς δευτέρας συζύγου* του Ἴνου, θυγατρὸς τοῦ Κάδμου, δύο υἱούς, τὸν Λέαρχον καὶ τὸν Μελικέρτην· ἐπειδὴ παραφρονήσας ἐφόνευσεν τὸν πρῶτον υἱόν, ἡ Ἰνώ φεύγει μετὰ τοῦ Μελικέρτου καὶ ἀπὸ τῶν Σκιρωνίδων πετρῶν (Κακῆς Σκάλας) κρημνίζεται μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν· ἀμφότεροι ἐγένοντο θαλάσσιαι θεότητες, εὐμενεῖς εἰς τοὺς ναυτιλλομένους, ἡ μὲν Ἰνώ μετο-

νομασθεῖσα Λευκοθέα Ὀμ. ε. 333 ἡμετ. ἐκδ., ὁ δὲ Μελικέρτης Παλαίμων. **272 Διόσκο(υ)ροι** ὁ Κάστωρ καὶ ὁ Πολυδεύκης, δίδυμοι ἀδελφοί, τέκνα τοῦ Τυνδάρεω (ἢ Διός) καὶ τῆς Λήδας, ἀδελφοὶ τῆς Κλυταίμηςτρας καὶ τῆς Ἑλένης, ἐξ ὧν ὠνομάσθη καὶ ὁ ἀστερισμὸς τῶν Διδύμων, ὅστις ἐπιφαινόμενος ἀνωθεν πλοίου ἐν τρικυμῖα ἐνομιζέτο αἴσιος οἰωνός. Διόσκοιροι ἐκαλοῦντο καὶ τὰ φρωτεινὰ ἠλεκτρικὰ φαινόμενα τὰ ἐμφανιζόμενα κατὰ τοὺς ἰστούς τῶν πλοίων ἐν θυέλλῃ ἢ μετ' αὐτήν, τὰ ὁποῖα θεωροῦνται ὑπὸ τῶν ναυτιλλομένων ὡς αἴσιος οἰωνός (τὰ *τελώνια*). Ὁ Εὐρ. φαντάζεται τοὺς Ταύρους ὡς Ἑλληνας ἐν τῇ πίστει τῶν θεῶν. **273** Ὅτι ἦσαν ἄνθρωποι, νεανίαί, ἀνεγνώρισαν κατοπίν. **282.** Τὴν κρίσιν τοῦ Ὁρ. περιγράφει ὁ Εὐρ. ὡς κρίσιν τῆς μανίας, ὅφ' ἧς κατετρώχετο καταδιωκόμενος ὑπὸ τῶν Ἑρινύων. Ἡ περιγραφὴ περιέχει καὶ φαινόμενα ἐπιληψίας ὡς τοὺς ἀφρούς· ἀλλ' ἐν τῇ ἐπιληψίᾳ αἱ χεῖρες δὲν τρέμουν, ἀλλὰ συσπῶνται, τοῦ ἀντίχειρος περισφιγγομένου ἐντὸς τοῦ γρόνθου, ἡ κεφαλὴ εἶναι ὀπισθότονος ἢ τείνεται πρὸς τὰ πλευρὰ καὶ μόνον ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς προσβολῆς ὁ πάσχων δηγνύει κραυγὴν ἀναρθρον χωρὶς νὰ δμῖλῃ. **303** Οἱ κόχλοι ὑπῆρξαν οἱ πρόδρομοι τῶν σαλπίγγων, ὡς γινώσκει ὁ Ὀμηρος. **328.** Ὁ βουκόλος διαβλέπει ἐνταῦθα θαῦμα, ἐνδιαφέρον αὐτῆς τῆς θεᾶς νὰ μὴ τρωθῶσιν οἱ ξένοι, διότι τὰ θύματα αὐτῆς ἔπρεπε νὰ εἶναι τέλεια, καθαρὰ καὶ ἀλύμαντα.— *Διὰ τίνας παρόδου παρέροχεται ὁ βουκόλος; χαρακτηρισμὸς αὐτοῦ καὶ τῶν συναδέλφων του· χαρακτηριστικὰ τῆς ἐκθέσεως· τί σκοπεῖ ὁ βουκόλος διὰ τῶν σ. 336-9; περὶ τίνα πράξιν θὰ πλεχθῇ ἡ τραγωδία; τί τὸ ἐλατήριον τῆς πράξεως; τίνα τὰ συναισθήματα ἡμῶν;*

340-91. 340-1 λέγω+διπλ. αἰτ.: περίεργα πράγματα εἶπεσ διὰ τὸν προσβληθέντα ἀπὸ κρίσιν μανίας, *ὅστις ποτὲ* ὅστις-δήποτε, *ὅστις ποτὲ ἦλθεν* ὁποιοσδήποτε καὶ ἂν εἶναι αὐτός, ὁ ὁποῖος ἦλθεν, *Ἕλληνας* ἐπιθ. εἰς τὸ γῆς 72.—**342-50 εἶεν** ἐπιφ. δηλοῦν συγκατάθεσιν εἰς τὰ εἰρημένα, ἵνα ὁ λέγων μεταβῇ εἰς νέον θέμα, : ἔστω, πολὺ καλά, ἀρκεῖ, *φροντισῶμαι* φροντιῶ, *ὄσιος* ὁ εὐσεβής, ὁ πληρῶν τὰ καθήκοντα αὐτοῦ πρὸς τοὺς θεοὺς, *τὰ ἐνθάδ'* ὄσια τὰ κρατοῦντα ἐνταῦθα ἱερὰ ἔθιμα (ἢ τήρησις τῶν...), τὰ ἐδῶ ἱερὰ ἡμῶν καθήκοντα, *ὦ καρδία* λέγει ἢ Ἰφ. πρὸς ἑαυτήν, *γαληνός* 2,3 μαλακός, ἐπεικής, φιλόανθρωπος, *φιλοικτιόμενον* φιλεῦσπλαγχνος, ψυχόπρονος, *ἀναμετροῦμαι δάκρυ* μετροῶ, πληρῶνω (ὡς φόρον) δάκρυ, *τὸ δμόφυλον* τὸ ὁμοεθνές, ἢ ἔθνικὴ συγγένεια, :

πληρώνουσα (χύνουσα) τὰ δάκρυά σου εἰς τὴν ιδέαν ὅτι εἶναι ὁμοεθνεῖς σου—διότι ἡ σκέψις ὅτι εἶναι ὁμοεθνεῖς σου σοῦ προεκάλει τὰ δάκρυα, *ἠνίκα* ὁπότε, *νῦν* δὲ πρὸς τί ἢ ἀντίθεσις; *οἷτινές ποθ' ἦκετε* 340-1, *λαμβάνω* εὐρίσκω, *δύσνους* δυσμενής, *κτρω.*, *ἔξ ὄνειρων* συνεπεία τοῦ, *οἷσιν ἠγγριώμεθα* ἔξ αἰτίας τοῦ ὁποίου ἔχομεν (ἔχω) ἔξαγριωθῆ, *δοκοῦσα* φανταζομένη, τίς *μτχ.*; *πρβλ.* τὸν ἐν. μετὰ τὸν *πλ. ἠγγριώμεθα, ἠλιον βλέπω* *πρβλ.* τὸ *δηρ. δρᾶν φάος ἠελίοιο.*—*351-3* καὶ τοῦτο ἐπιδ., *τοῦτο* ἔπεξ. διὰ τοῦ *γάρ* 352, *ἄρα* ὡς τώρα μόλις ἀντελήφθην· τὸ *ἄρα*+*πρτκ.* ὁρ. σημαίνει ὅτι ὁ λέγων τώρα μόλις ἀντιλαμβάνεται ἀλήθειαν, ἦν τέως ἠγνόει, *ἦν ἀληθές ἀντί ἐστί*, διότι ἡ λέγουσα ἀποβλέπει εἰς τὴν στιγμήν τοῦ παρελθόντος, καθ' ἣν τὸ πρῶτον ἀντελήφθη τὴν ἀλήθειαν, *ἦσθόμην* τὸ ἐγνώρισα ἔξ ἰδίας ἀντιλήψεως, *παρηνθ.*, *φίλοι* πρὸς τὰς γυναῖκας τοῦ χοροῦ, *οἱ δυστυχεῖς* κατὰ τὴν Ἱφ. νοοῦνται οἱ διαρκῶς δυστυχεῖς, ὧν ὁ βίος εἶναι διαρκῆς δυστυχία· τοιαύτη εἶναι καὶ ἡ Ἱφ. *κακῶς πράττω* δυστυχῶ, *κακῶς πράξαντες* ὅταν μέσα εἰς τὴν διαρκῆ δυστυχίαν των τοὺς πλήξῃ ἐν δυστύχημα, ὅπως τὴν διαρκῶς δυστυχοῦσαν Ἱφ. ἔλληξε σήμερον τὸ δυστύχημα τοῦ θανάτου τοῦ ἀδελφοῦ, *οὐ φρονοῦσιν εἶ.* δὲν τρέφουσι καλὰς διαθέσεις, δὲν αἰσθάνονται συμπάθειαν πρὸς ἐκείνους, τοὺς ὁποίους ἔχει πλήξει μεγαλυτέρα δυστυχία, ὅπως πρὸς τοὺς δύο Ἑλληνας, τὰ θύματα τῆς θεᾶς, ὧν τὸ αἷμα ἐντὸς ὀλίγου θὰ λούσῃ τὸν βωμόν, πρὸς τοὺς ὁποίους ἐν τούτοις ἔπρεπε διὰ τοῦτο νὰ τρέφουν συμπάθειαν.—*354-60* *πνεῦμα* ἄνεμος, *Διόθεν* ἐκ μέρους τοῦ Διός, *πορθμῖς* (*πέρ-*, *περάω*, *πόρος*) ἀκάτιον, σκάφος, *οὔτε-οὐ* ἀντὶ *οὔτε-οὔτε*, *ἦτις ἀπήγαγε...* τὸ ὁποῖον νὰ ἔφερεν ἐδῶ ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, *διὰ πέτρας* διὰ *πειρῶν* 29, *Ἑλένην* *Μενέλων τε*, *ἀντιτιμωροῦμαι* ἀντεκδικοῦμαι, *ἴν' ἀντιτιμωρησάμην* ἢ *τέλ.* *πρότ.* καθ' ἔλξιν πρὸς τὴν ἀμέσως προηγουμένην ἐκφέρεται δι' ἴστορ. ὁρ. σημαίνουσα σκοπὸν ἀνεκπλήρωτον, *ἀντιτίθημι* τοποθετῶ πρᾶγμα τι ἀντὶ ἄλλου· ἢ *μτχ.* ὡς διορίζουσα *τέλ.* *πρότ.* τοῦ ἀπραγματοποιήτου ἔχει καὶ αὐτὴ τὴν ἐννοίαν τούτου: δημιουργοῦσα ἐδῶ μίαν νέαν Αὐλίδα ἀντὶ τῆς ἐκεῖ, θυσιάζουσα ἐδῶ τὴν Ἑλ. καὶ τὸν Μεν. ὡς ἀντίποινα διὰ τὴν ἐκεῖ (ἐν τῇ ἐκεῖ Αὐλίδι) σφαγὴν μου, *οὐ* ὅπου, *Δαναῖδαι* οἱ Δαναοί, *χειροόμενοι* 330 παραλαβόντες με εἰς χεῖρας των, βιαιοπραγοῦντες, *ἔσφαζον* ἠθέλον νὰ με σφάζουν, *ὥστε μόσχον* ὡς μ., δάμαλιν, *ἱερεὺς* ἱερεὺς ἐπὶ τῆς θυσίας, θύτης, σφαγιαστικής.—*361-79*

28.2.45
15.3.55

γὰρ αἰτιολ. τὸ οἶμοι, ὄσας χεῖρας ἐξημόντισα πόσας φορὰς ἄπλωσα νευρικά τὰς χεῖράς μου, πλ. ἐρ. εἰς τὸ ἀμνημονῶ, ἐπεξ. τοῦ τῶν τότε κακῶν, ἐξαργυῶμαι κρέμαμαι, ἐκ τούτου γενείου γογάτων τε, νυμφεύματα γάμος, πρὸς σέθεν ποιητ. αἴτ., μήτηρ Ἀργεῖαί τε, ὑμέναιος ἅ. γαμήλιον ἄσμα, αὐλοῦμαι ἀντηχῶ ἐκ τοῦ αὐλοῦ, ἡμεῖς δ' ὀλλύμεσθα πρὸς σέθεν ἐπαναλ. τὴν ἔννοιαν ἐμὲ σέθεν κατακτείνοντος, ἄρα 351, Ἔιδης ὑποκ., Ἀχιλλεὺς κτηρομνηστήρ, προσείω προβάλλω δελεαστικῶς, ὡς δέλεαρ, ὅπως τὰ δυστροποῦντα ζῶα παρασύρομεν μαζί μας σείοντες πρὸς αὐτὰ χλόην κλπ., πόσιν κτηρ., πορθμεύω διαβιβάζω, μεταφέρω, ὄχοι, ὄμηρ. ὄχεα, ὄχημα, ὄχοι ἀρμάτων περίφορ, ἄσματα, ἔχουσα ὄμμα διὰ καλυμμάτων ἔχουσα σκεπασμένον τὸ πρόσωπόν ὡς νύμφη, ἀναιροῦμαι χεροῖν παίρων εἰς τὰς χεῖρας, σηκῶν ἐπάνω πρὸς ἀποχαιρευτισμόν, συνάπτω στόμα κασιγνήτη βραχυλ. ἀντι σ. στόμα στόματι κασιγνήτης φιλῶ τὴν ἀδελφὴν εἰς τὸ στόμα, ὑπ' αἰδοῦς ἀπὸ αἰδημοσύνης, διότι ἠθέλα νὰ κρύψω τὸ ἐρύθημα τῶν παρειῶν μου, ὡς λουσα... ἀφ' οὗ ἐπρόκειτο νὰ ταξειδεύσω... (διὰ γάμον). ἀποτίθεμαι ἀποταμιεύω, ἐπιφυλάττω, εἰσαυθίς δι' ἄλλην φορὰν, διὰ τὸ μέλλον, ἀσπάσματα περιπτώξεις, ἀσπασμοί, ὡς ἤξουσ' αὐθιότι ἠλλπιζον ὅτι θὰ ἐπανέλθω πάλιν, ἔρρω 187, καλὰ λαμπρὰ εὐτυχία, ζηλώματα ζηλευτὴ εὐτυχία, θέσις, πατρὸς εἰς ἀμφοτέρας τὰς γεν.: ἀπὸ πόσον λαμπρὰ καὶ ζηλευτὴν εὐτυχιάν τοῦ πατρὸς σου ἀπεσπάσθης μὲ τὸν θάνατόν σου.— 380 91 μέμφομαι δὲν εὐρίσκω ὀρθά, δὲν παραδέχομαι, σόφισμα συλλογισμὸς ἐσφαλμένος λογικῶς, παραλογισμὸς, σοφιστεία, δικολαβία, ἦεις αἴτ., ἀπειργεῖ βωμῶν (πάντα,) ἦν τις, ἄπτομαι φόνου ἐπιτελῶ φόνον, μολύνομαι ἐκ φονικοῦ αἵματος, λοχεία τοκετός, κλίνη τοκετοῦ, συνεκδ. λεχώ, ὡς ἠγουμένη πλεον., μυσαρὸς μεμιασμένος, μιαρὸς, κτηρ. τοῦ νοουμένου ἀντικμ. αὐτόν, τὸν ἀψάμενον ἢ θιγόντα., θυσίαι βροτοκτόνοι ἀνθρωποθυσίαι, δάμαρ; οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐδαμῶς, οὐκ ἔσθ' ὅπως ἔτι κτε εἶναι ἀπολύτως ἀδύνατον νὰ ἐγέννησε, ἀμαθίαν συνεκδ. ἀμαθὴ κόρην,: τόσον χονδροκέφαλον κόρην, ὥστε νὰ καταλογίσωμεν εἰς αὐτὴν τόσον χονδροειδῆ ἀνοησίαν, ἐγὼ μὲν (ἀνευ δὲ) τοῦλάχιστον, ἐσιάω-ῶ φιλεύω, ἐσιάματα τὰ φιλεύματα, τὰ τραπέζια, θεοῖς δοτ. ἀντικμ. εἰς τὸ ἐσιάματα ἀντὶ γεν., ἦν ὅμως ἀπέφυγεν ἔνεκα τῆς ἄλλης γεν. Ταντάλου ὑποκ., ἀπιστος 328, ἠσθῆναι ἐπεξ. τοῦ ἐσιάματα: ὅτι δηλ. εὖρον εὐχαρίστησιν τρώγοντες τὰς σάρκας τοῦ υἱοῦ του, δὲ ἀλλά,

ἢ ἀντίθ. μεταξὺ τῶν Ταύρων καὶ τῆς θεᾶς, *δοκῶ* (ἐμοί) νομίζω· *οὐ ἐνθάδε* οἱ ἐγχώριοι, οἱ Ταῦροι, *ὄντας* αἴτ., *ἀναφέρω* ἀποδίδω, ἐπιρρίπτω, *τὸ φαῦλον* τὰ κακοῦργά των ἔνστικτα, τὰς ἰδικὰς των ἁμαρτίας.

343 τὰ ὄσια τὰ κατάργματα 40,244.—**354** Διόθεν πνεῦμα }
 Ὁ Ζεὺς ὡς προσωποποιία τοῦ οὐρανοῦ εἶναι ὁ δημιουργὸς καὶ θυ-
 θμιστὴς τῶν μετεωρολογικῶν φαινομένων, *νεφέληγερέτα*, *κελαινεφής*,
ὕψιβρεμέτης, *εὐρύδουπος*, *ἀστεροπητής*, *τερπικέρανος*, *εὐάνεμος*, *οὐ-*
ριος, *ὄμβριος*, *ὕετιος* κλπ.—**360** *ἱερεὺς* Ὁ βασιλεὺς τῶν ἡρωικῶν
 χρόνων ἦτο στρατηγὸς ἐν πολέμῳ, δικαστὴς ἐν εἰρήνῃ καὶ ἱερεὺς,
 ἀντιπρόσωπος τοῦ λαοῦ του ἐνώπιον τῶν θεῶν, τελῶν ὡς οἰκοδε-
 σπότης τῆς μεγάλης οἰκογενείας τοῦ λαοῦ του ὑπὲρ τῶν συμφερόν-
 των αὐτοῦ τὰς πρὸς τοὺς θεοὺς θυσίας. — **362** Τὸ λαμβάνεσθαι
 τοῦ πώγωνος καὶ τῶν γονάτων (*γουννοῦσθαι*, *γουννάεσθαι*) ἦσαν
 σημεῖα ἰκεσίας Ὁμ. Α 500 1.—**372** Ἡ νύμφη κατὰ τὴν ἡμέραν
 τοῦ γάμου ἐκαλύπτετο διὰ πέπλου ὡς καὶ σήμερον. — **382** Φόνος
 καὶ αἷμα καθιστῶσιν ἐναγεῖς, μεταδίδοντα τὸ μίasma (*μύσος*) οὐ μό-
 νον εἰς τοὺς αὐτουργοὺς, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ περιβάλλον αὐτῶν, εἰς
 πάντα ἐρχόμενον εἰς ἐπαφήν πρὸς αὐτούς. Ἐν Ἀθήναις ὁ ἀρχὼν
 βασιλεὺς, ἐὰν ὁ φονεὺς ἦτο ἄγνωστος, ἐκήρυττε διὰ κήρυκος: *τὸν*
ἀνελόντα τὸν δεῖνα μὴ ἐπιβαίνειν ἱερῶν καὶ χώρας Ἀττικῆς. Λεπτο-
 μερείας περὶ πάντων τούτων ἰδὲ ἐν τοῖς ἡμετέροις *Μυσηρίοις τῆς*
Ἐλευσίνος σ. 106 κέ. — **387** Τάνταλος, ὁ πατὴρ τοῦ Πέλοπος,
 βασιλεὺς τῆς Φρυγίας, φίλος τῶν θεῶν καὶ παρακαθήμενος πολλά-
 κισ εἰς τὴν τράπεζαν αὐτῶν, ἔσφαξεν ἡμέραν τινὰ τὸν μόνον υἱὸν
 του Πέλοπα καὶ μαγειρεύσας τὰς σάρκας αὐτοῦ παρέθηκεν ἐν τῇ
 τραπέζῃ, περὶ ἣν ἐξένιζε τοὺς θεοὺς. Μόνη ἡ Δημήτηρ, περιλύπος
 ἐπὶ τῇ ἀρπαγῇ τῆς Κόρης, ἔφαγε τεμάχιον τῆς ὠμοπλάτης, ἀλλ' οἱ
 λοιποὶ θεοὶ ἀντιληφθέντες εὐθύς τὸ μυσσρὸν ἐγκλημα ἐφροκίασαν, ὁ
 Ἐρμῆς κατ' ἐντολὴν τοῦ Διὸς συγκολλήσας τὰ τεμάχια τῶν σαρκῶν
 ἀποδίδει καὶ πάλιν τὴν ζωὴν εἰς τὸν Πέλοπα, ἀναπληρώσας τὸ
 ἔλλειπον τῆς ὠμοπλάτης δι' ἐλεφαντίνου ὀστοῦ, ὁ δὲ ἀπαίσιος παι-
 δοκτόνος κρημνίζεται εἰς τὸν Τάρταρον, ὅπου ὑφίσταται δεινὴν
 ποινήν.—*Διὰ τίνας παρόδου ἀπέρχεται ὁ βουκόλος; πρὸς τίνα ἀπεν-*
θύνεται ὁ ἄλλος λόγος τῆς Ἱφ. καὶ πῶς θὰ κληθῆ διὰ τοῦτο; τίνα
σημασίαν ἔχουσιν οἱ λόγοι οὗτοι ἐν τῷ θεάτρῳ; τίνες αἱ σκέψεις ἐν
τῷ λόγῳ καὶ τίς ὁ εἰρμὸς αὐτῶν; ποῖον τὸ κρατοῦν ἐν αὐτῇ συναί-
σθημα καὶ διὰ τί; τίνα τὰ συναισθήματα ἡμῶν; τί φρονεῖ ἡ Ἱφ.

περὶ τῶν ἐν Ταύροις ἀνθρωποθυσιῶν; πῶς παρίσταται ἐντεῦθεν ἐν τοῖς θρησκευτικοῖς ὁ Εὐρ.; τὸ τμ. 236 391 ὡς διαδραματιζόμενον εὐθὺς μετὰ τὴν πάροδον (εἴσοδον) τοῦ Χοροῦ πῶς δύναται γὰρ ὀνομασθῆ καὶ πρὸς τί σημερινῆς τραγωδίας ἀντιστοιχεῖ κατὰ τὴν σειράν του; ἐκ πόσων καὶ τίνων σκηνῶν ἀποτελεῖται;

392-455. 392-406 *σύνοδοι θαλάσσης* συνάντησις θαλασσῶν, πέρασμα ὅπου συκαντῶνται δύο θάλασσαί, ὁ Βόσπορος ὡς συνδέων τὸν Εὐξείνιον καὶ τὴν Προποντίδα, ἢ κλητ. ἐπιφωνηματικῆ ἄνευ ὄ., *ἴνα* ὄλου, *οἴστρος* ἄ. ἢ μυῖγα ἵππων, βοῶν, *ποτώμαι* πέτομαι, *οἴστρος* Ἰοῦς *ποτώμενος* Ἀργόθεν ἢ οἴστρω ποτωμένη Ἀργοθεν Ἰώ, ἢ Ἰὼ ἢ ὁποῖα μυιγισμένη ἐπέταξεν ἀπὸ τὸ Ἀργος, *διαπερῶ* ἀμπτ., *οἶδμα* (οἰδάνω πρήσκομαι) κῦμα, *ἐπ' οἶδμα* ὑπεράνω τῶν κυμάτων, *διαμείβω* ἀνταλλάσσω τι ἀντί τινος, : διαπεράσασα ἀπὸ τῆς Εὐρώπης εἰς τὴν Ἀσίαν, ἀφήσασα ὀπίσω τὴν Εὐρώπην, *τίνες ποτ' ἄρα* σὰν ποῖοι τάχα, *εὐυδρος* ὁ ἔχων ἀφθονα ὕδατα, *δονακόχλοος-ους* *δονάκων* (καλάμων) · χλόη), αἰτ. μεταπλ. *δονακόχλοα*, ὁ καταπράσινος ἀπὸ τὰ καλάμια, *σεμνὸς* ἱερός, *Δίρκη* πηγὴ καὶ ῥυαξ ἐν Θήβαις, *ἔβησαν* ἐπάτησαν τὸν πόδα των, ἀπεβιβάσθησαν, *αἶα* γαῖα, χώρα, *ἄμεικτος* ἀκοινώνητος, ἀπροσπέλαστος, ἀφιλόξενος, ἢ Ταυρίς, *αἶμα βρότειον* ὑποκ., *τέγγω* βρέχω, *περικλίων* ὁ περίπτερος, περίστυλος, ὁ ἔχων κίονας καὶ εἰς τὰς τέσσαρας πλευράς, *κούρα Δία* ἢ κόρη τοῦ Διός, ἢ Ἀρτεμις, ἢ δοτ. χαρ.—**407-20** *ἢ* μήπως τάχα, *ὄχημα* ἀντί ἀφρη. *ὄχησις*, πλοῦς, σύστ. ἀντικμ. τοῦ *ἐπλευσαν*, *νάιον ὄχημα* πλοῦς θαλάσσιος, διὰ πλοίου, : κατέπλευσαν ἐπιβαίνοντες πλοίου, *ρόθιον* (*ρόθος*, *ρόχθος*) ὁ πάταγος τῆς κόπης πληττούσης τὴν θάλασσαν, *δίκροτος* ὁ διὰ δύο κωπῶν, μιᾶς δεξιᾶ καὶ ἄλλης ἀριστερᾶ, κροτῶν τὴν θάλασσαν, *κώπας* (-ης) γεν. ὑποκ. εἰς τὸ *ροθίοις*, *εὐλάτινος* ἐλάτινος, ἐξ ἐλάτης, *αὔραις* ὄργ. ἢ συνοδ., *ροθίοις αὔραις τε*, *λινοπόρος* 2 ἢ πορεύουσα (διαπορθμεύουσα) τὸ πλοῖον διὰ τῶν λινῶν ἰστίων, : μὲ αὔρας, αἱ ὁποῖαι φουσκώνουσαι τὰ πανιὰ θέτουν εἰς κίνησιν τὸ πλοῖον, *ἐπὶ πόντια κύματα* ἐπάνω εἰς τὰ κύματα τοῦ πόντου, *αὔξω ἄμιλλαν* πολλαπλασιάζω τὰς φιλοτίμους προσπαθείας, *ἄμιλλα φιλόπλουτος* φιλότιμος προσπάθεια πρὸς μεγαλύτερον ἀπὸ τοὺς ἄλλους θησαυρισμὸν, *μελάθροισι* χαρ. πρὸς μεγαλύτερον πλουτισμὸν τοῦ ἰδίου οἴκου ἕκαστος, γὰρ αἰτιολ. τὴν εἰκασίαν μὴ τὸ ταξείδιον ἐγένετο πρὸς πλουτισμὸν, *ἐλπὶς ἀπλητος* ὑποκ., *ἐγένετο* γνομ., *φίλα* (-η) κτγρ., *ἐπὶ πῆμασι βροτῶν* διὰ τὸ

κακὸν τῶν ἀνθρώπων, πρὸς γενικὴν δυστυχίαν τοῦ κόσμου, φίλα ἐγένετο *ἀνθρώποις, οἳ, φέρομαι* προσπαθῶ νὰ ἀποκτήσω, νὰ κερδίσω, *ἄλβος* ὕλικὸς πλοῦτος, πρβλ. *εὐόλβος* 189, βάρος ἄλβου φορτία, ἀφθονίαν πλούτου, *κεινᾶ δόξα* αἰτ. ἀπὸ ματαιοδοξίαν, ἥ: ἀπὸ μίαν ἐσφαλμένην γνώμην (διότι νομίζουν ὅτι τὰ ὕλικὰ ἀγαθὰ φέρουν τὴν ἀληθῆ εὐδαιμονίαν), *πλάνητες ἐπ' οἴδμα περῶνιές τε πόλεις βαρβάρους* ἐνταῦθα ἡ κυρία ἔννοια, *γνώμα ἄλβου* αἱ περὶ πλούτου σκέψεις, ἀντιλήψεις, ἢ μᾶλλον: ἡ κλίσις, ὁ ζῆλος πρὸς τὸν πλοῦτον, τὰ ὄνειρα τοῦ πλούτου, *ἦκει* ἔρχονται εἰς τοὺς ἀνθρώπους, *οἷς μὲν — τοῖς δὲ τοῖς μὲν — τοῖς δέ, ἄκαιρος* ἐκεῖνος, ὅστις δὲν προσέχει εἰς τὴν κατάλληλον στιγμήν καὶ εἰς τὸ ὀρθὸν μέτρον, ἄμετρος, ὑπερβολικός, *εἰς μέσον ἦκει* εἶναι σύμμετρος, ἔχει τὸ ὀρθὸν μέτρον, ἀποφεύγει τὰς ὑπερβολὰς πρὸς τὸ ἐν ἢ τὸ ἄλλο ἄκρον (τὰς ἀκρότητας) (ἢ μᾶλλον *ἄκαιρος* ὁ χάνων τὴν εὐκαιρίαν, ὁ μὴ πραγματοποιούμενος, *ἦκει εἰς μέσον* ἔρχονται ἔτοιμα, πραγματοποιοῦνται μόνα). — 421-37 *ἐπέρασαν* οἱ δύο νεαῖαι, ὅπως ἐν τοῖς *ἔβασαν* 402, *ἔπλευσαν* 409, *συνδρομάδες* Συμπληγάδες, *Φινεΐδες ἀκται* ὁ Σαλμυθησός, Θρακικὴ πόλις παρὰ τὸν Βόσπορον, ἧς ἔβασίλευεν ὁ Φινεύς, *ἄσπνος* ἀνήσυχος, τρικυμιώδης, *αἰγιαλός* (αἶγες κύματα) ἀκτή, *ἄλιος* (ἄλις, πρβλ. *ἐνάλιος* 255) *αἰγιαλός ἀκται* τῆς θαλάσσης, *ῥόθιον* (τὸ ῥοχθοῦν) κύμα, πρβλ. καὶ 407, *Ἀμφιρῖτη* θαλασσία θεά, οὐζυγος τοῦ Ποσειδῶνος: *δραμόντες ἐπὶ ῥοθίῳ Ἀ.*, *κορᾶν* κορῶν, *ἐγκύκλιος* κύκλιος, *μέλπω* 221, *μέλπουσι* ποσὶ ἄδουσι χορεύοντες, *πνοαὶ* ὁ φυσῶν ἄνεμος, τὰ ρεύματα τοῦ ἀέρος, *πλησιςτιος* ὁ πιμπλάς, κολπῶνων τὰ ἰστία, δοτ. συνοδ. εἰς τὸ *ἐπέρασαν* 424, *εὐθύνος* β ὁ διευθύνων, *συριζόντων* χροιν., *πνεῦμα* πνοή, φύσημα, αὔραισι-πνεύμασι αἰτ. εἰς τὸ *συριζόντων* ἂν τὸ *πλησιςτιος πνοαῖς* (αἰτ.) διορίζει τὸ *συριζόντων*, τότε αὔραισι-πνεύμασι ἐπεξ. ἐκεῖνου, *αἶα* 402, *αἶα πολυόρνιθος* ἡ νῆσος τοῦ Ἀχιλλέως ὡς κατὰ μέστος πτηνῶν, *ἐπ' αἶαν* ἐκ τοῦ *δραμόντες*, *λευκὴ ἀκτι* ἡ νῆσος Λευκὴ παρὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Ἰστρου, *δρόμοι καλλιστάδιο* πλεον. ὠραῖος δρόμος, τὸ ὠραῖον στάδιον τοῦ Ἀχ.,: ὅπου ὁ Ἀχ. ἠσκειτο ὠραῖα εἰς τὸν δρόμον, *ἀκτᾶν-δρόμους* παρὰθ. εἰς τὸ *αἶαν*. — 439 55 *Ἐλένα φίλα παῖς Λήδας, εἶθε τύχοι ἐλθοῦσα* εἶθε κατὰ καλὴν τύχην νὰ ἦρχετο ἐδῶ, *δεσπόσυνος* ὁ ἀνήκων εἰς τὸν κύριον ἢ τὴν κυρίαν, *εὐχαῖσι δ.* κατὰ τὰς εὐχὰς τῆς κυρίας μας, 3ῶ6 κέ., *Τρωὰς πόλις* τὸ Ἴλιον, *λαιοτόμος* ὁ κόπτων τὸν λαιμόν,: *ἴνα*

θάνοι λαιμοτόμῳ χειρὶ δεσποίνας (ης), *εἰλιχθεῖσα* ἐλιχθεῖσα, δρόσος χέρνιψ, ἄγιασμός, *αἱματηρὸς* διότι θαντίζει πρὸς σφαγὴν, *χαίτη* ἢ κόμη, : *εἰλιχθεῖσα ἀμφὶ χαίτα αἱματηρὰν δρόσον* θαντισθεῖσα γύρω ἀπὸ τὴν κόμην δι' ἄγιασμοῦ ὡς προκαταρκτικοῦ διὰ τὴν σφαγὴν, *δίδωμι ποινὰς* δίκην δίδωμι, *ἀντίπαλος* ἰσόπαλος, ἴσος, : ὑφίσταμαι τὰ ἀντίποινα, τιμωροῦμαι πρὸς ἀντεκδίκησιν, δέ.. ἀλλὰ μετὰ μεγίστης χαρᾶς θὰ ἐδεχόμενην τὴν εἶδησιν, *εἷ τις...* ὅτι ἤλθε κανεὶς θαλασσοπόρος, *Ἑλλάδος* ἐπιθ., *πανσίπρονος δουλείας* λυτρωτῆς ἀπὸ τὰ βάσανα τῆς δουλείας, *δειλῆιος* ἄθλιος, θλιβερός, *ἐμέθεν* ἐκ τοῦ δουλείας, *τὰ ἐν ὄνειρασι* ὅ,τι πάντοτε ὄνειροπολῶ, τὰ ὄνειρά μου, *συμβαίνω* πραγματοποιοῦμαι, ἐν τῇ εὐκτ. παρελείφθη ὁ δυνητ. ἂν, *ἀπολαύειν* (με) ἐπεξ. τοῦ τὰν ὄνειρασι, *δόμοις πόλει τε* τοπ., *χάρις* χαρά, χάρισμα, παράθ., *κοινὰν ὄλβω* τὸ ὁποῖον ἀνήκει εἰς ὅλους τοὺς εὐτυχεῖς.

395 Ἴω ἦτο περικαλλῆς θυγάτηρ τοῦ βασιλέως τοῦ Ἄργους Ἰνάχου, ἧς ἠράσθη ὁ Ζεὺς· ἀλλ' ἡ Ἥρα ἐκ ζηλοτυπίας μετεμόρφωσεν αὐτὴν εἰς βοῦν καὶ ἀνέθηκε τὴν φύλαξιν αὐτῆς εἰς τὸν πανόπτην βουκόλον Ἄργον. Καὶ ἐφόνευσε μὲν τοῦτον ὁ Ἑρμῆς, ἀλλ' ἡ Ἥρα ἐξαπέστειλε κατὰ τῆς Ἰοῦς οἴστρον, ὑπὸ τοῦ ὁποῖου ἐκείνη ἐλαυνομένη περιεπλανήθη πολλαχοῦ τῆς γῆς καὶ δὴ διῆλθε καὶ τὸν παρὰ τὰς συμπληγάδας πορθμόν, ὅστις ἔκτοτε ὠνομάσθη Βόσπορος (βοὸς πόρος). 401 *Δίρκη* πολυθρόλητος πηγὴ καὶ ῥυαξ παρὰ τὰς Θήβας, 433 Νοτιοδυτικοὶ ἄνεμοι ἦσαν οὖριοι διὰ τὰ πλοῖα τὰ ἐρχόμενα ἐκεῖ ἐκ τῆς Ἑλλάδος 436 *λευκὰν ἀκτὰν* ἐννοεῖ ὁ Εὐρ. τὴν νῆσον Λευκὴν (νῦν Φειδονῆσι) κατὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Ἰστροῦ, ἣτις ἐκαλεῖτο καὶ νῆσος τοῦ Ἀχιλλέως, ἀκατοίκητος. Ἐκλήθη οὕτω, διότι ὁ Ἀχ. ἐρῶν τῆς Ἰφιγενείας παρηκολούθησεν αὐτὴν ἕως ἐκεῖ, ἀρπασθεῖσαν εἰς Ταύρους ὑπὸ τῆς Ἀρτέμιδος· ἡ νῆσος περιγράφεται ὑπὸ τοῦ περιηγητοῦ Πausανίου III 19, 11 ὡς μικρά, δασώδης, πλήρης ἡμέρων καὶ ἀγρίων δένδρων, ἔχουσα ναὸν καὶ ἄγαλμα τοῦ Ἀχ. Ἀλλὰ πλὴν τῆς Λευκῆς ὑπάρχει καὶ ἄλλη νῆσος ἐπιμήκης κατὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Βορυσθένους, ὁ Δρόμος Ἀχιλλέως, διότι ἐκεῖ ὁ Ἀχ. ἤσκειτο εἰς τὸν δρόμον (ὁ Χο. ἀγνοεῖ τὸν θάνατον τοῦ Ἀχ.). Ὁ Εὐρ. φαίνεται ὅτι ταυτίζει ἀμφοτέρας. 442 ὁ Χο. δὲν εἶχε μάθει οὐδὲ τῆς Ἑλένης τὴν ἐπάνοδον εἰς τὴν Ἑλλάδα [Ἡ Ἰφ. μανθάνει τοῦτο παρὰ τοῦ Ὀρέστου 522].—Τὸ χορικὸν ἐκφύεται ἐκ τῆς πράξεως; τίνα τὰ νοήματα καὶ ἡ διάρθρωσις αὐτῶν; τίνα τὰ συναισθήματα τοῦ χοροῦ; τίνα ἄλλον σκοπὸν πληροῦσι τὰ χορικά

διὰ τῆς μουσικῆς καὶ τῆς ὀρχήσεώς των; Πῶς καλεῖται τὸ ἄχορον μετὰ τὴν Πάροδον, ὅπερ ὁ χορὸς ψάλλει ἔχων καταλάβει θέσιν (στάσιν) ἐν τῇ ὀρχήστρᾳ; ἔλευθ'ερα ἀπόδοσις.

456-577. 456 66 ἀλλὰ... σιγαῖτε 458, οἷδε γὰρ χωροῦσι διότι προχωροῦν πρὸς τὰ ἐδῶ οἱ δύο, *συνερείδω* (ἐρείδω στηρίζω) συσφίγω, *συνερεισθέντες* χέρας δεσμοῖς, *πρόσφαγμα* 243, *ἀκροθίνια* 75· οὕτως ἐκαλεῖτο καὶ τὸ κάλλιστον καὶ ἄριστον, ὅπερ ὡς θῦμα ἐξελέγετο (ἐκ καρπῶν, λείας κλπ.), ὅθεν τὰ Ἑλλήνων ἀκροθίνια ὅ,τι ἐπίλεκτον ἔχει ἡ Ἑλλάς πρὸς θυσίαν, τὰ πλεον ἐπίλεκτα ἑλληνικὰ θύματα, *τάδε* ἰδοῦ, ἐδῶ, *βαίνει δὴ* βαδίζουσι ἤδη, *λάσκω*, ἔλακον, *λέληκα*, λέγω, ἀνακοινῶ, *ἀρεσκόντως* σοι κατὰ τὴν ἀρεσκείαν σου, *παρ' ἡμῖν* παρὰ τοῖς Ἑλλήσιν, ἐν Ἑλλάδι, *ἀναφαίνει* διακηρύττει, χαρακτηρίζει, *οὐχ ὄσιος* ὄχι θεάρεστος, ἀσεβής.— **467-71** εἶεν 342 ἀρκεῖ, *τὰ τῆς θεοῦ μὲν πρῶτον*, διότι κατόπιν θὰ στραφῇ πρὸς τὰ θύματα, *ὡς τὰ τῆς θεοῦ καλῶς ἔχη* ἵνα ἢ πρὸς τὴν θεὰν ὑπηρεσία μου διεξάγεται ἐν τάξει, ἵνα ἐκπληρῶ ἐπαρκῶς τὰ πρὸς τὴν θεὰν καθήκοντά μου, *μεθίημι χέρας* ἀφήνω ἔλευθ'ερας τὰς χεῖρας, τὸ ἀσύνδ. ἐπεξ., ὡς τελ., *ὄντες* (αἰτ.) *ἱεροὶ* ἐφ' ὅσον εἶναι καθωσιωμένοι, ἱερὰ θύματα τῆς θεᾶς, *στείλω* βαδίζω, *εὐτρεπιζω* τακτοποιῶ, ἐτοιμάζω, πρβλ. *εὐτρεπῆς* 245, *μέθετε-εὐτρεπιζετε* πρὸς τοὺς βουκίλους, *ἂ χρὴ ἐπὶ τοῖς παροῦσι* ὅσα χρειάζονται διὰ τὴν παροῦσαν περίπτωσιν, *νομίζεται* εἶναι κεκανονισμένα, καθιερωμένα. — **472 81** *τίς* (ἔστιν) ἡ *τεκοῦσ'* ὑμᾶς *μήτηρ*, *ποτὲ* ἐν ἔρωτ. προτ. τάχα, τέλος πάντων, *εἰ γε γῶσα τυγχάνει* εἰάν ἀτυχῶς ἔχετε τοιαύτην, *στέρομαι* κ. *στερίσκομαι*, *στερεῖς* στερηθεῖς, *δίπτυχοι* 242, *οἷδε τὰς τύχας* πρόλ., : *τίς οἷδεν δια* αἱ *τύχαι* ἔσονται *τοιαῖδε* ποῖος γνωρίζει ποῖον θὰ εὖρη τοιαύτη μοῖρα, εἰάν ὁμοία μοῖρα δὲν πλήξῃ καὶ αὐτὸν τὸν ἴδιον, *τὰ τῶν θεῶν* ἢ θέλησις τῶν θεῶν, ἢ μοῖρα ἐκάστου, *ἔρπει εἰς ἀφανὲς* ἀκολουθεῖ μυστηριώδεις ἀτραπούς, *οὐδὲν οἷδ'* οὐδεὶς *κακὸν* οὐδεὶς γνωρίζει ἐκ τῶν προτέρων ποία δυστυχία τὸν ἀναμένει, *παράγω* δίδω ἄλλην διεύθυνσιν, μεταβάλλω τὴν κατεύθυνσιν, *δυσμαθῆς* παθ. δυσνόητος, ἀκατανόητος, : διότι ἢ τύχη ἐπεμβαίνουσα κατευθύνει τὴν κατεύθυνσιν τοῦ κακοῦ εἰς ἀτραπούς ἀκαταλήπτους δι' ἡμᾶς, *ποτὲ* 472, ὡς αἰτιολ. τὸ *ταλαίπωροι ξένοι*, *διὰ μακροῦ* κατόπιν μακροῦ θαλασσίου ταξειδίου, *ἀπ' οἴκων* μακρὰν τῆς κατοικίας σας, τῆς πατρίδος σας, *κάτω* ἐννοεῖ τὸν ἄδην.— **482 91** *ὀδύρομαι ταῦτα* κλαίω κατ' αὐτὸν τὸν

τρόπον, *λυπῶ* γίνομαι ὀχληρὸς, φαρμακῶν, *ἐπὶ τοῖς μέλλουσι νῶν κακοῖς* ἔκτος τῆς συμφορᾶς, ἡ ὁποία ἐπικρέματα κατὰ τῆς κεφαλῆς μας, : διὰ τί μᾶς φαρμακῶνεις μὲ τὸν τρόπον σου ὥς νὰ μὴ ἦρκει ἡ συμφορὰ, ἡ ὁποία τώρα..., *ἦεις εἴ ποτε* 340 ὁποιαδήποτε καὶ ἂν εἶσαι, *σοφὸς* ἔξυπνος, οὐ σοφὸς λιτ. ἠλίθιος, *νικᾶν οἴκῳ τὸ δεῖμα τοῦ δλέθρου* νὰ μετριάξῃ (πνίγῃ) διὰ θρήνων τὸν φόβον τοῦ θανάτου· πιθανὸν τὸ σοφὸν νὰ εἶναι οὐδ. καὶ τὸ *ὅς ἂν...* εἰάν τις, ἀντικμ. τοῦ νομίζω, *οὐδ' ὅστις* οὔτε ἐκεῖνον (νομίζω σοφόν), ὅστις, *οἰκτιρίζομαι* Ἐιδὴν κλαίων ζητῶ νὰ προκαλέσω τὸν οἴκτον τοῦ, *σωτηρίας ἀνελπιδίς* ἀπηλπισμένος διὰ τὴν σωτηρίαν του, ὡς αἴτ., *συνάπτει δύο κακῶ ἐξ ἑνὸς* συνάπτων (δεύτερον κακὸν) δημιουργεῖ δύο ἀντὶ ἑνός, διπλασιάζει τὸ κακόν· ἡ ἐπεξ. τῶν δύο κακῶν ἐπακολουθεῖ εὐθύς· *ὀφλισκάνω μωρίαν* θεωροῦμαι, χαρκτηρίζομαι μωρός, *ὁμοίως* ὅπως καὶ ἂν δὲν ἔκλαιε, *τὴν τύχην δ' εἶαν χρεῶν* ὄχι, τοῦναντίον ὀφειλομέν νὰ φήνωμεν τὴν τύχην νὰ τρέξῃ εἰς τὸν δρόμον της, *ἐπιστάμεσθα καὶ γινώσκομεν* γνωρίζομεν καὶ παραγνωρίζομεν μάλιστα. — 492-512 *κέκληται Πυλάδης, ὠνομασμένος ἐνθάδε* αὐτὸ τὸ ὄνομα φέρων ἐδῶ, μὲ τοῦτο τὸ ὄνομα καλούμενος εἰς τοῦτον ἐδῶ τὸν τόπον, 285, 321, *ἐν ἡδονῇ* (ἔστι) ἡδὺ ἐστὶ (σοι μαθεῖν τοῦτο), *γεγῶς πολίτης ποίας Ἑλληνος* (ἐπιθ.) *πατρίδος* ποία εἶναι ἡ πατρίς του ἐν Ἑλλάδι, τῆς ὁποίας εἶναι πολίτης, *μαθοῦσα* (ὑποθ.) *τόδε, τί πλέον ἂν λάβοις* τί ἐπὶ πλέον δύνασαι νὰ κερδίῃς, εἰς τί θὰ σὲ ὠφέλει τοῦτο, *εἰσὶν* (β' προσ.) *ἀδελφῶ* (κτγρ.) *ἐκ μᾶς μητρός*, ἐσμέν κασιγνήτω *φιλότῃ*, *οὐ γένει* ἐκ φιλίας, οὐχὶ ἐξ αἵματος, *ἔθετο* ἔδωκεν, *μὲν* (ἄνευ δὲ..) τοῦλάχιστον, *τὸ μὲν δίκαιον* (ὄνομα) τὸ πραγματικόν μου τοῦλάχιστον ὄνομα, τὸ ὁποῖον δικαιοῦμαι νὰ φέρω, εἶναι Δυστυχῆς, *δὸς τῇ τύχῃ* ἀπόδος εἰς τὴν κακὴν σου τύχην· ἡ κακὴ σου τύχη τὸ ἔδωκεν, αὐτὴ πταίει, οὐχὶ ὁ πατήρ· *θανόντες* ὑποθ., *οὐ γελῶμεθ' ἂν* παθ. οὐδεὶς ἐχθρὸς θὰ ἐγέλα εἰς βάρος μας, διότι οὐδεὶς γελᾷ διὰ τὸν θάνατον ἑνὸς ἀνωνύμου· ἀλλ' εἰάν ἐμάνθανον ὅτι τὰ θύματα ἦσαν Ἑλληνες βασιλόπαιδες (καὶ δὴ ὁ εἰς υἱὸς τοῦ Ἄγαμ., καὶ ὁ ἄλλος συγγενῆς του), τότε θὰ ἐχαιρεκάκουν· *φθονῶ* (ἐκ φθόνου) ἀποκρύπτω τι, : καὶ τί σὲ πειράζει νὰ μοῦ τὸ εἴτῃς; *φρονῶ μέγα* μεγαλοφρονῶ, εἶμαι ὑπερήφανος, : ἢ τὸ ἔχεις πάρεϊ πολὺ ὑψηλὰ καὶ δὲν μᾶς καταδέχεσαι; *οὐχὶ τοῦνομα* τὸ ὁποῖον διὰ τοῦτο δὲν σὲ ἐνδιαφέρει, *ζητεῖς γὰρ...* ὁ γὰρ ζητεῖς οὐδὲν ἐμοὶ κέρδος (ἔστιν) ὡς θανουμένῳ τὸ νὰποκριθῶ εἰς τὴν ἐρώτησίν σου

εἰς οὐδὲν μὲ ὠφελεῖ, ἐφ' ὅσον πρόκειται νὰ φονευθῶ, δὲ ἀλλά, τί ἐρωτημ., *ἐπεύχομαι (εἶναι) καυχῶμαι*, μὲ ὑπερηφάνειαν διακηρύττω, *Ἄργος* ἢ χώρα, γὰρ 510 ναί, μάλιστα, *ἀπαίρω (πόδα)* ἀπομακρύνομαι, φεύγω, πρβλ. καὶ τὸ (ἀπ)αίρειν (ἀγκυραν) ἀνάγεσθαι, ἢ *ποία τύχη* ἢ συνεπεία τίνος περιστατικοῦ, περιπετείας, *οὐχ ἐκῶν ἐκῶν* ἄκων ἐκῶν, ὄξυμ., *οὐχ ἐκῶν* διότι ἔφυγεν ἄκων, καταδιωκόμενος ὑπὸ τῶν Ἑρινύων διὰ τὸν φόνον τῆς μητρός, *ἐκῶν* διότι ἐκουσίως ἔφυγε, διὰ νὰ ἔλθῃ εἰς τοὺς Ταύρους πρὸς ἐξαγνισμόν τοῦ ἰδίου ἄγους, *τρόπον γε δὴ τινα* τρόπον τινά, ἐὰν ἐπιτρέπεται ἢ ἐκφρασις αὐτῆ. — 513-39 *ποθεινός* περιπόθητος, ἢ σύντ. προσ. ἀντὶ ἀπροσ. τὸ *μολεῖν σε* ἐξ Ἄργους (ἐστὶ) *ποθεινόν μοι...* εὐτύχημα δι' ἐμέ, *οὐκουν ἐμαυτῶ γε* ἀλλὰ δι' ἐμέ τοῦλάχιστον ἀπολύτως ὄχι, *εἰ δὲ (ἦλθον ποθεινός) σοί, ἐράω ᾧ ἀγαπῶ, σὺ τοῦτ'* ἔρα σὺ πόθει τὸν πόθον τοῦτον, τὴν χαρὰν αὐτὴν κράτει διὰ τὸν ἑαυτόν σου, ἢ χαρὰ αὐτὴ ἀφορᾷ ἀποκλειστικῶς σέ, *φράσιαις ἄν τί μοι* ἢ δυν. εὐκτ. πολὺ κομψότερα καὶ λεπτοτέρα τῆς ὀφ. *φράσιαις*: θὰ εὐαρεστηθῆς νά..., *πάρεργον* τὸ παρὰ τὸ κύριον ἔργον, τὸ δευτερευθὸν ἢ ἐπουσιῶδες ἔργον, *ἐν παρέργῳ* ὅτι εὐρίσκειται ἐν τῷ κύκλῳ τῶν παρέργων, (*φράσω*) *ὡς ἐν παρέργῳ τῆς...* ὡς παράρτημα τῆς δυστυχίας μου, *ὡς μὴ ὄφελον (εἰδέναι)* εὐχῆ ἀπραγματοποιήτος, *μηδ' ὄναρ ἰδὼν* οὔτε καὶ εἰς τὸν ὕπνον μου ἀκόμη, *οὐχέσθαι οὐκέτ'* οὔσαν ὅτι ἐξηφανίσθη πλέον ὀριστικῶς, *δορί*, δοτ. τοῦ δόρου, διὰ πολέμου, γὰρ ὄντως, *ἄκραντος (κρ(αι)αίνω* ἐκτελῶ) ἀνεκτέλεστος, οὐδ' *ἄκραντ'* ἠκούσατε καὶ ἠκούσατε γεγονότα ἀληθινά, *κακῶς τινι τῶν ἐμῶν* διὰ τὸ κακὸν ἐνὸς ἐκ τῶν ἰδικῶν μου (τοῦ πατρός μου), *ποῦ ὅστι* ποῦ εὐρίσκειται τώρα, *κάμοι προουφείλει τι κακὸν* ἔχει καὶ μαζί μου ἐκκρεμῆ κάποιον παλαιὸν λογαριασμόν διὰ κακόν, τὸ ὁποῖον μοῦ ἔχει κάμει, *ξυνευνέτης (εὐνή)* ὁ σύζυγος, *πάρος κ. πάροιθε* πρότερον, *μῖσος* συνεκδ. μισητή, πρβλ. καὶ παρ' ἡμῖν: *πομπή, σίγαμα, κάθαγμα* κλπ., *εἰς Ἑλλήνας* ἢ *εἰς* διότι τὸ μῖσος εἶχεν ἐξαπλωθῆ εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα, *ἀπέλαυσα* εἰρων., *γάμων* τῶν μετὰ τοῦ Πάριδος, *κηρύσσεται* διαδίδεται, διατυμπανίζεται, *ἀνιστορῶ* ἐρωτῶ, ζητῶ, *ὡς ἀνιστορεῖς με* ἐπιφ., *σύλλαβοῦσα πάντα ἅπαξ* περιλαβοῦσα ὅλα εἰς μίαν ἐρώτησιν (ἄλλος ἐκ τῶν Ἀχαιῶν κατὰ τὸν νόστον ἔπαθε τοῦτο, ἄλλος ἐκεῖνο καὶ διὰ τοῦτο πρέπει νὰ γίνῃ δι' ἕκαστον χωριστὴ ἐρώτησις καὶ ἀπόκρισις), (*ναί*) *πρὶν γάρ, ἐπαυρίσκομαι, ἐπηροόμεν*, ἀπολαύω, : θέλω νὰ δοκιμάσω αὐτὴν τὴν εὐχαρίστησιν ἀπὸ σέ, *ἐλέγχω* ἐρωτῶ,

ἦλθε πάλιν, ὡς εὖ τί ὠραῖα! τί γὰρ (πράσσει) ὁ γὰρ αἰτιολογεῖ τὴν παραλειφθεῖσαν ἔννοιαν σιάσου· διότι μοῦ ἦλθε νὰ σὲ ἐρωτήσω δι' ἓνα ἄλλον· ἐντεῦθεν τὸ γὰρ ἀλήθεια, λοιπόν, ἔστι δὲ ἀλλὰ ζῆ ἀκόμη, κατεύχομαι (ἑνός) καταρῶμαι, πάντα τὰ κείνου τὰ κατ' αὐτὸν καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν, νοσῶ εὐρίσκομαι εἰς ἀξιοθρήνητον κατάστασιν, εἶμαι κακὰ καὶ ψυχρά, ὁ τῆς Νηρηΐδος παῖς ἔστιν εἶ, ἔγρημε λέκτρα ἔγρημε γάμον, ἄλλως μάτην, ψευδῶς, (φυσικά) διότι ὁ γάμος του ἦτο ἔργον δόλου, οἱ πεπονθότες τὰ θύματά του.— 540 68 ὡς εὖ... ἐπιφ., ἀπωλόμην διεγράφην ἐκ τῆς ζωῆς, δεθῶς δεδικαιολογημένως, τί δὲ (πράσσει), εὐδαιμονεῖν (κατὰ τὴν Ἴφ.) ὅτι εὐρίσκεται εἰς τὸ κορυφωμα τῆς δόξης του, ἐγῶδα ἐγὼ οἶδα, οὐ γὰρ... ὄν γὰρ ἔγωγ' οἶδα, οὗτος οὐκ ἔστι τῶν εὐδαιμόνων (εὐτυχῶν κατὰ τὸν Ὁρ.), ἀναξ τις Ἄγ. ἐλέγετο δὲ Ἀτρεΐως, ἀπελθε τοῦ λόγου τούτου ἄφησε τὴν ὀμιλίαν αὐτὴν, μὴ πρὸς θεῶν (ἀρηγηθῆς), εἴφ' εἰπέ, πρὸς δὲ ἢ πρόθ. ἐπιρ. πρὸς τούτοις δέ, ἀπώλεσέ τινα 356, ποῖα συμφορᾶ ἀπὸ τί, μῶν (μὴ οὖν) μήπως, προσήκω ἑνὶ εἶμαι συγγενῆς τινος, ἐντεῦθεν οἱ προσήκοντες οἱ συγγενεῖς, πάρος 524, (εἶναι ὄντως ἀξιοδάκρυτος) γὰρ, σφαγεῖς δεινῶς κατὰ τρόπον τραγικόν, ἐκ γυναικὸς ἀπὸ (τὴν) γυναῖκα, χά θανῶν καὶ ὁ θανῶν, παθ., νὺν ἐγκλ. λοιπόν, ὀρθοτονοῦμενον νῦν, πέρα περαιτέρω 247, περισσότερα, τοσόνδε γε (ἐρωτῶ) τοῦλάχιστον τόσον μόνον, δάμαρ; παῖς, ὄν ἔτεκεν, οὗτος ὄλεσέ νιν, ὡς τί δὴ θέλων (ὄλεσε) καὶ σὰν τί τάχα νὰ ἤθελε καί..., θανόντος πατρὸς αἰτ. διὰ τὸν φόνον τοῦ πατρὸς, φεῦ φρίκη! ἐνταῦθα ὅμως δύναται νὰ σημαίη καί: εὔγε, εἰσπράττομαι εἰσπράττω, κακὸν οὖσ., δίκαιον ἐπίθ.: τί ὠραῖα ἔκαμε καὶ ἐπετέλεσεν ἐν δίκαιον ἐγκλημα, οὐ τὰ πρὸς θεῶν εὐτυχεῖ ἐκ μέρους τῶν θεῶν δὲν εἶναι εὐτυχῆς, οἱ θεοὶ δὲν ἤμεψαν τὴν προᾶξίν του μὲ εὐτυχίαν, δίκαιος ὢν ἐνδ. ἂν καὶ ἐδικαιοῦτο εἰς τοῦτο, λείπει ἔχει ἀφήσει, γόνος τέκνον, γέ ναί, ἔστι τις λόγος... λέγουν τίποτε διὰ τὴν, τάλαιν' ἐκείνη... ἐκείνη (ἔστι) τάλαινα, (τάλας) καὶ ὁ κτανῶν, χάριν λαμβάνεται καὶ ὡς πρόθεσις μετὰ γενικῆς καὶ ὡς οὖσ. διοριζόμενον διὰ τοῦ ἄχαριν: ἀπέθανε χάριν κακῆς γυναικὸς (τῆς Ἐλ.), ἀλλὰ μαύρην χάριν, διότι δὲν ἤξιζε νὰ θυσιασθῆ ἢ κόρη χάριν τῆς Ἐλ., ἀθλιός γε ναὶ δυστυχῆς, οὐδαμοῦ διότι αἱ καταδιώκουσαι Ἐρινύες οὐδαμοῦ ἀφήνουν αὐτὸν νὰ ἀναπαυθῆ, πανταχοῦ διότι τὸν καταδιώκουν ἀνὰ πᾶσαν τὴν γῆν.— 569 75 οὐδὲν ἦτ' ἄρα 351 λοιπὸν δὲν εἶχате καμμίαν ἀξίαν, ἦσθε τέλεια μηδενικά, οἱ δαίμονες οἱ θεοί, οἱ κε-

κλημένοι χωρὶς πράγματι νὰ εἶναι τοιοῦτοι, σοφοὶ κτθ.,: οἱ φέροντες τὸ ὄνομα τοῦ σοφοῦ, ὅπως ὁ Ἀπόλλων, χωρὶς ὅμως πράγματι νὰ εἶναι τοιοῦτοι, *πιτηνὸς* *περωτός*: οὕτω καλοῦνται τὰ ὄνειρα ὡς πετώντα, ὡς φευγαλέα, ἄνευ ἰδίας ὑποστάσεως: *ταραγμὸς* σύγχυσαι, *ἐνι* ἔνεστι, ὑφίσταται παρατηρεῖται, *λυπεῖται* ὁ Ὅρ. ἐν συνεχείᾳ πρὸς τὸ *ἔστ*, *ἄθλιός γε* 568, *ὅτι* διότι, *ὦν* ἐνδ., *πεισθεις* αἷτ., *τοῖσιν* *εἰδόσι* κατὰ τὴν κρίσιν τῶν φωτισμένων ἀνθρώπων.
—576-7 *τί* νὰ γίνωνται οἱ φίλοι γεννήτορες ἡμῶν.

468 Προβλ. 330. Καὶ τὰ ζῶα τὰ ἀφιερούμενα εἰς θεοὺς ἐνέμοντο ἄφετα, διότι τὸ θεῖον ἐμίσει τὴν βίαν. 493 *Πυλάδης* προβλ. 249, 285, 321. 528 Τοὺς νόστους τῶν Ἀχαιῶν περιέγραφε οἱ *Νόστοι* τοῦ Τροϊζηνίου Ἀγίου, ἐν ἑκ τῶν ἐπῶν τοῦ ἐπικοῦ κύκλου: ἀλλ' ἦσαν τόσον πολλοὶ καὶ ποικίλοι αἱ περιπέτειαι τῶν ἡρώων, κατ' αὐτούς, ὥστε ὁ Ὅρ. ἀδυνατεῖ δι' ἐνὸς στίχου ἢ δι' ὀλίγων λέξεων νὰ ποικριθῇ εἰς τόσον γενικὴν ἐρώτησιν. 531 Περὶ τοῦ Κάλχαντος ἐρωτᾷ, διότι αὐτὸς εἰσηγήθη ἐν Ἀυλίδι τὴν θυσίαν της. Οὗτος συναντήσας κατὰ τὴν ἑκ Τροίας ἐπάνοδον τὸν μάντιν Μόψον ἀνώτερόν του εἰς τὴν μαντικὴν ἀπέθανεν ἐκ λύπης. 532 *ὡς ἦν λόγος* διότι ὑπῆρχον καὶ ἄλλαι παραδόσεις περὶ τοῦ τέλους του. 534 Ὅτι ὁ Ὅδ. περιεπλανᾶτο ἔτι θά εἶχε μάθει ὁ Ὅρ. παρὰ τοῦ Μενελάου, εἰς ὃν ὁ Πρωτεύς ἐν Αἰγύπτῳ εἶχεν ἀφηγηθῆ τὰς περιπετείας τοῦ ἥρωος Ὅμ. δ 555 κέ. Ὁ δὲ Μεν. εἶχεν ἀνακάμψει οἴκαδε τὴν αὐτὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ὁ Ὅρ. μετὰ τὴν ταφὴν τοῦ Αἰγίσθου καὶ τῆς Κλυτ. ἐτέλει τὸ περιδαιπνον. 536 *πάντα τὰ κείνου νοσεῖ* ὁ Ὅρ. ὑπαινίσσεται τὴν τραγικὴν θέσιν τῆς Πηνελόπης, τοῦ Τηλεμάχου καὶ τῆς παρουσίας των ἐκ τῆς ἐπιδρομῆς τῶν ὑπερφιάλων μνηστήρων, περὶ ὧν πραγματεύεται ἡ Ὀδύσσεια. Ταῦτα εἶχεν ἀφηγηθῆ ὁ Τηλ. εἰς τὸν Μεν. ἐν Σπάρτῃ δ 318 κέ. καὶ παρὰ τοῦ θεοῦ θὰ εἶχε μάθει τὴν εἴδησιν ὁ Ὅρ. 562 ὁ Εὐρ. ἐνταῦθα δέχεται δύο θυγατέρας τοῦ Ἀγαμ., τὴν Ἥλέκτραν καὶ τὴν Ἴφ., ἀλλ' ἐν ἄλλῃ τραγωδίᾳ τρεῖς, καὶ τὴν Χρυσόθεμιν. Ἡ Ἥλ. ἐνταῦθα καλεῖται παρθένος, ἐν 915 σύζυγος τοῦ Πυλάδου: ἀλλὰ παρθένον λέγει ὁ ποιητὴς πρὸς τὸ *λέλοιπεν*, διότι κατὰ τὸν νόμον τοῦ πατρὸς ἡ Ἥλ. εἶχεν ἀπομείνει παρθένος. 570... Ἴσως ὁ Εὐρ. ἔχει ὑπ' ὄψιν τὴν δεισιδαιμονίαν τοῦ στρατηγοῦ Νικίου, ὅστις ἐξ ἐκλείψεως τῆς σελήνης, πεισθεις εἰς μωροὺς μάντις 574, ἀνέβαλε τὸν ἀπόπλουν τοῦ στόλου καὶ τὴν ὑποχώρησιν τοῦ στρατοῦ ἐκ Συρακουσῶν, γινόμενος οὕτως αἷτιος τῆς τραγικῆς πανωλεθρίας τῶν

Ἀθηναίων ἐν Σικελίᾳ, πρὸς δὲ καὶ τὴν ἐν Ἀθήναις ἐξέγερσιν κατὰ τῶν μάντεων, ἐξωθησάντων εἰς τὴν στρατείαν. Θουκ. VIII 1, 1. Πρβλ. καὶ τὸ ἡμέτ. **Μαντεῖον τῶν Δελφῶν** σ. 26-7, 97, 116-7. — *Τι ἀνεμένομεν ἀπὸ τῆς Ἰφ. καὶ τί δεικνύει αὐτῆ; ἅμα ἀντικρούουσα τὰ θύματα;* ^{ἐπιμακρία καὶ ἔργον} πῶς λέγεται ὁ διάλογος, καθ' ὃν ἐκάτερος τῶν διαλεγομένων διαλέγεται ἐκάστοτε δι' ἐνὸς στίχου; ^{εὐκρινέστατα} τίνα στίασιν τηροῦσιν ἐν τῷ διαλόγῳ ἡ Ἰφ. καὶ ὁ Ὄρ.; τίνα γραμμὴν ἀκολουθεῖ ὁ διάλογος; ἄς προσέξωμεν πολὺ διὰ τίνος μέσου θὰ ἦτο δυνατόν νὰ ἐπιτευχθῆ εὐθύς ἢ ἀναγνώρισι τῶν δύο ἀδελφῶν; διὰ τί ὁ ποιητὴς ἀναβάλλει; μόλις ἡ Ἰφ. μανθάνει ὅτι τὰ θύματα εἶναι Μυκηναῖοι, διὰ τί δὲν ἐρωτᾷ πρωτίστως περὶ τοῦ ἀδελφοῦ μετὰ τὸ ὄνειρον; διὰ τί αἱ τόσον ἄδοξοι ἐρωτήσεις περὶ τοῦ πατρὸς; πῶς ἡ Ἰφ. χαρακτηρίζει τὴν μητροκτονίαν τοῦ Ὄρ.; τί βλέπομεν περὶ τοῦ Εὐδρ. ἐν τῇ κρίσει τῶν χρησμῶν; τίνα ἄλλα ἀνάλογα ἔχομεν γνωρίσει ἤδη; αἱ καλλοναὶ τοῦ διαλόγου.

578-642. 578-81 ἀκούσατε πρὸς τοὺς ξένους, λόγος σκέψις: διότι μοῦ ἔχει ἐπέλθει μία σκέψις, σπεύδω ἐπιδιώκω, δνησις (δνήνημι ὠφελῶ), πρβλ. τὸν ἐν. σπεύδουσα μετὰ τὸν πλ. ἤκομεν 349-50, τὸ εὔ τὸ ὠφέλιμον, κυρ. οὐδ. ἐν τοῦ ἐπιθ. εὐς, μάλιστα οὕτω γίγνεται τότε πρωτίστως κατορθοῦται, ἐπιτυγχάνεται, εἰ... ἐπεξ. τοῦ οὕτω, ἀρεσκόντως ἔχει ἀρέσκει, πᾶσι εἰς πάντας τοὺς ἐνδιαφερομένους δι' αὐτό.—**582-96** ἀγγεῖλαι τι τοῖς ἐμοῖς φίλοις, μοι χαρ., δέλτος θ. ἐπιστολή, νομίζων αἶτ. τοῦ οἰκίρας, τὴν ἐμὴν χεῖρα ἀντκμ., φονέα κτγρ., τοῦ νόμου δ' ὑπο... ἢ σύντ. κανονικῶς ἔδει νὰ ἔχη: νομίζων φονέα οὐχὶ τὴν ἐμὴν χεῖρα, τὸν δὲ νόμον, ἢ: νομίζων οὐχ ὑπὸ τῆς ἐμῆς χειρός, τοῦ νόμου δ' ὑπο θνήσκειν, σφὲ τοὺς θυομένους ξένους, (τοιαύτην ἐπιστολήν μέχρι σήμερον δὲν ἔχω στείλει ἄλλην) οὐδένα γάρ, πέμπω διαβιβάζω, π. τινὶ τῶν ἐμῶν φίλων, σωθεὶς λαμβάνων χάριν τῆς θανατικῆς ποιότης, εἰ γὰρ αἰτιολ. τὰ ἐφεξῆς: ἐπειδὴ, οὔτε - καὶ ὄχι μόνον δὲν ἀλλὰ καί, δυσγενῆς ἐκ ταπεινῆς οἰκογενείας, οὐ δυσγενῆς; χοῦς καὶ οὐς, καὶ σὺ λαβὼν ὅπως καὶ ἐγὼ θὰ ἐξυληρωθῶ ὑπὸ σοῦ, οὐκ αἰσχροῦς μισθός ἔντιμος ἀνταμοιβή, σωτηρίαν ἐπεξ., ἐκατι ἕνεκα, κοῦφα ἐλαφρά, διότι δὲν θὰ σοῦ δώσουν βάρος, ἀναγκάζει τάδε ἀναγκαστικῶς ἐπιβάλλει αὐτὸ ἐδῶ, τὸ γενέσθαι θῦμα.—**597-602** γὰρ ἐπεξ. τὸ ἐν, ἐμοὶ βάρος μέγα μοῦ προκαλεῖ βαρείας τὰς τύψεις τῆς συνειδήσεως, ναυστολέω ὠ κυβερνῶ, διευθύνω τὸ πλοῖον, ναυστολῶ τὰς συμφορὰς κυβερνῶ τὸ πλοῖον καὶ εἰς ἐμὲ ἀνήκει τὸ

φορτίον τῶν συμφορῶν, *συμπλεῖ*... συνταξιδεύει ὡς ἐπιβάτης συμ-
μεριζόμενος τὰ βάσανά μου, *τίθεται χάριν* κερδίζω τὴν εὐνοϊαν,
πωλῶ ἐκδαιλεύσεις πρὸς τὸ συμφέρον μου, *ἔξασφαλίζω* προνομιου-
χον θέσιν, *ἐκδύομαι κακῶν* ἐξολισθαίνω ἐκ τῆς συμφορᾶς, *ἐπ' ὀ-
λέθρῳ τῷ τοῦδε* με θυοῖαν τῆς γεφαλῆς αὐτοῦ ἐδῶ. — 603-8 ὡς
οὕτως, ὧδε, ἀντὶ ὑποκ. *τόδε, ὥστε σοι καλῶς ἔχειν* ὥστε νὰ γίνῃ ἡ
ἐπιθυμία σου, ὥστε νὰ μείνῃς τελείως ἡσυχος, ὁ *χηρῶν* ὅστις θέ-
λει, γεν., *αἰσχιστον* (*βοῖν*) εἶναι ἡ ἐσχάτη ἀτιμία, *ὅστις*... εἶ τις...,
ἡ πρότ. ὑποκ. τοῦ *βοῖν*, *καταβάλλω εἰς ξ.* τὰ τῶν φίλων βυθίζω
εἰς συμφορὰς τοὺς φίλους, *ὄδε* ὁ Πυλ., *φῶς ὄρῳ*; — 609-16
λῆμα (λάω ἐπιθυμῶ) φρόνημα, μεγαλοφροσύνη, μεγαλοψυχία, ὡ λ.
ἄριστον εὐγενεσιτάτη καρδία, ὡς *πέφυκας* ἐπιφ., *ρίζα* γένος, *τινὸς*
ἐπιτ. κατὰ λιτ. τὸ *εἴγενοῦς*, *φίλος* (πέφυκας), *ὄρθῳς* καθ' ὄλην τὴν
σημασίαν τῆς λέξεως, εἰλικρινῶς, *ὅσπερ λέλειπται* ὁ ἐπιζῶν, *δυσ-
σπορος* ὁ ἐκ τοῦ αὐτοῦ (πατρὸς) σπαρεῖς, ἀδελφός, γεν. διαιω.,
πλὴν ὅσ' οὐχ ὄρῳσά νιν με μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι δὲν τὸν
βλέπω, *προθυμία* ζῆλος, πολλή τις; *τοῦδε* τοῦ θανεῖν. — 617-26
τλήσεται τὰ δεινὰ θὰ ἔξη αὐτὸ τὸ φοβερόν θάρρος, θὰ κάμῃ αὐτὸ
τὸ τρομερὸν τόλμημα, *προστροπή* (τὸ *τρέπεσθαι πρὸς τι*) ὑπηρεσία, :
τὴν ὑπηρεσίαν αὐτὴν εἰς ἐμὲ ἔχει ἀναθέσει ἡ θεά, *γέ ἀλήθεια*, *ἄζη-
λος* οὐχὶ ζηλευτός, ἀγύρευτος, ἀποτρόπαιος, : ἀξίωμα ἀπαίσιον,
οὐκ εὐδαίμονα λιτ. πολὺ θλιβερόν, *εἰς ἀνάγκην κείμεθα*... ἔχω
τὴν ὑποχρέωσιν, τὴν ὁποῖαν πρέπει νὰ τηρήσω, *χερνίπτομαι* ἴαν-
τίζω δι' ἀγιασμοῦ (χερνιβός), *χηρῶ* ἐπιτρέπεται, *ιστορῶ*; *εἰσὶν*
(ἐκεῖνοι), *οἷς μέλει τάδε* οἱ ἔχοντες τὸ καθῆκον τοῦτο, οἱ ἀρμό-
διοι, *εὐρωπὸς* εὐρύς. — 627-35 *περιστέλλω νεκρὸν* περιποιού-
μαι (κλείω ὀφθαλμούς καὶ στόμα, *πλύνω*, *χοῖω* δι' ἀρωμάτων, σα-
βανώνω καὶ θρηνῶ), *πῶς*+εὐκτ. δυν. παρὰ τραγ. ἐν ἐρωτῆσει δη-
λοῦ εὐχὴν, *ἂν δῖς, ναίει* (ἢ ἀδελφῆ), *οὐ μὴν* (ἀτυχήσεις ὧν ἐρᾶς)
ἀλλὰ πάντως ὅμως, *ἐλλείπω χάριν* (τούτων γε), ἢ (ὧν ἔλξ.) *δυνα-
τὸν* (*βοῖν χαρίζεσθαι*) παραλείπω νὰ εὐχαριστήσω εἰς αὐτὰ τοῦλάχισ-
τον, εἰς ὅσα δύναμαι νὰ εὐχαριστήσω, *κόσμος* κοσμήματα, *κτερί-
σματα*, *σοὶ χαρ.*, *κατασβέσω*... θὰ σβήσω τὴν πυρὰν, ἐπὶ τῆς ὁποίας
θὰ καῖ τὸ πτώμά σου, *γάνος* οὐ. (γανῶ στυλβώνω) δρόσος, ὄπος,
χυμός (διὰ τὴν καθαρότητα καὶ διαφάνειαν), *γάνος μελίσης* μέλι
κατακάθαρον, *ἀνθεμόρρυτος* ἀνθιστάλακτος, *ὄρειος*; *ξουθὸς* 165.
— 636-42 *εἶμι-οἶσω τε* εἶμι οἶσουσα, *ἐξ ἀνακτόρων θεᾶς* 41,
μὴ λάβης ἐμοῦ μὴ καταλογίσῃς εἰς βάρος μου, τὸ *δυσμενὲς* τὴν

ἐχθρικὴν προᾶξίν μου (διότι αὐτὴ δὲν προέρχεται ἀπὸ ἐμέ· ἐκτελῶ ὅ,τι εἶμαι ἄλλοθεν ὑποχρεωμένη νὰ πράττω), *ἄτερ*+γεν. ἄνευ, *ἄελπια* ἀνέλπιστα πράγματα, ἀπροσδόκητον-χαράν, *τινὲ τῶν φίλων* (οἰκείων), *ὄν, οὗς δοκεῖ θαναεῖν* ἀντκμ. τοῦ λέγουσα, ζῶντας κτγρ. μτχ. : λέγουσα ὅτι ἐκεῖνοι, τοὺς ὁποίους νομίζει νεκροὺς, ζῶσι, *πισταὶ ἦδοναὶ* ἀξιόπιστοι εὐχάριστοι εἰδήσεις, ἀντκμ. τοῦ ἀπαγγελεῖ.

584-5 Ἡ ἐκπαίδευσις τῶν ἀρρένων ἐν Ἀθήναις ἦτο ὑποχρεωτικὴ (*μητε γεῖν μητε γράμματα ἐπίστασθαι* ἐλέγετο ὡς ὕβρις τῶν τελείως ἁμαθῶν), ἀλλ' αἱ νεάνιδες κατὰ μεγίστην ἀναλογίαν ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ Εὐρ, ἠγνόουν γραφὴν, γραφὴ δὲ ἐπιστολῆς ὑπὸ κόρης κατὰ τοὺς ἥρωικούς χρόνους θὰ ἐφαίνετο εἰς τοὺς θεατὰς ἀπιθανώτατον προᾶγμα. **δέλιον** Αὕτη ἦτο ξύλινος πίναξ, συνήθως σχήματος ὀρθογωνίου, οὗ ἢ ἕτερα ἐπιφάνεια ἐκοιλαινετο εἰς μικρὸν βάθος, ἀφιεμένου περὶ τὰ ἄκρα ἐξέχοντος πλαίσιου, ὅπως βλέπομεν εἰς τὰς σημερινὰς σχολικὰς πλάκας τὰς φερούσας τὸ ξύλινον πλαίσιον· ἢ κοίλη ἐπιφάνεια ἐπεχρίετο διὰ λεπτοῦ στρώματος κηροῦ ἢ μαλακοῦ, *μάλθης*, μείγματος κηροῦ καὶ πίσης, ἢ σκληροῦ (*δέλιοι σκληρόκηροι*), ἐπ' αὐτοῦ δὲ ἐγράφετο τὸ περιεχόμενον τῆς ἐπιστολῆς διὰ τοῦ λεγομένου *σύλου* ἢ *γραφείου*, μεταλλίνου ὄργάνου, οὗ τὸ μὲν ἐν ἄκρον ἦτο ὀξὺ πρὸς χάραξιν τῶν γραμμάτων, τὸ δὲ ἄλλο πλατὺ πρὸς ἀπάλειψιν τῶν γεγραμμένων καὶ ἰσοπέδωσιν τοῦ κηροῦ. Πολλάκις ἢ δέλιος εἶχε καὶ δύο πίνακας (*δίπτυχος*) καὶ τρεῖς (*τρίπτυχος*) καὶ πλείονας, συνδεομένους κατὰ μίαν πλευρὰν διὰ μεταλλίων δακτυλίων, ἐπεχόντων θέσιν γιγγύμων. Ἐὰν τὸ περιεχόμενον τῆς ἐπιστολῆς ἦτο ἀπόρητον, διεπερᾶτο λινοῦν νῆμα, *ὃ θῶμιγξ*, διὰ τῶν ὀπῶν, τὰς ὁποίας ἔφερε τὸ πολύπτυχον εἰς τὰς αὐτὰς θέσεις τοῦ πλαίσιου, τὰ δὲ ἄκρα αὐτοῦ συνδεόμενα ἐσφραγίζοντο διὰ τῆς λεγομένης *σημαντιρίδος* γῆς, εἰδικοῦ χώματος, ἢ τοῦ *θύπου*, κηροῦ (ὅπως κάμνομεν περίπου καὶ σήμερον εἰς τὰ ταχυδρ. δέματα). **622** Ἡ Ἰφ. θὰ ἔρρανε διὰ χερνίβος τὴν κεφαλὴν τοῦ θύματος ὡς καθοσιουμένου εἰς τοὺς θεοὺς. **626** Τοιοῦτον χάσμα πλῆρες πυρὸς εὐρίσκετο ἐν Καρχηδόνι ὑπὸ τὸ χαλκοῦν ἄγαλμα τοῦ Κρόνου (Βάαλ-Μολώχ), ὅπερ εἶχεν ἐκτεταμένας τὰς χεῖρας ὑπτιὰς καὶ κεκλιμένας πρὸς τὴν γῆν, ὥστε ὁ παῖς ὁ μέλλων νὰ θυσιαθῆ, τιθέμενος ἐπ' αὐτῶν, ἐκλύετο καὶ ἐπιπτεν εἰς τὸ χάσμα, Διοδ Σικελ. XX 14. Κατὰ τὰ ἐκεῖ γινόμενα ἐπλασεν ὁ Εὐρ. καὶ τὰ ἐνταῦθα. **627** *Τὸ περιστέλλειν* ἦτο καθῆκον τῶν πλησιεστάτων συγγενῶν, μεγίστη δὲ συμφορὰ ἔθεωρεῖτο τὸ ἀποθνήσκειν ἄνευ τῶν ὑστάτων

τούτων τιμῶν τῶν συγγενῶν. 631 ὦν γε δυνατὸν διὰ τὸ παράδοξον τῆς ταφῆς, διότι τάφος ἐνταῦθα εἶναι τὸ χάσμα, ὅπου ἐκαίετο τὸ πῦρ 626. 632 Νοεῖ τὰ κτερίσματα καὶ τὰς χοάς, περὶ ὧν ἰδὲ καὶ Ὅμ. Ψ 164 κέ. κατὰ τὴν ταφὴν τοῦ Πατρόκλου. Ἄλλα δὲν προσέχει ἡ Ἰφ. ὅτι τὸ ἔλαιον δὲν σβῆνει τὴν πυράν.—Διὰ τί ἡ Ἰφ. ἐκλέγει τὸν Ὅρ. ὡς γραμματικομοιστὴν: τίνα στάσιν τηρεῖ πρὸς αὐτόν; εἰς τίνα σημεῖα μεταβάλλει στάσιν καὶ διὰ τί; τίς κοινὴ ιδιότης συνδέει Ὅρσιον καὶ Ἰφ.; πῶς καλοῦνται αἱ ἀναβολαὶ τῆς ἀναγνωρίσεως καὶ τί σκοποῦσι; ποῖον κάλλιστον κόσμημα ἔχει ὁ διάλογος;

643-57. 643-6 κατολοφύρομαι κλαίω ὑπερβολικὰ, μέλομαι 183 εἶμαι προωρισμένος, αἵμακται ξανίδες χερνίβων ἄντισμα δι' ἀγιασμοῦ προοίμιον τῆς αἵματηρᾶς θυσίας, (μὴ με κλαίετε) ταῦτα γὰρ οὐκ (ἔσιν) οἶκτος διότι αὐτά, τὰ ὁποῖα γίνονται, δὲν εἶναι λόγος νὰ κλαίετε.—647-50 σὲ δὲ πρὸς τὸν Πυλ., σέβομαι μακαρίζω, τύχας(-ης) αἴτ. διὰ τὴν εὐτυχησμένην μοῖράν σου, ἐπεμβαίνω πόδα πατῶ τὸν πόδα μου, ἐπεμβάση β' προσ. μέλλ., ἄζηλα ἀγύρευτον, κρύον πρᾶγμα διὰ φίλους, ὅταν φίλοι των..., παράθ. τοῦ ἐπεμβάση π. εἰς πάτραν.—651-7 σχέλιοι πομπαι δυστυχησμένη ἀποστολὴ εἰς τὴν πατρίδα (πρὸς τὸν Πυλ.), διόλλυσαι ἀποθνήσκεις, πρὸς τὸν Ὅρ., μέλεος δυστυχῆς, πότερος (ἔστιν) ὁ μᾶλλον μέλεος, μέμονα προθυμοποιοῦμαι, φρὴν μέμονε δίδυμα ἢ καρδιά μου κυμαίνεται μεταξὺ δύο κατευθύνσεων, ἀμφίλογος ἀμφισβητούμενος (διὰ τὸν ὁποῖον καὶ ναὶ λέγομεν καὶ ὄχι), ἀμφοτέρω τὰ ἐπίθ. σύστ. ἀντικμ.: μεταξὺ δύο ἀντιθέτων κατευθύνσεων, ἀναστενάξω γόοις στενάξω, θρηνηῶ γοερῶς, ἀναστενάξω ὑπικτ. ἀπορ., πάρος μᾶλλον, ἢ ἔρ. ἐπεξ. τοῦ ἀμφίλογα δίδυμα.—Τίς ἡ ψυχικὴ διάθεσις τοῦ χοροῦ; διὰ τὴν δύναμιν τοῦ συναισθημάτος πῶς θὰ ἐξετελέσθῃ τὸ τμήμα τοῦτο ἐν τῇ ὀρχήσειρα; Πῶς θὰ ὀνομασθῇ διὰ τοῦτο; διὰ τί οἱ ποιηταὶ ἐπεδίωκον τοιαύτας ἐκτελέσεις; τί σκοπεῖ ὁ ποιητὴς διὰ τοῦ τμήματος; καλλοῦνται αὐτοῦ.

658-724. 658-71 πέπονθας ταῦτά ἐμοὶ ἢ ἐντύπωσις σου εἶναι ἢ αὐτὴ μετὴν ἰδικήν μου, ἐρωτᾶς με οὐκ ἔχοντα λέγειν ἐν ᾧ δὲν εἶμαι εἰς θέσιν νὰ σοῦ ἀπαντήσω, διότι δὲν ἐννοῶ περὶ τίνος ἐρωτᾶς, ὡς ἑλληνικῶς με τί τρόπον σὺν νὰ ἦτο ἑλληνίς, πόνοι ἀγῶνες, Ἀχιλλέως ὄνομα περίφρ., οἰκτιρῶ αἰσθάνομαι συμπάθειαν, ἄθλιος 568, γένος καταγωγὴ, ἀναφ., ἐκμανθάνω ζητῶ λεπτομερεῖς πληροφορίας, ὡς κοινὰ πράσσουσα ὡς συμμεριζομένη τὴν τύχην τοῦ Ἄργους, ὡς ταυτίζουσα τὴν τύχην τῆς με

τὴν τοῦ Ἄργου, *καλῶς πράσσω* εὐ πράττω, *ἔφθης με μικρὸν* μὲ ἐπρόλαβες ὀλίγον, διότι καὶ ἐγὼ τὸ ἴδιον ἤθελα νὰ εἶπω, *ταῦτά* ὅ,τι ἤθελα νὰ εἶπω καὶ ἐγώ, *γὰρ* ἔπεξ., *ἐπιστροφὴ* ἀναστροφή, ἐπικοινωνία, *ὦν* εἰς τὸ βασιλέων, γεν. ὑποκ.: ὅσοι εἶχον κάπως γυρίσει τὸν κόσμον, ἦσαν κοσμογυρισμένοι καὶ δὲν ἔζων εἰς τὴν πατρίδα των, περιορισμένοι ἐντὸς τῶν τεσσάρων τοίχων τῆς οἰκίας, ἀποκλεισμένοι ἀπὸ τὸν ἄλλον κόσμον, πρβλ. τὸ ὄμηρ. *ἐπίστροφος* α 177· δὲν ἔπεται λοιπὸν ἐκ τούτου ὅτι ἡ νεῆνις ἔπρεπε νὰ εἶναι Ἄρ- γεία, ὅπως εἶπεν ὁ Ὅρ., διὰ νὰ γνωρίζῃ τὴν ἱστορίαν τῶν βασι- λέων τοῦ Ἄργου. — 672-86 *διέρχομαι λόγον* 578 μοῦ ἐπέρχε- ται σκέψις, *δίδωμι εἰς τὸ κοινὸν* ἀνακοινῶ, *ἄμεινον μανθάνω* διαφωτίζομαι καλύτερον, *τὲ καὶ* ὅπως-οὕτω, *δειλία* ὁ τίτλος τοῦ δειλοῦ, *κάκη* ὁ τίτλος τοῦ ἀγεννοῦς, τοῦ προστύχου, Ἄργει τοπ., *πολύπτυχος* πολυχάραδρος, *οἱ πολλοὶ* ἢ πλειονότης, *προδοῦς* σε σεσῶσθαι αὐτὸς *μόνος*, *ἐφεδρεύω* ἐνεδρεύω, παραμονεύω, *νοσῶ* 531, *ῥάπτω μόρον* μηχανορραφῶ, μαγειρεύω θάνατον, *τυραννίς* βασιλεία, *ὡς δὴ σὴν κασιγνήτην γαμῶν* μὲ τὸν προφανῆ λόγον ὅτι ἤμην σύζυγος τῆς ἀδελφῆς σου, *ἔγκληρος* κ. *ἐπίκληρος* ἢ μονογε- νῆς θυγάτηρ ἢ κληρονομοῦσα τὸν πατέρα: ὡς σύζυγος τῆς ἐπικλή- ρου ἀδελφῆς σου· ἢ Ἡλ. θὰ ἦτο ἐπίκληρος, εἰάν ἀπέθνησκεν ὁ Ὅρ.· *δι' αἰσχύνης ἔχω* αἰσχύνομαι, *οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ* πάντως, *πυ- ροῦμαι* πυρακτοῦμαι, καίομαι ἐντὸς τῆς πυρᾶς, *πυρωθῆναι* ἀντὶ *συμπυρωθῆναι*, *γεγῶτα-φοβούμενον* ὑποθ., *ψόγος* ἢ κατάκρισις, ἢ κακογλωσσιὰ τοῦ κόσμου, *φοβούμενος ψόγον* φιλότιμος. — 687- 99 *εὐφημα φώνει* σιόπα 123, *φέρω* ὑποφέρω, *τάμα* τὴν ἰδικὴν μου μοῖραν, *ἐξὸν* (φέρειν με), *λυπρὸς* (λυπεῖν) ὁ θλίβων τὴν καρ- δίαν, *ἐπονείδιστος* ὁ θλίγων τὴν τιμὴν, : ὅ,τι οὐ χαρακτηρίζεις ὡς..., *ταῦτ' ἔστιν ἡμῖν* αὐτὰ βαρύνουν ἐμέ, εἶναι εἰς βάρος ἰδικόν μου, *εἴ σε κτενῶ*... εἰάν γίνω αἴτιος τοῦ φόνου σου, διότι συμμε- ρίζεσαι τὰ βάσανά μου, *τὸ εἰς ἐμέ* ὅσον ἀφορᾷ ἐμὲ προσωπικῶς, *οὐ κακῶς ἔχει λιπεῖν βίον* εἶναι μεγάλο εὐτύχημα ὁ θάνατός μου, *πράσσονθ' ἂ* *πράσσω* πρὸς θεῶν ἐφ' ὅσον ἔχω καταστήσει ἀπὸ τοὺς θεοὺς ἐκεῖ, ὅπου ἔχω καταστήσει, *ὄλβιος*; *νοσοῦντα* 680 με- μολυσμένα, *δυσσεβῆς* θεοκατάρατος, *δυστυχῆς* μαυρόμοιρος, *σω- θεῖς* χροῖν. *εἰς* τὸ κτησάμενος ὑποθ., *δμόσπορος*; *ἔχειν* πλεον., *δάμαρτα* κτγρ., *ὄνομά τ' ἐμοῦ γένοιτ' ἂν* καὶ τὸ ὄνομά μου θέλει διατηρηθῆ, ἐπιζῆσει· ἀντὶ γένοιτ' ἂν ἀνεμένομεν σφάσεις ἢ τι τοι- οῦτον κατὰ τὰς μτχ. *σωθεῖς-κτησάμενος*· ἐντεῦθεν ἀνακόλουθον·

οὐδὲ καὶ δέν, ἀλλ' ἔρπε πῆγαινε λοιπὸν ἐκεῖ, ζῆ προσκτ. τοῦ ζῆν, πατρός τοῦ Ἀγ. — 700-10 ἱππιον κατὰ τὸ ὄμηρ. ἱππόβοτον βοσκόμενον ὑπὸ ἱππων, ἱπποτρόφον, ἐπισκήπτω παραγγέλλω, περὶ τῶν τελευταίων παραγγελιῶν τῶν ἀποθνησκόντων, πρὸς δεξιᾶς ἐν ὀνόματι τῆς δεξιᾶς σου (καὶ λαμβάνει αὐτήν), χώννυμι σωρεύω, τύμβος κενοτάφιον, μνημεῖν ἀναμνηστικὴ στήλη, ὄλωλ' (α), ἀγνίζομαι καθαρίζομαι, ἀγνισθεὶς φόνῳ θάντισθεὶς δι' ἁγιασμοῦ πρὸς θυσίαν, προδίδωμι... προδίδω τὴν συζυγικὴν πίστιν, ἐγκαταλείπω ἀπίστως τὴν σύζυγον, κῆδος-η κηδεστία, συγγένεια ἐξ ἐλιγαμίας, κῆδη καὶ δόμους πατρός ἐν διὰ δυοῖν: βλέπων ἔρημον τὸν οἶκον τοῦ πατρός, μὲ τὸν ὁποῖον ἔχεις συμπεθερεύσει, συγκυναγὸς σύντροφος εἰς τὰ κυνήγια, φέρω ὑποφέρω, ἄχθος βάρος, φορτίον: σύ, ὁ ὁποῖος ἐβάστασες (ἐφορτώθης) μέγα φορτίον τῶν δυστυχιῶν μου. — 711-5 ψεύδομαι μάντις ὧν ἐξαπατῶ μὲ τὴν μαντικὴν μου, τέχνην τίθεμαι τεχνῶμαι, χρησιμοποιῶ δόλια τεχνάσματα, ἀπήλασέ (με), προσώτατα πορρωτάτω, αἰδοῦ... ἀπὸ ἐντροπῆν διὰ τὸν προῶτόν του χρησμόν, ᾧ πάντ' ἐγὼ δοῦς τὰμὰ εἰς τοῦτον λοιπὸν ἐγὼ παραδοθεὶς σύγγυλος, παραδώσας σῶμα καὶ ψυχὴν, δοῦς-πεισθεὶς εἰς τὸ κατακτάς, ἀνταπόλλυμαι δρέπω ὡς ἀμοιβὴν τὸν θάνατον. — 716-22 βλέπω: οὐπω διέφθορέ σε δὲν ἔχει φέρει ἀκόμη τὴν καταστροφὴν σου, ἢ λίαν δυσπραξία ἢ ὑπερβολικὴ, ἢ ἄκρα δυστυχία, ἔστι διδοῦσα περίφο. δίδωσι, προκαλεῖ, λίαν μεταβολὰς τὰς πλεον ὑπερβολικὰς μεταβολὰς, ὅταν τύχη ὅταν τὸ φέρῃ ἢ τύχη. — 723-4 τὰ ἔπη ὁ χρησμός, ἦδε; δωμάτων τίνων;

666 Ἀργεῖα τις οὕτως εἶχεν ἀκούσει 541' ἀλλ' ἐνταῦθα πείθεται ἐκ τῶν πραγμάτων περὶ τούτου. — 677 πολύπτυχος ἢ Φωκίς, διότι ἔχει τὸν Παρνασσὸν καὶ τὴν Κίρριν μετὰ τῶν πολλῶν παραφυάδων τῶν καὶ ἄλλα ἀνώνυμα ὄρη. — 678 Ὁ Εὐρ. μισεῖ, φαίνεται, τὴν ὀχλοκρατίαν. — 682 Ἄν ἡ θυγάτηρ ἀπελείπετο μόνη ἐν οἰκογενεῖα ἄνευ ἀδελφοῦ, ἐκληρονόμει ὅλην τὴν πατρῶαν περιουσίαν, καλουμένην ἐγκληρος κ. ἐπίκληρος. — 697 Μέγα δυστύχημα ἐθεωρεῖτο ἐν τῇ ἀρχαιότητι ὁ ἀφανισμὸς τοῦ οἴκου καὶ τοῦ ὀνόματος, τὸ μὲν διότι ὁ πατὴρ γηράσκων αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην τοῦ υἱοῦ, ὅστις θὰ γηροκομήσῃ αὐτὸν καὶ θὰ θάψῃ καὶ τὰ πρὸς τὸν νεκρὸν καὶ πάντας τοὺς νεκροὺς τοῦ οἴκου νόμιμα θὰ ἐπιτελῇ, καὶ ἡ πολιτεία ἔχει ἀνάγκην πολιτῶν καὶ λατρεῖαι τινες ἦσαν συνδεδεμένα μετὰ ὠρισμένων οἴκων, ὥστε ὁ ἀφανισμὸς τοῦ οἴκου συνε-

πήγετο καὶ τῆς λατρείας τὸν ἀφανισμόν. Ἡ ἐπίκληρος ὄφειλε νὰ νυμφευθῆ τὸν πλησιέστατον συγγενῆ, τὰ δ' ἐκ τοῦ γάμου τέκνα ἐλάμβανον τὸ ὄνομα τοῦ πρὸς μητρὸς πάππου καὶ ἐτέλουν τὴν λατρείαν τοῦ οἴκου. **700** *Ἰππικον καὶ Ἰππόβοτον* τὸ Ἄργος ὡς ἱποπότροφον καὶ παρὰ τὴν Τίρυνθα ἰδρύθη μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ ἔθνους τὸ πρῶτον ἱποφορβεῖον τοῦ κράτους.—**703** *δάκρυα καὶ κόμας* ἰδ. 174.—**709** *συνειραφεῖς* Κατὰ τὸν φόνον τοῦ Ἄγ. ὑπὸ τῆς Κλυτ. τὴν αὐτὴν τύχην θὰ ὑφίστατο καὶ ὁ μικρὸς Ὅρ., ἀλλ' ἡ Ἥλ. ὑπεξήγαγεν αὐτὸν διὰ τοῦ παιδαγωγοῦ εἰς τὴν Φωκίδα πρὸς τὸν βασιλέα Στρόφιον, ἐν τῇ αὐτῇ τοῦ ὁποῖου ἔζησεν ὁ Ὅρ. ἐπὶ 8 ἔτη ἀναστρεφόμενος μετὰ τοῦ ὀμήλικος βασιλόπαιδος Πυλάδου.—**711** Ὁ πρῶτος χρησμός ἦτο ὁ ἀξιώσας τὸν φόνον τῆς μητρὸς· διὰ τοῦτον αἰσχυρόμενος ζητεῖ τώρα νὰ μὲ ἀφανίσῃ εἰς τὰ πέρατα τοῦ κόσμου. Αἰτιάσεις κατὰ τοῦ θεοῦ ὡς ψευδομένου καὶ κατὰ τῶν μάντεων εἶναι συχναὶ ἐν τῇ τραγωδίᾳ, ἰδ. 570.—*Διὰ τί ἡ συζήτησις περὶ τῆς Ἑλληνίδος ἐκτρέπεται εἰς ἄλλο θέμα; πῶς χαρακτηρίζονται ἐν τῇ σκηνῇ οἱ φίλοι; πῶς ὁ Ὅρ. πρὸ τοῦ θεοῦ καὶ διὰ τί τὸ τοιοῦτον ἦθος; τί ἀποτελοῦσιν οἱ ς. 700-7 διὰ τὸν Ὅρ.; τί ὀφείλει τὸ ζεῦγος τῶν φίλων εἰς τὴν σκηνὴν ταύτην; τίς ὁ ἰδεώδης χαρακτήρ τῆς φιλίας;*

723-826. 725-33 ὑμεῖς πρὸς τοὺς ὑπηρέτας τοῦ ναοῦ, τοὺς φύλακας, *μολόντες* μετὰ τὸ ἀπέλθετε κλειονάζει, *παρευτρεπίζω* ἐτοιμάζω ἐκ παραλλήλου πρὸς τοὺς, *οἱ ἐφρευτῶτες σφαγῆ* οἱ ἐπιμεληταὶ τῆς θυσίας, οἱ ἀρμόδιοι διὰ τὴν σφαγὴν, *διαπυχή* δίπλα, σελίς, *πολύθυροι* ὁ δέλτου πολυσέλιδος ἐπιστολή, *αἶδε πάρεισιν* ἰδοὺ εἶναι ἐτοιμῆ, *ἐπὶ τοῖσδε* ἐκτὸς τούτου, *πόνοι* τὰ βάρσανα, ὁ κίνδυνος, *πίπιω* ἐκ φόβου πρὸς τὸ θάροςσος ὅταν παρέλθῃ ὁ φόβος, *ἀνακτῶ* τὸ θάρρος μου, *οὐδεὶς ἀγῆρ* εἰσιν ὁ αὐτὸς ἐν τε πόνοις ὅταν τε πέσῃ ἐκ φόβου πρὸς τὸ θ. οὐδεὶς ἀνθρώπος μετὰ τὴν πάροδον τοῦ κινδύνου παρουσιάζεται ὁ ἴδιος, ὅπως ἦτο μέσα εἰς τὸν κίνδυνον, *δὲ* διὰ τοῦτο, *ταρβέω* ὠ φοβοῦμαι, *ἀπονοστήω* ὠ ἀναχωρῶ, ἀπομακρύνομαι, *χθονὸς* (τῆσδε), *παρ' οὐδὲν τίθεμαι* δὲν λογαριάζω ποσῶς, ἀδιαφορῶ τελείως.— **734-52** *ἀμηχανῶ* εὐρίσκομαι ἐν ἀμηχανίᾳ, : τί σὲ στενοχωρεῖ; *πορθμεύω* μεταφέρω, *διαβιβάζω*, (τούτοις) *φίλων*, οἷσι βούλομαι πέμψαι, *ἀντιδίδωμι* δίδω ἀντιστρόφως, ἀμοιβαίως, *τοὺς αὐτοῦς λόγους* τὴν αὐτὴν ἔνορκον διαβεβαίωσιν, *(ἀντιδώσω τοὺς αὐτοὺς λόγους)* *τί χρῆμα δράσειν*... ὅτι θὰ κάμω ἢ δὲν θὰ κάμω τί; *ἀφήσειν* ἐκ γῆς βαρβάρου, *μὴ θα*

νόνα ζῶντα, **δίκαιος** ὀρθός, **τύραννος** ὁ βασιλεὺς τῆς χώρας, **συγ-
χωρῶ** εἶμαι σύμφωνος εἶς τι, ἐπιτρέπω, **εἰσβήσω** μέλλ. μτβτ. τοῦ
εἰσβαίνειν θὰ ἐπιβιβάσω, πρβλ. 194, **ναὸς σκάφος** περίφρ., **ὄμνυ**
β' πρόσ. πρστικ., πρὸς τὸν Πυλ., **σὺ δὲ** πρὸς τὴν Ἰφ., **ἐξάρχω ὄρ-
κον** ὑπαγορεύω τὸν ὄρκον, πρβλ. τὸ **κανοναρχεῖν** ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ,
εὐσεβῆς πολὺ σεβαστός, ἀπαράβατος, **δοτις εὐσεβῆς** ἀντὶ ἐπιθ. **εὐσε-
βῆ** πρὸς τὸ ὄρκον, **λέγειν** (σε) **χρῆ** λέγε, διὰ μέσου, **ἀποδίδωμι** δίδω
ὅ, τι ὀφείλω, καθ' ἣν ἔχω ὑποχρέωσιν, **ἐπόμνυμι ὄρκιον τοισίδε** (τοῖσ-
δε, οὐδ.) ἐπικαλοῦμαι μάρτυρα αὐτῶν ἐδῶ τῶν ὄρων, **τιμὰς ἔχω** ἔχω
τὸ ἀξίωμα τῆς ἱερωσύνης, τὴν ἱερωσύνην, **σεμνὸς** (σεβ-νὸς) σεβαστός,
ἐκλείπω τὸν ὄρκον παραβαίνω τόν, **εἰ δὲ ἀδικοῖης...** (τί **εὐχη-
παθεῖν**), **ἄνοστος εἶμι** δὲν ἐπανέροχομαι εἰς τὴν πατρίδα, **τί δὲ σὺ**
πῶς θὰ συμπληρωθῆ; **σφάσσα** τίς μτχ.; **τίθημι** παῖω, **ἔχνος πο-
δὸς** περίφρ.—**753-65 λόγος** σημεῖον, περίπτωσις, **παρέροχομαι**
τι δὲν προσέχω, μὲ διαφεύγει τι, **οὐ τις** (λόγος) **ἔστ'** ἄκαιρος καμ-
μία παρατήρησις δὲν εἶναι παράκαιρος, δὲν γίνεται ἀργά, **καλῶς**
ἔχω εἶμαι ὠφέλιμος, ὠφελῶ, **ἐξαίρετόν μοι** **δοὺς** **τόδε** κάμε μου
μία ἐξαίρεσιν εἰς αὐτὴν ἐδῶ τὴν περίπτωσιν, ἣν **πάθη τι** λιτ., εὐφ.,
χρημάτων **μέτα** μὲ ὕλας τὰς ἀποσκευάς, μὲ ὄλον τὸ φορτίον,
κλύδων; **ἔμπεδος** ἔγκυρος, **τὸν ὄρκον μηκέτ'** εἶναι ἔμπεδον ποῦ
ἀναφέρεται; **κυρέω** ὠ (ἐπὶ) τυγχάνω, : πολλὰ σχέδια ἐγγυῶνται
πολλὴν ἐπιτυχίαν, ὅσον περισσότερον προβλέπει τις τόσον περισσό- 12.2.45
τερα κερδίζει, **φράζω λόγῳ** λέγω προφορικῶς, **τάνόντα** τὰ ἐνόντα
(τῇ δέλτῳ) τὸ περιεχόμενον τῆς ἐπιστολῆς, **πτυχαί;** **ἐν ἀσφαλεῖ**
(ἔσται τότε φράσαι τὰ ἐμοὶ ἐπισταλμένα) αὐτὸ τὸ μέσον τῆς ἀνακοινώ-
σεως θὰ εἶναι ἀσφαλές, **σφάσας** τίς μτχ.; **τὸ σῶμα** τὸ σόν, σαυτόν,
τοῦς λόγους τὰ λόγια τῆς ἐπιστολῆς, τὴν προφορικὴν μου ἀνα-
κοίνωσιν.—**766-76 τῶν τε σῶν ἐμοῦ θ'** **ὑπερ** καὶ διὰ τὸ καλὸν
τῆς ἰδικῆς σου παραγγελίας καὶ διὰ τὸ ἰδικόν μου καλὸν (διότι δὲν
θὰ εὐρεθῶ ἀπέναντί σου ἐπίορκος), **σήμαινε δὲ** (τοῦτον) ᾧ **δοὺς** μου
λοιπὸν τὸ ὄνομα (τὴν διεύθυνσιν) ἐκείνου, πρὸς τὸν ὁποῖον ἀνα-
λαμβάνω τὴν ὑποχρέωσιν..., **κλύονιά σου** ἀφ' οὗ τὸ ἀκούσω πρῶτα
ἀπὸ σέ, : ἐξ ὀνόματός σου, κατ' ἐντολὴν σου, **τάγαμέμνος** τῷ
Ἀγαμέμνος, **ζῶσα** (σήμερον), **τοῖς ἐκεῖ** κατὰ τὴν γνώμην τῶν
ἐκεῖ, **ἤκει** **πάλιν** (εἰς τὸ ζῆν, εἰς τὸ φῶς), **ἐκπλήσσω λόγους** διακό-
πτω ὁμιλῶν, **κομίζομαι** φροντίζω δι' ὅσων ἔχω μέσων νὰ μετά-
φέρω, **σύναιμος** κ. **δμαιμος** ἀδελφός, **πρὶν θανεῖν** (με), **μεθίστημι**
σφαγίων **θεᾶς** ἀπαλλάττω ἀπὸ τὰς αἱματηρὰς θυσίας τῆς θεᾶς,

ἐφ' αἷσι ξενοφόνους τιμὰς ἔχω διὰ τὰς ὁποίας ἔχω τὸν τιμητικὸν τίτλον τῆς φονίσεως τῶν ξένων.—777-81 λέξω τίνας ἐγκλ.; ὄντε ἠρῆμεθα δυϊκ. κ. πληθ., ἢ ἄλλως, ἀρατὸς ὁ κακὸς δαίμων τῆς κατάρτας, σοῖς δώμασι ἐναντίον τοῦ οἴκου σου, ὅστις θὰ καταδιώκω τὸν οἶκόν σου, αὐθις δις πλεον., ἵνα μάθῃς πρὸς τὸν Πυλ., ἀνακαλῶ ἐπικαλοῦμαι, ἐν τοῖς ἔμοις εἰς τὰς προσωπικὰς μου ὑποθέσεις, αἱ ὁποῖαι δὲν σὲ ἐνδιαφέρουν, οὐδὲν τίποτε, ἀπόκρισις εἰς τὸ τί 780, πέραιναι δὲ λοιπὸν ἐξακολουθεῖ, τελειώνει, ἐξέβην ἄλλοσε εἰς κάτι ἄλλο, κάπου ἄλλου ἐπῆγεν ὁ νοῦς μου, τάχα ἴσως, ἐρωτῶν ὑποθ., εἰς ἅπιστ' ἀφίξομαι θὰ καταλήξω εἰς ἀπίστευτα πράγματα, οὐνεκα ὅτι εἶδ., ἀντιδοῦσά μου δοῦσα ἀντ' ἐμοῦ, ἦν εἰς τὸ ἔλαφον, βαλεῖν εἰς ἡμᾶς ὅτι κατέφερε κατ' ἐμοῦ, οἰκίζω 30, αἶδ' (εἰσὶν) αἱ ἐπιστολαί, αἱ προφορικαὶ παραγγελίαι.—788 807 περιβάλλω ὄρκους δένω δι' ὄρκων, ῥάδιος ὄν εὐκόλως δυνάμεθα νὰ τηρήσωμεν, κάλλιστα ὁμόσασα ὁ ὄρκος τῆς Ἰφ. εἶναι ὠραιοτάτος, διότι καὶ τὸν Πυλ. θάρσησεν ἐλεύθερον νὰ φύγη ζῶν 739 καὶ τὸν ἀδελφὸν δὲν θὰ θυσιάσῃ, (ἐπ)ἔχω χρόνον βραδύνω, ἐμπεδώ-ω ἐκπληρῶ 758, κατόμνυμι ὄμνυμι, ἢ σύντ. παρατακτ. ἀντὶ ἀπομφ.: οὐ πολὺν σήσω χρόνον μὴ οὐκ ἐμπεδῶσαι τὸν ὄρκον, παρήμι διαπτυχὰς γρ. ἀφήνω κατὰ μέρος τὸ διπλωμένον γράμμα, αἰρήσομαι πρῶτα τὴν ἡδονὴν οὐ λόγοις θὰ προτιμήσω πρῶτα τὴν ζωντανὴν χαρὰν (ἐκ τῆς περιπτύξεως τῆς ἀδελφῆς, ἦν ἡδὴ περιπτύσσεται), ὄχι τὴν χαρὰν ἀπὸ τὰ νεκρὰ γράμματα τῆς ἐπιστολῆς, σύγυγος ἀδελφῆ, ἐκπεπληγμένους ἂν καὶ τὰ ἔχω χάσει ἀπὸ τὴν χαρὰν, περιβάλλω σε βραχίονι; ἄπιστος ὁ μὴ πιστεύων, καθ' ὑπαλλαγὴν πρὸς τὸ βραχίονι ἀντὶ πρὸς τὸ ὑποκ. τοῦ περιβαλῶν: δυσκολευόμενος νὰ τὸ πιστεύσω, εἰς τέρπιν εἶμι θὰ παραδοθῶ εἰς τὴν ἀπόλαυσιν, χραίνω μολύνω, οὐ δικαίως χραίνεις δὲν ἔχεις τὸ δικαίωμα νὰ μολύνῃς, πρόσπολος; περιβάλλω χεῖρα ἀθίκτοις πέπλοις, ἀποστρέφομαι τινα ἀποστρέφω τὸ πρόσωπόν μου ἀπὸ τίνος, ἔχουσ' ἀδελφὸν ἐφ' ὅσον ἔχεις εἰς χεῖράς σου τὸν ἀδελφόν, ἐγὼ σ' ἀδελφὸν τὸν ἐμὸν (ἔχω) σὺ ἀδελφός μου: τὸ οὐ+ὄρ. μέλλ. β' προσ. ἐν ἐρωτ. σημαίνει ἔντοναν προσταγῆν: ποῦσαι λέγων σιωπῆ! Ναυπλία τὸ Ναύπλιον, μεστὸν αὐτοῦ εἶναι γεμάτων ἀπὸ τὴν δροσίν του, ἢ παλαιστρα τῆς ἐνδόξου σταδιοδρομίας του, τάλαινα καυμένη, Τυνδαρις ὃ ἢ θυγ. τοῦ Τυνδάρεω, ἢ Κλυτ., γείνομαι γεννώμαι, ἐγεινάμην ἐγέννησα, (ἐγεινάτιό με) παιδί παιδός Π. με τὸν υἱὸν υἱοῦ τοῦ Πέλοπος, με τὸν ἐγγονον τοῦ Π., οὐ εἰς τὸ παιδί.—808-26 πυν-

θάνου τι ἐκ ἐρώτα διὰ κανὲν πρῶγμα ἐκ, *μανθάνω* ἀκούω, *ἀκοῆ* *πρῶτα* Ἦλ. πρῶτα ὅσα ἤκουσα ἀπὸ τῆν Ἦλ., ἡ ἀντίθ. 822 *α* δ' εἶδον αὐτός, (ἤκουσα) *οὕνεκα* 783, *ἦν* (ἔρις) *περὶ χρυσοῦς, ἀρῆν* *ἀρνός* γ.κ. ἀμνός, ἀρνάδα, *ὑφῆ εὐπηνος* 312, *κάμπτω* κάμνω στροφήν περὶ τὸν κάμπτηρα (νύσσαν) τοῦ ἵπποδρόμου, : με κεντᾶς κοντὰ εἰς τὴν καρδίαν, μοῦ προκαλεῖς μεγάλην συγκίνησιν (κυρ. πλησιάζεις νὰ κερδίσης...), *οἶσθα ὑφήνασα, εἰκῶ* 223, *ἰσθός* 221 καὶ τὸ ὕφασμα, *μετάστασις* παλινδρόμησις, ἐπέξ. τοῦ *εἰκῶ, εἶδος* μορφῆς, εἰκῶν, *εὐμίτος* ὁ ἔχων ὠραίους μίτους, νήματα, *εὐμίτοις* *πλοκαῖς* ζευγαρώουσα ὠραῖα νήματα, *ἀναδέχομαι* παίρω ἐπάνω (εἰς τὴν ἄμαξαν), *λουτρὰ* τὸ ἀγγεῖον μετὰ τὸ ὕδωρ διὰ τὸ γαμήλιον λουτρόν, *εἰς Ἀῦλιν* διὰ τὴν Αὐλίδα, *ἔσθλός γάμος* ὁ ζηλευτός, ὁ προκομμένος γάμος μου, εἰρων., *ἀφείλετό με* (λουτρὰ ἀπὸ μνήμης) μοῦ ἀπέσπασεν, ἔσθθησε τὸ γεγονός ἀπὸ τῆς μνήμης, *τί γὰρ* ἀλλὰ τὸ ἄλλο ἀλήθεια ; (*οἶσθα*) *δοῦσα* (ινί, υιοί) *σὰς κόμας φέρειν* (τὸ ἀπρμφ. σκοπὸν) *σῆ μητρὶ* (ἐξ Αὐλίδος εἰς Ἄργος), *μνημεῖα* ὡς μνημόσυνα, ἀναμνηστικά, *τάφω* τοπ., (*οἶδα*) *λόγῃν Π.*, *κεκρυμμένην ἐν δόμοις πατρός, παρθενῶνες* οἱ θάλαμοι τῶν παρθένων, τὰ διαμερίσματα τῆς, τῶν, *Πισαῖς* ἢ ἐκ Πίσης 1.

727 *πολύθυροι διαπτυχαὶ* ὡς παρ' Ἡροδ. VIII 239 *γραμματεῖον δίδυρον*. 750 Ἐν τοῖς ὄρχοις καθορίζετο καὶ ἡ τιμωρία, ἦν οἱ θεοὶ θὰ ἐπέβαλλον εἰς τὸν ἐπίορκον, Ὀμ. Γ 301. 813 Πρὸβλ. 192 κ.ε. 815 *κάμπτεαι*... ἰδ. Σοφ. Ἦλ. 698. 818 Κατὰ τὴν παραμονὴν τοῦ γάμου καὶ ὁ μνηστήρ καὶ ἡ μνηστὴ ὄφειλον νὰ λουσθῶσι δι' ὕδατος ποταμοῦ ἢ πηγῆς, ἀκριβῶς διὰ τὴν χρῆσιν ταύτην ὠρισμένης καὶ ἡγιασμένης (ἐν Ἀθήναις τῆς Ἐννεακρούνου), τὸ ὁποῖον ἐκόμιζε παῖς ἀμφιθαλής, *λουτροφόρος* καλούμενος, ἐντὸς μεγάλου ἀμφορέως, τῆς *λουτροφόρου*. Τὸ λουτρόν παρεσκευάζον αἱ μητέρες τῶν μελλογάμων. Ἡ Κλυτ. μὴ θέλουσα νὰ λουσθῇ ἡ κόρη τῆς Ἰφ. ἐξ ὕδατος τῆς Αὐλίδος διὰ τὸν μετὰ τοῦ Ἀχιλ. γάμον τῆς ἔδωκεν εἰς αὐτὴν τὸ ὕδωρ ἐκ τῆς εἰδικῆς κρήνης τῶν Μυκηναίων. Λουτροφόρος ἐκόσμηε καὶ τοὺς τάφους τῶν ἀποθνησκόντων ἀγάμων, Λυρ. Ἀνθ. 78 9 ἡμετ. ἐκδ. 821 Ἐπειδὴ τὸ πτώμα αὐτῆς θὰ ἐκαίετο ἐπὶ τοῦ βωμοῦ ἐν Αὐλίδι, ἀπέστειλεν ἐκ τῆς κόμης τῆς βόστρυχον πρὸς τὴν μητέρα ὡς τμῆμα τοῦ σώματος, ἵνα δι' αὐτοῦ κοσμήσῃ τὸ ἐν Μυκῆναις κενοτάφιόν τῆς. 823 Εἶδομεν πῶς ὁ Πέλοψ 1 νικήσας ἐν ἀρματοδρομίᾳ τὸν Οἰνόμαον ἐνυμφεύθη τὴν κόρην Ἰπποδάμειαν. Ἄλλ' ἐνταῦθα ὁ Εὐρ. ἔχει ὑπ' ὄψει ἄλλην πα-

ράδοσιν, καθ' ἣν ὁ Πέλοψ μονομαχήσας ἐν ὄπλοις πρὸς τὸν Οἰνόμαον ἀνεδείχθη νικητής. 826 Τὸ κειμήλιον ἀπέκειτο ἐν τῇ ἀπροσπελάστῳ γυναικωνίτιδι, ἵνα φυλάττηται ἐκεῖ ἀσφαλέστερον. — Πόσαι ἀναγνωρίσεις τελοῦνται; τίς ἡ ἐντεχνότερα; τίς ἡ τέχνη τοῦ Ἔδου ἐν τῇ ἀναγνωρίσει; ἔχετε γνωρίσει καὶ ἄλλας ἀναγνωρίσεις; ποίαν εὐρίσκειτε ὡς τὴν ἀρίστην καὶ διὰ τί; γενικὸς χαρακτηρισμὸς τῆς Ἰρ., Ὀρ. καὶ Πυλάδου ἐκ τῆς μεγάλης σκηρῆς τῆς ἀναγνωρίσεως 482 κέ. Τὸ τιμ. 456-899 πῶς θὰ κληθῆ κατὰ τὴν σειρὰν του; πρὸς τί τιμῆμα σημερινῆς τραγωδίας ἀντιστοιχεῖ; ἐκ πόσων καὶ τίνων σκηρῶν ἀποτελεῖται; πῶς ἔχουσιν ἤδη τὰ κατὰ τὴν προᾶξιν; τὰ συναισθήματα ἡμῶν.

827-99. 827-33 οὐδὲν ἄλλο παράθ. εἰς τὸ φίλιτε (κυρίως: οὐδὲν ἄλλο ἔχω σε προσεπεῖν ἢ τοῦτο), τηλύγετος ἄγν. ἐτυμ. πολυαγαπημένος, (ἐλθόντα) ἀπὸ χθονός, πατρίδος ἐπιθ. κατὰ τὸ ὄμηρ. πατρὸς αἴα, κἀγὼ (ἔχω) σε, ὡς δοξάζεται εἰς τὸ θανοῦσαν, δάκρυ δάκρυ δάκρυον, τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι δάκρυον λύπης, ἀλλὰ δάκρυον χαρᾶς, κατὰ νοίξω (τιμ.) βρέχω ἄρθονα, βλέφαρον ὀφθαλμός. — 834-41 τόδε καθ' ἑλξ. πρὸς τὸ βρέφος ἀντι τόνδε, βρέφος εἶνε νεαρόν, ἀγκάλαις τροφῶ, θυμὲ εὐτυχῶν καρδία μου εὐτυχισμένη, κρεῖσσον ἢ λόγοισι περισσότερον ἀφ' ὅσον δύναμαι νὰ ἐκφράσω μὲ λόγια, ἀπεριγράπτως εὐτυχισμένη, τάδ' ἐπέβα αὐτὰ ἔδω ἐνέσκηψαν σήμερον, πέρα ἐπίρ. ποσοτ. (πέραν τοπ.) πλέον, πέρα θαυμάτων πέραν τῶν ὀρίων θαύματος, τὸ θαῦμα τῶν θαυμάτων, πρόσσω λόγου περαιτέρω ἀφ' ὅ, τι δύναται νὰ φθάσῃ ὁ λόγος, ἀνώτερα περιγραφῆς, εὐτυχοῦμεν εὐχή, τὸ λοιπὸν τοῦ λοιποῦ. — 842-51 ἔλαβον ἔδοκίμασα, ἠσθάνθην, ἄτοπος παράδοξος, ἀμπιάμενος ἄορ. τοῦ ἀναπέτομαι πετῶ ὑψηλά, εἰς τοῦτο τὸ πρὸς αἰθέρα, φύγη με ὁ Ὀρ., Κυκλωπὶς ἐστία ἀκρόπολις μὲ τὰ Κυκλώπεια τείχη, ζῶα (-η) ἢ ζωή, ἔχω χάριν ὀφείλω εὐγνωμοσύνην διὰ τὴν ζωὴν... τοῦ Ὀρ., ὡς φαίνεται ἐκ τῶν ἐφεξῆς, τροφή ἢ ἀνατροφή, ἐξεθρέψω ἐξεπέταξες, φάος κτηρ. ἐλπίδα καὶ χαράν, εἰς τοῦτο δόμοιοι, εὐτυχοῦμεν γένει ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῆς καταγωγῆς εἴμεθα εὐτυχεῖς, εἰς συμφορὰς ὡς πρὸς τὰς περιπετείας μας, λ.μ. — 852-5 μέλεος 3. 2 δυστυχῆς, ἐγῶδα ἐγὼ οἶδα, ὅτε.. τὸ εἰδέναι καὶ μεμνησθαι συντάσσονται πολλάκις πρὸς πρότ. χρόν. ἀντι εἰδ., πρβλ. λατ. meminī cum, μελεόφρων ὁ κακοκέφαλος, στραβόμυναλος, ἐφίημι καταφέρω, δέρη ὁ λαιμός, πρβλ. περιδέραιον, γὰρ αἰτιολ. τὸ οἶμοι; δοκῶ ὀρᾶν σε οὐ παρῶν (ἐνδ.) ἐκεῖ. — 856-63 (οἶδα) ὅτε

ἠγόμην, ἀνυμέναιος χωρὶς νὰ μοῦ ψάλλουν γαμήλια ἄσματα, δόλια δολίως, κλισία λέκτρων Ἄχ. ἡ γαμήλιος σκηνή τοῦ Ἄχ., χερνίβων αὐτ. εἰς τὸ φεῦ, ὄμωξα ὁ ἄορ. διότι ὁ λέγων ἀποβλέπει εἰς τὴν στιγμὴν, καθ' ἣν τὸ πρῶτον ἔμαθε τὴν εἰδήσιν, ἐτλη τόλμαν ἔδειξε τὸ σκληρὸν θάρρος.—863-72 λαγχάνω λαμβάνω διὰ κλήρου, ἐκ τύχης, πότμος ἡ μοῖρα, πρβλ. casus, ἀπάτωρ ὁ μὴ ἔχων τὴν γνώμην (αἰσθήματα) πατρός, ἄστοργος,· εἶχα τὴν μαύρην μοῖραν νὰ ἔχω ἄστοργον πατέρα, ἄλλα ἐξ ἄλλων κυρεῖ ἄλλαι συμφοραὶ προκύπτουν ἐξ ἄλλων, ἡ μία συμφορὰ ἀκολουθεῖ τὴν ἄλλην, δαίμονος τύχη τινός κατὰ τὰς βουλὰς κακοῦ δαίμονος, γέ... ναί, μάλιστα, ἐὰν ἐφόνευες τὸν ἀδελφόν σου, ὦ μελέα... ἄχ δυστυχία μου μὲ τὸ τραγικόν μου τόλμημα, δεῖν' ἔτλαν (ἦν,; παρ' ὀλίγον ἀπέφυγες παρὰ μίαν τρίχα..., μόλις ὡς ἐκ θαύματος..., δαῖζω σχίζω, τεμαχίζω.—873-99 ἃ δ' ἐπ' αὐτοῖς τελευτὰ τίς (ἔσται) τὰ δὲ μετὰ ταῦτα ποῖον τέλος θὰ λάβουν, συγκυρῶ συμπίπτω, συμβαίνω,· τί θὰ μοῦ συμβῆ, ποῖαν ἐξέλιξιν θὰ λάβῃ τὸ ζήτημά μου, πόρος διέξοδος, μέσον φυγῆς, σοὶ χαρ., πάλιν πέμψω θὰ στείλω ὀπίσω, ἀπὸ πόλεως μακρῶν ἀπὸ τὸν τόπον ἐδῶ, ἐπιπελάζω (τμ.) φέρω τι πλησίον τινός, καταφέρω, σὸν χρέος ἐστὶν ἀνευρίσκειν τόδε σὺ εἶσαι ὑποχρεωμένη νὰ εὔρης αὐτὴν ἐδῶ τὴν διέξοδον, (πέμψω πατριδ' ἐς Ἀργεῖαν) κατὰ χέρσον διὰ ξηρᾶς, ναὶ νηί, διὰ θαλάσσης, ῥιπή (ῥίπτω) ὀρμή, φορὰ, θυελλώδης ταχύτης, πελάσεις ἀμτβτ. ἄλλα τότε θὰ ἴδῃς τὸν θάνατον πλησίον σου, στείλων ἀνά β. φῦλα, ὁδὸς ἀνοδος (ἀστ.) ὁδός) ὀξύμ. δρόμος πού δὲν εἶναι δρόμος, δύσβατος, δι' ὁδοῦς 29 διὰ λαμπρὸν αἰθέρα, διὰ πέτρας Σ. 355, κέλευθος θ., πλ. μᾶλλον τὰ κέλευθα, ὁδός, τὸ ταξειδίον, στενόπορος ὁ ἔχων στενὸν πέρασμα, στενός, διὰ στενόπορου πέτρας εἰς τὸ κέλευθα, δρασμὸς ἀπόδρασις, νάιος νήιος, ὁ διὰ πλοίου γινόμενος, μακρὰ κτηρ.: ἄλλα ταξειδίον διὰ μέσου τῶν μαύρων βράχων, ἐὰν δραστεύσης, μὲ πλοῖον, εἶναι μακρινόν, τάλαν πρὸς τὸν Ὁρ., τί τῶν ἀδοκῆτων ποῖα ἀνέλπιστος σύμπτωσις, καλὴ τύχη, ἐξανύτω φέρω εἰς πέρας, ἐξανύσας πρὸς τὸ θεὸς ἢ βροτός, πόρος 875, ἄπορα τὸ ἀδιέξοδον, ἡ ἀμηχανία, φαίνω παρουσιάζω, ἐκλυσίς ἀπολύτρωσις, δυοῖν δοτ. εἰς τὸ φανεῖ.

845 Κυκλωπὶς διότι ἐπιστεύετο ὅτι τὰ ἀνάκτορα καὶ τὰ προελληνικὰ τεῖχη τῶν Μυκηναίων, ὡς καὶ ἄλλων πόλεων, εἶχον ἐγείρει οἱ μυθολογούμενοι Κύκλωπες, γιγαντώδεις οἰκοδόμοι ἐκ Λυκίας, χρησιμοποιοῦντες πελωρίους ἀκανονίστους λίθους καὶ κλείοντες τὰ

διάκενα διὰ λιθαρίων καὶ πηλοῦ, τὰ ἔξ αὐτῶν κληθέντα Κυκλώ-
πεια. 849 Ἡ Ἴφ. ἀγνοεῖ φυσικὰ ὅτι μέγα μέρος τῆς νεότητός
του ὁ Ὄρ. ἀνετρόφη ἐν Φωκίδι.—*Ἐν τῷ τμ. 827-99 τίνα τὰ συν-
αισθήματα τῆς Ἴφιγ. καὶ τίς ἡ ἐξέλιξις αὐτῶν; ποῖον εἶναι τὸ πρῶ-
τον καὶ διὰ τί καὶ εἰς τί ὀφείλονται αἱ μεταπτώσεις τῶν συναισθη-
μάτων; τίς ὁ τόνος αὐτῶν καὶ διὰ τί; διὰ τί ἦδη ἡ Ἴφ. ὑπολογίζει
τοὺς κινδύνους τῆς φυγῆς, ἐν ᾧ ἀποστέλλουσα τὴν ἐπιστολὴν οὐδέ-
να κίνδυνον εἶχεν ὑπολογίσει; πῶς διαλέγεται ὁ Ὄρ. καὶ διὰ τί ἡ
διαφορὰ αὐτῆ; πῶς θὰ ἐξετελέσθησαν τὰ ὅσα λέγει ἡ Ἴφ. καὶ πῶς
τὰ τοῦ Ὄρ.; πῶς θὰ κληθῆ διὰ τοῦτο τὸ τμήμα; μετὰ τὸ προηγη-
θὲν ἐπεισόδιον τί ἀνεμένομεν ἐνιαυθα; τίνος λοιπὸν τὴν θέσιν ἐπέχει
τὸ τμήμα; ἔχει σημασίαν διὰ τὴν μέλλουσαν προᾶξιν;*

25.4.41
900-35. 900-11 *τάδε ὅ, τι διεδραματίσθη ἔδῳ σήμερον,
κλύουσα ἔξ ἀκοῆς, ἐκ διαδόσεων, μύθων πέρα 839 ἰσοδυναμοῦν
πρὸς ἀφράστοις, ἀρρήτοις κατὰ τὸ ἐν τοῖσι θαυμαστοῖσι, οἱ δύο
διορ. ἐπέχουσι θέσιν κτγρ. εἰς τὸ τάδε, ἀπαγγέλλω διακηρύττω· ἡ
σύντ. κανονικῶς ἔδει νὰ ἔχη: τάδε, ἃ εἶδον αὐτῆ, καὶ ἰδοῦσα, οὐ
κλύουσα, ἀπαγγεῶ, ἐστὶ θαυμαστὰ καὶ ἀρρητα, φίλοι ἐλθόντες ἐς ὄ-
ψιν φίλων ὅταν φίλοι ἐπανίδουν φίλους, περιβολαὶ χειρῶν περιπτύ-
ξεις, ἐναγκαλισμοί, τὸ λαβεῖν περιβολὰς χειρῶν (ἐστὶ) εἰκός, λήξαντα
(σέ), ἐλθεῖν κάπ' ἐκεῖνο νὰ ἔλθῃς καὶ εἰς τὸ προκείμενον ζήτημα,
πῶς... ὄμμα κλεινὸν τὸ λαμπρὸν φῶς, ταῦτα (ἐστὶ) σοφῶν ἀνδρῶν
(κτγρ.) ἕνα ἔξυπνον ἄνδρα χαρακτηρίζει τοῦτο, μὴ λαβεῖν ἄλλας ἡ-
δονὰς νὰ μὴ ἐπιδιώξῃ ἄλλας ἡδονὰς, χαράς, καιρὸν λαβόντας ὅταν
εὖρη τὴν εὐκαιρίαν, τὴν καλὴν τύχην, ἐκβάντας τύχης παραιτῶν
αὐτὴν τὴν καλὴν τύχην, τῇ τύχῃ ξὺν ἡμῖν ὑποβοηθούτων
καὶ ἡμῶν, τοῦδε τῆς σωτηρίας ἡμῶν, πρόθυμος ὁ φιλοτιμούμενος
πρὸς δρᾶσιν, εἰκότως ἔχει εἰκός ἐστὶ, σθένω ἔχω σθένης, δύναμιν,
μᾶλλον σθένω, νὰ ἴσταται εἰς τὸ πλευρόν του μὲ μεγαλυτέρας
δυνάμεις.—912-29 ἐπ-ίσχω ἐμποδίζω, ἀφίσημι λόγου ἀπο-
τρέπω ἀπὸ τὴν ὀμιλίαν, πυθέσθαι (με) ἐπέξ. τοῦ λόγου, τίνα πό-
τιμον βιότου εἴληχεν Ἡ. τί ζωὴν περὶ ἡ Ἡλ., πάντα πάντες οἱ
οἰκεῖοί μου, φίλα κτγρ., ξυνοικεῖ τῷδε (Πυλ.) ἔχει νυμφευθῆ τὸν
κύριον ἀπ' ἔδῳ, ποδαπὸς 246, κλήζομαι καλοῦμαι, εἶμαι, (παῖς)
θυγατρὸς Ἀτρείως, ὁμογενῆς ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους, συγγενῆς, γέ
ναί, ἀνεπιὸς ἐξάδελφος, σαφῆς εἰλικρινῆς, ἐκτεινς πρτκ. ἠθελε
νὰ μὲ φονεύσῃ, χαῖρε πρὸς τὸν Πυλ., ὁμόσπορος; 924 πρβλ.
870, σιγῶμεν ὑπκτκ. παρακελ., τιμωρῶ πατρί ἱκανοποιῶ, ἐκδικοῦ-*

μαι τὴν τιμὴν τοῦ πατρὸς μου, (*ἔτιλην*) *τιμωρῶν*, ἀνθ' ὅτου ἀντὶ ἀνθ' ἧς υἱος ἕνεκα τῆς ὁποίας, *κτείνει* ἴστορ. ἐν., ἀποβλέπει πρὸς σὲ (εἰς βασιλέα) ὑπόκειται εἰς τὸ σκῆπερόν σου.— 930-5 *θεῖος* ὡς παρ' ἡμῖν, *ὕβριζω* εἰς τινα παρεκτρέπομαι εἰς αὐθαιρεσίας ἐναντίον τινός, *οὐ* που μήπως τάχα, *δεῖμα* (δεῖδω) φόβος, *Ἐρινύων* γεν. ὑποκ., *ἐκβάλλει* ἀντὶ προκμ., *μανεῖς ταῦτα* (σύστ. ἀντικμ.): αὐτὸς λοιπὸν ἦτο ὁ παροξυσμὸς τῆς μανίας, ὑπὸ τοῦ ὁποίου, ὅπως μᾶς ἀνηγγέλθη, προσεβλήθης καὶ ἐδῶ εἰς τὴν παραλίαν, ἄρα χάριν τοῦ μέτρου ἀντὶ ἄρα, *ἄθλιοι* ἀντὶ τοῦ *μανέντες* ἐδήλωσε τὸ ἀποτέλεσμα τῆς μανίας, *ἔγνωκα* τὸ καταλαμβάνω, *θεαί* αἱ Ἐρ., *ἐλαστρέω*-ῶ ἐλαύνω, καταδιώκω, *ἐπεμβάλλω* βάλλω μέσα εἰς τὸ στόμα, *στόμιον*-α χαλινός, *αἱματηρὰ* προλ. ὥστε νὰ καθαιμάσσωνται, : (*οὕτως ἠλάστρεον θεαί,*) ὥστε νὰ βάλουν μέσα εἰς τὸ στόμα μου χαλινὸν πνιγόμενον εἰς τὸ αἷμα.

918 Ἡ Ἰφ. ἐγίνωσκε τὸν γάμον τοῦ Στροφίου 60, ἀλλὰ δὲν ἐγίνωσκεν ἂν ἐκ τοῦ γάμου εἶχεν ἀποκτήσει τέκνα. 929 *Μενέλαος* ἄρχει ὡς κηδεμών, ἀντιβασιλεύς.— *Διὰ* τί ἐπεμβαίνει ὁ Πυλ.; τίνος οὐσιώδεις μεταβολὰς ἐμφανίζει ἤδη ὁ χαρακτήρ τοῦ Ὁρ. καὶ διὰ τί; τί τὸ παράδοξον βλέπομεν ἐν τῇ Ἰφ. καὶ πῶς θὰ δικαιολογήσωμεν αὐτό;

936-88. 936-8 τί γάρ ποτε λοιπὸν διὰ τί τάχα, *πορθμεύω* πόδα κατευθύνω τὸν πόδα, τὸ βῆμα, *θέσφατα* (θεὸς-φημί) χρησιμοί, (*ἀφίκον*) δράσων τί *χρῆμα*, *ἔητόν* ἢ *σιγώμενον* εἶναι ἀνακοινώσιμον ἢ ἀπόρητον.— 939-46 *αἶδε* ὑποκ. καθ' ἔλε. πρὸς τὸ κτηρ. *ἀρχαί* ἀντὶ τότε τὰ θέσφατα, *ἀρχαί*... πηγὴ πολλῶν πικριῶν, *τὰ μητρὸς κακὰ* τὸ τραγικὸν δῆγμα τῆς μητρὸς, *εἰς χεῖρας* ἦλθε ἔλαβε τὴν λύσιν του διὰ τῶν χειρῶν μου, *μεταδρομὴ* καταδρομή, καταδίωξις, *ἔστε* ἕως ὅτου, *Δοξίας* ὁ Ἀπόλλων διὰ τοὺς διστήμους χρησμούς, *πέμπω* πόδα κατευθύνω τὴν φυγὴν, *δίκην παρῆχω* δίκην δίδωμι, ὑποβάλλομαι εἰς δίκην, *ἀνώνυμοι* *θεαί* αἱ Ἐρ., *ψῆφος* συνεκδ. δικαστήριον, *δοσιος* ἱερός, *εἶσατο* (εἶσα, ἔζω) ἴδρυσε, *Ἄρει* ἀντικ., *ἐκ του δὴ χειρῶν μ.* συνεπειὰ μικρᾶς τινος χειροδικίας αὐτοῦ.— 947-60 *ἐλθὼν* ὄνομ. ἀπόλ. ἀνακөл., *ξένων* τῶν πολιτῶν, *μεθ' ὧν* εἶχον συνδεθῆ διὰ ξενίας, *στυγῶ* μισῶ, *αἰδῶς* αἰδεσις, συμπάθεια, *ἔχω αἰδῶ* αἰσθάνομαι συμπάθειαν, *παρέχω* *ξένια* *μονοτράπεζα* παραθέτω χωριστὴν τράπεζαν (διὰ τὸν Ὁρ.), *δντες* ἐνδ., *στέγος* οὐ. στέγη, tectum (te go), *τεκταίνομαι* μηχανεύομαι; εὐρίσκω τρόπον, *προσφθεγκτός* (προσφθέγγομαι προσδ. N. Γουδῆ.—Εὐριπίδου Ἰφιγένεια ἐν Ταύροις

φωνῶ} χαιοειζόμενος, εἰς τοῦτο σιγῇ, εἰς εὖρον τρόπον νὰ μὲ προσ-
 φωνοῦν διὰ τῆς σιγῆς, *δίχα γίγνομαι τινος* ἀπομονοῦμαι ἀπό τι-
 νος, *δαίς*; *πῶμα* πόσις, συμπόσιον, *πληρώσαντες εἰς...* ἀφ' οὗ
 ἔχυσαν εἰς... καὶ ἐπλήρωσαν μέχρι στεφάνης, *ἄγγος* οὐ. ἄγγειον, δο-
 χεῖον, *μέτρημα* ποσόν, *βάκχιος* ὁ οἶνος, *ἠδονὴν ἔχω* διασκεδάζω,
 εὐθυμῶ, *ἀξιῶ* νομίζω ὅτι ἔχω τὸ δικαίωμα, θεωρῶ εὐπροσπές, *ἐξε-
 λέγγω* κάμνω παρατήρησιν εἰς τινα (διὰ τί κάμνει τι), *ἀλγῶ σιγῇ*
 θλίβομαι ἐνδομύχως σιωπῶν, ἔχω ἔσωτερικὸν ἄφωνον μαρτύριον,
ἐδόκουν οὐκ εἰδέναι προσεπιουμένην ὅτι δὲν ἀντελαμβανόμενην τί-
 ποτε, ἢ α' πρόσ. πρτκ. τοῦ εἶναι, *τάμὰ δυστυχή...* ὅτι ἡ ἰδική μου
 δυστυχία ἔγινεν ἀφορμὴ εἰς τοὺς Ἄθ. νὰ ἰδρουθῇ τελετῇ, *καῖι* καὶ
 ἔτι, *ὁ νόμος* τὸ ἔθιμον, *μένει* ἰσχύει, ὑφίσταται, *λεῶς Π.* οἱ Ἄθ.,
τιμῶ ἀπονέμω τιμὴν, χρησιμοποιοῦν κατὰ προτίμησιν (καὶ ἡμεῖς σή-
 μερον: θὰ *τιμήσω τὴν ποτήραν...*), *χοῆρες ἄγγος* ὁ χοῦς, μέτρον
 ὑγρῶν, 3 περίπου λιτρῶν.—**961-7** *ἄχθος πάγος* βράχος, *ἴσταμαι*
ἐς δίκην παρουσιάζομαι ἵνα δικασθῶ, *βάθρον* κάθισμα, *τὸ*
δ' ἄλλο (λαβοῦσα, ὡς εἰ προηγῆθη *ἔστημεν*), *πρέσβειρα*, θ.
 τοῦ *πρέσβυς* γέρον, ἢ πρεσβυτέρα, (*ἐκείνη τῶν*) *Ἐρινύων*,
ἣπερ ἦν πρέσβειρα, *εἰπῶν* ἀπολογηθεῖς, *ἀκούσας* (τὴν κατη-
 γορίαν τῆς πρεσβείρας τῶν Ἐρ.), ὄνομ. ἀπόλ. ἀντι αἰτ., *περὶ αἵ-
 ματος μητρός*, *διαριθμῶ* ἐν τῇ ἀριθμῆσει διαχωρίζω, κάμνω τὴν
 διαλογὴν τῶν ψήφων (ἢ: μετρῶ μίαν πρὸς μίαν), *ὠλένη* χεῖρ, ὄργ.,
ἴσας κτγρ., *μοι* χαρ., εἰς χωρίσασα διὰ τῆς χειρὸς τὰς ψήφους ἠρίθμησε
 καὶ ἀνεκοίνωσεν, *πειρατήρια* (*πεῖρα* κίνδυνος, *periculum*) δο-
 κιμασία, διαδικασία, *κικῶν φ.* *πειρατήρια*, *ἀπαίρω* 511.—**968-78**
ἔζοντο ἐκάθισαν, ἔμειναν ἐκεῖ διακόψασαι τὴν καταδίωξιν, *δίκη*
 δικαστ. ἀπόφασις, *ὀρίζομαι* ὀρίζω διὰ τὸν ἑαυτὸν μου, *ἔχειν ἱε-
 ρόν*, *παρ' αὐτὴν ψήφον* 945, *νόμος* ἡ δικαστ. ἀρχὴ ἐν ἰσοψηφίᾳ
 ὁ κατηγορούμενος νὰ ἀθροῦται, *ελαστρέω*; *ἀνίδρυτος* ὁ ἄνευ
 σταθμοῦ, διακοπῆς, ἀκατάπαυστος, *πέδον* ἔδαφος, *Φ.* *πέδον* τὸ τέ-
 μενος τοῦ Φ. ἐν Δελφοῖς, *ἀγνός* ἄγιος, ἱερός, *ἄδυτον-α* ὁ ναὸς (κυρ.
 τὸ ἐσώτατον τοῦ ναοῦ, ὅπου μόνον ἡ Πυθία εἰσῆρχετο), *νήστις*
-ιος ἢ *-ιδος* (*νη-εδ-τις*, *ἔδω*, *ἰαθίω*), *βορὰ* (*βιβρώσκω*) 388, *ἐπό-
 μνυμι* δι' ὄρκου ἐπιβεβαίω, *ἀπορρήγνυμι βίον* διακόπτω τὸ νῆμα
 τῆς ζωῆς, *λάσκω* 461, *ἐννεῦθεν* κατόπιν τούτου, *διοπετιγς κ. δι-
 πετιγς* ὁ ἐκ τοῦ Διὸς πεσών, οὐρανοπετιγς, *χθονὶ Ἀθηνῶν*.—
979-86 *σύμπραξον* (ἡμῖν, ἔμοι καὶ Πυλ.) *τὴν σωτηρίαν*, ἦν...
 πρόσθετος εἰς τὰς ἰδικὰς μας ἐνεργείας καὶ τὴν ἰδικὴν σου συνδρομὴν

διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς σωτηρίας... **κατέχω** λαμβάνω εἰς χεῖράς μου, γίνομαι κύριος, **βρέτας-εος** οὐ. ξόανον (ὁμοίωμα θεοῦ ἐκ ξύλου ἀπεξεσμένου, γλυπτοῦ), ἰδ. Πραγμ. 87, στείλας **πάλιν** ὀπίσω, **ἐγκαταστήσω Μυκήναις, κασίγνητον κάρα** περίφρ., ἡ κεφαλὴ ὡς τὸ σπουδαιότατον τοῦ ἀτόμου χαρακτηριστικόν, τὸ καθιστῶν αὐτὸ εὐδιάκριτον ἀπὸ τῶν ἄλλων καὶ παρ' ἡμῖν: **100 κεφάλια γιδοπρόβατα**, : ἀγαπητῇ μου ἀδελφῇ, **ἐκσώζω** σώζω ἐκ τοῦ κινδύνου, **ὄλωλε** ὁ πρkm. περὶ μελλούσης πρόξεως, διότι ὁ λέγων εἶναι ὑπερβέβαιος ὅτι αὕτη ἀσφαλῶς θὰ γίνῃ, **οὐράνιον** οἰρανοπετές.— **987-8** δεινὴ τις λιτ. ἐπιτείνουσα, **ἐπιζέω** (πίπτω ἐπάνω καὶ) ζηματίζω, **σπέρμα** τὸ γένος, **ἄγω διὰ πόνων** σύρω διὰ μέσου μαρτυρικῶν δρόμων.

937 Ὁ Ὄρ. ἐλαυνόμενος ὑπὸ τῶν Ἐρινύων ἦλθεν εἰς Δελφούς, ὁπόθεν ὁ θεὸς παρέπεμψεν αὐτὸν εἰς Ἀθήνας, ἵνα δικασθῇ ὑπὸ τοῦ Ἀρείου Π. 941 κῆ.— **Ἀνώνυμοι** θεαὶ εἶναι αἱ Ἐρ., ὧν τὸ ὄνομα ἐκ φόβου καὶ εὐλαβείας ἀπέφευγον νὰ ὀνομάσουν, ἀποκαλοῦντες αὐτάς κατ' εὐφημισμὸν Εὐμενίδας, Σεμνάς κῆ., τὸ δὲ ἱερὸν αὐτῶν παρήρχοντο ἐν σιγῇ μετ' ἄκρας εὐλαβείας. **945** Κατὰ τὴν παράδοσιν ὁ Ἀρείος Π. ἰδρύθη τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ Διός, ἵνα δικάσῃ τὸν Ἄρην, ἐξ οὗ ἔσχε κατὰ τὴν παράδοσιν καὶ τὸ ὄνομα, ὡς φονεύσαντα τὸν υἱὸν τοῦ Ποσειδῶνος Ἄλιφρόθιον. Ἄλλ' Ἀρείος ἐκλήθη ἐκ τοῦ ὑπὸ τὸν βράχον ἱεροῦ (ἄντρου) τῶν Ἀρῶν (Εὐμενίδων), τῶν φονικῶν θεοτήτων 79, ἐν ᾧ ἡλ. πάγος σημ τὸν (ἐμπεπηγμένον) βράχον. **947** Πάντες ἀπέφευγον τὴν ἐποικινωνίαν πρὸς τοὺς φονεῖς ὡς ἑναγεῖς, νόμος δὲ τοῦ Δράκοντος ἐπέτασσε τὸν ἀνδροφόρον εἶργεσθαι σπονδῶν, κρατήρων, ἱερῶν, ἀγορᾶς. **949** αἰδῶς εἶναι ἡ αἰδεις ἡ παροχὴ συγγνώμης πρὸς τὸν φονέα. Ὁ ἀκουσίως φονεύσας ἐν Ἀθήναις ἐτιμωρεῖτο διὰ φυγῆς καὶ ὤφειλεν ἐντὸς τακτῆς προθεσμίας νὰ καταλίπῃ τὴν πατρίδα, φεύγων διὰ προκαθοριζομένης ὁδοῦ. Ἄλλ' ἡ ποινὴ αὕτη ἀνεστέλλετο εὐθύς, ἐὰν ὁ φονεὺς ἐτύγχανε τῆς αἰδέσεως πάντων ἐν ὁμοφρονίᾳ τῶν πλησιεστάτων συγγενῶν τοῦ φονευθέντος. **μονοτράπεζα** ἵνα μὴ καὶ ἄλλοι παρακαθήμενοι περὶ τὴν αὐτὴν τράπεζαν μιανθῶσι. **953** ἄγγος ἴδιον ὅπως δὲν μετεχειρίσθησαν κοινὴν τράπεζαν, οὕτως οὐδὲ κοινὸν κρατῆρα παρέσθηκαν. Ὁ μεμιασμένος, ὁ φονεὺς, δὲν διελέγετο, ἀλλ' ἔνευε πρὸς τοὺς ἐρωτῶντας. Ἀλλὰ καὶ οἱ δαιτυμόνες ἐσιώπων, ἵνα μὴ δώσουν εἰς τὸν φονέα ἀφορμὴν νὰ ὀμιλήσῃ. Ταῦτα ἔπραξαν οἱ Δημοφωντίδαι ἐν Ἀθήναις, οἵτινες

οὔτε νάλοπέμψουν τὸν Ὅρ. ἠθέλησαν οὔτε νὰ προσλάβωσι κοινω-
νὸν τοῦ πότου καὶ τῆς τραπέζης, ἀλλὰ παρέθηκαν χωριστὰ εἰς ἕκα-
στον τῶν δαιτυμόνων χοῦν οἴνου, ὅστις περιεῖχε 12 κοτύλας (ποτή-
ρια) καὶ ἦτο τὸ $\frac{1}{12}$ τοῦ μετρητοῦ, τοῦ γνωστοῦ ἄττικοῦ μέτρου
ὕγρων. 958.. Ὁ Εὐρ. ὑπαινίσσεται τὴν ἐορτὴν τῶν ἀνθεστη-
ριῶν, μίαν τῶν Διονυσιακῶν ἐορτῶν, τελουμένων κατὰ μῆνα Ἀν-
θεστηριῶνα (Φεβρ.-Μαρτ.) καὶ διαρκούντων τρεῖς ἡμέρας· ἡ πρώτη
ἐκαλεῖτο *πιθοιγία* θ., καθ' ἣν ἦνοιγον τοὺς πίθους τοῦ νέου οἴνου,
ἡ δευτέρα *χόες*, καθ' ἣν μ. μ. πάντες οἱ πολῖται συνήρχοντο εἰς
κοινὴν εὐωχίαν, κομίζοντες ἕκαστος καλάθιον τροφίμων καὶ χοῦν
πλήρη οἴνου, μετὰ δὲ τὸ δεῖπνον διδομένου τοῦ συνθήματος ὑπὸ
κέρυκος διὰ σαλίσματος ἐτελεῖτο ἄγων οἰνοποισίας, καθ' ὃν ὁ
πρωτός κενώσας τὸν χοῦν ἐλάμβανεν ἑλαθλον ἄσκον οἴνου. Ὁ
ποιητὴς ζητεῖ οὕτω νὰ ἐξηγήσῃ τὰ κατὰ τοὺς χρόνους αὐτοῦ κρα-
τοῦντα ἐορταστικά ἔθμα. 962-3 Ἐν τῷ δικαστηρίῳ τοῦ Ἀρείου
Π. ἦσαν δύο λίθοι, ὁ τῆς ἕβρεως, ἐφ' οὗ ἴστατο ὁ κατηγορούμενος
(ὡς ἕβροσας), καὶ ὁ τῆς ἀναιδείας, ἐφ' οὗ ἴστατο ὁ κατηγορός (ὡς
μὴ παρέχων αἰδεσιν συγγνώμην). 964.. Ἐν τῇ δίκῃ παρέστη ὁ
Ἀπόλλων συγγεγός τοῦ κατηγορουμένου, ἐν ᾧ ὁ Ὅρ. διὰ βρα-
χέων ἀπελογήθη εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν Ἐρινύων. Μετὰ τὸ πέρας
τῆς διαδικασίας οἱ Ἀρεοπαῖται ἔδωκαν τὴν ψήφον των εἰς τὴν
προεδρεύουσαν τῆς δίκης Ἀθηνᾶν, ἣτις ἐδήλωσεν ὅτι καὶ ἐν ἰσο-
ψηφίᾳ θὰ κριθῆ ἀθῶος ὁ Ὅρ. Καὶ ὄντως γενομένης ὑπ' αὐτῆς τῆς
διαρρυθμίσεως προέκυψεν ἰσοψηφία, ὅτε ἡ Ἀθ. προσέθηκε καὶ τὴν
ἰδίαν ψήφον ὑπὲρ τοῦ Ὅρ., ὅστις οὕτως ἀπηλλάγη, ὅπως ἀπαλ-
λάσσονται ἕκτοτε μέχρι σήμερον ἐν ἰσοψηφίᾳ οἱ κατηγορούμενοι,
διότι ὑποτίθεται ὅτι εἰς τὰς ἀθρωτικὰς ψήφους προστίθεται καὶ ἡ
ψήφος τῆς Ἀθηνᾶς. Πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ἰσοψηφίας ὁ ἀριθμὸς τῶν
δικαστῶν ἐν ἄλλοις δικαστηρίοις ἦτο περιττός, 51, 101, 501,
1001 κλπ. Κατὰ τὰς Εὐμενίδας τῆς Ὀρεστείας τοῦ Αἰσχύλου αἱ
Ἐρινύες δυσηρεστήθησαν ἐκ τῆς ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου,
ἀλλ' ἐξημενίσθησαν ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς. Κατὰ τὸν Εὐρ. διεφώνησαν
καὶ αἱ μὲν δεχθεῖσαι τὴν ἀπόφασιν ἐγκατεστάθησαν ἐν τῷ βραχώ-
δει σπηλαίῳ ὑπὸ τῶν Ἀρειῶν Π., οὗ ἡ ὄροφὴ ἐκ σεισμῶν ἔχει ἀπο-
σπασθῆ καὶ καταπέσει, αἱ δὲ ἄλλαι τρεῖς ἐξηκολούθησαν τὴν κα-
ταδίωξιν. Θὰ ἦσαν ἄρα πᾶσαι πλείονες τῶν τριῶν. Ἐντεῦθεν βλέ-
πομεν ὅτι ἡ αἰδεσις ἴσχυεν, ἂν παρείχετο ὑπὸ πάντων ἀνεξαίρετως
τῶν συγγενῶν τοῦ παθόντος. Ἐν διαφωνίᾳ καὶ ἐνὸς μόνου δὲν πα-

ρσίχεται τοιαύτη. 973. Τὸ αὐτὸ ἔπραξαν καὶ οἱ ἀπεσταλμένοι τῶν Ἀθηναίων εἰς τὸ μαντεῖον τῶν Δελφῶν κατὰ τὴν στρατείαν τοῦ Ξέρξου, μόλις ἔλαβον τὸν πρῶτον ἀπελειστικὸν χορημὸν τοῦ τότε μηδίζοντος μαντείου Ἡροδ. VII 141. Πρὸβλ. τὸ ἡμέτερον **Μαντεῖον τῶν Δελφῶν** σ. 119 κέ. 975 ἀπόλεσε διὰ τοῦ χορημοῦ τοῦ ἀξιώσαντος τὸν φόνον τῆς μητρὸς. 976 Ὁ χορησοῦς τρίπους, ἐφ' οὗ ἐκάθητο ἡ Πυθία μέλλουσα νὰ μαντεύσῃ, ἴστατο, ὅπως ἐλέγχετο, ὑπεράνω ὑπογείου χάσματος, ἐν τῷ ἀδύτῳ τοῦ ἐν Δελφοῖς ναοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος, ἐξ οὗ ἀνήρχοντο ἀναθυμιάσεις φέρουσαι εἰς ἔκστασιν τὴν Πυθίαν. Ἀλλὰ παρὰ τὰς ἐπιμελεῖς ἐρεῦνας, αἵτινες ἐγένοντο κατὰ τὰς ἀνασκαφὰς τῶν Δελφῶν ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀρχαιολ. Σχολῆς τῶν Ἀθηνῶν, τοιοῦτον χάσμα δὲν ἀνευρέθη μέχρι σήμερον. Φαίνεται ὅτι ἦτο πλάσμα τῶν ἱερέων τῶν Δελφῶν περιβαλλόντων τὸ ἱερὸν διὰ μυστηριωδῶν θρούλων. Ἐκτενῶς περὶ πάντων τούτων ἰδ. τὸ ἡμέτερον **Μαντεῖον τῶν Δελφῶν** σ. 62 κέ. 980 βρέτας λ. παλαισιότη, προελληνική. — Ἡ ἐκθεσις τῶν περιπετειῶν τοῦ Ὁρ. πόσα πράγματα προσφέρει εἰς ἡμᾶς; πῶς φαίνεται ὁ Ὁρ. ἐκ τῶν τελευταίων του πρὸς τὴν ἀδελφὴν λόγων; 15.5.45 16.5.55

989-1088. 989-98 πρόθυμον ἢ ζῶηρὰ ἐπιθυμία, πρὶν σε δεῦρ' ἐλθεῖν ἔχω τὸ πρόθυμον γεγέσθαι Ἄργει καὶ εἰσαδεῖν σέ, μεθίστημι πόνων ἀπαλλάττω ἀπὸ τὰ βάσανα, : θέλω μεταστῆσαι τε σέ ὀρθῶσαι τε πάλιν οἶκον, δέ 995 ἀλλά, ἢ ἀντίθ. εἰς 989, δέδοικα ὅπως (πλ. ἐρ.) φοβοῦμαι διότι δὲν ἠξέσω πῶς νά, λανθάνω τινὰ διαφεύγω τὴν προσοχὴν τινος, κρηπίς-ἴδες θ. τὸ βάθρον, λάινος; τίς ἐνεστὶ μοι λόγος ποῖαν δικαιολογίαν θὰ εὔρω. — 999-1006 ταῦτα τὰ ἐπεξηγούμενα ἐν 1000-1, γίγνεται ἐν τι ὁμοῦ γίνονται συγχρόνως, ἀγαλμά τ' οἴσεις... πρὸ αὐτῶν νοητέον πάλιν τὸ εἶ: ἀλλ' εἰ μὲν τὰ ἐπόμενα δύο εὑρεθῆ τῶς (τί) καὶ γίνωσι συγχρόνως, δηλ. εἰ καὶ τὸ ἀγαλμα ἀποκομίσῃ καὶ ἐμέ... τὸ κινδύνευμα τὸ ἐπικίνδυνον ἐπιχείρημα, γίγνεται καλὸν λαμβάνει αἰσίαν ἔκβασιν, τούτω δὲ χωρισθέντε εἰς ὅμως τὰ δύο ταῦτα χωρισθῶσι, δὲν καταστῆ δυνατόν νὰ γίνων συγχρόνως, ὄνομ. ἀπόλ., εὗ τίθεμαι τὸ ἑμαυτοῦ τακτοποιῶ τὴν ὑπόθεσίν μου, φεύγω σφῶσαι τὰ σά ἀποφεύγω νὰ σφῶ σέ, οὐ γὰρ (μέλει μοι τοῦ θανάτου) ἀλλὰ διότι, θανῶν (ὑποθ.) ἐκ δόμων ἀποιχόμενος ἐκ δόμων, (ἐστὶ) ποθεινὸς περιπόθητος, τὰ γυναικὸς ἢ παρουσία ἢ ἔλλειψις τῆς γυναικὸς, (ἐστὶν) ἀσθενῆ δὲν ἔχει καμμίαν βαρῦτητα, στερεῖται πάσης σημασίας. — 1007-16 ἄλις (ἐστὶ) ἄρκετά, ἄρκει, κοινό-

φρων σοὶ κοινὰ σοὶ φρονῶν, λαγχάνω ἴσον ὑφίσταμαι τὴν αὐτὴν τύχην, καὶ ζῆν καὶ θανὼν λαχεῖν ἴσον ἀντί: λαχεῖν ἴσον καὶ ζῶν καὶ θανὼν, ἦν περ καὶ αὐτὸς περῶ ἔὰν κατορθώσω καὶ ἐγὼ ὁ ἴδιος νὰ περάσω ἀπ' ἐδῶ, νὰ φύγω πέραν ἀπ' ἐδῶ, τόδε ἢ κλοπὴ τοῦ ξοάνου, προσάντης ἀνωφερῆς, δύσκολος, δυσάρεστος, θεοπίζωμαντεύω, χρησιμοδοτῶ, εἰς πόλισμα Π. μετὰ τὸν στίχον τοῦτον ἔχουν ἐκπέσει στίχοι τινές, σὸν πρόσωπον εἰσιδεῖν νὰ ἐπανεύρωσέ, συντίθημι ἅπαντα τάδε εἰς ἓν συγκεντρῶν ὅλους αὐτοὺς ἐδῶ τοὺς λόγους.— 1017-9 μήτε-τὲ ὄχι μόνον νὰ μὴ ἀλλὰ καί, τῆδε νοσεῖ ἐδῶ εἶναι τὸ ἀσθενὲς σημεῖον τῆς ἐπανόδου, εἰς τὴν ἀπαγωγὴν τοῦ ξοάνου, ἦδε βούλευσις πάρα περὶ τοῦδε βουλεύεσθαι πάρεστι, αὐτὸ ἐδῶ πρόκειται νὰ μελετήσωμεν καὶ καγονίσωμεν.— 1020-8 δεινὸν κίχρ., τόδε ἀντικμ.: δεινὸν ἐσσι τόδε, θ. εἶπας, ἐπηλυς ξένος, ἄλλοθεν ἐλθὼν, ὕποκ., ξενοφονῶ φονεύω τοὺς φιλοξενούντάς με, σώσει τὸ ξενοφονεῖν ὕποκ., οὐκ ἂν δυναλίμην (ἐλαινεῖσαι τοῦτο), αἰνῶ ἐπαινῶ, ἐπιδοκιμάζω, τὸ πρόθυμον τὸ θάρρος, ἢ τόλμη, ὁ ἄορ. ἦνεσα ἀντί ἔνεστ., διότι ὁ λέγων ἀποβλέπει εἰς τὴν σιγμῆν τοῦ παρελθόντος, καθ' ἣν πρὶν εἶπη τι εἶχεν ἤδη ἐνδομύχως κρίνει τὸ πρᾶγμα, τί δὲ ἀλλὰ ποῖα θὰ ἦτο ἢ γνώμη σου, ἂν σοῦ προσέτινα νὰ μὲ κρύψης..., ὡς δὴ ἐκσωθεῖμεν ἀν.. διὰ νὰ δυνηθῶμεν νὰ σωθῶμεν ἐπωφεληθέντες τὸ σκότος, ἢ νῦξ τὸ σκότος, ἱεροῦ φύλακες κ. ἱεροφύλακες κ. ναοφύλακες, λήσομεν μέλλ. τοῦ λανθάνειν, διεφθάρμεσθα εἶμεθα χαμένοι· διὰ τί ὁ πρὸς περὶ μελλούσης πράξεως;— 1029-50 καινὸν ἐξεύρημά τι ἓνα στρατήγημα, τὸ ὁποῖον τώρα μοῦ ἐπῆλθεν εἰς τὸν νοῦν, ποῖόν τι σὸν ποῖον, μετὰδος (μοι) δόξης ἀνακοίνωσέ μου τὴν ἔμπνευσίν σου, μανίαι αἱ κρίσεις τῆς μανίας, σόφισμα τέχνασμα κίχρ., (εὔγε) δειναὶ γὰρ, τέχναι τεχνάσματα, κακὰ ἢ δυστυχία, εἰ κερδανεῖς ἔὰν πρόκειται νὰ πορισθῆς ἀπὸ αὐτὸ κέρδος, θέμις (ἐσὶν) ἔξεσιν, ὅσιόν ἐστιν, : λέξομεν ὡς οὐ θέμις θῦεν σε (ἀντικμ.) τῆ θεᾶ, αἰτίαν ἔχω κατηγοροῦμαι, : ὡς διατελοῦντα ὑπὸ τὸ βάρος ποίας κατηγορίας, ὡς ἔνοχον ποίου ἐγκλήματος, ὑποπιτεύω τι κάτιμαντεύω, ὄντα αἴτ., νὰ συμπληρωθῆ ὅλη ἢ πρότασις, τὸ ὅσιον τὸ θρησκευτικὸν συναίσθημα τῶν Ταύρων, δώσω φόβω θὰ τὸ παραδώσω, θὰ τὸ ἐμβάλω εἰς φόβον, θὰ προκαλέσω φόβον εἰς τὴν ψυχὴν τῶν θρησκολήπτων Ταύρων, τί δῆτα μᾶλλον ἀλίσκεται κατὰ πόσον λοιπὸν περιέρχεται ἀσφαλέστερον εἰς χεῖράς μας, βουλήσομαι θὰ ἐκδηλώσω τὴν ἐπιθυμίαν, ἀγνίζω ἔξαγνίζω, καθαρῶ-

ζω, *πηγαὶ πόντου* τὰ ὕδατα τοῦ πόντου, τὰ θαλασσινὰ νερά, *δόμοι* ὁ ναός, : τὸ βρέτας εἶ' ἐν δόμοισι (λείπεται, μένει) ἀλλὰ καὶ μετὰ τὸ σχέδιον αὐτὸ πάλιν τὸ ἄγαλμα μένει εἰς τὴν θέσιν του, *ἐρῶ* (βούλεσθαι) *νίφαι* κἀκεῖνο, *θιγόντος* ὡς ἀναστρ., *ποῦ* *δῆτα* (ἐλθοῦσα νίφεις), *ἐκβολον* τὸ ἐκβεβλημένον καὶ ἀπερριμμένον, *ἐκβολον πόντου* θαλάσσια νερά ἐκχυθέντα εἰς τὴν ξηράν, *θλάσσιον τέλμα* (εἰσχωροῦν εἰς τὴν ξηράν), *νοστερὸς ὕγρος*, (*εἶπα τὸν χῶρον*), *οὔ* ὄπου, *ναῦς σέθεν*, *ὀρμέω* ὦ εἶμαι ἐν τῷ ὄρμῳ, ἔχω ἀγκυροβολήσει, *λινάδοτοι χαλινοὶ* τὰ λινὰ πρυμνήσια σχοινία, δι' ὧν τὸ πλοῖον προσδένεται εἰς τὴν ἀκτὴν, : δεμένη μετὰ λινὰ καλῶδια, *οσιόν* ἐστι θέμις 1035, *ποῦ χοροῦ* (διαμρ.) *τετάξεται* τί μέρος θὰ παίξῃ μέσα εἰς τὸν χορὸν, εἰς τὴν σκηνοθεσίαν μας, *λέξεται* παθ., *ἔχων ταῦτόν σοι μίασμα* χροῖν, *λάθρα ἢ εἰδός* ἐν ἀγνοίᾳ ἢ ἐν γνώσει, *καὶ μὴν* τότε καὶ ὁ *πίτυλος* 307, *εὐήρης* (εὐ-ἐρ-, ἐρέσσω) ὁ ἐφωδιασμένος μετὰ καλὰς κόπας, *πάρα* ἀρεστί, : *πίτυλος εὐήρης* *πάρα* αἱ γραμμαὶ τῶν κωπηλατῶν, αἱ ὁποῖαι εἶναι ἐφωδιασμένοι μετὰ ὠραίας κόπας, εἶναι ἔτοιμοι νὰ πλήξουν τὴν θάλασσαν—τὸ πλοῖον εἶναι ἔτοιμον νὰ πλήξῃ τὴν θάλασσαν διὰ τῶν κωπῶν.— 1051-5 *τὰ ἄλλα* ὁ ἀπόπλους κλπ., *τάσδε* τὰς γυναῖκας τοῦ χοροῦ, ὑποκ., *ἀνιᾶζω* παρακαλῶ, *πειστήριος* πειστικός, *εἰς οἶκτον* νὰ κινῆ, νὰ προκαλῆ οἶκτον.— 1056-9 *εἰς ὑμᾶς βλέπω* τὰ βλέμματά μου στρέφω πρὸς ὑμᾶς, εἰς σᾶς στηρίζω τὰς ἐλπίδας μου, *τὰμὰ ἐν ὑμῖν ἐστὶν* ἡ ἰδική μου τύχη εὐρίσκεται εἰς τὰς χεῖράς σας, *καλῶς ἔχειν ἢ μηδὲν εἶναι* ἡ εὐτυχία μου καὶ ἡ τελεία καταστροφὴ μου, τὰ ἀπρμφ. ἐπεξ. τοῦ *τὰμὰ*, *στερηθῆναι* (μέ). — 1060-74 *τάδ' ἀρχέτω λόγου* ἡδε ἔστω ἀρχὴ τοῦ λόγου, ἃς ἀρχίσω τὴν ὁμιλίαν μου ἀπ' ἐδῶ, *φιλόφρον ἀλλήλαις γένος* ἀνήκουσαι εἰς τὸ φύλον, τὸ ὁποῖον διακρίνει ἀμοιβαία φιλοφροσύνη, ἀμοιβαία πρὸς ἀλλήλας ἀγάπη, *καὶ ἀσφαλίσταται* (ἐσμέν)... καὶ ἐμπνέομεν ἢ μία εἰς τὴν ἄλλην μεγίστην ἐμπιστοσύνην εἰς τὸ νὰ προστατεύωμεν (ὑποστηρίζωμεν) τὰ κοινὰ ζητήματα τοῦ φύλου μας, αἱ προτ. 1061-2 εἶναι λογικῶς τὸ αἷτιον τοῦ *σιγήσατε* τηρήσατε ἔχμεῦθειαν, *ἡμῖν* (ἐμοί, Ὁρ. κ. Πυλ.), *συνεκπονῶ* συμπράττω εἰς, *ὄτω πιστὴ γλῶσσα παρῆ* (ἀνευ τοῦ ἀοριστολ. ἄν) ἂν τι... παρῆ· ἢ προτ. κεῖται ἀντὶ ἀπρμφ. ὑποκ. τοῦ *καλὸν* (ἐστί): εἶναι ἀληθῶς ὠραῖον πρᾶγμα νὰ ἔχη κανεὶς γλῶσσαν τῆς ἐμπιστοσύνης του, ἔχμεῦθον, *ὄρατε δὲ* ἢ ἀντίθ. εἰς 1060, *ἔχει* κρατεῖ εἰς τὰς χεῖράς της, ἀναμένει, : ὡς μία (κοινὴ) τύχη ἔχει κρατεῖ τοὺς φιλοτάτους, *νόστος*

γῆς (γεν. ἀντικμ.) ἐπάνοδος εἰς τὴν πατρίδα, *νόστος-θανεῖν* ἐπεξ. τοῦ *μία τύχη, σωθεῖσα* ὑποθ., ὡς *ἀν...* τελ., *κοινωνῶ τύχης* συμμερίζομαι τὴν αὐτὴν τύχην, *ἱκνοῦμαι* ἱκετεύω, *σὲ καὶ σὲ* λέγει πρὸς διαφόρους γυναῖκας τοῦ Χοροῦ, *πρὸς δεξιᾶς* εἰς τὸ ὄνομα τῆς δεξιᾶς σου, τῆς ζωῆς σου, *παρηλις-ίδος* θ. παρειά, *ὄτω* ἀντὶ ἧ *τιμῆς, φησὶ* (σιγήσεται) λέγει ναί, *φθέγγασθε* ὁμιλήσατε, δηλώσατέ το, παρενθ., *αἰνῶ* συναινῶ, *αἰνουσῶν* (ἑμῶν) ὑποθ., *λόγοι* ἢ αἵτησίς μου.—1075-7 *θάρασει* μένε ἦσυχος, μὴ φοβοῦ, *σφῶξου μότον* κοίταζε μόνον διὰ τὴν σωτηρίαν σου, *ἐκ γ' ἐμοῦ* ὅσον τοῦλάχιστον τοῦτο ἐξαρτᾶται ἐξ ἐμοῦ, *ἐπισκῆπτω* 701-7 παρακαλῶ, *ἴστω* (οἶδα) ἔστω μάρτυς μου, παρενθ.—1078 81 *δνίναμαι*, ἀόρ. *ὠνήμην*, εὐκτ. *ὄναιμην*, ὠφελουῖμαι, *ὄναισθε λόγων* (εὐχῆ) καλὸν νὰ ἔχετε, τὴν εὐχὴν μου νὰ ἔχετε διὰ τὰ ὠραῖά σας λόγια, *σὸν-σὸν* λέγει πρὸς τὸν Ὄρ. καὶ Πυλ., *δόμοι* 1040, *κοίρανος* ἄρχων, βασιλεύς, *ἐλέγχω* ἐξετάζω, *ζητῶ* πληροφορίας, *θυσίαν* προλ., *κατεῖργασται* παθ.—1082-8 *πατροκτόνος χεῖρ* ἢ φονικὴ χεῖρ τοῦ πατρὸς, *πτυχαὶ* 9, ἢ εἰ δὲ μή, *σιόμα* Δ. οἱ χορημοὶ τοῦ Δ., *εἰήτυμος* (ἔντυμος, εἰμί) ἀξιοπίστος, : *οὐκέτι* (ἔσται) διὰ σὲ *εἰήτυμον* βροτοῖσι, *εὐμενῆς* (ἡμῖν), *παρὸν* ἐνδ. ἐν ᾧ δύνασαι, *ἔχω* φυλάττω, προστατεύω, πρβλ. *πολιοῦχος*.

1037 Πᾶν τὸ προσφερόμενον εἰς τοὺς θεοὺς ἔπρεπε νὰ εἶναι ἀπολύτως ἄγνόν καὶ καθαρόν.—1043 Ἡ Ἴφ. κατ' ἀνάγκην προτιμᾷ τὴν θέσιν ταύτην, ἂν καὶ δὲν γνωρίζει ποῦ εἶναι τὸ πλοῖον.—1050 Οὕτως ἡ φυγὴ διὰ θαλάσσης καθίστατο πολὺ εὐκόλος.—Περὶ τίνα νέαν πράξιν θὰ ἐξελεχθῆ ἤδη ἢ τραγωδία; διὰ τί ἡ Ἴφ. ἐξαιρεῖ τοὺς κινδύνους τῆς σωτηρίας καὶ τῆς ἀποκομιδῆς τοῦ ξοάνου; τί σκοποῦσιν αἱ δηλώσεις αὐτῆς 1004-6; τίνα στάσιν τηρεῖ πρὸς τὴν ἀδελφὴν ὁ Ὄ. μετὰ τὰς δηλώσεις; πῶς ἐμφανίζεται ἤδη ἐκ τῆς ἐξελέξεως τῶν σχεδίων του; ἡ Ἴφ. ἀπορρίπτουσα τὰ σχέδια τοῦ Ὄρ. πῶς ἐμφανίζεται; διὰ τί ὁ Ὄρ. ἀθυμεῖ καὶ πάλιν 1028; ἠθικῶς κρινομένη ἡ βᾶσις τοῦ σχεδίου τῆς Ἴφ. πῶς σὰς φαίνεται; γνωρίζετε τί ἔπραξε διὰ τοῦτο ὁ Goethe; τίνα ἐλαφροτυκὰ θυνάμεθα ἡμεῖς νὰ φέρωμεν; τίς ἢ θέσις τοῦ Εὐρ. ἀπέναντι τῶν γυναικῶν; ἡ διαρκὴς παρουσία τοῦ Χο. ἐν τῇ ὀρχήστρᾳ ἦτο πάντοτε ἰσφέλιμος διὰ τὴν πρόοδον τῆς πράξεως; εἰς τί προσφεύγουν τότε τὰ ἐνδιαφερόμενα πρόσωπα; τίς ἢ τέχνη τῆς Ἴφ. ἐν τῷ λόγῳ πρὸς τὰς γυναῖκας; διὰ τί ἡ εὐχὴ πρὸς τὴν Ἄστ; τί σκοπεῖ ὁ Εὐρ. διὰ τῶν σ. 1087-8; τὸ τιμ. 900-1088 πῶς δύναται κατὰ τὴν θέσιν του

τὰ ὀνομασθῆναι καὶ πρὸς τί μέρος σημερινῆς τραγωδίας ἀντιστοιχεῖ; ἀποτελεῖται ἐκ σκηνῶν; τίνα τὰ συναισθήματα ἡμῶν; 21. 5. 45

1089-131. 1089 105 ὄρνις πτηνόν, κλητ., ἀλκυῶν

θ. ἐπεξ., ἃ ἦ, *δειράς* θ. (δειρή, δέση 854) σκόπελος, βράχος, πέτρινος (πέτρα) βραχώδης, *ἔλεγος* 146, *οἰκτρος* ἀξιολύπητος, πένθιμος, *βοή* γοερός θρήνος, *εὐξύνετος* εὐληπτος, εὐνόητος, *ξυνετός* (ξυνήμι ἐννοῶ) ὁ ἐννοῶν, *ξυνετοῖσι* εἰς ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ἐννοοῦσι τὴν γλῶσσαν τῶν πτηνῶν, *εὐξύνετον* βοᾶν παράθ. εἰς *οἰκτρον* ἔλεγον, *δτι* ἐπεξ. τοῦ βοᾶν: γοερόν θρήνον, τοῦ ὁποίου τὸ περιεχόμενον εἶναι ὅτι, *μολπαῖς* ὄργ. διὰ τῶν ἄσματων σου, *ἐγώ*, ἄπιτερος ὄρνις παράθ.: κατὰ τοῦτο μόνον διαφέρουσα τῆς ἀλκυῶνος, ὅτι δὲν ἔχω πτερά, *παραβάλλομαι* θρήνους παραβάλλω τοὺς ἰδικούς μου θρήνους, *σοὶ* βραχ. ἀντι: *τοῖς σοῖς θρήνοις* πρὸς τοὺς ἰδικούς σου, *ποθοῦσα* τὸ αἷτιον τῶν θρήνων, *ἄγορος* ἄ. (ἀγείρομαι, ἀγορά) πανήγυρις, ἑορτή, *λοχ(ε)ία* ἡ παρισταμένη καὶ βοηθοῦσα τὰς τικτούσας, ἡ θεὰ τῶν τοκετῶν, *Ἀρτεμιν λοχίαν* συνεκδ. τὸν γάμον, τὴν ἀπόκτησιν τέκνων, ἃ ἦ, ἡ Ἄρτ., *ὄχθος* ἄ. 290 ὑψωμα, ὄρος, *Κύνθιος*, ὁ Κύνθος ἦτο ὄρος τῆς Δήλου, *ἄβροκόμας* (-η;) ὁ ἔχων ἄβρον (κομφήν) κόμην (στεφάνην), *εὐερενῆς* (ἔρενος οὐ. βλαστός) καλλιβλαστός, *θαλλός* ἄ. βλαστός, *ἱρός* ἱερός, *γλαυκός* κυανοῦς, γαλαξοπράσινος, *φίλαν* παθ. (ἐλαίαν) κατὰ σύνεσιν εἰς τὸ θαλλόν, ἀλλὰ τὸ ἐπίθ. ἀπὸ κοινοῦ καὶ εἰς τὴν δάφνην καὶ εἰς τὸν φοῖνικα, ἐφ' ᾧ νητέα καὶ ἡ παρά, *ὠδῖς-ἴνος, -ἴνες* θ. οἱ πόνοι τοῦ τοκετοῦ, *ὠδίω* κοιλοπονῶ, *Δατοῦς ὠδίμ* συνεκδ. *Δατοῖ ὠδινούση*, (παρὰ) *λίμαν θ'*, *εἰλίσσω ὕδωρ* (ἀντικμ.) *κύκλιον* (κτγρ.) στρεφογυρίζω τὰ νερά κυκλικῶς, ἢ: τὰ νερά μου ἔχουν τὸ σχῆμα κύκλου, δι' ὃ ἡ λίμνη ἐκαλεῖτο καὶ *τροχοειδής*, *θεραπεύει* **M.** διατελεῖ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῶν Μουσῶν.—1106-22 *λιβάς* θ. (*λείβω* σπένδω, χύνω) σταγών. ῥύαξ, *παρηγῖς* 1069, *ἀνίκα* ἠνίκα, τὴν στιγμὴν καθ' ἣν, *πύργοι* τὰ πυργωτὰ τεῖχη, ἡ ὄχυρά πατρίς μου, *π. ὀλομένων* μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς, *ἔβαν-ην*, *ἔβαν ἐπὶ ναοῖσι* ἐπεβιβάσθη ἐπὶ πλοῖον καὶ ἀπήχθη, *ερετμόν* οὐ. (ερέσσω, remus) ἡ κώπη, αἱ δοτ. ὄργ., *ερετμοῖσι-λόγχαις* πρωθύστερον, *νόστος* πλοῦς, ὁδός, *ἦλθον βάρβαρον νόστον* ἦλθον (νόστον) εἰς βάρβαρον χώραν, *ἐμπολή* ἀγορά, *ζάχρυσος* (ζα-δια-ἐπιτ.) πολύχρυσος, : δι' ἀγορᾶς βαρυτίμου, ἀγορασθεῖσα εἰς βαρείας τιμᾶς, *λατρεύω* ὑπηρετῶ, *ἀμφίπολον κόραν*, *παῖδ'* Ἀγαμεμνονίαν 1,5 ἐπεξ., *μηλοθύτης* βωμὸς ἐφ' οὗ θύονται μῆλα, αἰγοπρόβατα, *δυσδαίμων* δυσ-

τυχής, *διὰ παντός* (τοῦ βίου ἢ χρόνου): ζηλεύουσα τοὺς δυστυχοῦντας εἰς ὅλην των τὴν ζωὴν, *κάμνει* ὑποφέρει, *ἀνάγκαι* τὰ δεινά, αἱ δυστυχίαι, *σύντροφος* ὢν αἷτ. διότι πάντοτε συζῆ με, εἶναι ἐξοικειωμένος με τὴν δυστυχίαν, *μεταβάλλειν* αἱ μεταβολαί, αἱ μεταπτώσεις τῆς τύχης, ὑποκ., (ἔστι) *δυσδαιμονία* δυστύχημα, *κακοῦμαι* κακοπαθῶ, δυστυχῶ, *αἰῶν* ζωῆ, (ἔστι) *βαρὺς* θλιβερός, ἀφόρητος: τὸ νὰ δυστυχῆ κανεῖς ὕστερα ἀπὸ εὐτυχίαν καθιστᾷ τὴν ζωὴν τῶν ἀνθρώπων ἀνυπόφορον.—1123-36 *πόντια* σεβαστῆ κυρία, αἰδεσιμωτάτη, πρὸς τὴν Ἴφ., *πεντηκόντ-ορ-ος* (γαῦς) ἢ ἔχουσα πενήκοντα ἔρετμᾶ (ἔρ-), *κώπας*, *κάλαμος* ἢ σῦριγξ, μουσικὸν ὄργανον ἀποτελούμετον ἐξ 7-8 καλάμων, παραλλήλων, συγκολλημένων πρὸς ἀλλήλους διὰ κηροῦ, ὧν ὁ ἐκάστοτε ἐπόμενος εἶναι βραχύτερος, *κηροδέτας* κ. *κηροδέτος* ὡς ἔχουσα τοὺς καλάμους συνδεδεμένους διὰ κηροῦ, *οὔρειος* κ. *ὄρεισιβάτης*, *ἐπιθωύσσω* διὰ φωνῶν ἐνθαρρύνω, κυρ. περὶ τῶν κυνηγῶν ἐνθαρρυνόντων καὶ ἐρεθίζόντων τοὺς κύνας (*πᾶρο*, *πᾶρο*): θὰ δίδῃ τὸν γοργὸν ῥυθμὸν εἰς τὰς κώπας, *κέλαδος* ἄ. θόρουβος, ἦχος, *ἔχων κέλαδον* λύρας παίζων τὴν λύραν, *ἐπτάτονος* ἐπτάχορδος, *εὐᾶξει σε ἐπὶ γᾶν* Ἄ., *λιπαρὸς* παχύς, λαμπρός, *ἐμὲ δὲ* ἢ ἀντίθ. εἰς σὲ μὲν 1123, *βήση* β' ἔν. μέλλ., *πλάτη* 242, *ῥόθιος* 2 ὁ ῥοχθῶν, πλαταγῶν, πρβλ. καὶ *ῥόθιον* 407, : *βήση ῥόθιους* πλάταις προλιποῦσα ἐμὲ αὐτοῦ, *πόδες* τὰ δύο σχοινία τὰ προσσηρημένα εἰς τὰς δύο κάτωγωνίας τοῦ ἱστίου, δι' ὧν τοῦτο ἐντείνεται ἢ χαλαροῦται, *σκότα*, *ναὸς* νεὸς, *ὠκύπομπος* ὠκύπορος, *ταχύς*, *ἐκπειτάννυμι* ξεδιπλώνω, ἀπλώνω, *ἀέρι* ὄργ., *ἱστία* ἀντικμ., *ἐρείδομαι* στηρίζομαι, *πρότονοι* ἄ. τὰ δύο καλῶδια, δι' ὧν ὁ ἱστός του προσδένεται ἀπὸ τῆς κορυφῆς του καὶ στερεοῦται ἐκατέρωθεν τῆς πρῶρας (*ἐπιτονοι* τὰ δύο ὀπισθεν πρὸς τὴν πρύμναν), *στόλος* ἄ. τὸ κατὰ τὴν πρῶραν προεξέχον ξύλον, κορυφή, στῦλος, *ὑπὲρ στόλον* διορίζει ἀκριβέστερον τὸ κατὰ πρῶραν, : τὰ δὲ σχοινία (σκόται) τοῦ ταχυπλόου πλοίου θὰ ἀπλώσουν διὰ τοῦ ἀνέμου τὰ πανιά, τὰ ὁποῖα στηρίζονται διὰ τῶν προτόνων κατὰ τὴν πρῶραν ὑπεράνω τοῦ στύλου.—1137-51 *ἑπτόδρομος* εἶναι ἡ οὐρανία τροχιά, ἣν διαγράφει τὸ ἄρμα τοῦ Ἥλιου, *εὐάλιον πῦρ* ὁ πύρινος δίσκος, τὸ πύρινον ἄρμα τοῦ ὥραιου ἡλίου, : εἶθε νὰ εἶχα πτερὰ καὶ νὰ ἔπαιρνα τὴν ἀκτινοβολοῦσαν τροχίαν, ὅπου τρέχει τὸ πύρινον ἄρμα τοῦ ὥραιου ἡλίου, *θοάζω* (θοός) κινῶ ταχέως, ἤμτχ. κτγρ. εἰς τὸ *λήξαιμι*, *πτέρυγας* ἀντικμ., *ἄμους* 149, *ὑπὲρ οἰκείων θαλάμων* ἐπάνω ἀπὸ τοὺς θαλάμους

τῆς πατρίδος μου, *ἴστημι χορούς* στήνω χ., *ὄδι* ὄπου, τὸ ῥ. *ἔσκιαζον* 1152, *καὶ παρθένος οὔσα* καὶ ὅτε ἤμην παρθένος, *εὐδόκιμος* εὐνόληπτος, ἐπιτυχής, ἢ γεν τῆς ἰδιότητος ὡς *ώραία γάμου*, παρθένος ὄριμος διὰ λαμπρὰν ἀποκατάστασιν, περιβλεπτός ὑπὸ μνηστῆρων, *θίασος*; ὄμιλος, κύκλος, *ἤλιξ* 1 ὀμηλιξ, *παρὰ πόδα φίλης μητρός*, : σύρουσα γύρω τοὺς φιλικοὺς κύκλους τῶν συνομηλικῶν μου ἐπὶ παρουσίᾳ τῆς ἀγαπητῆς μητρός μου, *ὄρνυμαι*; *ὄρνυμένη* ἐς *ἀμίλλας χαρίων* ἐτοίμη καὶ πρώτη νὰ διεκδικήσω τὰ πρωτεῖα εἰς χάριν, *χαίτη* ἢ κόμη, *ἀβρόπλουτος* πλούσιος εἰς χάριν, *ὄρνυμένη* εἰς *ἔριν χαίτης* ἄ. ἐτοίμη καὶ πρώτη νὰ διαμνησθηθῶ τὴν νίκην εἰς κόμην πλουσίαν ἀπὸ χάριν, *περιβαλλομένα(-η)* φοροῦσα, *φᾶρος* οὐ. λεπτὸν λινοῦν ἱμάτιον εὐγενῶν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, ἐν ταῦθα : κρηδεμνον, καλύπτρα, *πολυποίκιλος* πολυκέντητος, *γένυς-υος* θ. παρειά, : καὶ πλοκάμους περὶ τὰς παρειάς, *ἔσκιαζον ὄψιν* τὸ πρόσωπον.

1090 *ἀλκυῶν* Κῆυξ ὁ βασιλεὺς τῆς Τραχίνος, σύζυγος τῆς Ἀλκυόνοσ(-νης), εἶχεν ἀποπλεύσει εἰς Κλάρον τῆς Μ. Ἀσίας, ἵνα ἔρωτήσῃ τὸ ἔκει μαντεῖον, ἐν ᾧ ἡ σύζυγος αὐτοῦ καθημένη παρὰ τὴν ἀκτὴν προσέβλεπε τὸν πόντον ἀναμένουσα ἐναγωνίως τὸν ἀνδρᾶ ἀλλὰ τὸ πλοῖον, οὐ ἐπέβαινεν ἐκεῖνος ἐπιστρέφων, ἐναυάγησε καὶ τὰ κύματα ἐξέβρασαν τὸ πτώμα του εἰς τὴν ἀκτὴν τῆς πατρίδος ἢ σύζυγος ὀλίπεται ἐπ' αὐτοῦ καὶ κλαίει ἀπαρηγόρητος, ἀλλ' οἱ θεοὶ ἐλεήσαντες αὐτοὺς μετεμόρφωσαν εἰς τὰ ὀμώνυμα θαλάσσια πτηνὰ Ον. Met XI 410-743. Κατ' ἄλλους μύθους οἱ δύο σύζυγοι ἀλαζονευθέντες ἐκάλουν ἑαυτοὺς ὁ μὲν Δία, ἡ δὲ Ἥραν. Ὁ Ζεὺς ἀγανακτῆσας μετεμόρφωσεν αὐτοὺς εἰς τὰ ὀμώνυμα θαλάσσια πτηνὰ καὶ κατηράσθη νὰ ἐπράξωσι καὶ ἐκκολάπτωσι τοὺς νεοσσούς των ἐν χειμῶνι. Ἐπειδὴ ὅμως τὰ κύματα τῆς θαλάσσης ἐσάρωνον τὰς φωλεάς των καὶ τὸ γένος ἐκινδύνευε νὰ φανισθῇ, ὁ Ζεὺς ἐλεήσας τοὺς συζύγους κλαίοντας ὤρισε κατὰ τὴν περίοδον τῆς ἐπράσεως ἐν τῇ ἀκμῇ τοῦ χειμῶνος (κατ' Ἰανουάριον) νὰ παρεμβάλλωνται αἱ ἠλιόλουστοι ἐκεῖναι χειμεριναὶ ἡμέραι, αὗτινες διὰ τοῦτο ἐκλήθησαν *ἀλκυονίδες*. 1097 Κατὰ ς. 13^ο αἱ δοῦλαι φαίνονται παρθένοι, ἐν 1071 τινὲς αὐτῶν ὡς ἔγγαμοι (ἀλλ' ὁ ς. θεωρεῖται νόθος), ὁ 1096 7 καὶ 1143. δεικνύουσι αὐτὰς παρθένους ὡς καὶ τὸ ὅτι ὑπηρετοῦσι παρθένον θεάν. Ὅτι Ἕλληνίδες παρθένοι ποθοῦσι τὸν γάμον τοῦτο δὲν ἐθεωρεῖτο ἀπρεπές, διότι ὁ τελικὸς σκοπὸς τῆς Ἑλληνίδος ἦτο ὁ γάμος καὶ ἢ ἐκ τούτου ἀπόκτησι

γνησίων τέκνων. Περὶ τῆς τροχοειδοῦς λίμνης ἰδ. *Λυρ.* Ἐπιθ. 18, 1-2 ἡμετ. ἐκδ., περὶ τοῦ κύκνου ἰδ. Ὀμ. Β 460 ἡμετ. ἐκδ. Ἡ Λητώ διὰ τὸν τοκετὸν ἐκρατήθη ἀπὸ τοῦ πολυθρυλῆτου φοίνικος Ὀμ. ζ 163 ἡμετ. ἐκδ., ἡ δάφνη ἦτο ἱερὰ τοῦ Ἀπόλλωνος, εἰς ταῦτα δὲ ὁ Ἄθηναῖος ποιητὴς προσέθηκε καὶ τὴν ἐλαίαν, τὸ ἱερὸν δῶρον τῆς γλαυκώπιδος εἰς τὴν ἀγαπητὴν τῆς πόλιν. Ἐκ τοῦ πνεύματος τῆς στροφῆς φαίνεται ὅτι πατρὶς τῶν γυναικῶν τοῦ χοροῦ ἦτο ἡ Ἀῆλος, ἣς τὴν ἀπόλειαν θρηνεῖ ἐν τῇ ἀντιστροφῇ. Ὅπως φαντάζεται ὁ Εὐρ., ἡ πόλις ἐκυριεύθη ἐξ ἐπιδρομῆς πειρατῶν, ὡς τοῦτο συνέβαινεν ἐν μεταγενεστέροις χρόνοις, καὶ αἱ παρθέναι ἀπαχθεῖσαι εἰς Ταύρους ἐπωλήθησαν ἐκεῖ ἀντὶ βαρυτίμου τιμῆς ὡς εὐγενεῖς ἴσως. **1113 ἐλαφοκτόνος** ἡ Ἄρτεμις ὡς κυνηγὸς καὶ ὡς δοῦσα ἐν Ἀδλίδι ἔλαφον πρὸς θυσίαν ἀντὶ τῆς Ἰφ. **1126 Πάν**, ποιμενικὸς θεὸς τῶν Ἀρκάδων, ἔχων δέρμα, πόδας, οὐρὰν καὶ κέρατα τράγου, παίζων τὴν σύριγγα θὰ συνοδεύσῃ τὸ πλοῖον ἀνακάμπτον εἰς τὴν Ἑλλάδα, διὰ τῆς σύριγγος δίδων τὸν ὄρθμον τῆς κωπηλασίας, ὡς ἔπραττε τοῦτο διὰ τοῦ αὐλοῦ εἰς τὰς τριήρεις ὁ τριηραύλης καὶ κελουσιτής, ὅπως καὶ ὁ Ἀπόλλων, κατ' ἐντολὴν τοῦ ὁποῦ ἦλθεν εἰς τοὺς Ταύρους ὁ Ὁρέστης καὶ τοῦ ὁποῦ ἤδη πληροῦται τὸ μάντευμα, ὄρθμιζων τὰ πλήγματα τῶν κωπῶν διὰ τῆς λύρας. Ὁ Πάν διέκειτο καὶ ἄλλως εὐμενῶς πρὸς τοὺς Ἀθηναίους Ἡροδ. VI 105 καὶ ὁ Μιλτιάδης μετὰ τὴν ἐν Μαραθῶνι νίκην ἴδρυσεν ἱερὸν καὶ ἄγαλμα τοῦ θεοῦ ἐν σπηλαίῳ τῆς Ἀκροπόλεως. **1143**. Τὰ αὐτὰ ἐπαναλαμβάνονται καὶ σήμερον εἰς τοὺς ἑορταστικοὺς μάλιστα χοροὺς τῶν Ἑλληνικῶν πόλεων καὶ κωμῶν. **1149** Περὶ τοῦ φάρους ἰδ. Ὀμ. Ζ 90 ἡμετ. ἐκδ.—Τὸ χορικὸν ἐκφύεται ἐκ τῆς πράξεως; ποῖον τὸ κρατοῦν συναίσθημα τοῦ χοροῦ; πῶς φαίνεται ἐντεῦθεν ὁ Εὐρ.; ποῖαι αἱ καλλογαὶ τοῦ χορικοῦ; πῶς θὰ ὀνομασθῇ τοῦτο κατὰ τὴν σειρὰν του;

1153-233. **1153-8 πυλωρός** (ἄρα φροντὶς, πρβλ. θυρωρός) θυρωρός, κληδοῦχος 131, ἴερεία, δώματα; **κατάρχομαι ξένων** 40, **λάμπονται (οἱ ξένοι) σῶμα** (ἀναφ.) λαμποκοποῦν τὰ πρόματά των, **πυρὶ τοπ.**, ἢδ' ἐστὶν ἰδοῦ αὐτῆ, ἔα ἐπιφών. ἐκπλήξεως ἔ! μπᾶ! **μεταίρω** μετακινῶ.— **1159-67 ἔχω πόδα** σταματῶ, **παραστάδες** αἱ δύο προεξοχαὶ τῶν τοίχων τῶν μακρῶν πλευρῶν ναοῦ αἱ σχηματίζουσαι μετὰ τῶν μεταξὺ αὐτῶν κινῶν καὶ τοῦ στενοῦ τοίχου τῆς Ἄν. πλευρᾶς τὸν πρόναον (ἐντεῦθεν καὶ φάος ἐν παραστάει), πρόναος, **καινὸν** πρβλ. νέον 237 κ. 239 και-

γῶν, δόμοι; ὁ πλ. διὰ τὰ διαμερίσματα, ἀπέπτυσσα φτοῦ! περὶ τοῦ ἀορ. ἰδ. 1023, δόσα θ. ἡ θρησκευτικὴ συνήθεια, οἱ θρησκ. τύποι; τὴν λέξιν ταύτην (ἀπέπτυσσα) ἀφιερώνω (ὀφείλω) εἰς τὴν θρησκευτικὴν συνήθειαν (νάποπτύωμεν πᾶν, ἀπὸ τοῦ ὁποίου ὑπάρχει κίνδυνος νὰ μολυνθῶμεν), φροίμιάζομαι (φροίμιον προοίμιον) χρησιμοποιοῦ προοίμια, νεοχμός νέος, καινός 1160; τί δυσάρεστον προαναγγέλλουν τὰ προοίμιά σου, ἀγρεύομαι τὰ θύματα συλλαμβάνω τὰ θύματά μου, καθαρὰ κτηρ. : τὰ θύματα, ἃ ἡγρεύασθε, οὐ καθαρὰ μοι ἐστὶ, τί ἐστὶ τὸ ἐκδιδάξαν σε τοῦτο πόθεν ἔλαβες ἀφορμὴν νὰ μάθῃς αὐτό, δόξα εἰκασία, ἀπεστράφη ἔδρας (γεν.) πάλιν ἀπὸ τὴν θέσιν, πού ἦτο ἰδρυμένον, ἐστράφη πρὸς τὰ ὀπίσω, ἔκαμε μεταβολήν, αὐτόματον μόνον του, ξυναρμώττω συγκλείω, ὄψις ὀμμάτων οἱ βλέποντες, οἱ ἀνοικτοὶ ὀφθαλμοί. — 1168·75 τὸ μύσος τὸ μίασμα, : ἢ μήπως οἱ ξένοι ἦσαν μεμιασμένοι 1163, ἡδ * (ἐστὶν αἰτία) ἀντὶ τόδε, καθ' ἔλξιν πρὸς τὸ κτηρ. αἰτία, καίνω 27, τινὰ βαρβάρων, ὁ φόνος τὸ μίασμα τοῦ φόνου, οἰκεῖον οἰκοθεν, κτηρ., οἰκεῖός ἐστιν ὁ φόνος, ὃν ἦλθον κεκτημένοι ἦλθον φέροντες τὸ μίασμα ἐκ τῆς πατρίδος των, τίνα (φόνον ἦλθον κεκτημένοι) τίς ἐστὶν ὁ φόνος, ὃν ἦλθον κεκτημένοι, ἔρος ἔρωσ, εἰς ἔρον τοῦ μαθεῖν πεπτώκαμεν μὲ κατέχει ἡ περιέργεια νὰ μάθω, κατεργάζομαι συγυρίζω, φονεύω, κοινωνός κοινός, ἔιλη τις ἂν θὰ εἶχε τὸ σθένος νὰ προβῆ εἰς τοιοῦτον τόλμημα, διωγμοῖς διωκόμενοι. — 1176·87 ἔκατι 594, τῶνδε τοῦ μιάσματος αὐτῶν ἐδῶ, γέ ναί, σεμνός 401, 749, μεθίστημι φόνου ἀπομακρύνω ἀπὸ τὴν περιοχὴν τοῦ μιάσματος, μίασμα τοῖν ξένοι, ἐλέγχω προβαίνω εἰς ἀνάκρισιν, ὡς 1179 εὐθύς μόλις, τρέφω γεννῶ, ὡς ἐπιφ. ἰσοδυναμοῦσα πρὸς ὅτι οὕτως διότι τόσον ὠραῖα ἀντελήφθης, διησθάνθης τὸ αἷτιον, καθίημι ὀρίπτω κάτω εἰς τὴν θάλασσαν, πετῶ, ἡδὺ δέλεα φρενῶν νόστιμον δόλωμα διὰ νὰ ψαρεύσουν, πλανεύσουν τὴν συνείδησίν μου, φίλτρον (μαγικόν) μέσον διὰ νὰ κερδίσωμεν τὴν ἐμπιστοσύνην, τὴν συμπάθειάν τινος, : φίλτρον τι τῶν ἐν Ἄργει ἐκεῖθεν... μήπως κανὲν εὐχάριστον μήνυμα ἀπὸ τὸ Ἄργος, Ὁρέστην τὸν μόνον ἐμὸν ἀδελφὸν εὐτυχεῖν τὸ μήνυμα ὅτι ὁ Ὁμ., ὡς σώσαις τελ., ἡδοναὶ ἀγγελμάτων τὰ εὐχάριστα μηνύματα, αἷτ., καλῶς πράσσω εὖ πράττω, τὰ ἀπρμφ. εὐτυχεῖν-ζῆν-καλῶς πράσσειν ἐκ τοῦ ἀγγέλλοντε, σὺ δὲ ἀλλὰ σύ, ἐκνέω, νεύσομαι-ένευσσα, κολυμβῶν ἐξολισθαίνω, διαφεύγω (τὸ δόλωμα), εἰς τὸ τῆς θεοῦ καὶ ἐπροτίμησες μᾶλλον τὸ καθῆκόν σου πρὸς τὴν θεάν, (ἐξένευσσα) μι-

σοῦσα αἴτ. — 1188-202 δρῶμεν ὑπικτ. ἀπορ., σέβω σέβομαι, τηρῶ εὐλαβῶς, ὁ νόμος πρόκειται ἔχει ἐκτεθῆ εἰς δημοσίαν θέαν (προ-) καὶ ἰσχύει, ὁ προκειμένος νόμος τὸ κρατοῦν ἔθιμον, οὐκ οὐν λοιπὸν δέν, οὐκοῦν λοιπὸν, ἐν ἔργῳ (εἰσίν) ἐν ἐνεργείᾳ, νῖν τοὺς ξένους, ἀγνοὶ καθαρμοὶ καθαρὸς ἀγιασμός, πηγαὶ ὕδατων πηγαῖα ὕδατα, γλυκὰ νερά, θαλασσία δρόσος θαλάσσιον, ἀλμυρὸν ὕδωρ, κλύζω ἀποπλύνω, καθαρίζω, κακὰ ἁμαρτίαι, πληγαί, σοιῶτερον κατὰ τρόπον μᾶλλον σύμφωνον πρὸς τὰς ἱεράς διατάξεις, τῇ θεῷ χαρ., τὰμὰ... τὰ ἰδικὰ μου ἱερατικά καθήκοντα θὰ ἐξτελοῦντο τότε πολὺ καλύτερα· μήπως ὁ στ. κρύπτει καὶ ἄλλην ἔννοιαν; κλύδων τὰ κύματα τῆς θαλάσσης, οὐκ ἐκπλίπτει πρὸς... δέν ἐκβράζονται, χύνονται ἔξω ἔως αὐτὸν τὸν ναόν, καὶ γὰρ ἄλλα διότι καὶ ἄλλα, ἄγε πῆγαινε, χερῆζω (χειρία) χρειάζομαι, θέλω, φιλῶ + ἀπαρμφ. συνηθίζω, τὰ ἄρρητα τὰ ἀπόρητα, τὰ μυστηριώδη, ἀγνίζω 1039, κηλὶς μητροκτόνος κηλὶς, σταγῶν αἵματος τῆς φονευθείσης μητρός, οὐκ ἂν ἠράμην (εἰ μὴ ἔβαλε), ἠυσέβεια ἢ εὐσεβία, προμηθία πρόνοια, δίκαιος δεδικαιολογημένος. — 1203 11 νῦν χάριν τοῦ μέτρου, ἀντὶ νῦν, οἶσθ' ἄ μοι γενέσθω; ἢ προσκτ. διὰ τὴν φύσιν αὐτῆς τίθεται μόνον ἐν εὐθεῖ λόγῳ, ἐν ᾧ ἐνταῦθα ἐμβάλλεται κατ' ἀόριστον ἐν πλαγ. λόγῳ ἀντὶ οἶσθα ἃ δεῖ μοι γενέσθαι, δεῖ με ποιῆσαι, καθιστώσα οὕτω τὸν λόγον ζωηρότερον· τοῦτο συμβαίνει μόνον παρὰ ποιηταῖς ἐπὶ τοῦ οἶσθα, ὅταν παρέχεται συμβουλή: γνωρίζεις τί πρέπει ἐκ μέρους μου νὰ γίνῃ; σὸν... ἰδική σου ὑποχρέωσις εἶναι νὰ ἀνακοινώσης τοῦτο, προστίθηνμι ἐπιβάλλω, πιστὸν... ἢ ἐμπιστοσύνη εἶναι ἄγνωστον πρᾶγμα εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἔ' ἐπὶ δεσμὰ πηγαίνετε νὰ τοὺς δέσετε, πρόσπολοι σωματοφύλακες, ἐκκομιζόντων προσκτ., κρύπτω καλύπτω, κρᾶτα οὐ. κεφαλή (τῶν ξένων), πρόσθεν φλογὸς ἡλίου πρὸ τῶν ἀκτίνων τοῦ ἡλίου, συμπέμπω στέλλω ὡς συνοδεῖαν, (τινάς) ὀπαδῶν, ὀμαρτέω-ῶ (ὀμαρτῆ (ὁμοῦ-ἀραρίσκω) συγχρόνως) συνοδεύω, ἀκολουθῶ, ὅστις σημανεῖ πόλει ἀναφ. τελ., ποίας τύχας τί πράγματα, μὴ συναντῶεν τελ., φόνος οἱ φονεῖς, οἱ μαροὶ ἐκ τοῦ φόνου, τὰ τοιάδε αἱ τοιαῦται συναντήσεις, μυσαρὸς (μύσος) μιαρὸς, : μεταδίδουν τὸ μίasma, στείχε πρὸς ἓνα τῶν θεραπόντων, πελάζω; εἰς ὄψιν διὰ νὰ ἴδῃ, κηδεύω (κηδος, κηδομαι) λαμβάνω μέτρα προνοίας, καὶ φίλων (τούτους γ' εὐ κηδεύω,) οὗς μάλιστα δεῖ καὶ δι' ἐκείνους ἐκ τῶν φίλων, διὰ τοὺς ὁποίους ἔχω καθήκον πρωτίστως νὰ ἐνδιαφέρωμαι, τοῦτ' ἔλεξας εἰς ἐμὲ

αὐτὸ τὸ εἶπεσ ὑπονοοῦσα ἐμέ, *σὺ δὲ μένων* 1215 ὁ λόγος διακοπεῖς συνεχίζεται ἐν 1216, *δρῶ ὑπτικι. ἄπορ., ἀγνίζω; τῆ θεῶ χαρ., πυρρός φλόγες θείου, καιόμενον θεῖον, ὡς πάλιν μόλης τελ., καθαρὸν (μέλαθρον) ἀπλῆ αἰτ. εἰς δῆλωσιν τῆς κινήσεως, ἔξω (τοῦ ναοῦ), προθέσθαι πέπλον ὀμμάτων* νὰ βάλλῃς πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν σου πέπλον, *παλαμναῖος (παλάμη)* ὁ διὰ τῆς ἰδίας χειρὸς διαπράξας τι, αὐτόχειρ, αὐτουργὸς τοῦ φόνου, *μιαρὸς, παλαμναῖον* οὐ. τὸ μίασμα προερχόμενον ἀπὸ τοῦ παλαμναίου, : μήποις μιανθῶ ; *χρονίζω* χρονοτριβῶ, ἀργοπορῶ, *ὄρος* ὄρειον, προθεσμία, *τοῦδε* τοῦ χρονίζειν, : ἔως πότις δύναμαι νὰ περιμένω, πῶς δύναμαι νὰ καθορίσω αὐτό, *τὰ τῆς θεοῦ* ὅ,τι διατυπώσεις ἀξιοῖ ἡ θεά, *ἐπὶ σχολῆς* μὲ τὴν ἡσυχίαν σου, *εἰ γὰρ πέσοι...* εἶθε ἡ ἀπολύμανσις αὐτῆ νὰ ἐπιτύχη κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν μου.—1222-5 *δρῶ ἤδη τοῦσδε ξένους ἐκβαίνοντας δωμάτων, κόσμοι* ἐνδύματα καὶ κοσμήματα τῆς θεᾶς, κατὰ ζεῦγμα πρὸς τὸ ἐκβαίνοντας νοητέον πρὸς τὸ κόσμος τὸ ἐκφερομένους, *σέλας λαμπάδων* ἀνημμένα λαμπάδες, *προτίθεμαι* σκέπτομαι νὰ χρησιμοποιήσω, *καθάρσια* ἀπολυμαντικά, *κτρω, ξένοισι θεῶ χαρ.*—1226-8 *αὐδῶ* κηρύττω, παραγγέλλω, *ἐκποδῶν* μακράν, *ἔχω* (ἀμτβτ.) *ἐκποδῶν* σταματῶ ἢ μένω μακράν, *ἀγνεύω* χεῖρας θέλω νὰ ἔχω ἀγνὰς τὰς χεῖρας, *στείχει* εἰς τὸν ναόν, *βαρύνομαι τόκοις* (ἀπὸ τὸ ἔμβρουον) εἶμαι ἔγκυος, *ἐξισταμαι* ἀπομακρύνομαι, *μῆ τω προσπέση* μήπως κολλήσῃ κανεὶς ἀπό.—1229-33 *ἀνασσα παρθένε* θεοπάρθενε, *νίζω φόνον τῶνδε* ἀπολυμαίνω τὸ μίασμα αὐτῶν ἐδῶ, *οὐ* (ἐκεῖ) ὅπου, *οὐ λέγουσα* ἐνδ. ἀποσιωπῶσα, *σημαίνω (ἀ σιγῶ)* ὑποδηλῶ νοερῶς, *τοῖς θεοῖς σοί τε, τὰ πλείονα* (ἢ λέγω).

1155 *λάμπονται* *πυρὶ* 626. 1165 Πολλάκις μνημονεύονται παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἀποστροφαι ἀγαλμάτων, συγκλείσεις ὀφθαλμῶν, ἵνα μὴ βλέπωσι μιαρότητας, καὶ ἀφιδρώσεις καὶ στεναγμοὶ ἀκουσθέντες Πλουτ. Καμ. 3, Caes. D. B. G. III 105, Ὀν. Met. IV 799. 1170 Πολλάκις παρὰ τοῖς Ἑλλῆσι ποιηταῖς οἱ ξένοι καλοῦσιν ἑαυτοὺς βαρβάρους, ἀλλὰ δι' αὐτῶν ὀμιλοῦσι μᾶλλον οἱ ποιηταί. Ὁ Θόας ὑποπτεύει μήπως κατὰ τὴν σύλληψιν αὐτῶν ἐγένετο συμπλοκὴ πρὸς τοῦς βαρβάρους. 1177 Κατὰ τὰς θεωρίας τῶν ἀρχαίων οἱ φονεῖς μιαινόνσιν ὀλόκληρον περιφέρειαν ἐν κλειστῷ χώρῳ. Διὰ τοῦτο τὰ φονικά δικαστήρια ἐν Ἀθήναις ἦσαν ὑπαιθρα, ἵνα μὴ μιαινόνται οἱ δικασταὶ ὑπὸ τῶν φονέων διὰ τοῦτο καὶ ὁ Θόας θὰ καθάρῃ τὸν ναὸν διὰ θείου 1216. 1193 Τὰ ὕδατα τῆς θαλάσ-

σης ἐπιστεύετο ὅτι εἶχον δραστηκωτάτην καθαρτικὴν δύναμιν Ὅμ. Α 313 ἡμετ. ἐκδ. Περὶ τῶν καθάρσεων ἰδὲ ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ τὰ ἡμέτερα *Μυστήρια τῆς Ἐλευσίνας* ἐν σ. 106 15, 42-5. 1196 Ἐκ τοῦ σι. φαίνεται ὅτι τὰ κύματα τῆς θαλάσσης θὰ ἐξέλιπον μέχρι τοῦ ναοῦ καὶ ἴσως τοῦτο εἰκονίζετο ἐν τῷ προσκηνίῳ. 1207 Ἐὰν ὁ ἥλιος ἐβλεπε μιᾶν τι, θὰ ἐμιαίνεται τὸ ἀγνὸν αὐτοῦ φῶς Σοφ. Οἱ. Τ. 1425 διὰ τοῦτο οἱ νεκροὶ ἐν Ἀθήναις ἐθάπτοντο πρὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου, αἱ δὲ θανατικαὶ ἐκτελέσεις ἐγίνοντο μετὰ τὴν δύσιν. 1215 πρὸ ναῶν διότι κατὰ τὴν θείωσιν δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ εἶναι ἐντός. Ὁ διὰ πυρὸς καὶ θείου καθαρμὸς ἦτο ἥδη γνωστὸς εἰς τὸν Ὅμηρον χ 481. 1223 Οἱ ἄρονες θὰ προήρχοντο ἐκ ποιμνίων βοσκόντων ἐντός τοῦ ἱεροῦ τεμένους, ὧν τὸ αἷμα κατὰ τὴν θυσίαν τῶν θὰ ἐχορησίμενε νάποπλῦνη τὸ μίασμα. Πέπλον καὶ κοσμήματα ἔφερε καὶ τὸ βρέτας τῆς Ἀθηνᾶς ἐν τῷ ναῷ τῆς Πολιάδος (ἐν τῷ Ἐρεχθίδῃ). 1226 αὐδῶ Καὶ ἡ πρόρρησις τοῦ ἱεροφάντου κατὰ τὰ μεγάλα Ἐλευσίνια τοιαῦτα περίπου ἔλεγε: *Τοιοῖδ' ἀπανδῶ καθῆς ἀπανδῶ καθῆς τὸ τρίτον μάλ' ἀπανδῶ ἐξίστασθαι μύσταισι χοροῖς.* 1227 Οἱ *πυλωροὶ* ἦσαν οἱ φύλακες τῶν Προπυλαίων τῆς Ἀκροπόλεως τῶν Ἀθηναίων καὶ τῶν πυλῶν ἱερῶν, ναῶν κλπ., ὑπηρέται ἢ ἱερεῖς. 1228 Κατὰ τὴν παραμονὴν τοῦ γάμου ἐτελεῖτο ἐν τῇ οἰκίᾳ τῆς νύμφης πρὸ τῆς λουτροφορίας 818 θυσία καὶ ἑορτή, τὰ *προτέλεια*, καθ' ἣν ὁ πατὴρ ἀφιέρου τὴν κόρην του εἰς τὴν Ἀρτεμιν καὶ τὰς Μοῖρας, ἐκείνη δὲ ἕνα τῶν βοστρύχων τῆς εἰς τὴν Ἀρτεμιν ἢ ἄλλην θεότητα. Ἐπίσης αἱ ἐπίτοκοι ἔθυσον εἰς τὴν Ἀρτεμιν ὡς Εἰλείθυσιν (θεὰν τοῦ τοκετοῦ ἐλευθερώνουσαν) στέλλουσαν τὰς ὠδῖνας καὶ ἀπαλλάττουσαν ἀπ' αὐτῶν. — *Διὰ τίνας παρόδου παρέρχεται ὁ Θόας; παρέρχεται μόνος ἢ καὶ μετ' ἄλλων; νὰ ἀναλυθῇ τὸ σχέδιον τῆς Ἴφ. μέχρι τῶν ἐσχάτων λεπτομερειῶν, ἵνα εὐρεθῇ πρὸς τί ἀποσκοπεῖ ἐκάστη λεπτομέρεια αὐτοῦ· χαρακτηρισμὸς τῆς Ἴφ. καὶ τοῦ Θό., σύγκρισις καὶ σχέσις αὐτῶν τίς θὰ ἦτο ἡ διάθεσις τοῦ κοινοῦ διαχοῦσης τῆς σκηπῆς; τίς ἡ τοῦ Εἰδρ. γράφοτος τὴν σκηπῆν; ποῖον τὸ μέτρον ἀπὸ τοῦ σι. 1203 κέ., τίς ὁ χαρακτὴρ αὐτοῦ καὶ διὰ τί ἐχορησιμοποιήθη ἐνταῦθα; πῶς θὰ κληθῇ τὸ τιμ. 1153-283 ὡς πρὸς τὴν σειρὰν καὶ τὴν φύσιν αὐτοῦ καὶ πρὸς τί σημερινῆς τραγωδίας ἀντιστοιχεῖ;*

1234-83. 1234-58 ὁ *Λατοῦς γόνος* (ἐγένετο) εὐπαις ὄραϊον, λαμπρὸν παλληκάρι, *δν ἔτικτε* (Λατώ), *γύαλον* κοίλωμα,

χαράδρα, τοπ., *Δηλιάς-άδος* θ. ἐπίθ. ἢ τῆς Δήλου, ἢ Δηλία, τὸ θηλ, πρὸς τὸ οὐδ. *γνάλοισ*, *σοφὸς ἐν κιθάρα* δεξιότεχνης εἰς τὴν κιθάραν, *γάννυμαι* λαμπρύνομαι, ἀγάλλομαι, καμαρώνω, : σοφὸν ἐν κιθάρα ἐν τ' εὐστοχίᾳ τόξων, ἐφ' ᾗ γάννυται, *χρυσοκόμαν σοφὸν* κτηρ., *Ἰνις-νιν* (juvenis) υἱός, *φέρει δὲ* συνδ. πρὸς *δν ἔικτε*, *δειρὰς* 1090, *λοχεῖος* ὁ λόχιος 1097, ὁ τοῦ τοκετοῦ, *λοχεῖα* (χωρία) τὸν τόπον, ὅπου ἔτεκε, *ματέρ* τὴν μητέρα, τὴν ἐστίαν, τὴν πηγὴν, *ἄστακιος* ὁ ἄστων οὐχὶ κατὰ σταγόνας, ἀλλὰ κρουνηδόν, ἀφθοσος, *τὰν Π. κορυφὰν* ἐπέξ. εἰς τὸ *ματέρα*, *βακχεύω* βακχικῶς, ἐνθουσιωδῶς ἐορτάζω, *Διονύσω* χαρ., *δδι* οὐ, ὅπου, *ποιικιλόνωτος* ποικιλόχρωμος εἰς τὰ νῶτα, *οἰνωπὸς* ὁ ἔχων τὸ χρῶμα τοῦ οἴνου, κατακόκκινος, ἦ : ὁ ἔχων πύρινον βλέμμα, *κατάχαλκος* ὀλόχαλκος, σκεπασμένος ὄλος μὲ φολίδας χαλκῆς, *δάφνη* τοπ. ὑπὸ δάφνην, *τέρας γὰς* τερατώδες τέκνον τῆς γῆς, *ἀμφέλω* περιβάλλω, φυλάττω, *Χθόνιον* ἐπίθ. τῆς Χθονός, τῆς γῆς, *ἔτι* (ὦν χρόν., ὑποκ. σύ), *βρέφος* κτηρ., *θρώσκω*, *ἔθορον*, πηδῶ, πρβλ. *θούρος-ιος*, *καίνω* 27, *ἐπιβαίνω* βάλλω πόδα ἐπὶ, πατῶ ἐπὶ, γίνομαι κύριος, *ζάθεος* (ζα-διὰ ἐπιτ.-θεῖος) ἱερώτατος, *θ(α)άσσω* 268, *νέμων* ἀπονέμων, παρέχων, *μαντεῖαι θεσφάτων* χρησμοὶ τοῦ μαντείου, *ἀδύτων* α τὸ ἐσώτατον τοῦ ναοῦ, ὅπου ὁ τρίπους καὶ ἡ Πυθία, *ἀδύτων ὑπο* ὑπὲξ ἀδύτων, ἐκ τῶν ἀδύτων ἔξω, *ἐν ἀψευδεῖ θρόνῳ* ὑπαλλ. ἀψευδῆς (οὐ) ἐν θρόνῳ, *γελίων* ἑσέθρων Κασταλίας, *μέσον γὰς* τὸ κέντρον, τὸν ὀμφαλὸν τῆς γῆς, ἀντικμ., *μέλαθρον* κτηρ.— 1259 83 *Δαιφὸς παῖς* πρβλ. 1, 5, *ἰῶν* ἐλθὼν εἰς Δελφούς, *ἀποναίω*, ἀπενασσάμην, ἀποπέμπω, ἐκτοπίζω, *Θέμιν* (παῖδα) Γᾶς, *χρησιτήριον* τὸ μαντεῖον, *Χθῶν* ἰδ. καὶ *Χθόνιος* 1248, *τεκνοῦμαι* γεννῶ, *ὄνειρος* ἄ. κ. - *δν*, *φάσματα ὄνειρων* ὄπτασία ὄνειρων, *νύχιος* νυκτερινός, ὑπαλλ. πρὸς τὸ *φάσματα* ἀντὶ πρὸς τὸ *ὄνειρων*, *οἱ* (ὄνειροι), *φράζω* προφητεύω, *μέροπες* (ἀγν. ἔτ.) θνητοί, ἄνθρωποι, *πολέαι μερόπων* εἰς πολλοὺς ἀνθρώπους, *τὰ πρῶτα* ἐκεῖνα, τὰ ὅποια πρῶτα ἐπικεῖνται, τὸ προσεχὲς μέλλον (κατ' ἄλλους: τὰ παρελθόντα, π.χ. τίς ὁ φονεὺς τοῦ Λαΐου), *τὰ τ' ἔπειτα* καὶ τὸ ἀπώτερον μέλλον (ἦ=τὰ μέλλοντα, ἐν ἀντιθ. πρὸς τὰ παρελθόντα), *ὅσ' ἔμελλε τυχεῖν* ὅσα ἐπρόκειτο νὰ γίνουιν, ἐπέξ. εἰς: *τὰ πρῶτα τὰ ἔπειτα*, *εὐναί* στρωμαί, *δνοφερὸς* ζοφερὸς, *εὐναί ὕπνου γὰς* στρωμαί ὕπνου κατὰ γῆς, : εἰς πολλοὺς τῶν ἀνθρώπων ἔξηπλωμένους κατὰ γῆς εἰς στρωμανάς ὕπνου σκοτεινάς (νυκτερινάς), δὲ καὶ οὕτω, *ἀφείλετο* πρὸς διπλ. αἰτ. *Φοῖβον-μαντείων τιμὰν* τὸ μαν-
 Δ. Ν. Γουδοῦ.—Εὐριπίδου Ἰφιγένεια ἐν Ταύροις 868 5

τικὸν χάρισμα, τὸ προνόμιον τῆς μαντικῆς, *φθόνῳ θυγατρὸς* ἐκ ζηλοτυπίας διὰ τὴν προσβολὴν τῆς θυγατρὸς Θέμιδος, δὲ ἀλλὰ, *ἀναξ* ὁ Φοῖβος, *δρῶμαι* σπεύδω, τρέχω, *ταχύπους* κτρω., *ἐλίσσω* χεῖρα περιβάλλω, περιπλέκω τὴν χεῖρα, *παιδῶν* 2 παιδικός, *ἔλιξεν* *ἐκ...* βροχυλ. περιπτυχθεὶς διὰ τῶν χειρῶν τὸν θρόνον ἐκρεμάσθη ἔξ αὐτοῦ ἵκτεύων, *ἀφαιρῶ μῆνιν* κατευνάζω τὴν ὀργήν, *Χθονίαν θεᾶς μῆνιν*: τὴν μῆνιν τῆς θεᾶς Χθονός, *Πυθ. δόμων* γεν. ἀντικμ. εἰς τὸ μῆνιν ἐναντίον τοῦ Πυθ. μαντείου, [*ἐνοπή* (*ἐννέπω*) φωνή, μαντεία] *γέλασε* (Ζεὺς, πατήρ), *ἄφαρ* εὐθύς (μόλις ἐγεννήθη), *ἔβη* μετέβη εἰς τὸν Ὀλυμπον, *τέκος θέλων* κατὰ σύνεσιν, *σχεῖν* νάλοκτῆση, *λατρεύματα* δεῖγματα ἢ τόποι λατρείας, *ἐπισείω κόμην* ἐπινεύω τινάσσω τὴν κόμην, ὑποκ. Ζεὺς, *παύω* ἀπαγορεύω, καταργῶ, *ἀπ(ο)εξαιρῶ* πλεον. ἀφαιρῶ, ἐκ τούτου *βροτῶν* χάριν τῆς ἀπο. (ἢ: *ἔξεῖλεν ἀπὸ βροτῶν*), *μαντοσύνη νυκτωπὸς* ἢ μαντικὴ τῶν νυκτερινῶν ὀνειρῶν, *πάλιν τίθημι* ἀποδίδωμι, *Δοξίας*; (πάλιν δὲ *θήκε*) *βροτοῖς*, *θάρασος-ση* πεποιθήσεις, *ἀοιδαὶ θεσφάτων* ἔμμετροι χρησμοί, ἢ δοτ. εἰς τὸ *θάραση* κατὰ τὸ *θαροεῖν τινι*, *πολύανωρ* κοσμοβριθής, *ξενόεις* πολυσύχναστος ἀπὸ τοὺς ξένους, τὰ ἐπίθ. ἀποδίδονται προλ. εἰς τὸν θρόνον, ὅστις κεῖται ἀντὶ τοῦ ἱεροῦ, *ἐν θρόνῳ* ἐκ τοῦ *ἀοιδαῖς*, : ἐνέπνευσε δὲ πάλιν πλήρη ἐπιτοσύνην εἰς τοὺς ἔμμετρος χρησμούς, οἱ ὅποιοι ἔχουν τὴν πηγὴν τῶν μέσα εἰς τὸν θρόνον τοῦ θεοῦ, τὸν ὅποιον διὰ τοῦτο ἐπισκέπτεται πολὺς κόσμος καὶ ἄπειροι ξένοι προσκυνηταί.

1237 χρυσοκόμας ὁ Ἀπόλλων ὡς προσωποποιία τοῦ χρυσοκτινος ἡλίου. **1238** ὁ Ἀπόλλων ἐτιμᾶτο ὡς *κιθαροδὸς* καὶ *μουσαγέτης*, *τοξότης* διὰ τὸ βελόσχημον τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων. **1242** ὁ Παρνασὸς εἶχε πολλὰς πηγὰς, ὧν διασημοτάτη ἦτο ἡ Κασταλία ἐν Δελφοῖς παρὰ τὸ ἱερόν. **1243** ἐπὶ τοῦ Παρνασοῦ κατὰ πᾶν δευτέρον ἔτος γυναῖκες ἐκ Φωκίδος, Βοιωτίας καὶ Ἀττικῆς ἐτέλουν ἐν νυκτὶ κατὰ τὰς χειμερινὰς τοῦ ἡλίου τροπὰς ἀγρίας νυκτερινὰς ἐορτὰς (ὄργια) πρὸς τιμὴν τοῦ Διονύσου (καὶ Ἀπόλλωνος) μετὰ δάδων ἀνημμένων. **1245 οἰνωπὸς δράκων** ὁ Πύθων, ὅστις ἐφύλαττε τὸ μαντεῖον τῶν Δελφῶν, ἀνῆκον τὸ πρῶτον εἰς τὴν Γῆν ἢ Γαίαν ἢ Χθόνα καὶ εἰς τὴν κόρην αὐτῆς Θέμιν. Ἄλλ' ὁ Ἀπ. φωνεύσας τὸν δράκοντα κατέλαβε τὸ μαντεῖον, ἐγκαθιδρουθεὶς ἐκεῖ, ἀφ' οὗ ἀπεδίωξε τὴν Θέμιν. Πλείονα ἰδὲ ἐν Λυρ. Ἀνθ. 238, 10 ἡμετ. ἐκδ. καὶ μάλιστα ἐν τῷ ἡμετέρῳ *Μαντεῖω τῶν Δελφῶν* σ. 37 κέ. **1258 μέσον γὰς** Οἱ ἀρχαῖοι πιστεύοντες ὅτι τὸ μαντεῖον

τῶν Δελφῶν ἔκειτο ἐν τῷ κέντρῳ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς ὅλης οἰκουμένης ἐκάλουν αὐτὸ γῆς *ὀμφαλόν*· κατὰ τοὺς μύθους ὁ Ζεὺς, ἵνα εὖρη τὸ κέντρον τῆς γῆς, ἐξαπέλυσεν ἀπὸ τῶν ἀνατολικῶν καὶ δυτικῶν ἔσχατιῶν αὐτῆς δύο ἀστούς, οἵτινες πετώντες, ἐξ ἀντιθέτου συνητηθήσαν ἐν Δελφοῖς καὶ τὴν θέσιν ἐδεικνυε σῆμα λευκοῦ μαρμάρου, καλούμενον *ὀμφαλός*. Ὁ λίθος ἔκειτο ἐν τῷ ναῶ τοῦ Ἄπ. παρὰ τὸν βωμόν, ἔχων σχῆμα κολούρου κώνου. 1259 Ἡ Χθὼν ἀγανακτήσασα διὰ τὴν ἀπὸ τοῦ Δελφικοῦ μαντείου ἔξωσιν τῆς θυγατρὸς αὐτῆς Θέμιδος ὑπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος ἱδρυσεν ἐκεῖ Ὀνειρομαντεῖον, τὸ ὁποῖον διὰ τοῦ ἀνταγωνισμοῦ ἠπειλεῖ νὰ ἐπισκιάσῃ τὸ μαντεῖον τοῦ Ἄπ. Ἄλλ' ὁ Ζεὺς διηυθέτησε τὴν διάστασιν ταύτην. Ὀνειρομαντεῖα ὑπῆρχον πολλαχού τῆς Ἑλλάδος, ὅπου ἐπιστεύετο ὅτι εἰς τὰ βάθη τῆς γῆς ἠδρυσεν εἰς ὠρισμένα σημεῖα χθονία μαντικὴ δύναμις, ἥτις εἰς τὸν κατακλινόμενον πρὸς ὕπνον μετὰ τὴν τέλεισιν ὠρισμένων ἱεροτελεστιῶν ἐμφανιζόμενη ἐδίδε τὸν ποθητὸν χρησμόν, πρὸβλ. τὸ ἡμέτ. *Μαντεῖον τῶν Δελφῶν* σ. 39 κέ., καὶ δὴ εἰς τὰ Ἀσκληπεῖα, ὅπως τῆς Ἐπιδαύρου, ὅπου οἱ πάσχοντες δι' ἐγκοιμησεως ἐν τῷ ἀδύτῳ ἔβλεπον καθ' ὕπνον τὸν θεὸν καὶ ἐθεραπεύοντο κατὰ τὰς ὑποδείξεις αὐτοῦ. Περὶ τοῦ ὄνειρομαντείου τοῦ Ὁρωποῦ ἰδ. Πaus. I 34,5 καὶ Verg. Aen VII 81 κέ. Ἀπὸ τῶν ὀμηρ. χρόνων τὸ ἱερὸν τῶν Δελφῶν ἦτο πολυθρόλυτον διὰ τοὺς θησαυροὺς αὐτοῦ Ὀμ. I 404, ὕστερον δε ἰδρύνοντο ὑπὸ τῶν πόλεων οἱ *θησαυροί*, οἰκήματα ἱερά, ἐν οἷς ἐφυλάσσοντο τὰ ἀναθήματα τῶν πόλεων· ἐκ τούτων ἔχει ἀναστηλωθῆ ὁ θησαυρὸς τῶν Ἀθηναίων καὶ τμῆμα τοῦ θησαυροῦ Σιφνίων-Κνιδίων ἐντὸς τοῦ Μουσείου τῶν Δελφῶν. Ἐκτενῶς περὶ τούτων ἰδ. τὸ ἡμέτερον *Μαντεῖον τῶν Δελφῶν* σ. 109 κέ. καὶ τοὺς Πίνακας.—*Τὸ χορικὸν ἀναφέρεται εἰς τὴν πράξιν; τί ἀποτελεῖ διὰ τὸν Ἀπόλλωνα; τί διαβλέπετε ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ τρόπου, καθ' ὃν ἐπεκράτησεν ὁ θεὸς ἐν Δελφοῖς; ποῖον τὸ συναίσθημα τοῦ Χο.; πῶς θὰ κληθῆ τὸ χορικὸν ἐκ τῆς θέσεως, ἣν κατέχει;*

1284-499. 1284-92 βῶμιοι ἐπιστάται οἱ ἐφροσιῶτες σφαγῆ 726, βεβῶς-βεβαῶς βεβηκῶς, ἀναπτύσσῳ ἀνοίγω, εὐγομφος 2 (γόμφος ἄ. ἦλος) καλὰ καρφωμένος, στερεωμένος, *εἰ χεῖρ με λέγειν* ἐὰν ἐπιτρέπεται νὰ λάβω τὸν λόγον, *βεβᾶτι φροῦδοι* 153 ἔχουν γίνεαι ἄφαντοι, ἔχουν πάρει δρόμον, *ἐκ βουλευμάτων παιδὸς* κατὰ σχέδια τῆς, Ἑλλάδος ἐπιθ.—1293-303 ἀπιστος μῦθος ἀπίστευτα πράγματα, παραμύθια, *ἀνាក់τα* καθ' ἕλε.

πρὸς τὸ ὄν ἀντι ὁ δ' ἀναξ τῆς χώρας, ὄν θέλεις ἰδεῖν, ἐστὶ φροῦδος, **σεύω** θέτω εἰς ταχεῖαν κίνησιν, **σεύομαι** σπεύδω, (ἐστὶ) φροῦδος αὐθις ἔχει φύγει βιαστικά, **διώκω** τινὰ τρέχω πρὸς ἀναζητήσιν τινος, **ἔπου κυρήσας**... ἔπου θὰ τὸν συναντήσης, διὰ νὰ τοῦ διαβιβάσης αὐτὴν τὴν εἶδησιν, ὡς ἀπιστον πλ. ἔρ., **μέτεσι μοί τινος** μετέχω τινός, **μέτα** μέτεσι, **δρασμὸς** τὸ ἀφῆρ. τοῦ ἀποδιδράσκειν, : τί σχέσιν ἔχομεν ἡμεῖς μὲ τὴν δραπέτευσιν τῶν ξένων, **οὐκ εἰ** (λέναι), **πύλαι κρατούντων** τὰ βασιλικά ἀνάκτορα, προβλ. βασιλικὴ Ἀδύλη, Ὑψηλὴ Πύλη ἐν Τουρκίᾳ κλπ., **οὐκ (εἰμι) πρὶν ἄν, ερμηνεύς** θυρωρός, νεωκόρος, ναοφύλαξ (ὡς παρέχων πληροφορίας περὶ τοῦ ναοῦ), **τοῦπος τόδε** τὴν πληροφορίαν αὐτὴν, τὴν ὁποῖαν μοῦ δίδεις τώρα σύ.— **1304-6** ὦ ἔπιφ. ἔ δὲ σεῖς, **χαλῶ κληῖθρα** 99 χαλαρώνω τοὺς μοχλοὺς τοὺς κλείοντας τὴν θύραν, ἀνοίγω τὴν θύραν, **ταῖς ἔνδον λέγω** αὐτὸ τὸ λέγω πρὸς σᾶς, οἱ ὁποῖοι εἶθε μέσα, **σημαίνω**; **οὐνεκα** ὅτι, εἰδ., **φόρτος** ἓνα φόρτωμα.— **1307-21** Ἰστημι βοήν βάλλω, (ἐ)μπήγω φωνήν, **ἀράσσω** 310 κτυπῶ δυνατὰ, **ψόφον πέμψας** ἔσω ὥστε ὁ θόρυβός του ἔφθασεν ἔδῳ μέσα, **ψεύδω** λέγω ψεύματα, ἔκ τούτου ὡς ἐκτός εἴης, **ἀπήλαυνον** τί σημ. ὁ πρτκ.; κανονικῶς ἔδει: **ἀπήλαυρόν με ψεύδουσαι**, ἄρα 351 ὅπως βλέπω τώρα, **θηρῶμαι** θηρεύω, ἐπιδιώκω, ποῖον τὸ ῥ.; **αὐθις** κ. **εἰσαῦθις** 377, **σημανῶ** τὰ τῶνδε θὰ ἐκθέσω τὴν διαγωγὴν τῶν κυριῶν ἀπ' ἔδῳ, **τὰ ἐν ποσὶ παρόντα** τὰ νέα τῆς σιγμῆς, **παρίσταμαι βωμοῖς** ἔχω τὴν ἐπιμέλειαν τῶν βωμῶν, προβλ. οἱ ἐφεστῶτες σφαγῆ 726, **καθάρματα ἦν δόλια** αἱ ἀπολυμάνσεις ἦσαν τεχνάσματα δόλου, **πῶς φῆς** τί εἶπες; ἢ ἐρώτ. κατάπληξιν, **πνεῦμα** φύσημα, ἄνεμος, **συμφορὰ** μ. λ., ἐνταῦθα ἐν καλῇ σημ.: τί ἄνεμος βολικὸς ἐφύσησε καὶ ἐπῆρε τὸ φύσημά της, ἔβαλε πανιά· νοεῖται τὸ ῥ. **οἴχεται** (οἴχεται) **σώξουσα** διότι ἤθελε νὰ σώσῃ, **τοῦτο σὺ θαυμάσῃ** (μέλλ.) τοῦτο θὰ προκαλέσῃ τὴν κατάπληξιν σου, **τίκτει** ἔχει γεννήσει, **καθοσιοῦμαι** ἀναθέτω, ἀφιερώνω, προσορίζω, **τοῖσδε βωμοῖς χαρ.** ὦ θαῦμα, **πῶς** (τί ὄνομα) **ὀνομάσας σε μείζον** (ἢ θαῦμα) **τύχω** μὲ ποῖαν ἄλλην ἔκφρασιν ἰσχυροτέραν (ἀπὸ τὴν λ. θαῦμα) ἐὰν σὲ ὀνομάσω, θὰ ἐπιτύχω τὸν ὀρθὸν χαρακτηρισμὸν σου;— **1322-38** **μὴ τρέψης ἐνταῦθα σὴν φρένα** μὴ ἀπασχολήσης τὰ μυαλά σου μὲ αὐτὸ τὸ ζήτημα τῆς λέξεως, **ἀθρέω** ὦ παρατηρῶ μετὰ προσοχῆς, βασανίζω, σαφῶς ἀκριβῶς, **ἀθρήσας-κλύων** προθύσει., **ἐκφροντίζω** ἐξευρίσκω, ἀνακαλύπτω, **διωγμὸς** μέσον, τρόπος καταδιώξεως, **ὅστις θηράσεται** ἀναφ. συμπ. τοιοῦτον, ὥστε..., **πόρος**

313 ὅσοι σκεπῆ, ἀπολύματα, ἀναθήματα, ἀναθήματα, ἀναθήματα, ἀναθήματα, ἀναθήματα

ὁ δρόμος, ἀγχιπλους ὁ πλέων πρὸς τέρατα κείμενον πλησίον, σύντομος, κτηρ.: ὁ πόρος, ὃν φεύγουσιν, οὐκ ἔστιν ἀγχιπλους, ὥστε, δεμίζομαι ἀγκυροβολῶ, κρύφιος κτηρ. κρυμμένη, ἐν ἀποκρύφῳ θέσει, ἐκνεύω τινὰ διὰ νεύματος διατάσσω τινά, συμπέμπεις ἱστορ., ἔχω δεσμὰ ξένων κρατῶ τοὺς ξένους δεδεμένους, ἀποσιῆναι μακρὰν νὰ ἀποχωρήσωμεν μακράν, ἐκ τοῦ ἐξένευσε, θύω φλόγα καὶ καθαρμὸν ἀνάπτων πῦρ θύω πρὸς καθαρμὸν, κάμνω ἀπολυμαντικὴν θυσίαν, ἀπορρητον ἐν ἀπορρήτῳ, μυστικά, ὃν μετώχετο χάριν τῆς ὁποίας μετέβη ἐκεῖ μακράν, αὐτὴ δὲ αὐτὴ δὲ μόνη, τοῖν ξένοιον καὶ εἰς τὸ δεσμὰ καὶ εἰς τὸ δπισθεν, ἤρεσκε προεκάλουν εὐχάριστον περιέργειαν, χροῖνω μετὰ πάροδον πολλῆς ὥρας, δὴ τάχα, πλέον τι κάτι σοβαρώτερον, ἀνολολύζω βάλλω δυνατὴν θεησκευτικὴν φωνήν, κατὰδω ψάλλω διαρκῶς δυνατά, μέλος ἄσμα, βάρβαρος ἀκατάληπτος, μαγεύω κάμνω μαγείας,: ἔψαλλεν ἀκατάληπτα μαγικά ἄσματα, ἐπιδάς, ὡς δὴ... διότι τάχα ἤθελε νὰ ἀποπλύνῃ τὸ μῖασμα.—1339-44 ἤμεν ἤμενοι περίφρ. ἤμεθα, ἐκαθήμεθα, δαρὸς δηρὸς, μακρὸς, προβλ. δὴν, δηθά, διu, ἐσέρχεται με μοῦ ἐπέρχεται ἢ σκέψις, καθήμεθα σιγῇ, φόβω εἰσορᾶν... φοβούμενοι εἰσορᾶν ἢ μὴ χοῖν, πᾶσιν ἦν αὐτὸς λόγος πάντες ἐπροτεινάμεν τὸ ἴδιον πρᾶγμα, στείλειν ἐπεξ., ἵνα ἦσαν ἐκεῖ ὅπου εὐρίσκοντο (οἱ ξένοι), καίπερ οὐκ ἐωμένους ἂν καὶ μᾶς ἀπηγορεύετο τοῦτο.—1345-53 σκάφος νεῶς Ἑλλάδος, ἐπιτερωμένος πτερωτός, ἐφωδιασμένος με πτερά, πίνυλος 307 σειρὰ κωπῶν, ἀντκμ. τοῦ ἐπιτερωμένον, ταρσὸς ἄ. τὸ πλατὺ ἄκρον τῆς κώπης, ἢ κώπη, κατήρης 2 κατεβασμένος εἰς τὴν θάλασσαν, ἔτοιμος πρὸς δοᾶσιν,: βλέπομεν τὸ σκάφος τοῦ πλοίου πτερωτὸν με τὰς σειρὰς τῶν κωπῶν κατεβασμένας καὶ ἔτοιμους πρὸς δοᾶσιν, πλάτη 242, σκαλμοὶ ἄ. οἱ πασσαλίσκοι εἰς τὰ πλευρὰ τοῦ πλοίου, εἰς τοὺς ὁποίους προσδέονται αἱ κώπαι, σκαρμοὶ, ἄλλως κληῖδες καὶ ἡ ναῦς εὐκλήις, ἐστῶτας πρύμνηθεν νεῶς ἀπὸ τὸ μέρος τῆς πρύμνης τοῦ πλοίου, ἐν τῇ ἀκτῇ, ἐλευθέρου: (κτηρ.) ἐκ δεσμῶν, εἶχον προῦραν κοντοῖς προσεπάθουν νὰ κρατήσουν τὴν προῦραν (νὰ μὴ προχωρήσῃ τὸ πλοῖον) διὰ κοντῶν, εἰς τὸ ῥ. νοεῖται ὑποκ. οἱ μὲν κατ' ἀναλογίαν τοῦ οἱ δέ, ἐξανάπτω κρεμῶ ἐκ τινος, ἐπωίδες τὰ ἐκατέρωθεν τῆς πόφρας ἐξέχοντα ξύλα, καθήμε καταβιάζω, τοῖν ξένοιον χαρ., πόντω διδόντες ὀπίπτοντες εἰς τὴν θάλασσαν, ὁ στ. 1352, ἀσφαλῶς εἶναι νόθος ἢ ἐφθαρμένος.—1354-63 ἀφειδῶ ἀψηφῶ, ἀφήνω κατὰ μέρος πάντα σεβασμὸν (πρὸς τὴν ἱερείαν), τέχνημα τέχνασμα, ἔχομαι τινος

βάλλω χεῖρα ἐπὶ τινος, *πρυμνήσια* τὰ καλῶδια, δι' ὧν τὸ πλοῖον προσδέεται εἰς τὴν ξηράν, οἱ λινόδετοι χαλινοὶ 1043, *ἐξαιρῶ* προσπαθῶ νὰ ἀποσπάσω, *οἶαξ* ἄ. ἢ λαβὴ τοῦ πηδαλίου, τὸ πηδάλιον, *εὐθυνηγία* ἢ ὀπὴ ὀπισθεν εἰς τὴν πρύμναν τοῦ πλοίου, δι' ἧς τὸ πηδάλιον κατέρχεται εἰς τὴν θάλασσαν, δι' *εὐθυνηγίας* χώνοντες τὰς χεῖράς μας μέσα εἰς, *ἐχώρουν* ἀπηυθύνοντο, δισταυροῦντο *τίνι λόγῳ* διὰ ποῖον λόγον, μὲ ποῖον δικαίωμα, *πορθμεύω* μεταφέρω, *θυηπόλος* ἢ περὶ τὰς θυσίας πελομένη ἰέρεια, *τίνος τις* ζητεῖ τὸ πατρικὸν καὶ τὸ προσωπικὸν ὄνομα τοῦ νέου, *ἀπεμπολῶ* ἀπάγω τινὰ θέλων νὰ τὸν πωλήσω ὡς δοῦλον, *τήνδε* τὴν ἰέρειαν, *ὡς μάθης* τελ., *κομίζομαι* παίρνω μαζί μου. — 1364-78 *οὐδὲν ἦσσαν* μὲ τὴν αὐτὴν ἐπιμονήν, καὶ παρὰ τὴν δῆλων ταύτην, *διαβιάζομαι* τινα καταναγκάζω, βιάζω, *ἐπεσθαι νιν* (Ἰφ.) ὑποκ., (ἡμῖν ἀντικμ.) πρὸς σέ, *ὄθεν* ἀφ' ἧς στιγμῆς, *ἦν* ἐλάμβανον χώραν, δισταυροῦντο, *γενειάδες* σιαγόνες, παρειαί, γεν. ἀντικμ. : κατὰ τῶν, *τὲ οὐκ-τὲ* οὔτε οὔτε, *σίδηρος* σιδηρᾶ ὄπλα, *ἐγκροτέω* ὦ κτυπῶ (μετὰ κρότου), *πυγμαὶ ἦσαν ἐγκροτούμεναι* τὰ γρονθοκοπήματα δισταυροῦντο, *κῶλα* οἱ πόδες, τὰ λακτίσματα, *ἠκοντίζετο* ἐξεσφενδονίζοντο, *εἰς πλευρὰ καὶ ἦπαρ* Ταύρων, *συνάπτω μέλη* συμπλέκω χεῖρας καὶ πόδας, γίνομαι μαλλιά κουβάρια, κουβαρομάζωμα, *συναποκαμεῖν* νὰ ἐξαντλήθωμεν ὅλοι· ἐὰν τὸ *συνάπτειν* ἀμτβτ., τότε ὑποκ. τῶν ἀπρμφ. τὸ *μέλη σφραγίζομαι* σημαδεύομαι, *σήμαντρον* σημαδιὰ (ἀπὸ κτύπημα), *κάθαιμος* καταματωμένος, *κάρα*, ἰων. *κάρη*, οὔ., δοτ. *κάρα* (τραγ.), κεφαλή, *ἐν δμμασι* εἰς τὸ πρόσωπον, *ἐφίσταμαι* ἵσταμαι ἐπάνω, *ὄχθος* ; *μάραμαι* ; *εὐλαβεστέρως* μὲ περισσοτέρας προφυλάξεις, *εἴργω* ἀναχαιτίζω, *ἰδς* ἄ. βέλος, *ἀναστέλλω* κρατῶ εἰς ἀκινήσιαν, *πρόσω* πόρρω. — 1379-89 *κλύδων* ; *ὀκέλλω* ὀρίπτω τὸ πλοῖον εἰς τὴν ξηράν, *τέγγω* 404, *λαβῶν* ἀδελφὴν, *θρώσκω* ; *εὐσελμος* ἢ ἔχουσα ὠραῖα σέσματα, σανιδώματα, κατὰστρομα, *τὸ οὐρανοῦ πέσημα* τὸ οὐρανοπετὲς βρότας, *τὸ ἀγαλμα* τὸ ἄγαλμα, ἐφ' ᾧ ὁ θεὸς ἀγάλλεται, ἐκ ναὸς *μέσης* κτγρ. ἐκ τοῦ κέντρου τοῦ πλοίου, *ναῦται* *νεὸς γῆς* Ἑλλάδος (ἐπιθ.), *λαμβάνομαι τινος* πιάνομαι ἀπὸ τι, βάλλω χεῖρα εἰς τι, *ἐκλευκαίνω* κάμνω κατάλευκον, *δόθιον* 426, *ἔχομεν* (ἐκεῖνα) ὧν *περ* ἕνεκα. — 1390-7 *ἐκβρυχῶμαι* ἠδὺν *στεναγμὸν* ἐκβάλλω ξεφωνητὸν χαρᾶς, *ἄλμη* (ἄλς θ.) θάλασσα, *χωρῶ* προχωρῶ, *σιτόμιον* ἢ εἴσοδος ἢ ἔξοδος τοῦ λιμένος, : ἀλλὰ καθ' ἣν στιγμὴν διήρχετο..., *συνπίπτω* περιπλέκομαι, *λάβρος* ὀρητικὸς σφοδρὸς, *ἐπιείγομαι* πιέζομαι, *ταλαιπωροῦμαι*, *κακοπαθῶ*, *παλιμ-*

πρυμνηδὸν πρὸς τὰ ὀπίσω μὲ τὴν προῦραν πρὸς τὰ ἔμπροσ, ὀπισόκωλα, καρτερῶ ἀντέχω, ἐπιμένω, λακτίζω πρὸς κῦμα παλαίω πρὸς τὸ κῦμα, προβλ. πρὸς κέντρα λακτίζειν, κλύδων παλίρρους τὰ κύματα παλινδρομοῦντα.— 1397-405 σταθεῖσα σταθεῖσα ὀρθία, συγγιγνώσκω τινὶ συγχώρῳ, δὲ 1401 γάρ, ἐπυφνημῶ εὐχαῖς ψάλλω ἐν συμφωνίᾳ πρὸς τὰς εὐχάς, παιᾶν δέησις, ἐπωμὶς θ. ἡ κορυφὴ τοῦ ὤμου, ἢ ἐπὶ τοῦ ὤμου ἔξοχὴ τοῦ βραχίονος, ἢ χεῖρ, προσαρμότιω κόπη ε. δρᾶττομαι τὴν κόπην μὲ χεῖρας γυμνωθείσας ἀπὸ τοὺς πέπλους μέχρι τῶν ὤμων, ἐκ κελεύματος κατοπιν παραγγέλματος, εὐθύς μόλις ἐδόθη.— 1406-10 μᾶλλον μᾶλλον ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον, χῶ καὶ ὄ, χῶ μὲν τις καὶ ἄλλοι μὲν μερικοὶ ἀπὸ ἡμᾶς, ὀρμῶμαι ποσὶν εἰς θάλασσαν χύνομαι μέσα εἰς τὴν θάλασσαν βαδίζων μὲ τὰ πόδια, ἐξανάπτω 1351 προσπαθῶ νὰ ἀγκιστρῶσω ἀπὸ τοῦ πλοίου, νὰ θηλυκῶσω εἰς τὸ πλοῖον, ἀγκύλη θηλειά, κἀγὼ μὲν.. οἱ δὲ ἄλλοι ἀπησχολοῦντο νὰ κρατήσουν τὸ πλοῖον, ἀποστελλομαι ἀπέρχομαι, ἐκκινῶ, σημαίνω; σημανῶν ἐκείθεν τὰς ἐκεῖ τύχας τὰ ἐκεῖ διαδραματιζόμενα.— 1411-9 ἔρπω βαδίζω, τρέχω, βρόχος ἄ. θηλειά, οἶδμα 395 τρικυμία, νήνεμος 2 (νη-ἄνεμος) γαλήνιος, : ἐὰν ἡ τρικυμία δὲν μεταβληθῆ εἰς γαλήνην, ἀνάκτωρ ἄναξ, πόντου ἀνάκτωρ ποντομέδων, ἐπισκοπῶ ἐπιβλέπω, προστατεύω, ἐναντίος (ἐστὶ) δυσμενής, τὲ καὶ νῦν ὅπως πάντοτε οὔτω καὶ τῶρα, παρεξεί ἐν χερσὶν λαβεῖν... θὰ παραδώσῃ δεσμίους εἰς τὰς χεῖρας σου, τὸν γόνον ἀδελφὴν τε, ἀμνημόνευτος φόνου λησμονοῦσα τὴν θυσίαν της, ἀλίσκομαι συλλαμβάνομαι (ἐπ' αὐτοφῶρῳ), ἀποκαλύπτομαι, προδοῦσα θεὰν προδότις, ἄπιστος.— 1420-1 πάλιν μολοῦσα.. περιελθοῦσα καὶ πάλιν, ὑποθ.

1330 Συνεκρατοῦν τὴν προῦραν διὰ κοντῶν, οὓς εἶχον στηρίξει· εἰς τὴν θάλασσαν, ἵνα μὴ ἀποπλεύσῃ τὸ πλοῖον, πρὶν ἐπιβιβασθῶσιν αὐτοῦ οἱ ἀδελφοὶ καὶ ὁ Πυλ. 1360 ἀπεμπολῆς ὅπως ἔπραττον οἱ πειραταί. 1390 ἐκβρυχώμενοι Τοιαῦτα θυμικὰ ἔσφωρητὰ ἐξέβαλλον ἐν Τριπόλει οἱ χαλκεῖς κατεργαζόμενοι διὰ τῶν βαρειῶν ἐπὶ τοῦ ἄκμονος τὸν ἀκατέργαστον χαλκόν. 1395 παλιμπρυμνηδὸν προβλ. καὶ τὸ ἀνακρούεσθαι (πρῦμναν). 1404 παιᾶνα 185 δέησιν πρὸς τὸν Ἄπ., κατ' ἐντολὴν τοῦ ὁποίου ἐνήργουν. γυμνάς ἐκ πέπλων χάριν μεγαλυτέρας εὐκνησίας κατὰ τὴν κωπηλασίαν. 1413 Διὰ τῶν θηλειῶν προσεπάθουν νὰ συλλάβουν τὸ πλοῖον ἀπὸ τῶν ἰστῶν ἢ ἄλλης ἔξοχῆς καὶ νὰ τὸ σύρουν εἰς τὴν ἀκτὴν. 1415 Ὁ Ποσ. ἐμήνιε κατὰ τῶν νικητῶν, διότι αὐτὸς μετὰ τοῦ Ἄπ.

εἶχεν ἐγείρει τὰ τεῖχη τοῦ Ἰλίου, τὴν μῆνίν του δὲ ταύτην θὰ στρέψῃ
 πρωτίστως κατὰ τὸν Ἄγγελον ἐναντίον αὐτοῦ τοῦ ἀρχιστρατήγου
 καὶ τοῦ οἴκου του. — *Διὰ τίνος παρόδου παρόροχεται ὁ Ἄγγ. καὶ πῶς ;
 τί παρατηρεῖτε ὡς πρὸς τὴν πρόθεσιν αὐτοῦ καὶ ὡς πρὸς τὴν ἔκθεσιν
 ἐν σχέσει πρὸς ἀλλήλας ; τί διακρίνει τὴν ἔκθεσιν ; τίς θὰ ἦτο ἡ διά-
 θεσις τῶν θεατῶν διαρκούσης αὐτῆς ; χαρακτήρισμός τοῦ Ἄγγ. ὁ
 Χο. πῶς μετεῖχε μέχρι τοῦδε τῆς πράξεως καὶ πῶς ἤδη μετέχει ; ἡ
 στάσις τοῦ Εὐρ. ἀπέναντι τῶν γυναικῶν ; τὸ κρατοῦν παρὰ τοῖς
 θεαταῖς συναλοθῆμα.*

1422-99. 1422-30 εἶλα ἐπιφ. παρακελ. ἐμπρὸς λοιπόν,
 πῶλοι ἵπποι, οὐ δραμεῖσθε τὸ β' πρόσ. μέλλ. ὄρ. μετὰ τοῦ οὐ ἐν
 ἔρωτ. προτ. σημαίνει ἐντονον προσταγὴν, παράκτιος παρὰ τὴν ἀκτὴν,
 κτγρ., *δέχομαι* ἀναμένω, παραλαμβάνω εἰς χεῖράς μου, *ἐκβολαὶ*
 κυρίως ὅ,τι ἐκ πλοίου ἔξοκείλαντος ὄλπεται ἔξω εἰς τὴν ξηράν, *ἐκ-
 βολαὶ νεὸς* τὸ ἔξοκείλαν πλοῖον, *σὺν τῇ θεῷ ; θηρώω* ὠ συλλαμ-
 βάνω, οἱ δὲ ὡς εἰ προηγείτο οἱ μὲν, ὅπερ νοεῖται εἰς τὰς προηγ-
 θείσας ἐννοίας, *πλάτη* 242 πλοῖον, *ὠκυπομπός* ὁ μεταφέρων τα-
 χέως, ταχύπλος, ὡς *ὄψωμεν* τελ., *λαμβάνω* συλλαμβάνω, *ἵπ-
 πεύματα* αἱ κινήσεις τοῦ ἵππικου, κατὰ ζεῦγμα πρὸς τοῦτο νοη-
 τέον διώγμασι πρὸς τὸ ἐκ θαλάσσης, *στυφλός* σκληρός, τραχύς. —
1431-4 *ποινάομαι ὠμαι* (ποινῆ) τιμωρῶ, ἐκδικουῖμαι, *ἴστωρ*
 (οἶδα) ὁ διατελὼν ἐν γνώσει, συνεργός, *αὐθις* 1312, *σχολή* εὐκαι-
 ρία, *ἔχοντες τὴν προκειμένην σπουδὴν* σπεύδοντες ἐπὶ τοῦ προ-
 κειμένου, ἐπειγόμενοι διὰ τὸ προκείμενον ζήτημα. — **1435-42**
πορθμεύω διωγμὸν κινητοποιῶ καταδίωξιν, *τῆσδε* ἐμοῦ, *ἐξορμῶ*
ῥεῦμα ἔξαπολύω κύμα στρατοῦ, *πεπρωμένος* (ἔπορον ἔδωκα, πέ-
 πρωται ἔχει δοθῆ ὑπὸ τῆς μοίρας) προωρισμένος, ἐντεταλμένος, *φεύ-
 γων* διότι ἤθελε νὰ ἀποφύγῃ, *εἰσπέμπω* συνοδεύω εἰς, *δέμας ἀδελ-
 φῆς* περιφρ. ἀδελφῆν, *εἰς ἐμὴν χθόνα* εἰς τὴν Ἀττικὴν. — **1443-
 5** *ὄδ' ἡμῖν μῦθος* αὐτὰ εἶχον νὰ εἶπω, *τίθημι* ποιῶ, *πόντου*
νάτα 46 ἡ ἐπιφάνεια τῆς θαλάσσης, *ἀκύμων* ἀκύμαντος, γαλήμιος,
χάριν ἐμὴν χάριν ἐμοῦ, *πορθμεύειν* ἀναφ. ὥστε νὰ τὰ διασχίξῃ
 διὰ τοῦ πλοίου, *Ὁρέστην* καθ' ἔλξιν πρὸς τὸ ὄν ἀντὶ Ὁρέστη (χαρ.
 εἰς τὸ *ἰθήσει*), ὄν δοκεῖς, *λαμβάνω ποντίω* σάλω συλλαμβάνω διὰ
 τῆς τρικυμίας, *χάρις* εἰς τὴν. — **1446-61** *μαθὼν ἄφ' οὐ ἀκούσης,*
ἐπιστολαὶ ἐντολή, παραγγελίαι, *αὐδὴν* θεᾶς, *θεόδημος* (δέμω
 κτιζῶ) θεόκτιστος, *χῶρός τις ἔστιν* ἡ κυρ. πρότ. κατὰ τύλους, ἐν ᾧ
 κατ' ἐννοίαν αὐτῆ εἶναι ἐν 1453, πρβλ. 262, *ὄροι* ὄρια, σύνθερα, *δει-*

ρὰς ὀροσειρά, *Καρυστίας* ἐπίθ., Ἄλαι (ἄλας ἄ. ἄλας, ἀλοπήγια, ἀλυκή), *ἐπώνυμος γῆς Ταυρικῆς* φέρων τὸ ὄνομα τῆς Ταυρίδος, τῆς Ταυρικῆς χειρσονήσου, *πόνων σῶν* τῶν ἰδικῶν σου ἐν Ταυρίδι βασάνων, *ἐκμοχθῶ* ὑποφέρω μαρτυρικῶς, *περιπολῶ* περιφέρωμαι, περιπλανῶμαι, *οἷστρος* 394 ἡ λυσσώδης καταδίωξις (ὅπως ὁ οἷστρος ἐμβάλλει τοὺς βοῦς εἰς λύσσαν), *ὑμῶ ἀποκαλῶ* εἰς τοὺς ὕμνους, λατρεύω, *Ταυροπόλον θεᾶν* κτγρ., *ἐορτάζῃ* (τὴν ἐορτὴν τῆς Ἄρτ.), *ἐπισχέτω* (ὁ ἱερεὺς) *ξίφος πρὸς δέσῃ ἀνδρὸς* ἄς ἐγγίξῃ ξυστὰ ἐπάνω εἰς τὸν λαιμὸν τοῦ θύματος, *ἄποινα* (ἄ(στ.) ποινή) λύτρα, ἀποζημίωσις, ἦν ἐπλήρωσεν ὁ φονεὺς εἰς τοὺς συγγενεῖς τοῦ φονευθέντος, ἵνα ἀποφύγῃ τὴν καταδίωξιν, ἀντίποινα, *ἄποινα σφαγῆς* διαφυγὴ τῆς σφαγῆς, ὡς ἀντιστάθμισμα διὰ τὴν (μὴ ἐκτελεσθεῖσαι) θυσίαν σου, προσεξ. παρὰθ., *ἐξανήμι αἷμα* κάμνω νὰ ἀναβλύσῃ αἷμα, *δοίας ἕκατι* 594, 1161 χάριν τῶν θρησκευτικῶν τύπων, *ὅπως τε* ὁ τὲ συνδ. διορισμὸν τοῦ σκοποῦ *δοίας ἕκατι* καὶ τελ. πρότ.— *1462-72 κληδουχῶ θεᾶς* εἶμαι κλειδοῦχος, ἱερεία τῆς, *κλιμακες Βραυρώνια* διὰ τὴν κλιμακοειδῆ διάταξιν τῶν ὑψωμάτων, ἐφ' ὧν ἡ Βραυρὼν, *οὗ ὄπου*, ἐνταῦθα, *τεθάψῃ* τετ. β' προσ., *τίθῃμι* ἀνατίθῃμι, ἀφιερῶνω, *εὐπηνοὶ ὕφαι πέπλων* 814 πέπλοι ἀπὸ ὠραῖόν ὕφασμα, *ἀγαλμα* τὸ ἐφ' ᾧ ἀγαλλόμεθα, δῶρον εὐπρόσδεκτον, κτγρ., *ψυχορραγῆς* ψυχορραγῶν, ψυχομαχῶν, *τόκος* ὁ τοκετός, *ἐξεφρίεμαι* ἐντέλλομαι, πρὸς τὸν Θῶάντα, *τάσδε* τὰς γυναῖκας τοῦ Χο. μετὰ τὸ *ἐξεφρίεμαι* ἔχουν ἐκπέσει τοῦ κειμένου σιγχοιτινές, ἐν οἷς ἠκολούθουν ἐντολαὶ πρὸς τὰς γυναῖκας τοῦ Χο., προβλ. 1494 *δράσομεν οὕτως ὡς σὺ κελεύεις*, καὶ εἶτα πρὸς τὸν Ὁρ., *γνώμης δικαίας εἵνεκα* διὰ τὰ εὐσεβῆ αἰσθήματά των, διότι συνετέλεσαν εἰς τὴν πλήρωσιν τοῦ χρησιμοῦ τοῦ Ἄ., *ἐκσῶζω* σῶζω ἐκ τοῦ κινδύνου, *καὶ πρὶν* ὅπως καὶ τώρα, *κρίνω ἴσας ψήφους* ἀποφαίνομαι τὴν γνώμην μου περὶ ἰσοψηφίας, ἐρμηνεύων τὴν ἰσοψηφίαν, *νόμισμα* ὅ,τι νομίζεται, συνηθίζεται, ἔθιμον, *νόμισμα ἔσται τόδε* θὰ ἰσχύῃ, θὰ καθιερωθῇ αὐτὸ ἐδῶ τὸ ἔθιμον, *νικᾶν* ἐπεξ. νὰ κερδίξῃ ὁ κατηγορούμενος ὅταν, *ἰσῆρης* 2 ἴσος. — *1473-4 ἐκκομίζομαι* παίρνω μαζί μου ἔξω. — *1475-85 ἀπιστός (ἐστί) τοῖσι..* ἀπιστεῖ, ἀπειθεῖ τοῖς, *κλύων* ἐνδ., *τὲ τὲ σὺχί* 1367 οὔτε οὔτε, *τί καλόν..* τί καλωσύνην ἔχει ἀνταγωνισμὸς ἀνθρώπου ἐναντίον τῶν πάντοδυνάμων θεῶν, *καθιδρύομαι* ἐγκαθιδρύω, *εὐτυχῶς τύχῃ ἀγαθῇ*, ἐπ' ἀγαθῷ, μετὰ τὴν εὐλογίαν τῶν θεῶν, μετὰ τὸ καλόν, *ἐφρίεμαι* προβλ. *ἐξεφρίεμαι* 1468, *παύω λόγῃην* θέτω τὸ ξίφος εἰς τὴν θήκην,

καταθέτω τὰ ὄπλα, *ἐπαίρομαι* ὑψώνω, ὡς ὄπως, ὡς τάδε δοκεῖ σοί. — 1486-9 *αἰνῶ* ἐπαινώ, εὖγε, τὸ *χρεῶν* ἢ ἀνάγκη, κρατῶ ἐπιβάλλομαι εἰς, *πνοαί* ἄνεμοι, *ναυσθλώω* ὠσῆμαι μεταφέρω ἐπὶ πλοίου, διὰ θαλάσσης, *σφζουσα* διότι θέλω νὰ φυλάξω. — 1490-9 *ἐπ' εὐτυχία* πρὸς εὐτυχίαν σας, εἰς τὴν εὐχὴν τοῦ θεοῦ, *εὐδαίμονες* κτγρ., ὄντες αὐτ., *σωζομένη μοῖρα* καλεῖται τὸ τμήμα ἀριθμοῦ τινος, τὸ ὅποσον σφζεται, ἐν ᾧ οἱ λοιποὶ ἀφανίζονται, γεν. κτγρ. τοῦ διηρ. ὄλου, : διότι εἰσθε ἀπ' ἐκείνους, οἱ ὅποιοι σφζονται ἀπὸ τοῦ Χάρου τὰ δόντια, *σεμνός* 401, 749, *μέγα σεμνή* σεμνοτάτη, *κατέχω* κατευθύνω, προστατεύω, *στεφανοῦσα* (μέ).

1423 Οἱ Ταῦροι (*Σκύθαι*) ἦσαν ἱλλεῖς. 1430 Κατὰ τὸν Ἡρόδοτον IV 103 οἱ Ταῦροι συνέτριβον διὰ ῥοπάλου τὰς κεφαλὰς τῶν ναυαγῶν ἢ τῶν ἐκβραζομένων ἐκεῖ ὑπὸ τῆς θαλάσσης Ἑλλήνων, κατ' ἄλλην δὲ παράδοσιν τὸ μὲν σῶμα ἐκρήμνιζον κάτω ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ, τὴν δὲ κεφαλὴν ἀνεσκολόπιζον, τῶν δ' αἰχμαλώτων πολεμίων ἀποκόπτοντες τὴν κεφαλὴν ἀπεκόμιζον εἰς τὴν οἰκίαν τῶν καὶ ἀνασταυροῦντες αὐτὴν ἐπὶ μεγάλου ξύλου ἔστηνον ὑπεράνω τῆς οἰκίας ὡς φύλακα αὐτῆς. 1449 οἱ ποιηταὶ ἀπέδιδον τὴν κτίσιν τῶν Ἀθηνῶν εἰς τὴν Ἀθηναῖν, ἣτις καὶ περὶ τοῦ τειχισμοῦ ἐμερίμησε, πρβλ. τὸν θρόνον τοῦ Λυκαβηττοῦ. 1451 Ἡ Κάρυστος εἶναι πόλις κατὰ τὰ ΝΔ τῆς Εὐβοίας ὑπὸ τὸ ὄρος τῆς Ὀχης. 1452 Ἀλαὶ αἱ Ἀραφηνίδες (ὁ Ἀραφὴν δῆμος τῆς Ἀττικῆς, σήμερον ἢ *Ραφήνα*) κατὰ τὰ ἀνατολικά παράλια τῆς Ἀττικῆς πλησίον τοῦ Μαραθῶνος. 1454 Ὁ Εὐρ. προσπαθεῖ νὰ ἐρμηνεύσῃ τὸ ἐν Ἀττικῇ ἐπωνύμιον τῆς θεᾶς *Ταυροπόλου*. 1458 Ἡ ἑορτὴ ἐκαλεῖτο *Ταυροπόλια*. 1459-60 Τὸ κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Ἀρτέμιδος ἐκεῖ γινόμενον ἦτο συμβολικὴ ἀνάμνησις τῶν ἄλλοτέ ποτε τελουμένων ἀνθρωποθυσιῶν, πρβλ. καὶ ὅσα λέγει ὁ Πausanías III 16,7 περὶ τῆς διαμαστιγώσεως τῶν ἐφήβων ἐν Σπάρτῃ παρὰ τὸν βωμὸν τῆς Ὀρθίας Ἀρτέμιδος. Περὶ τῶν ἀνθρωποθυσιῶν ἰδ. τὰς ἡμετέρας *Ἀνθρωποθυσίας ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Ἀρκαδίᾳ*, προσεχῶς ἐκδοθησομένης. 1463 Καὶ ἡ Βραυρῶν ἔκειτο κατὰ τὰ ἀνατολ. παράλια τῆς Ἀττικῆς (νῦν *Βραῶνα*). 1466 Ἡ Ἀρτεμις ἐτιμᾶτο καὶ ὡς Εὐλείθυια 1097, 1228. 1489 Ἀθηναῖα καὶ Ἀρτεμις ἦσαν ἀδελφαὶ ὡς θυγατέρες τοῦ Διός. 1496 *φήμην* ὅτι θὰ τύχῃ ἐλευθερίας παρὰ τοῦ βασιλέως. — *Ἡ ἐπισιράτευσις τοῦ Θεοῦ, καὶ αἱ ἀπειλαὶ κατὰ τῶν γυναικῶν τί προκαλοῦσιν ἐν ἡμῖν; ποῦ ἐμφανίζεται ἡ Ἀθηναῖα καὶ πῶς; πῶς καλοῦνται οἱ οὕτω παρερχόμενοι θεοὶ καὶ πότε οἱ ποιη-*

ταὶ χρησιμοποιοῦσιν αὐτούς ; τί προοίδει ἡ τοιαύτη χρῆσις τῶν θεῶν ; ἐνταῦθα ἦτο ἀναγκαία ἡ πάροδος τῆς θεᾶς ἢ ἡδύνατο νὰ παραλειφθῇ ; διὰ τί ὑποκύπτει εὐθὺς ὁ Θό. ; ὁ Χο. λέγων τοὺς στ. 1490-9 ἐν ἀναπαισικῶ ἑυθιμῶ τί κάμνει ; πῶς θὰ κληθῇ διὰ τοῦτο ὄλον τὸ τελευταῖον τμήμα τῆς τραγωδίας 1284-τέλους ; τίς ἡ σπουδαιότης αὐτοῦ ; ἐκ πόσων καὶ τίνων σκηνῶν ἀποτελεῖται ;

ΓΕΝΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Ἡ διάρθρωσις τῆς τραγωδίας. Περὶ πόσας πράξεις πλένεται ; Κυρία ἰδέα αὐτῆς. Διὰ τί ἐκλήθη Ἰφιγένεια ἐν Ταύροις ; Χαρακτηρισμοὶ γενικοὶ τῶν προσώπων. Κατανομή τῶν προσώπων εἰς τοὺς ὑποκριτάς. Ἀρεταὶ καὶ κακίαι τῆς τραγωδίας. Γενικὴ ἐντύπωσις. Ἡ θέσις τοῦ Εὐριπίδου πρὸς τὸ θεῖον. Ἡ θέσις αὐτοῦ πρὸς τὰς γυναῖκας. Διδακτικὰ ἀποφθέγματα. Ὁ Εὐριπίδειος πρόλογος καὶ ὁ ἀπὸ μηχανῆς θεός. Ἡ μετοχὴ τοῦ Χοροῦ εἰς τὴν προᾶξιν. Ποιητικὴ ἀξία τῶν χορικῶν. Ἡ φιλία Ὁρέστου καὶ Πυλάδου. Διὰ τί ὁ Πυλ. μετὰ τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀδελφῶν ἀφανίζεται ; Σύγκρισις τῆς ἀδελφικῆς στοργῆς ἐν τῇ Ἀντιγόνη τοῦ Σοφ. καὶ ἐν τῇ Ἰφιγενείᾳ Τ. Γινώσκετε καὶ ἄλλους ποιητὰς πραγματευθέντας τὸν αὐτὸν μῦθον ; Σύγκρισις τῆς Εὐριπιδείου Ἰφιγενείας πρὸς τὴν τοῦ Goethe καὶ τοῦ Racine. Ἡ ἀναγνώρισις καὶ τὰ εἶδη αὐτῆς. Σύγκρισις Ἑλλήνων καὶ βαρβάρων κᾶ.

ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ ΠΑΡΟΡΗΜΑΤΩΝ ΕΝ Τῷ ΚΕΙΜΕΝῷ ΤΗΣ ΤΡΑΓΩΔΙΑΣ

*Ὁ σ. 208 νὰ τεθῇ μετὰ τὸν σ. 220.

*Ἐν σ. 25 στ. 119 γραπτέον χθονὸς ἀντὶ χθόνος.

*Ἐν σ. 43 στ. 705 ἐν τέλει γραπτέον | .

*Ἐν σ. 64 σ. 1403 γραπτέον ἐπευφήμησαν ἀντὶ ἐπυφήμησαν.

*Ἐν σ. 66 σ. 1449 γραπτέον θεοδημήτους ἀντὶ νεοδημήτους.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ

10 **ΙΦ.** (Εξελθοῦσα τοῦ ναοῦ) Ὁ Πέλοψ, ὁ υἱὸς τοῦ Ταντάλου, ὅταν ἦλθε μὲ τὸ πτερωτόν του ἄρμα εἰς τὴν Πύσαν, ἐνυμφεῦθη τὴν κόρην τοῦ Οἰνομάου, ἐκ τῆς ὁποίας ἐγεννήθη ὁ Ἄτρεΰς· τοῦ Ἄτρεως δὲ παιδιὰ ἦσαν ὁ Μενέλαος καὶ ὁ Ἀγαμέμνων· ἀπὸ αὐτὸν δὲ καὶ ἀπὸ τὴν κόρην τοῦ Τυνδάρεω Κλυταιμῆστραν

15 ἐγεννήθην ἐγὼ, ἡ Ἰφιγένεια, τὴν ὁποίαν ἐσφαξεν ὁ πατήρ, ὅπως πιστεύει ὁ κόσμος, πρὸς τιμὴν τῆς Ἀρτεμίδος ἐξ αἰτίας τῆς Ἑλένης εἰς τοὺς ὀνομαστοὺς ὄρους τῆς Αὐλίδος πλησίον τῶν ῥευμάτων, τὰ ὁποῖα προκαλεῖ συχνὰ πυκνὰ ὁ Εὐρίπος, στρεφo-
 γυρίζων ἐπάνω κάτω μὲ τὰ συχνὰ τοῦ ἀέρος ῥεύματα τὴν σκο-
 20 τεῖνην θάλασσαν. Διότι ἐκεῖ, ὡς γνωστόν, συνεκέντρωσε τὸν ἑλληνικὸν στόλον ἐκ χιλίων πλοίων ὁ βασιλεὺς Ἀγαμέμνων, θέ-
 λων νὰ κερδίσῃ ὑπὲρ τῶν Ἀχαιῶν ἀπὸ τοῦ Ἰλίου τὸν λαμπρὸν τῆς νίκης στέφανον καὶ πρὸς ἱκανοποίησιν τοῦ Μενελάου νὰ ἐκδικηθῇ τὴν ἀτιμίαν, ποῦ ὑπέστη ὁ γάμος τῆς Ἑλένης. Ἐπειδὴ ὅμως πρὸς ἀπόπλουν ἀνάποδος ἦτο ὁ καιρὸς, διότι ἄνεμοι ἐφύ-
 15 σων ἐναντίοι, κατέφυγεν εἰς τὰ σημεῖα τῶν φλογῶν τῆς θυσίας καὶ τότε ὁ μάντις Κάλγας εἶπε τὰ ἐξῆς: Ἀγαμέμνων, ἀοχιστρί-
 τηγε ὄλων ἐδῶ τῶν Ἑλλήνων, εἶναι ἀπολύτως ἀδύνατον νὰ κι-
 νητοποιήσῃς τὸν στόλον ἀπὸ τοὺς ὄρους τῆς χώρας, πρὶν ἢ Ἄρτεμις λάβῃ τὴν Ἰφιγένειαν τὴν κόρην σου ὡς θῦμα ἐπὶ τοῦ
 20 βωμοῦ τῆς· διότι ἔταξες νὰ θυσιάσῃς εἰς τὴν θεὰν τοῦ σεληνια-
 κοῦ φωτὸς τὸ ἁραιότερον προῖον τοῦ ἔτους ἐκείνου. Ἴδου λοι-
 πὸν ἡ σύζυγός σου Κλυταιμῆστρα ἔφερεν εἰς φῶς ἐντὸς τῶν ἀνακτόρων κόρην, καὶ οὕτως ὁ Κάλγας εἰς ἐμὲ ἀπέδιδε τὸ ἐπα-
 θλον τοῦ κάλλους, τὴν ὁποίαν ἔχεις τὴν ὑποχρέωσιν νὰ θυσιάσῃς. Καὶ τὰ διπλωματικὰ τεχνάσματα τοῦ Ὀδυσσεως μὲ τὸ πρό-
 25 πους τῆς μητρός. Ἀφ' οὗ δὲ ἦλθα ἡ δυστυχὴς εἰς τὴν Αὐλίδα,

κρατουμένη μετέωρος ὑπεράνω τῆς πυρᾶς τοῦ βωμοῦ ἐπρόκειτο
 νὰ σφαγιασθῶ διὰ ξίφους· ἀλλὰ τότε μὲ ἀπέσπασεν ἡ Ἄρτεμις
 μυστηριωδῶς, δώσασα εἰς τοὺς Ἀχαιοὺς ἀντ' ἐμοῦ ἔλαφον, ἀφ'
 οὗ δὲ μὲ μετέφερε διὰ μέσου τῶν στρωμάτων τοῦ λαμπροῦ αἰ-
 θέρος, μ' ἐγκατέστησεν εἰς αὐτὴν ἐδῶ τὴν χώραν τῶν Ταύρων, 30
 ὅπου χωροδεσπότης εἶναι ὁ Θόας, βάρβαρος βασιλεύων βαρβά-
 ρων, ὁ ὁποῖος ἔλαβε τὸ ὄνομα αὐτὸ ἐδῶ ἐξ αἰτίας τῆς ταχύτητος
 τῶν ποδῶν του, διότι τρέχουν ὡς νὰ ἦσαν πτερωτοί. Μὲ ἐτοπο-
 θέτησε δὲ ὡς ἰέρειαν ἐντὸς αὐτοῦ ἐδῶ τοῦ ναοῦ, συνειρία δὲ τοῦ
 διορισμοῦ τούτου, συμμορφουμένη πρὸς τοὺς νόμους τῆς λα-
 τρείας, εἰς τοὺς ὁποίους εὐρίσκει εὐχαρίστησιν ἡ θεὰ, τῆς ὁποίας 35
 μόνον τὸ ὄνομα εἶναι ὠραῖον, — ἀλλὰ δὲν τολμῶ νὰ προχωρήσω
 καὶ ἀποσιωπῶ τὰς πράξεις τῆς ἐν γένει, διότι φοβοῦμαι τὴν
 θεάν, — συμμορφουμένη, ἐπαναλαμβάνω, πρὸς τὸν παμπάλαιον
 νόμον, ὅστις ἴσχυεν εἰς τὴν χώραν καὶ προηγουμένως, πρὶν ἐγὼ
 γίνω ἰέρεια, θυσιάζω πάντα Ἑλληνα, ὅστις καταπλείσῃ εἰς αὐ-
 τὴν ἐδῶ τὴν χώραν. Τοῦλάχιστον ἐγὼ τελῶ τὰ προκαταρκτικὰ
 τῆς θυσίας, ἐν ᾗ ἄλλοι ἔχουν τὸ καθῆκον νὰ σφαγιάζουσι ἀπὸ
 μέσα ἀπ' αὐτὸν ἐδῶ τὸν ναὸν τῆς θεᾶς τὰ θύματα κατὰ τρόπον 40
 φρικώδη, ὁ ὁποῖος δὲν ἐπιτρέπεται νάνακοινωθῇ.

Ἄλλὰ τώρα θέλω τὸ παράδοξον ὄνειρον, τὸ ὁποῖον μοῦ ἔφε-
 ρεν ἡ περασμένη νύξ, νάνακοινώσω εἰς τὸν οὐρανόν, μήπως αὐτὸ
 τὸ πρᾶγμα μοῦ φέρῃ, ὅπως αἰσιτεύουν ὄλοι, κάποιαν ἀνακούφισιν.
 Μοῦ ἐφάνη εἰς τὸν ὕπνον μου ὅτι εὗρα τὴν ἐλευθερίαν μου ἀπὸ
 αὐτὴν ἐδῶ τὴν χώραν καὶ κατόικουν εἰς τὰς Μυκῆνας καὶ ὅτι
 ἐκοιμώμην εἰς τὸ μέσον τοῦ θαλάμου τῶν παρθένων· ἐκεῖ δὲ μοῦ 45
 ἐφάνη ὅτι ἡ ἐπιφάνεια τῆς γῆς ἐσεισθή ἀπὸ σεισμόν, ὅτι ἐτρέ-
 πην διὰ τοῦτο εἰς φυγὴν καί, μόλις ἐστάθην ἔξω εἰς τὸν δρόμον,
 εἶδα τὴν στεφάνην τῶν τοίχων τῶν ἀνακτόρων νὰ κρημνίζεται,
 ὅλην δὲ τὴν στέγην, ὅπως ἐστηρίζετο ἐπάνω εἰς τὰ κιονόκρανα,
 νὰ σωριάζεται ἀπ' αὐτὰ εἰς ἐρείλια κατὰ γῆς. Ἐκ τοῦ ὄλου δὲ
 πατρικοῦ ἀνακτόρου ἓνας μόνος στῦλος ἀπέμεινεν, ὅπως μοῦ 50
 ἐφάνη, ἀπὸ δὲ τὸ κιονόκρανόν του ἀπέλυσεν κάτω ξανθὰ μαλλιά,
 ἔλαβε δὲ φωνὴν ἀνθρώπου, καὶ ἐγὼ ἀσχοῦσα τὸ ἀξίωμα μου
 αὐτὸ ἐδῶ, τὸ ὁποῖον ἔχω, νὰ φονεύω τοὺς ξένους, κλαίουσα ἐρ-
 ράντιζα αὐτὸν μὲ ἀγιασμόν ὡς θῦμα προωρισμένον εἰς τὸν θά-
 νατον. Ὡς ἐξῆς δὲ ἐξηγῶ τὸ ὄνειρον αὐτὸ ἐδῶ· ὁ Ὅρεστις, ἐπὶ 55
 τοῦ ὁποίου ἐγὼ ἐπετέλεσα τὰ προκαταρκτικὰ τῆς θυσίας, ἔχει

ἀποθάνει. Διότι τὰ ἀγόρια εἶναι στῦλοι τῶν οἰκογενειῶν ὅσους δὲ μὲ ἀγιασμόν ἐγὼ ἤρατισω, αὐτοὶ εἰς θάνατον εἶναι προωρισμένοι. Ἄλλ' οὔτε πάλιν δύναμαι νὰ συσχετίσω τὸ ὄνειρον μὲ ἄλλα συγγενικά πρόσωπα· διότι, ὅταν ἐπρόκειτο νὰ θυσιάσουν 60 ἐμέ, ὁ Στρόφιος υἱὸν δὲν εἶχε. Τώρα λοιπὸν ἐπιθυμῶ, διότι αὐτὸ μόνον δύναμαι νὰ κάμω, μαζὶ μὲ τὰς γυναῖκας τῆς ὑπηρεσίας μου, τὰς Ἑλληνίδας, τὰς ὁποίας μοῦ ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς, νὰ προσφέρω ἀπὸ μακρὰν, ἀπὸ τὴν ξένην γῆν, νεκρικός σπονδὰς πρὸς τὸν ἐπίσης μακρὰν εὐρισκόμενον ἀδελφόν μου. Ἄλλ' ἐπειδὴ αἱ εὐλογημένοι δὲν ἔχουν ἀκόμη ἔλθει ἐδῶ, δὲν γνωρίζω διὰ ποῖον λόγον, θὰ εἰσέλθω μέσα εἰς τὸν ναὸν τῆς θεᾶς, ὅπου ἔχω 65 τὴν κατοικίαν μου, διὰ νὰ ἐξετάσω. (Εἰσέρχεται εἰς τὸν ναόν, μετὰ τοῦτο παρέρχονται διὰ τῆς ἀριστερᾶς παρόδου ὁ Πυλάδης καὶ ὀπισθεν αὐτοῦ ὄκνων ὁ Ὁρέστης.)

ΟΡ. Πρόσεχε, φυλάγου μήπως εἶναι κανεὶς εἰς τὸν δρόμον.

ΠΥ. Κοιτάζω, παρατηρῶ προσεκτικὰ, στρεφογυρίζων παντοῦ τὰ βλέμματά μου.

ΟΡ. Πυλάδη, φρονεῖς ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ ναὸς τῆς θεᾶς, διὰ τὸν ὁποῖον ἐκάμαμεν τὸ θαλασσινὸν ταξειδίον μας ἀπὸ τὰς Μυ- 70 κήνας;

ΠΥ. Ἡ ἰδική μου τοῦλάχιστον γνώμη αὐτὴ εἶναι, Ὁρέστη· ἀλλὰ καὶ σὺ ὀφείλεις νὰ συμφωνήσης.

ΟΡ. Καὶ βωμός του εἶν' ἐδῶ, ἀπὸ τὸν ὁποῖον αἵματα Ἑλλήνων στάζουν κάτω;

ΠΥ. Ναί, καὶ ἀπὸ τὰ αἵματα ἢ στεφάνη του ἔχει κοκκινίσει.

ΟΡ. Καὶ εἰς τὸ κάτω μέρος τῆς στεφάνης τοῦ ναοῦ βλέπεις κρεμασμένα ὄπλα;

ΠΥ. Ναί, λάφυρα, τὰ ὁποῖα ἔχουν λάβει ἀπὸ τοὺς φονευθέν- 75 τας ξένους. Ἄλλὰ πρέπει νὰ διερευνήσω προσεκτικὰ, στρεφογυρίζων παντοῦ τοὺς ὀφθαλμούς μου.

ΟΡ. Ἄχ, Φοῖβε, τί εἶναι πάλιν αὐτὴ ἐδῶ ἡ παγίς, εἰς τὴν ὁποίαν μὲ ἔφερες μὲ τὸν χρησμόν σου, ἀφ' οὗ προηγουμένως ἐξεδικήθην τὸ αἷμα τοῦ πατρός μου διὰ τοῦ φόνου τῆς μητρός μου; ἔκτοτε δὲ ὑφιστάμην τὴν διαδοχικὴν καταδίωξιν τῶν Ἑρινύων 80 ἐξόριστος, ἔξω τῆς πατρίδος μου, καὶ πολλοὺς δρόμους ἐπέρασα γυρίζων ἐπάνω κάτω. Ἀφ' οὗ δὲ τέλος ἦλθα εἰς τὸ μαντεῖόν σου, σὲ ἠρώτησα πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ εὔρω ἀπολύτρωσιν ἀπὸ τὴν μα- νίαν, πού μὲ κατεδίωκε προτροπάδην, καὶ ἀπὸ τὰ βάσανά μου,

πού ὑπέφερα γυρίζων ὅλην τὴν Ἑλλάδα. Σὺ τότε μοῦ εἶπες νὰ
 ἔλθω εἰς τὴν χώραν τῶν Ταύρων, ὅπου ἡ ἀδελθὴ σου ἡ Ἄρτε- 85
 μιν ἔχει βωμούς, καὶ νὰ πάρω τὸ ἄγαλμα τῆς θεᾶς, περὶ τοῦ
 ὁποίου πιστεύουν ὅτι ἔπεσεν ἀπὸ τὸν οὐρανὸν εἰς αὐτὸν ἐδῶ
 τὸν ναόν· ἀφ' οὗ δὲ τὸ πάρω ἢ μὲ τέχνασμα ἢ μὲ καμμίαν ἄλ-
 λην σύμπτωσιν, ὕστερον ἀπὸ τὸ πέραςμα τοῦ κινδύνου αὐτοῦ
 νὰ τὸ δώσω εἰς τὴν χώραν τῶν Ἀθηναίων· ἀπ' ἐδῶ καὶ πέραν, 90
 τί δηλ. θὰ τὸ ἔκαμναν οἱ Ἀθηναῖοι, δέν μοι ἐλέχθη τίποτε ἐπι-
 πλέον· καὶ ἂν κάμω ὅλα αὐτά, τότε θὰ ἀναπνεύσω ἀπὸ τὰ βρά-
 σανα. Πεισθεῖς δὲ εἰς τοὺς ἰδικούς σου λόγους ἰδοὺ ἔχω ἔλθει ἐδῶ
 εἰς γῆν ἄγνωστον, ἀφιλόξενον. (Πρὸς τὸν Πυλάδην.) Τώρα ἐρωτῶ
 σέ, Πυλάδη, διότι σὲ εἶσαι ὁ βοηθός μου εἰς τὴν δοκιμασίαν
 μου αὐτὴν ἐδῶ, τί νὰ κάμωμεν; διότι βλέπεις τοὺς ὑψηλοὺς τοί- 95
 χους τοῦ ναοῦ ὁλόγυρα ποῖον ἐκ τῶν δύο, μὲ σκαλοπάτια νάνα-
 βῶμεν ἕως ἐπάνω; ἀλλὰ τότε πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ διαφύγω-
 μεν τὰ βλέμματα τοῦ κόσμου; ἢ νὰ παραβιάσωμεν τὴν χαλκίην
 κλειδαριάν, πράγματα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα δὲν γνωρίζομεν τίποτε; 100
 Ἄλλ' ἐὰν συλληφθῶμεν ἀποπειρώμενοι νάνοῖξωμεν τὰς πύλας
 καὶ μηχανευόμενοι πειράματα εἰσόδου, τότε ὁ θάνατός μας εἶ-
 ναι βέβαιος. Ἀλλὰ πρὶν πάθωμεν τοῦτο, ἄς φεύγωμεν ἐπιβιβα-
 ζόμενοι τοῦ πλοίου, διὰ τοῦ ὁποίου ἀκριβῶς ἐταξιδεύσαμεν ἐδῶ. 105
 ΠΥ. Ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος ἢ τιμὴ μας δὲν ἐπιτρέπει φυγὴν,
 ἀφ' οὗ ἄλλως οὐκ εἴμεθα συνηθισμένοι εἰς τοιοῦτόν τι, ἀπὸ τὸ
 ἄλλο μέρος δὲν πρέπει ἀπὸ δειλίαν νὰ προδώσωμεν τὸν χρησμὸν
 τοῦ θεοῦ. Ἄλλ' ἀφ' οὗ ἀπομακρυνθῶμεν ἀπὸ τὸν ναόν, ἄς κρυ- 110
 φθῶμεν μέσα εἰς κανὲν σπήλαιον ἀπὸ ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἡ Μαύρη
 θάλασσα βρέχει μὲ τοὺς ὑγροὺς τῆς ἀφροῦς, μακρὰν τοῦ πλοίου
 μας, διότι φοβοῦμαι μήπως, ἂν ἀντιληφθῇ κανεὶς ἀπὸ τοὺς ἐγ-
 χωρίους τὸ σκάφος, μὴνύσῃ τὸ πρᾶγμα εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ τόπου
 καὶ ἔπειτα συλληφθῶμεν ὑποκύπτοντες εἰς τὴν ἀνωτέραν βίαν.
 Ὅταν δὲ ἐπιτείλῃ ἢ σελήνῃ, ὁ φωτεινὸς τῆς σκοτεινῆς νυκτὸς
 ὀφθαλμός, τότε ἀσφαλῶς πρέπει νὰ προσβῶμεν εἰς τὸ τόλμημα 115
 νὰ λάβωμεν ἀπὸ τὸν ναὸν τὸ ξόανον, χρησιμοποιοῦντες πᾶν μέ-
 ρον πρὸς τοῦτο. Κοίταζε δὲ ἀνάμεσα τῶν τριγλύφων μέσα εἰς
 τὸν ναόν, πού ὑπάρχει κενὸς χώρος νὰ πέσωμεν κάτω, διότι οἱ
 κίνδυνοι εἶναι διὰ τοὺς γενναίους καὶ τολμηροὺς, οἱ δὲ δειλοὶ
 δὲν ἔχουν καμμίαν ἀξίαν εἰς κανὲν μέρος τοῦ κόσμου. 118

ΟΡ. Δὲν εἶναι ὀρθὸν βέβαια, ἀφ' οὗ ἅπαξ ἤλθαμεν τόσον

μακρινὸν δρόμον διαρκῶς κοπηλατοῦντες, ἔξαφνα ἀπὸ τὸ τέραμα
 νὰ ἐπιστρέψωμεν ὀπίσω εἰς τὴν ἀρχὴν ἀπρακτοί. Ἀλλὰ πρέπει
 νὰ ἀκολουθήσω τὴν συμβουλὴν σου, διότι τὰ λόγια σου εἶναι
 φρόνιμα· πρέπει νὰ κατευθυνθῶμεν εἰς ἓνα μέρος τῆς χώρας,
 ὅπου νὰ κρυφθῶμεν χωρὶς νὰ μᾶς ἀντιληφθῆ κανεὶς. Διότι δὲν
 120 θὰ γίνω ἐγὼ ποτὲ ἀφορμὴ νὰ μὴ ἐκπληρωθῆ ὁ χρησμός· θάρρος
 ἐπὶ τὸ ἔργον· διότι δὲν δικαιολογοῦνται οἱ νέοι, ἐλειδιῆ ἔργον τι
 παρέχει σοβαρὰς δυσκολίας, νὰ ζητοῦν διὰ τοῦτο νὰ σύρουν ἔξω
 τὴν οὐρὰν των. (Ὁ Ὀρέστης καὶ ὁ Πυλάδης ἀπέρχονται διὰ τῆς ἀρι-
 στερᾶς παρόδου.)

ΠΑΡΟΔΟΣ

ΧΟ. Ἰερὰν σιγὴν παραγγέλλω εἰς ὅλους σας, ὅσοι κατοικεῖτε
 125 τοὺς δύο συγχρονομένους τοῦ Εὐξείνου πόντου βράχους. Κόρη
 τῆς Λητοῦς, Δίκτυνα, θεὰ ὄρσειβία, κατευθύνω τὰ εὐλαβῆ βή-
 ματά μου εἰς τὸν ναὸν σου, τὸν καλλίστυλον μὲ τὴν χρυσοστό-
 130 λιστον στεφάνην, παρθένος εὐσεβῆς, εὐσεβοῦς ἱερείας δούλη, δου-
 λεύουσα ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀφήκα τὰ πυργωτὰ τεῖχη τῆς Ἑλλάδος,
 ποὺ ὠραίους τρέφει ἵππους, καὶ τὴν Εὐρώπην μὲ τοὺς κήπους
 135 καὶ τὰ δένδρα τὰ ὠραῖα, ὅπου οἱ γονεῖς μου εἶχον ἰδούσει τὴν
 οἰκογενειακὴν των ἐστίαν. (Παρέρχεται ἐκ τοῦ ναοῦ ἡ Ἰφιγένεια.)
 Ἴδου ἦλθα· τί σοβαρὸν συμβαίνει; τί σὲ ἀνησυχεῖ; διὰ τί μὲ
 ἐκάλεσες καὶ μὲ ἔφερες εἰς τὸν ναόν, κόρη τοῦ ἀρχιστρατήγου,
 ὅστις ἦλθεν ἐναντίον τῆς πυργωτῆς Τροίας μὲ τὸν περίφημον
 140 στόλον τῶν χιλιῶν κοπηλάτων πλοίων καὶ μὲ ὀπλίτας ἀμετρή-
 τους, βλαστὲ τῶν ἐνδόξων Ἀτρειδῶν;

ΙΦ. Ἄχ γυναῖκες τῆς ὑπηρεσίας μου, πόσον εἶμαι πνιγμένη
 μέσα εἰς μαύρους θρήνους, μοιρολογοῦσά γοερὰ χωρὶς ἄνθρωπον
 145 καὶ τάξιν, μὲ θρήνους ἐλικηδεῖους, χωρὶς νὰ τοὺς συνοδεύῃ ἡ
 λύρα, ἃ συμφορὰ μου, μὲ μοιρολόγια νεκρικά, τί εἶναι αὐταὶ
 αἱ συμφοραὶ ποὺ μ' εὐρίσκουν, διότι κλαίω περιπαθῶς τὸν ἀδελ-
 φόν μου διὰ τὸν θάνατόν του σύμφωνα μὲ τὸ ὄνειρον ποὺ εἶδα
 150 τὴν νύκτα, τῆς ὁποίας τὸ σκότος διέλυσεν ἡ σημερινὴ ἡμέρα.
 Ἐχάθην, ἐχάθην πατρικὸς οἶκος δὲν ὑπάρχει πλέον· συμφορὰ
 μου, ἐξεροϊζώθη τὸ δένδρον μας τὸ οἰκογενειακόν. Πῶ πῶ μὲ
 155 τὰ βάσανα τῶν Μυκηῶν. Ἄχ ἃ καύρη μου μοῖρα, ποὺ μ' ἀρ-
 πάζεις τὸν μονάκριβον ἀδελφόν μου καὶ εἰς τὸν ἄδην μοῦ τὸν

ἔστειλες, διὰ τὸν ὁποῖον πρόκειται νὰ χύσω κατὰ γῆς ἀπὸ τὸ νε-
κρικὸν καννάτι αὐτὰς ἐδῶ τὰς χοάς, γάλα ἀπὸ νεαρὰ τοῦ βουνοῦ 160
δαμάλια καὶ οἶνον, τὸ δώρημα τοῦ Βάχχου, καὶ μέλι, καρπὸν
τῆς ἐργασίας τῶν ξανθῶν μελισσῶν, τὰ ὅποια ἡ συνήθεια ἔχει 165
καθιερώσει, διὰ νὰ γλυκαίνουν τοὺς νεκρούς. (Πρὸς μίαν θεραπεινίδα)
Ἄλλὰ δός μου εἰς τὴν χεῖρα τὸ δλόχρυσον ἄγγειον μὲ τὰς σπον-
δάς τὰς νεκρικός. Βλαστὲ τοῦ Ἀγαμέμνονος, θαμμένε τώρα εἰς
τὴν γῆν, ὡς εἰς νεκρὸν σοῦ προσφέρω αὐτὰ ἐδῶ καὶ σὺ δέξου 170
τὰ· διότι δὲν ἔχω ἐδῶ τὸν τάφον σου νὰ σοῦ προσφέρω τὰ ξανθά
μου μαλλιά, δὲν ἔχω τὸν νεκρὸν σου νὰ τὸν κλαίω. Διότι ἔκπατρι-
σθεῖσα κατοικῶ τώρα πλεόν μακρὰν ἀπὸ τὸν ἰδικόν σου καὶ ἀπὸ 175
τὸν ἰδικόν μου τόπον, ὅπου μετὰ τὴν σφαγὴν μου, ὅπως πι-
στεύει ὁ κόσμος, εὐρίσκομαι μέσα εἰς τὸν τάφον μου, εἶμαι
νεκρά.

ΧΟ. Ἀντίφωνα μοιρολόγια ἀπὸ τὰ βάθη τῆς ψυχῆς μου θὰ
σοῦ τονίσω, διότι εἶσαι ἡ Κυρία μου, καὶ θρήνους τῆς Ἀνατο- 180
λῆς, ἀπόφωνα βαρβαρικά, πένθιμα ἄματα, ποὺ εὐχαρίστως
ἀκούουν οἱ νεκροί, τὰ ὅποια μόνον ὁ Ἄϊδης ψάλλει, χωρὶς νὰ
μουρίζουν διόλου ἀπὸ χαράν. Συμφορὰ μου, ἐσβέσθη διὰ παντός 185
ἡ ἀγλή τοῦ οἴκου τῶν Ἀτρειδῶν, ἃχ συμφορὰ μου, τοῦ οἴκου
σου τοῦ πατρικοῦ. Δὲν ἀνάσσουνι πλεόν εἰς τὰς Μυκήνας οἱ ζά· 190
πλουτοὶ βασιλεῖς, ἀλλὰ τραγωδία διαδέχονται ἐν καλπασμῶ τρα-
γωδίας ἀπὸ τὴν ἀποφράδα ἡμέραν, ποὺ ὁ ἥλιος μὲ τὸ στρεφο-
γυρίζον πτερωτὸν ἄρμα του ἀλλαξοδρομήσας ἀπὸ τὴν τακτικὴν
του τροχίαν ἀπέστρεψε πρὸς τὰ ὀπίσω τὸ ἱερὸν ἀκτινοβόλον
πρόσωπόν του. Ἐκτοτε αἱ συμφοραὶ ἐντὸς τῶν ἀνακτόρων διὰ
τὴν ἀρνάδα τὴν χρυσῆν ἀλλεπάλληλοι ἐνέσκηψαν, πλήττουσαι
ἄλλη αὐτὴν τὴν γενεάν, ἄλλη τὴν ἄλλην, φόνοι διεδέχοντο 195
φόνους, καὶ πένθη τὰ πένθη, ἔκτοτε τὰντίποινα τοῦ φόνου τῶν
μέχρι σήμερον φονευθέντων Τανταλιδῶν πληρώνει εἰς βάρος του 200
ὁ βασιλικὸς οἶκος· ὁ δὲ κακὸς δαίμων μὲ σπουδὴν ἀπαισίαν ἐπι-
ταχύνει ἐναντίον σου τὸ βῆμα.

ΙΦ. Ἡ μοῖρά μου μαύρη ὑπῆρξεν εὐθύς ἐξ ἀρχῆς, ἀπὸ τὴν
πρώτην ἐκείνην νύκτα τοῦ γάμου τῆς μητρός μου καὶ τῆς συλ-
λήψεώς μου· εὐθύς ἐξ ἀρχῆς αἱ μοῖραι κατὰ τὴν γέννησίν μου 205
ἐπαρατέντωσαν τὸ νῆμα τῆς παιδικῆς μου ἡλικίας, ὥστε ἀπὸ
τότε ἡ ζωὴ μου νὰ εἶναι τραγεῖα καὶ σκληρά· διότι ἡ δυστυχὴς
κόρη τῆς Λήδας μέσα εἰς τὸν θάλαμόν της πρωτότοκον βλα- 210
Α. Ν. Γουθ.—Εὐριπίδου Ἰφιγένεια ἐν Ταύροις 6

στὸν μὲ ἐγέννησεν ὡς σφακτὸν καὶ ὡς θῦμα τῆς πατρικῆς ἀστορ-
 γίας, τὴν φρίκην ἀποπνέον, μὲ ἀνέτρεφε, καὶ ταγμένην εἰς θυ-
 σίαν οἱ Ἕλληνες μ' ᾠδήγησαν μέσα εἰς ἄμαξαν, ποὺ ἵπποι ἔσυ-
 215 ρον, εἰς τῆς Αἰλίδος τὴν ἀμμουδιὰν ὡς νύμφην, συμφορὰ μου,
 ὡς μαύρην νύμφην τοῦ υἱοῦ τῆς κόρης τοῦ Νηρέως, τρομάρα
 220 μου. Καὶ τώρα ἄγαμος, ἄτεκνος, ἄπατρις, πανέρημος ἡ νύμφη
 τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ κατοικῶ τὰ γυμνά καὶ ἔρημα αὐτὰ μέρη,
 ἀπὸ τὸν ἄξενον φιλοξενουμένη πόντον, χωρὶς νὰ ὑμνῶ τὴν Ἥραν
 τὴν Ἀργεῖαν καὶ χωρὶς νὰ κάθημαι μέσα εἰς καλλιφθόγγους ἀργα-
 λειούς, κεντῶσα μὲ τὴν κερκίδα εἰκόνας τῆς Παλλάδος τῶν Ἀθη-
 νῶν καὶ τῶν Τιτάνων, ἀλλὰ θαντίζουσα καὶ εἰς τὸ αἷμα πνί-
 γουσα τοὺς βωμούς, ὁ Χάρος τῶν ξένων μὲ τὴν μουσικὴν των
 225 τὴν ἀπαισίαν καθ' ἣν στιγμὴν σπαραξικάρδια στενάζουσι καὶ δά-
 κρυα χύνουσι ἀξιοδάκρυτα. Καὶ ὅμως τώρα ὄλα αὐτὰ τὰ λη-
 σμονῶ καὶ μόνον κλαίω τὸν ἀδελφόν μου, ποὺ ἀπέθανεν εἰς τὰς
 230 Μυκήνας, τὸν ὁποῖον ἐγὼ ἀφῆκα βρέφος ἀκόμη ἐπάνω εἰς τῆς
 μητρός του τὸν μαστόν, μικρὸν ἀκόμη, βλαστάρη ἀκόμη μέσα
 εἰς τὰς χεῖρας καὶ τὴν ἀγκάλην τῆς μητρός, τὸν Ὀρέστην, βα-
 235 σιλέα τῶν Μυκηνῶν ἐπίδοξον.

Α' ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ

ΧΟ. Ἄλλὰ κοίτα ἐδῶ· αὐτὸς ἐδῶ ὁ βουκόλος ἀφῆκε τὴν ἀκρο-
 γυαλιάν, καὶ ἔχει ἔλθει, διὰ νὰ σοῦ ἀνακοινώσῃ κάτι νέον σοβα-
 ρόν. (Παρέρχεται ὁ Βουκόλος διὰ τῆς δεξιᾶς παρόδου.)

ΒΟΥ. Κόρη τοῦ Ἀγαμέμνονος καὶ τῆς Κλυταιμῆστρας, ἄκουε
 τὰς νέας εἰδήσεις, ποὺ σοῦ φέρω ἐγώ.

ΙΦ. Ἄλλὰ τί συμβαίνει, τὸ ὁποῖον μοῦ ταράττει τὸν κύκλον
 240 τῶν τωρινῶν μου σκέψεων;

ΒΟΥ. Ἐχουν ἔλθει εἰς τὸν τόπον μας, ἀφ' οὗ ἐξέφυγον μὲ
 τὸ πλοῖον των τὰς κυανᾶς Συμπληγάδας, δύο νέοι, εὐπρόσδεκτα
 σφακτὰ καὶ θύματα εἰς τὴν θεὰν τὴν Ἀρτεμιν. Σύντομα λοι-
 245 πὸν ἐτοίμαζε ἀγιασμούς καὶ τὰ ἄλλα τῆς θυσίας τὰ προκαταρκτικά.

ΙΦ. Ἀπὸ ποῖαν χώραν; ποῖου τόπου τὴν περιβολὴν φέρουν
 οἱ νέοι;

ΒΟΥ. Ἕλληνες· αὐτὸ μόνον γνωρίζω καὶ τίποτε ἐπὶ πλέον.

ΙΦ. Οὔτε τὸ ὄνομα τῶν ξένων δὲν ἤκουσες, ὥστε νὰ δύνα-
 σαι νὰ μοῦ τὸ ἀνακοινώσῃς;

ΒΟΥ. Ὁ ἕνας ἔλεγε τὸν ἄλλον Πυλάδην.

ΙΦ. Ὁ δὲ ἄλλος ὁ σύντροφος τοῦ ξένου ποῖον ὄνομα ἔφερε; 250

ΒΟΥ. Κανεῖς δὲν τὸ γνωρίζεις, διότι δὲν τὸ ἠκούσαμεν.

ΙΦ. Ἀλλὰ πῶς ἔτυχε νὰ τοὺς ἴδετε καὶ νὰ τοὺς συλλάβετε;

ΒΟΥ. Ἀκριβῶς εἰς τὴν ἀκρογιαλιὰν τῆς ἀξένου θαλάσσης.

ΙΦ. Καὶ τί σχέσιν ἔχουν οἱ βουκόλοι μὲ τὴν θάλασσαν;

ΒΟΥ. Ἦλθαμεν νὰ λούσωμεν τὰ βόδια εἰς τὰ δροσερὰ νερὰ
τῆς θαλάσσης. 255

ΙΦ. Τώρα λοιπὸν γύρισε πάλιν εἰς ἐκεῖνο τὸ σημεῖον νὰ μοῦ
εἴπῃς πῶς τοὺς συνελάβετε καὶ μὲ ποῖον στρατήγημα· διότι
αὐτὸ θέλω νὰ μάθω. Διότι ὕστερ' ἀπὸ πολὺν καιρὸν ἔχουν ἔλ-
θει ἀπὸ τότε, πού τὴν τελευταίαν φορὰν ὁ βωμὸς τῆς θεᾶς
ἐκοκκίνισεν ὀλόκληρος ἀπὸ αἷμα ἑλληνικόν.

ΒΟΥ. Ἀφ' οὗ ἐφέραμεν τὰ βόδια ἀπὸ τὰ δάση, ὅπου ἔβο-
σκαν, καὶ τὰ ἐρρίψαμεν μέσα εἰς τὴν θάλασσαν, ἢ ὅποια ᾄδει
διὰ μέσου τῶν Συμπληγάδων, νὰ ἐκεῖ κάτω ἦτο μία κοιλότης 260
βαθουλή, τὴν ὅποιαν εἶχεν ἀνοίξει μέσα εἰς τοὺς βράχους ἢ λύσ-
σα ἢ μεγάλη τῶν κυμάτων, ἄστυλον τῶν περφυραλιέων. Ἐκεῖ

λοιπὸν ἕνας βουκόλος ἀπὸ ἡμᾶς εἶδε δύο νέους καὶ ἀμέσως ἐγύ-
ρισεν ὀπίσω πρὸς ἡμᾶς βηματίζων ἀκροποδητή. Καὶ τότε μᾶς 265
εἶπε: Δὲν βλέπετε; κάτι θεοὶ κάθηνται ἐκεῖ δά. Ἐνας τότε ἀπὸ

ἡμᾶς, πού ἦτο θεοσεβής, ἀνύψωσε τὰς δύο χεῖρας καὶ ἅμα τοὺς
εἶδεν ἔκαμε τὴν προσευχὴν του: Ὦ τῆς θαλασσινής Λευκο-
θέας, προστάτη τῶν πλοίων, θεὲ Παλαίμον, φανοῦ ἕλεως εἰς 270
ἡμᾶς καὶ σεῖς, Διόσκουροι, ἐὰν πράγματι σεῖς εἰσθε οἱ Διόσκου-
ροι, πού κάθησθε ἐκεῖ ἐπάνω εἰς τὴν ἀκτὴν, εἴτε εἰσθε ἀπὸ τὰ

τὰ καμάρια τοῦ Νηρέως, ὁ ὅποιος ἐγέννησε τὸν εὐγενῆ χορὸν
τῶν πενήντα Νηρηίδων. Ἐνας ἄλλος ὅμως ἐπιπόλαιος, ἀπὸ τὴν
ἀσέβειάν του ἀνευλαβής, ἐγέλασε μὲ τὰς εὐχάς, ἐβεβαίωνε δὲ 275
ὅτι θὰ εἶναι τίποτε ναῦται, οἱ ὅποιοι μετὰ τὸ ναυάγιον τοῦ

πλοίου των ἐκάθηντο εἰς τὴν βραχώδη σπηλιάν, φοβούμενοι τὸ
ἔθμιμον τοῦ τόπου, ἐπειδὴ εἶχον ἀκούσει ὅτι ἐδῶ θυσιάζομεν τοὺς
ξένους, Ἀλλ' ἢ πλειοψηφία ἀπὸ ἡμᾶς ἐπεδοκίμασε τοὺς λόγους
του καὶ ἀπεφασίσθη νὰ προσπαθήσωμεν νὰ συλλάβωμεν τὰ θύ-
ματα διὰ τὴν θεὰν κατὰ τὴν κρατοῦσαν τοῦ τόπου συνήθειαν. 280

Καὶ ἐν τούτῳ τῷ μεταξὺ ὁ ἕνας ἐκ τῶν δύο ξένων ἐξεληθὼν ἀπὸ
τὸ βραχώδες σπήλαιον ἐσταμάτησε καὶ ἐτίναξεν ἄνω κάτω τὴν
κεφαλὴν του καὶ κατόπιν ἐστέναξεν, ἐν ᾧ ἔτρεμον τὰ ἄκρα τῶν

- χειρῶν του, παραδέρνων ἀπὸ ἑξάψεις τρέλλας, καὶ φωνάζει σὺν
 κνηγός; Πυλάδη, τὴν βλέπεις αὐτὴν ἐδῶ; ἀλλὰ δὲν βλέπεις αὐ-
 285 τὴν ἀπ' ἐδῶ τὴν Λάμιαν τοῦ Ἄιδου, πῶς θέλει νὰ με φονεύσῃ,
 στρέφουσα ἐναντίον μου τὰ κέντρα τῶν τρομερῶν ἐχιδνῶν, με τὰς
 ὁποίας εἶναι ὀπλισμένη; τρίτη δὲ ἐδῶ, φωτιὰν καὶ αἷμα φυσῶσ' ἀπὸ
 τὰ ρουθούνια της, τρέχει πτερωτὴ με πτερὰ ἀπὸ τὸ ὑποκάμισόν
 της, φέρουσα εἰς τὰς ἀγκάλας τὴν μητέρα μου, σὺν ὄγκον βρά-
 290 χου, νὰ τὴν ὄψῃ κατ' ἐπάνω μου. Συμπορὰ μου, θὰ με φο-
 νεύσῃ; ποῦ νὰ φύγω; Ἦτο ἀδύνατον ὅμως παρ' ὄλην μας τὴν
 προσεκτικὴν παρατήρησιν νὰ ἴδωμεν αὐτὰ τὰ σχήματα τῶν φα-
 σμάτων, ἀλλ' ἀπὸ παραίσθησιν ἔβλεπεν ἄλλ' ἂντ' ἄλλων, ἐφαν-
 τάζετο δηλ. ὅτι τὰ μουγγρίσματα τῶν βοδιῶν καὶ τὰ γαυγίσματα
 τῶν σκύλων ἦσαν μουγγρίσματα, ποῦ ἔβαλλον αἱ Ἐρινύες.
 295 Ἡμεῖς δὲ ζαρώσαντες με τὴν ἰδέαν ὅτι ἦλθεν ἡ συντέλειά μας
 ἐκαθήμεθα ἄφωνοι· ἀλλ' ἐκεῖνος ἐν τῷ μεταξὺ ἀνασύρας τὸ ξί-
 φος, ἀφ' οὗ ἐχύθη μέσα εἰς τὰ βόδια ὡς λέων, κτυπᾷ ἀλύπητα
 βυθίζων τὸ σιδηροῦν ὄπλον του εἰς τὴν κοιλίαν καὶ εἰς τὰ πλευρά
 των, διότι ἐφαντάζετο ὅτι με τὸν τρόπον αὐτὸν ἐδῶ ἠμύνετο
 300 ἐναντίον τῶν Ἐρινύων, ὥστε ἡ θάλασσα ἐκοκκίνιζεν ἀπὸ τὰ αἵματα.
 Καὶ τὴν ὥραν, ποῦ ἐγίνοντο αὐτὰ ἐδῶ, ὅλοι μας, μόλις εἶδαμεν
 τὰ βόδια νὰ σωριαζόνται καὶ νὰ θερίζονται, ἠτοιμαζόμεθα καὶ
 ἐσυμμαζεύσαμεν τοὺς ἐγχωρίους δίδοντας τὸ σύνθημα με φυσή-
 ματα κόχλων· διότι εἴχαμεν τὴν ἰδέαν ὅτι ὡς βουκόλοι ἡμεῖς
 305 ἀνίκανοι νὰ πολεμήσωμεν ἐναντίον καλογυμνασμένων καὶ νεαρῶν
 ξένων· ἐντὸς δὲ ὀλίγης ὥρας συνεκεντρώθημεν πολυάριθμοι.
 Ἄλλὰ τότε ὁ ξένος, ἀρ' οὗ τὸν ἀφῆκε τὸ τάραγμα τῆς τρέλλας,
 ἔπεσε κατὰ γῆς, ἐν ᾧ ἀφροὶ ἔσταζον ἀπὸ τὸ γένειόν του· μόλις
 δὲ τὸν ἀντελήφθημεν νὰ σωριασθῆ καίω, ὅπως τὸ ἠθέλαμεν, ὁ
 καθένας μας ἐβάλλθη νὰ τὸν κτυπᾷ ἀπὸ μακρὰν, ἐκ τοῦ συστά-
 310 δην· ὁ δεύτερος δὲ ἀπὸ τοὺς ξένους καὶ τοὺς ἀφροὺς του ἐσπόγ-
 γιζε καὶ τὸ σῶμά του ἐπεριποιεῖτο καὶ ἐκράτει ἐμπρὸς του ὡς
 προφυλάγμα τὸν καλοῦφασμένον πέπλον του, ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος
 προφυλαττόμενος ὁ ἴδιος ἀπὸ τὰ καταφερόμενα κτυπήματα, ἀπὸ
 τὸ ἄλλο δὲ μέρος προσφέρων εἰς τὸν φίλον τὰς φιλικὰς περι-
 ποιήσεις του. Ἄλλ' αἴφνης ὁ ξένος, μόλις ἐπήδησεν ἐπάνω ἀπὸ
 315 τὴν θέσιν, ὅπου ἔπεσε, ἔχων τὸ λογικόν του, ἀντελήφθη τὸ κῆμα
 τῶν ἐχθρῶν νὰ χύνεται ἀπὸ κοντὰ του καὶ βλέπει ὅτι ἡ συμ-
 πορὰ, ἡ ὁποία τώρα τοὺς ἀπειλεῖ, ἐκρέματο ἐπάνω ἀπὸ τὴν κε-

φραλήν των, καὶ ἀνεστέναξε· ἄλλ' ἡμεῖς δὲν ἐπαύαμεν ῥίπτοντες
 διαρκῶς λίθους, ἄλλος ἀπ' ἑδῶ καὶ ἄλλος ἀπ' ἐκεῖ ἐπιτιθέμενοι
 ἀπὸ κοντά. Τότε πλέον ἠκούσαμεν τὸ τρομερὸν ἐκεῖνο πρόσ-
 ταγμα·, Πυλάδη, θὰ πέσωμεν, ἀλλὰ κοίτα πῶς θὰ πέσωμεν ἐν- 320
 τιμότητα· ἀκολούθει με μὲ τὸ ξίφος γυμνὸν εἰς τὰς χεῖρας.
 Ἄλλὰ μόλις εἶδομεν κραδαινόμενα εἰς τὸν ἀέρα τὰ δύο τῶν πο-
 λεμιῶν ξίφη, τραπέντες εἰς φυγὴν ἐγεμίσαμεν τὰς βραχῶδεις χα-
 ράδρας. Ἄλλ' ὁσάκις ἔφρευγε τὸ ἓνα μέρος, τὸ ἄλλο μέρος, ἐπιτι-
 θέμενον ἀπὸ κοντά, τοὺς ἐκτύπα· ὁσάκις δὲ κατώρθωναν νὰ 325
 ἀπωθήσουν αὐτοὺς ἑδῶ, πάλιν τὸ τμήμα, τὸ ὁποῖον πρὸ ὀλίγου
 ὑπεχώρει, ἐκτύπα αὐτοὺς μὲ λίθους. Ἄλλ' ὦ τοῦ θαύματος!
 διότι, ἐν ᾧ ἀμέτροτα χέρια ἔρριπτον κατ' ἐπάνω των βλήματα,
 κανεῖς δὲν ὑπῆρξε τυχερὸς νὰ κτυπήσῃ τὰ θύματα τῆς θεᾶς. Μό-
 λις δὲ καὶ μὲ πολλὴν δυσκολίαν κατωρθώσαμεν νὰ τοὺς αἰχμα-
 λωτίσωμεν, ὄχι βέβαια μὲ τὴν τόλμην μας, ἀλλὰ διότι, ἀφ' οὗ 330
 τοὺς ἐπερικυκλώσαμεν, ἀπεσπάσαμεν τὰ ξίφη ἀπὸ τὰς χεῖράς των
 μὲ τὸ ἐξῆς στρατήγημα, κτυποῦντες αὐτὰς μὲ πέτρας, ἀπὸ τὴν
 πολλὴν δὲ ἐξάντλησιν ἐγονάτισαν τότε κατὰ γῆς. Καὶ τότε τοὺς
 φέρομεν εἰς τὸν βασιλεῖα αὐτῆς ἑδῶ τῆς χώρας. Ἐκεῖνος δὲ, μό-
 λις τοὺς εἶδε, διέταξε νὰ διαβιβασθοῦν εἰς σέ, διὰ νὰ θαντισθοῦν
 καὶ θυσιασθοῦν τὸ ταχύτερον. Κάμνε δὲ τὴν προσευχὴν σου εἰς 335
 τὴν θεάν, κύρη μου, νὰ σοῦ παρουσιάζωνται πάντοτε τοιαῦτα
 ἐξαιρετικὰ θύματα ἀπὸ ξένους· καὶ ἂν θυσιάῃς τοιούτους ξένους,
 ἢ Ἑλλάς θὰ πληρώσῃ τὸν φόνον σου, πληρώνουσα τάντιποινα
 διὰ τὴν ἐν Αὐλίδι σφαγὴν σου.

ΧΟ. Περίεργα πράγματα εἶπες διὰ τὸν προσβληθέντα ἀπὸ
 κρίσιν μανίας, ὁποιοσδήποτε καὶ ἂν εἶναι αὐτός, πού ἦλθεν ἀπὸ 340
 τὴν Ἑλλάδα εἰς τὸν ἄξενον πόντον.

ΙΦ. Καλά, ἀρκεῖ· σὺ μὲν πῆγαινε νὰ φέρῃς τοὺς ξένους,
 ἐγὼ δὲ θὰ μεριμνήσω περὶ τῶν ἱερῶν καθηκόντων, τὰ ὁποῖα
 μοῦ ἐπιβάλλει τὸ ἅξιμά μου. (Ὁ Βουκόλος ἀπέρχεται διὰ τῆς δε-
 ξιάς παρόδου.) Φαρμακωμένη μου καρδιά, ἄλλοτε μὲν εἶχες ὄλην
 τὴν καλὴν διάθεσιν νὰ εἶσαι ἀπέναντι τῶν ξένων, ὁσάκις Ἑλ-
 ληνες περιήρχοντο εἰς χεῖράς σου, μαλακὴ καὶ πονετικὴ πάντο· 345
 τε, ἐφ' ὅσον ἢ σκέψις ὅτι εἶναι πατριῶταί σου προεκάλει τὰ
 δάκρυά σου. Ἄλλὰ σήμερον ὁποιοσδήποτε εἶσθε σεῖς, πού ἔχετε
 ἔλθει, θὰ μὲ εὑρετε μὲ φαρμακερὰς διαθέσεις κατόλιν τῶν ὀνει-
 ρων, τὰ ὁποῖα μὲ ἔχουν ἐξαγριώσει, διότι φαντάζομαι ὅτι δὲν

- 350 ζῆ πλέον ὁ Ὅρεστης. Καὶ τοῦτο λοιπόν, ἀγαπηταί, ἦτο ἀληθές, τὸ ἀντελήφθην τώρα· δηλ. οἱ διαρκῶς δυστυχεῖς, ὅταν μέσα εἰς τὴν δυστυχίαν των νέον δυστυχίμα προσωπικῶς αὐτοῦς πλήξη, εἶναι σκληρόκαρδοι πρὸς τοὺς δυστυχεστεροὺς των. Ἄλλὰ δυσ-
 355 τυχῶς οὔτε ἄνεμος ἀπὸ τὸν Δία ποτὲ ἕως τώρα δὲν ἐφύσησεν οὔτε πλοῖον ἐπέρασε τὰς Συμπληγάδας πέτρας, τὸ ὁποῖον νὰ μοῦ ἔφερνε ἐδῶ τὴν Ἑλένην, ποὺ μ' ἐπῆρεν εἰς τὸν λαμόν της, καὶ τὸν Μενέλαον, διὰ νὰ ἔπαιρνα ἀπ' αὐτοὺς τὴν ἀντεκδίκη-
 360 ὁ πατέρας μου, ποὺ μὲ ἐγέννησε. Δυστυχία μου, διότι δὲν δύναμαι νὰ λησμονήσω τὴν φρικτὴν τότε σκηνήν, πόσας φορὰς ἄπλωσα νευρικὰ τὰς χεῖράς μου, κρεμαμένῃ ἀπὸ τὸ γένειον καὶ ἀπὸ τὰ γόνατα τοῦ πατρός, ἐν ᾧ τοῦ ἔλεγα τέτοια περίπου λόγια : ,Πατέρα, εἶναι ἄσχος μὲ τὸν γάμον, ποὺ ἐτοιμάζεις δι'
 365 ἐμέ· ἢ μητέρα μου αὐτὴν τὴν ὥραν, ποὺ σὺ μὲ φονεύεις, καὶ αἱ γυναῖκες τῶν Μυκητῶν μοῦ τραγουδοῦν γαμήλια ᾄσματα, ἀντηχοῦν δὲ τὰ ἀνάκτορα ὅλα ἀπὸ τὰ ὄργανα τὰ μουσικά· ἐγὼ δὲ σφαγιάζομαι ἀπὸ σέ. Ὁ Ἄιδης λοιπόν, οὐχὶ ὁ υἱὸς τοῦ Πη-
 370 ἐμὲ ὡς σύζυγον μὲ μετέφερες δολίως μέσα εἰς ἄρμα διὰ γάμους αἱματηρούς. Ἐγὼ δὲ ἔχουσα τὸ πρόσωπόν μου μὲ λεπτὸν πέπλον σκετασμένον οὔτε τὸν ἀδελφόν μου, ὁ ὁποῖος σήμερον ἔχει ἀποθάνει, ἐπῆρα ἐπάνω εἰς τὰς χεῖράς μου, οὔτε τὴν ἀδελφήν μου ἐφίλησα εἰς τὸ στόμα ἀπὸ αἰδημοσύνην, διότι ἐφανταζό-
 375 ἀνάκτορον· πολλοὺς δὲ ἀσπασμοὺς ἐπεφύλαξα δι' ἄλλην φορὰν, μὲ τὴν ἰδέαν ὅτι θὰ γυρίσω εἰς τὰς Μυκήνας διὰ τὰ ἐπιστροφία. Δυστυχισμένε Ὅρεστη, ἐὰν πράγματι ἔχεις ἀποθάνει, τί λαμπρὰν καὶ ζηλευτὴν εὐτυχίαν τοῦ πατρός σου ἀφῆκες ὀλίσω
 380 μὲ τὸν χαμόν σου! Δὲν χωνεύω δὲ τὰς δικολαβίας τῆς θεᾶς, διότι ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος, ἐὰν κανεῖς ἕκ τῶν ἀνθρώπων ἐγγίσση αἷμα φόνου, ἢ ἔστω καὶ λεχῶ ἢ νεκρὸν διὰ τῶν χειρῶν, τὸν ἀποκλείει ἀπὸ τὰ ἱερά, διότι τὸν θεωρεῖ μεμολυσμένον, αὐτὴ δὲ ἡ ἰδία ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος εὐρίσκει εὐχαρίστησιν εἰς αἱματη-
 385 Διὸς Λητῶ νὰ ἐγέννησε τόσον χονδροκέφαλον κόρην. Ἐγὼ μά-

λιστα εὐρίσκω παραμύθια ἀπίστευτα τὰ τραπέζια τοῦ Ταντάλου εἰς τοὺς θεούς, ὅτι δηλ. εὐρον εὐχαρίστησιν τρώγοντες τὰς σάρκας τοῦ παιδιοῦ του. Ἀντιθέτως νομίζω ὅτι οἱ ἐντόπιοι ἔδῶ, ἐπειδὴ οἱ ἴδιοι εἶναι ἀνθρωποκτόνοι, φορτώνουν τὰς ἰδικὰς τῶν ἀμαρτίας εἰς τὴν θάλασσαν τῆς θεᾶς; διότι φρονῶ ὅτι οὐδεὶς ἐκ τῶν θεῶν εἶναι κακός. 390

Α΄ ΣΤΑΣΙΜΟΝ.

ΧΟ. Στρ. α΄. Σκοτεινὴ θάλασσα, σκοτεινῆς θαλάσσης πέ-
ρασμα, ποῦ ἄλλαι δύο συναντιῶνται θάλασσαι, ἐκεῖ, ὅπου ἡ μα-
νιασμένη Ἰὼ ἐπέταξεν ἀπὸ τὸ Ἄργος καὶ ἐπάνω ἀπὸ τὰ κύ-
ματά σου τὰ ἀφιλόξενα ἐπέρασεν εἰς τὴν Ἀσίαν, ἀφήσασα ὀπίσω 395
τὴν Εὐρώπην. Σὰν ποιοὶ τάχα νὰ εἶν' αὐτοί, ποῦ ἐπάτησαν,
ἐπάτησαν τὴν ἀκοινώνητον χώραν, ὅπου αἵματα ἀνθρώπινα
βρέχουν πρὸς τιμὴν τῆς κόρης τοῦ Διὸς τοὺς βομῶν καὶ τοὺς
περιστύλους ναοὺς; νὰ ἄφησαν τάχα τὰ ὄραϊα νερὰ τοῦ κατα-
πρασίνου ἀπὸ καλάμια Εὐρώτα ἢ τὰ ἱερὰ τῆς Δίρκης ρεῦματα; 400

Ἄντ. α΄. Μήπως τάχα εἶναι ἔμποροι, οἱ ὁποῖοι κατέπλευσαν
ἔδῶ μὲ τὸ πλοῖόν των ἐπάνω ἀπὸ τὰ κύματα τῆς θαλάσσης,
κτυποῦντες δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ συγχρόνως μὲ τὰ ἐλάτινα κουπιά
των τὴν ῥοχθοῦσαν θάλασσαν καὶ μὲ λινὰ πανιά ἀπὸ τὴν αὐ-
ραν φουσκωμένα διασχίζοντες αὐτήν, ἀπὸ ξεσυνερισμὸν χύνον- 410
τες ἄφθονον ἰδρωτὰ πρὸς πολλαπλασιασμὸν τοῦ οἰκογενειακοῦ
των πλούτου; Διότι πρὸς μεγάλην των δυστυχίαν προτιμοῦν οἱ
ἄνθρωποι τὴν ἀχόρταστον ἐλπίδα, ἐπειδὴ διαρκῶς πλανῶνται 415
ἀνὰ τὴν θάλασσαν καὶ διέρχονται ἀπὸ πόλεις βαρβάρους ἀπὸ
κενοδοξίαν, διὰ νὰ ἀποκομίσουν φορτία ὀλόκληρα πλούτου.
Ἄλλὰ τὰ ὄνειρα τοῦ πλούτου εἰς ἄλλους μὲν παρὰ τὰς προσπα-
θείας των παραμένουν χίμαιρα, ἄλλοι δὲ χωρὶς προσπάθειαν εὐ-
ρίσκουν τράπεζαν ἔτοιμον στρωμένην. 420

Στρ. β΄ Πῶς κατώρθωσαν τὰς Συμπληγάδας πέτρας νὰ περά-
σουν, πῶς τὰς διαρκῶς τρικυμιώδεις τοῦ Φινέως ἀκτὰς, τρέχον-
τες πλησίον τῆς ἀκρογιαλιᾶς ἐπάνω εἰς τὰ παφλάζοντα τῆς Ἀμ-
φιτρίτης κύματα, ὅπου αἱ καλλίμολποι πενήντα Νηρηίδες χο- 425
ρεύουν κυκλικοὺς χοροὺς, μὲ ἄνεμον κολπώνοντα τὰ πανιά, ἐν 430
ᾧ ὀπίσω εἰς τὴν πρύμναν τὸ ὀδηγητικὸν πηδάλιον ἐσύριζεν ἀπὸ
τὰς αὔρας τοῦ Νότου ἢ τοῦ Ζεφύρου τὰ φυσήματα, κατευ-

435 θυνόμενοι εἰς τὴν Λευκὴν νῆσον, τὴν πλουσίαν εἰς πτηνά, καὶ εἰς τὸν Δρόμον τοῦ Ἀχιλλέως μὲ τὸ ὄραιον στάδιον, ἐπάνω εἰς τὸν ἀφιλόξενον πόντον;

Ἄντ. β'. Εἶθε, ὅπως εὐχεται ἡ Κυρία μου, βολικὰ νὰ τὰ ἐφε-
 440 ρεν ἡ τύχη νὰ ἦρχετο ἐδῶ ἡ Ἐλένη, ἡ ἀγαπητὴ τῆς Λήδας κόρη, φεύγουσα ἀπὸ τὴν πόλιν τῆς Τροίας, ἵνα ὕστερα ἀπὸ ἓνα ὄραιον ῥάντισμα γύρω ἀπὸ τὴν κόμην, προκαταρκτικὸν διὰ τὴν σφα-
 445 γὴν, φονευθῆ διὰ τῆς χειρὸς τῆς Κυρίας μου σφαζομένη εἰς τὸν λαιμὸν καὶ πληρώσῃ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὰ ἀντίποινα, ποῦ τῆς ἀξίζουσιν. Ἀλλὰ μὲ μεγίστην χαρὰν θὰ ἤκουα τὴν εἶδησιν, ὅτι κάποιος θαλασσοπόρος ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα ἦλθε, διὰ νὰ θέσῃ
 450 ὡς λυτρωτῆς τέρμα εἰς τὰ φαρμάκια τῆς θλιβερᾶς δουλείας μου. Διότι τότε εἶναι δυνατὸν νὰ πραγματοποιηθοῦν τὰ ὄνειρά μου, μέσα εἰς τοὺς κόλπους τῆς οἰκογενείας μου καὶ τῆς πατρίδος μου νὰπολαύω εὐχάριστα τραγούδια, θεῖον δῶρημα, ποῦ εἰς ὅλους
 455 τοὺς εὐτυχεῖς ἀνήκει.

B ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ

(Παρέρχονται βουκόλοι διὰ τῆς δεξιᾶς παρόδου ὀδηγοῦντες δε-
 σμίους τοὺς Ἑλληνας αἰχμαλώτους.) Ἄλλ' ἴδου προχωροῦν πρὸς
 τὰ ἐδῶ οἱ δύο αἰχμάλωτοι μὲ σφιγκτὰ δεμένας τὰς χεῖρας, νέα
 τῆς θεᾶς σφάγια· σιωπᾶτε, ἀγαπηταί. Διότι τὰ ἐκλεκτὰ τῆς Ἑλ-
 460 λάδος θύματα ἤδη βαδίζουσιν ἐδῶ πλησίον τοῦ ναοῦ· καί, ὅπως βλέπω, ἀκριβεῖς ἦσαν αἱ εἰδήσεις, ποῦ μᾶς μετέδωκεν ὁ βουκόλος. Δέσποινα θεά, ἐὰν ἐπιδοκιμάζεις ὅσα κάμνει αὐτὴ ἐδῶ ἡ πόλις,
 δέξου τὰς θυσίας, τὰς ὁποίας ὁμως οἱ νόμοι τῆς πατρίδος μου
 465 τὰς ἀνακηρύττουν ἀσεβεῖς καὶ διὰ τοῦτο δὲν τὰς ἐπιτρέπουν.

ΙΦ. Ἀρχεῖ ἡ πρώτη μου τοῦλάχιστον φροντίς πρέπει νὰ εἶ-
 ναι ἡ αὐστηρὰ τήρησις τοῦ νόμου τῆς θεᾶς. (Πρὸς τοὺς βουκό-
 λους) Λύσατε τῶν ξένων τὰς χεῖρας, διὰ νὰ μὴ εἶναι πλέον δε-
 μένοι, ἐφ' ὅσον εἶναι θύματα τῆς θεᾶς ἱερά. Ἀφ' οὗ δὲ εἰσέλ-
 470 θετε μέσα εἰς τὸν ναόν, ἐτοιμάζετε ὅσα χρειάζονται διὰ τὴν προκειμένην περίπτωσιν καὶ ὅ,τι ὁ ἱερὸς νόμος ὁρίζει. (Οἱ βου-
 κόλοι λύσαντες τοὺς αἰχμαλώτους ἀπέρχονται εἰς τὸν ναόν ἡ Ἴφ.
 πρὸς τοὺς αἰχμαλώτους) Σὰν ποία τάχα νὰ ἦτο ἡ μητέρα, ποῦ
 σᾶς ἐγέννησε, καὶ ὁ πατέρας; καὶ ἡ ἀδελφὴ σας, ἐὰν ἔχετε
 τιαυτήν, τί ζευγάρια παλληκάρια θὰ χάσῃ καὶ θὰ μείνῃ ὀρφανὴ

χωρὶς ἀδελφούς! Ποῖος γνωρίζει ἂν καὶ αὐτὸν τὸν ἴδιον δὲν θὰ 475
 πλήξη ὁμοία συμφορὰ; διότι ἡ μοῖρα ὄλων τῶν ἀνθρώπων, τὴν
 ὁποῖαν οἱ θεοὶ ὀρίζουν, ἀκολουθεῖ μυστηριώδεις ἀτραπούς, καὶ
 κανεὶς δὲν γνωρίζει ἐκ τῶν προτέρων ποῖα τὸν ἀναμένει δυστυ-
 χία· διότι ἡ τύχη κατευθύνει τὸ βῆμα τοῦ κακοῦ εἰς ὁδοὺς ἀνεξ-
 ιχνιάστους. Ἐπὶ ποῦ τέλος πάντων ἔχετε ἔλθει, δυστυχισμένοι
 ξένοι; διότι κατόπιν μακροῦ θαλασσινοῦ ταξειδίου κατεπλεύσατε
 εἰς αὐτὴν ἑδῶ τὴν χώραν, ἐπὶ μακρὸν δὲ χρόνον μακρὰν τῆς οἰ- 480
 κογενειακῆς ἐστίας σας θὰ μείνετε — πάντα ἐκεῖ κάτω.

ΟΡ. Διὰ τί κλαίεις κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, Κυρία, ὅποιαδή-
 ποτε καὶ ἄνεσαι, καὶ μὲ τοὺς θρήνους σου αὐτοὺς διπλάσια μᾶς
 φαρμακῶνεις, ὡς νὰ μὴ μᾶς ἤρκει ἡ συμφορὰ, ποὺ κρέματαί 018
 κατὰ τῆς κεφαλῆς μας; διότι νομίζω ὅτι εἶναι ἡλίθιος καὶ ἐκεί-
 νος, ὅστις καθ' ἣν στιγμὴν ἀντικρύζει τὸν θάνατον θέλει μὲ
 θρήνους νὰ πνίξη τὸν φόβον τοῦ μοιραίου χαμοῦ, καὶ ἐκεῖνος, 485
 ὅστις ἀηλιτισμένος διὰ τὴν σωτηρίαν του ζητεῖ κλαίων νὰ προ-
 καλέσῃ τὸν οἶκτον τοῦ προσεγγίζοντος θανάτου· διότι οὗτος
 ἀντὶ ἐνὸς κακοῦ δύο δημιουργεῖ, δηλ. καὶ μωρὸς θεωρεῖται καὶ
 ἀποθνήσκει ὅπως καὶ ἂν δὲν ἔκλαιε· ἄφες τὴν μοῖραν τὸν δρό-
 μον της νὰ βαδίξῃ· λοιπὸν ἡμᾶς νὰ μὴ μᾶς κλαίης, διότι γνω- 490
 οῖζομεν καὶ παραγνωρίζομεν μάλιστα τὰς θυσίας τοῦ τόπου.

ΙΦ. Τότε λοιπὸν ποῖος ἀπὸ σᾶς τοὺς δύο Πυλάδης ὀνομά-
 ζεται; αὐτὸ τὸ ὄνομα ἔφερον ἑδῶ· αὐτὸ πρῶτον θέλω νὰ μάθω.

ΟΡ. Ὁ κύριος ἀπ' ἑδῶ, ἐὰν δὲ αὐτὸ νὰ μάθης σοῦ κάμνει
 κάποιαν εὐχαρίστησιν.

ΙΦ. Καὶ ποῖαν πόλιν τῆς Ἑλλάδος ἔχει πατρίδα; 495

ΟΡ. Ἀλλὰ καὶ ἂν τὸ μάθης αὐτὸ ἑδῶ, τί ἐπὶ πλέον θὰ
 κερδίσης;

ΙΦ. Ποῖον ἀπὸ τὰ δύο, εἴσθε ἀδελφοὶ ἀπὸ μίαν μητέρα;

ΟΡ. Εἴμεθα ἀδελφοὶ ἀπὸ φιλίαν, ὄχι ἐξ αἵματος, Κυρία.

ΙΦ. Καὶ σύ; Ποῖον ὄνομα σοῦ ἔβαλεν ὁ πατήρ, ποῦ σ'
 ἐγέννησε;

ΟΡ. Τὸ πραγματικὸν τοῦλάχιστον ὄνομά μου, τὸ ὅποιον δι-
 καιοῦμαι νὰ φέρω, εἶναι Δυστυχῆς. 500

ΙΦ. Δὲν ἐρωτῶ αὐτὸ· αὐτὸ τὸ ὀφείλεις εἰς τὴν τύχην, ὄχι
 εἰς τὸν πατέρα.

ΟΡ. Ἐὰν ἀποθάνω ἀνώνυμος, κανεὶς δὲν θὰ γελάσῃ εἰς βᾶ-
 ρος μου.

- ΙΦ.** Ἄλλὰ διὰ τί μου τὸ ἀποκρύπτεις ; ἢ τὸ ἔχεις πάρεϊ πολὺ ὑψηλὰ καὶ δὲν μᾶς καταδέχεσαι ;
- ΟΡ.** Θὰ θυσιάσης μόνον τὸ σῶμα τὸ ἰδικόν μου, οὐχὶ τὸ ὄνομα, τὸ ὁποῖον διὰ τοῦτο δὲν σὲ ἐνδιαφέρει.
- 505 **ΙΦ.** Ἄλλὰ θὰ μοῦ ἀποκρύψῃς καὶ ποῖα εἶναι ἡ πατρίς σου ;
- ΟΡ.** Ναί, διότι αὐτό, ποῦ μοῦ ζητεῖς, δὲν μὲ ὠφελεῖ τὴν στιγμήν, ποῦ πρόκειται νὰ θανατωθῶ.
- ΙΦ.** Ἄλλὰ τί σὲ ἐμποδίζει νὰ μοῦ κάμῃς αὐτὴν ἐδῶ τὴν χάριν ;
- ΟΡ.** Τὸ πανένδοξον Ἄργος καυχῶμαι ὅτι εἶναι ἡ πατρίς μου.
- ΙΦ.** Δι' ὄνομα τῶν θεῶν, πράγματι, ξένε, ἀπὸ ἐκεῖ κατάγεσαι ;
- 510 **ΟΡ.** Ναί, ἀπὸ τὰς Μυκῆνας, αἱ ὁποῖαι κάποτε ἦσαν εὐτυχεῖς.
- ΙΦ.** Ἐφυγες δὲ ἀπὸ τὴν πατρίδα ἐξοριστος ἢ ποῖα περιπέτεια σὲ ἀπεμάκρυνεν ἀπ' ἐκεῖ ;
- ΟΡ.** Ἐχῶ ἐξορισθῆ καὶ ἀκουσίως καὶ ἐκουσίως, ἔάν ἐπιτρέπεται ἢ ἔκφρασις.
- 515 **ΙΦ.** Καὶ ὅμως ὁ ἐρχομός σου ἀπὸ τὸ Ἄργος ἦτο περιπόθητος.
- ΟΡ.** Διὰ τὸν ἑαυτόν μου τοῦλάχιστον ὄχι' ἔάν ὅμως διὰ σέ, τότε κράτει τὴν χαρὰν αὐτὴν διὰ τὸν ἑαυτόν σου.
- ΙΦ.** Θὰ εἶχες ἀρᾶ γε τὴν εὐγενῆ καλωσύνην νὰ μοῦ εἶπῃς κάτι ἀπὸ ἐκεῖνα, ποῦ ἐγὼ θέλω ;
- ΟΡ.** Ναί, διότι αὐτὰ εἶναι μικροπράγματα ἀπέναντι τῆς δυστυχίας μου.
- ΙΦ.** Γνωρίζεις ἴσως τὴν Τροίαν, διὰ τὴν ὁποῖαν ὁμιλοῦν παντοῦ.
- ΟΡ.** Εἶθε ποτὲ νὰ μὴ τὴν ἐγνωρίζα καὶ εἰς τὸν ὕπνον μου ἀκόμη.
- ΙΦ.** Λέγουν ὅτι τώρα δὲν ὑπάρχει πλέον ἐξαφανισθεῖσα ἀπὸ τὸν πόλεμον.
- ΟΡ.** Ναί, αὐτὸ ἀληθεύει καὶ αἱ πληροφοροῖαι σας δὲν εἶναι
- 520 ἀνακριβεῖς.
- ΙΦ.** Ἡ δὲ Ἑλένη ἔχει γυρίσει ὀπίσω εἰς τὰ ἀνάκτορα τοῦ Μενελάου ;
- ΟΡ.** Ναί, ἔχει ἔλθει, διὰ τὸ κακὸν ἑνὸς ἐκ τῶν ἰδικῶν μου.
- ΙΦ.** Καὶ ποῦ εὐρίσκεται τώρα ; διότι καὶ εἰς ἐμὲ ὀφείλει κάποιον παλαιὸν χρέος.
- ΟΡ.** Συζῆ ἔν Σπάρτῃ μὲ τὸν πρῶτόν της ἄνδρα.
- 525 **ΙΦ.** Ἀχ βδέλυγμα, τὸ ὁποῖον ἐσιχάθη ὅλη ἡ Ἑλλάς, ὄχι ἐγὼ μόνη.

ΟΡ. Ἀπὸ τοὺς ἐντίμους γάμους τῆς ἐκέρδισα καὶ ἐγὼ ἕνα καλὸν λαχεῖον.

ΙΦ. Οἱ δὲ Ἄχαιοὶ ἐγύρισαν εἰς τὰς πατρίδας των, ὅπως διαδίδεται ;

ΟΡ. Πῶς τὰ καταφέρνεις καὶ μὲ ἐρωτῆς μὲ μίαν ἐρώτησιν δι' ὅλα μαζὶ τὰ πράγματα !

ΙΦ. Διότι πρὶν φονευθῆς, θέλω νὰ δοκιμάσω τὴν εὐχαρίστησιν, μανθάνουσα σὺτό.

ΟΡ. Τότε ἐρώτα, ἐπειδὴ ἔχεις τὴν ὄρεξιν αὐτὴν· ἐγὼ δὲ θὰ σοῦ λέγω. 530

ΙΦ. Ἐνας μάντις Κάλχας ἐπανῆλθεν ἀπὸ τὴν Τροίαν ;

ΟΡ. Ἐχει ἀποθάνει, ὅπως ἐλέγετο εἰς τὰς Μυκήνας.

ΙΦ. Δέσποινα θεά, τί ὥραϊα ! ἀλήθεια ὁ υἱὸς τοῦ Λαέρτου τί κάμνει ;

ΟΡ. Δὲν ἔχει ἀκόμη γυρίσει εἰς τὴν οἰκογένειάν του, ἀλλὰ, καθῶ ; λέγουν, ζῆ.

ΙΦ. Νὰ χαθῆ, χωρὶς νὰ κατορθώσῃ ποτὲ νὰ γυρίσῃ εἰς τὴν πατρίδα του. 535

ΟΡ. Εἶναι περιττὴ ἢ κατάρρα σου· ὅλα του εἶναι κακὰ καὶ ψυχρά.

ΙΦ. Ἄλλ' ὁ υἱὸς τῆς Νηρηίδος Θέτιδος ὑπάρχει ἀκόμη εἰς τὴν ζωὴν ;

ΟΡ. Ὅχι· τοῦ κάκου ἔκαμε τὴν μνηστείαν του εἰς τὴν Αὐλίδα.

ΙΦ. Φυσικά, διότι αὕτη ἦτο ἔργον δόλου, ὅπως γνωρίζει τὸ θῦμά της.

ΟΡ. Ποία εἶσαι τέλος πάντων ; πόσον ὥραϊα ἐρωτῆς διὰ τὰ πράγματα τῆς Ἑλλάδος ! 540

ΙΦ. Εἶμαι ἀπ' ἐκεῖ ἤμην κόρη ἀκόμη, ὅτε διεγράφην ἀπὸ τὴν ζωὴν.

ΟΡ. Λοιπόν, Κυρία, εἶναι δικαιολογημένη ἡ ἐπιθυμία σου νὰ μάθῃς τὰ ἐκεῖ.

ΙΦ. Ἀλλὰ τί γίνεται ὁ στρατηγός, τοῦ ὁποίου ὁ κόσμος ψάλλει τὴν εὐδαιμονίαν ;

ΟΡ. Ποῖος ; διότι ἐκεῖνος τοῦλάχιστον, τὸν ὁποῖον ἐγὼ γνωρίζω, δὲν εἶναι ἀπὸ τοὺς εὐτυχεῖς.

ΙΦ. Ἐνας βασιλεὺς Ἀγαμέμνων, ποὺ ἔλεγον ὅτι ἦτο υἱὸς τοῦ Ἀτρέως. 545

ΟΡ. Δὲν γνωρίζω· ἄφησε αὐτὴν τὴν ὁμιλίαν, Κυρία.

ΙΦ. Μὴ δι' ὄνομα τῶν θεῶν, ἀλλὰ κάμε μου τὴν εὐχαρίστη-
σιν αὐτὴν καὶ εἶπέ μου, ξένε.

ΟΡ. Ἐχει ἀποθάνει ὁ δυστυχής, ἀλλ' εἰς τὴν καταστροφὴν
παρέσχε καὶ ἓνα ἄλλον.

ΙΦ. Ἐχει ἀποθάνει; ἀπὸ τί δυστύχημα; ἄχ συμφορὰ μου!

ΟΡ. Διὰ τί ἐστέναξες κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον; μήπως ἦτο
550 συγγειῆς σου;

ΙΦ. Στενάζω διὰ τὴν παλαιάν του, τὴν χαμένην του εὐτυχίαν.

ΟΡ. Δικαίως· διότι ἔχει ἀφήσει χρόνους ὄσφαγεις κατὰ τρό-
πον τραγικὸν ἀπὸ μίαν γυναῖκα.

ΙΦ. Ἄχ, εἶναι νὰ τοὺς κλαίῃ ὅλος ὁ κόσμος, καὶ τὴν φόνισ-
σαν καὶ τὸ θυμὰ της.

ΟΡ. Παῦσε λοιπὸν τώρα καὶ μὴ μ' ἐρωτήσης περισσότερα.

ΙΦ. Τοῦλάχιστον μίαν μόνον λέξιν, ἐὰν ζῆ ἢ σύζυγος τοῦ
555 δυστυχισμένου.

ΟΡ. Δὲν ζῆ ὁ υἱὸς της, τὸ σπλάγγνον της, αὐτὸς τὴν ἐφό-
νευσε.

ΙΦ. Ἄχ ἀνάκτορα, τὰ ὁποῖα σύρριζα ἐκλονίσθητε! καὶ τὸ
ἔκαμεν αὐτὸ σὰν τί θέλων;

ΟΡ. Θέλων νὰ ἐκδικηθῆ αὐτὴν διὰ τὸν σκοτωμὸν τοῦ
πατρὸς.

ΙΦ. Φρίκη! καὶ ὅμως τί καλὰ ποὺ ἔκαμε νὰ λάβῃ τὴν κα-
κοῦργον, ἀλλὰ καὶ δικαίαν αὐτὴν ἐκδίκησιν!

ΟΡ. Ἀλλὰ δὲν εὔρε χάριν ἀπὸ τοὺς θεοὺς, ἂν καὶ ἐδικαιοῦτο
560 εἰς τοῦτο.

ΙΦ. Ὁ δὲ Ἀγαμέμνων ἔχει ἀφήσει εἰς τὰ ἀνάκτορα ἄλλο
τέκνον;

ΟΡ. Naί, ἔχει ἀφήσει μίαν μόνην κόρην, τὴν Ἥλέκτραν.

ΙΦ. Ἀλλὰ τί; λέγουν τίποτε ὁ κόσμος διὰ τὴν θυσιασθεῖ-
σαν θυγατέρα του;

ΟΡ. Τίποτε ἀπολύτως, πλὴν ὅτι φονευθεῖσα δὲν ζῆ πλέον.

ΙΦ. Δυστυχισμένη καὶ ἐκεῖνη, δυστυχισμένος καὶ ὁ πατέρας,
565 ποὺ τὴν ἐφόνευσε.

ΟΡ. Ἐθυσιάσθη διὰ τὰς ἁμαρτίας μιᾶς ἁμαρτωλῆς, ἐν ᾧ
αὐτὴ ὡς ἀναμάρτητος δὲν ἦτο ἀξία τοιαύτης τύχης.

ΙΦ. Ὁ δὲ υἱὸς τοῦ φονευθέντος πατρὸς εὐρίσκειται εἰς τὸ
Ἄργος;

ΟΡ. Naί, εὐρίσκειται, δυστυχής, καὶ οὐδαμοῦ καὶ παντοῦ.

ΙΦ. Ψεύτικα ὄνειρα, κατὰ διαβόλου· καμμίαν λοιπὸν ἀξίαν δὲν εἶχατε.

ΟΡ. Ἄλλὰ καὶ αὐτοὶ ἀκόμη οἱ θεοί, οἱ ὅποιοι φέρουσι τὸν τίτλον τοῦ σοφοῦ, δὲν εἶναι ἀψευδέστεροι τῶν πτερωτῶν ὄνειρων. Πολὺς ταραγμὸς καὶ σύγχυσις παρατηρεῖται καὶ εἰς τὸν κύκλον τῶν θεῶν καὶ εἰς τὸν κύκλον τῶν ἀνθρωπίνων· ἀλλὰ τὸ μόνον του παράπονον εἶναι ἓν, διότι, χωρὶς νὰ εἶναι ἀνόητος, μόνον διότι ἐπείσθη εἰς λόγους μαντείου, ἔχει χαθῆ ὅπως ἔχει χαθῆ κατὰ τὴν κρίσιν τῶν φωτισμένων ἀνθρώπων.

ΧΟ. Ἄλοίμονον, ἀλοίμονον· ἀλλὰ τί νὰ γίνωνται οἱ ἀγαπητοί μας γονεῖς; ἄρά γε ζοῦν; ἄρά γε δὲν ζοῦν; ποῖος θὰ ἦτο δυνατόν νὰ μᾶς τὸ ἔλεγεν;

ΙΦ. Ἀκούσατε, ξένοι· μοῦ ἔχει ἐπέλθει μία σκέψις καθ' ἣν στιγμὴν ἐπεδίωκα μίαν λύσιν ἐξ ἴσου ὠφέλιμον καὶ διὰ σᾶς καὶ δι' ἐμὲ συγχρόνως. Ἡ ὠφέλεια δὲ αὐτῆ προωτίστως ἐπιτυγχάνεται, ἐὰν τὸ ἴδιον πρᾶγμα ἀρέσκει εἰς ὅλους τοὺς ἐνδιαφερομένους. Θὰ εἶχες τὴν καλὴν διάθεσιν, ἐὰν σοῦ ἐχάριζα τὴν ζωὴν, νὰ μοῦ κάμης τὴν χάριν, ἀφ' οὗ ἔλθης εἰς τὸ Ἄργος, νὰ ἀναγγείλῃς κάτι εἰς τοὺς ἐκεῖ συγγενεῖς μου καὶ νὰ τοὺς φέρῃς μίαν ἐπιστολὴν, τὴν ὁποίαν κάποιος αἰχμάλωτος τὴν ἔγραψεν ἀπὸ οἴκτον πρὸς ἐμὲ, διότι ἐνόμιζεν ὅτι δὲν ἦτο ἡ ἰδική μου χεὶρ ἐκεῖνη, ἡ ὁποία ἐφόνευε, ἀλλ' ὅτι ὁ νόμος τὸν ἐφόνευε, διότι ἡ θεὰ ἐπεδοκίμαζεν αὐτὰς ἐδῶ τὰς θυσίας; τοιαύτην ἐπιστολὴν μέχρι σήμερον δὲν εἶχα στείλει, διότι δὲν εἶχα κανένα, ὅστις νὰ εἶχεν ἔλθει ἀπὸ τὸ Ἄργος καὶ ἐπιστροφῶν ἐκεῖ νὰ διεβίβαζε, λαμβάνων χάριν ἀπὸ τοῦ θανάτου, τὰς ἰδικὰς μου ἐπιστολάς εἰς ἕνα τὸν συγγενῶν μου. Λοιπὸν ἐπειδὴ σὺ καὶ εὐγενὴς εἶσαι καὶ γνωρίζεις τὰς Μυκῆνας καὶ ὅσους ἐγὼ θέλω, προσφέρομαι νὰ σοῦ χαρίσω τὴν ζωὴν οὕτως ὥστε, ὅπως καὶ ἐγὼ θὰ ἐξυπηρετηθῶ ὑπὸ σοῦ, οὕτω καὶ σὺ νὰ λάβῃς μίαν οὐχὶ εὐκαταφρόνητον ἀμοιβήν, τὴν σωτηρίαν σου, δι' ἐν ἑλαφρὸν γράμμα πού θὰ φέρῃς. Ὁ φίλος σου δὲ ἀπ' ἐδῶ, ἐπειδὴ ἡ πόλις ἀναγκαστικῶς ἐπιβάλλει τὸ τοιοῦτον, ἄς θυσιασθῆ εἰς τὴν θεὰν χωρισθεὶς ἀπὸ σέ.

ΟΡ. Ὅλα τὰ ἄλλα λόγια σου ἦσαν ὠραῖα, ξένη, πλὴν ἐνός· δηλ. ἂν σφαγῆ ὁ φίλος μου ἐδῶ, θὰ αἰσθάνωμαι βαρείας τὰς τύψεις τῆς συνειδήσεώς μου. Διότι ἐγὼ κυβερνῶ τὸ πλοῖον καὶ εἰς ἐμὲ ἀνήκει τὸ φορτίον τῶν συμφορῶν· αὐτὸς δὲ συνταξιδεύει

600 ὡς ἕνας ἄπλοῦς ἐπιβάτης συμμεριζόμενος τὰ ἰδικά μου βάσανα.
 Θὰ ἦτο λοιπὸν ἄδικον ἐγὼ νὰ σοῦ πωλῶ ἐκδουλεύσεις καὶ νὰ
 ἐξασφαλίζω τὴν ἰδικήν μου ζωὴν μὲ θυσίαν τῆς κεφαλῆς τοῦ
 φίλου μου ἐδῶ. Ἐξ ἄλλ' ὡς γίνῃ τὸ ἔξης τὴν μὲν ἐπιστολὴν νὰ
 605 παραδώσῃς εἰς αὐτόν, διότι θὰ τὴν διαβιβάσῃ εἰς τὸ Ἄργος,
 ὥστε νὰ γίνῃ ἡ ἐπιθυμία σου· ἐμὲ δὲ ὡς φονεὺς ὅποιος θέλει.
 Διότι εἶναι ἡ ἐσχάτη ἀτιμία νὰ τυλίξῃ κανεὶς τοὺς φίλους του
 εἰς συμφοράς, διὰ νὰ σωθῆ ὁ ἴδιος. Ὁ νέος ἀπ' ἐδῶ τυγχάνει
 φίλος μου, τοῦ ὁποίου ἡ ζωὴ μου εἶναι ἐπίσης προσφιλεῖς ὅπως
 καὶ ἡ ἰδική μου.

1Φ. Εὐγενεστάτη καρδιά, πῶς φαίνεσαι ἀπὸ ὅλα σου ὅτι
 εἶσαι πολὺ εὐγενοῦς καταγωγῆς καὶ εἰς τοὺς φίλους σου εὐλοκί-
 610 νῆς φίλος! Εἴθε νὰ σοῦ ὁμοιάζῃ ὁ ἐπιζῶν ἐκ τῶν ἀδελφῶν μου!
 Διότι καὶ ἐγὼ, ξένοι, ἔχω ἀδελφὸν μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι
 δὲν τὸν βλέπω. Ἀφ' οὗ λοιπὸν αὐτὴ εἶναι ἡ ἐπιθυμία σου,
 αὐτὸν ἐδῶ θὰ στείλω μὲ τὴν ἐπιστολὴν, σὺ δὲ θὰ φονευθῆς, ἀφ'
 615 οὗ τόσον σφοδρὸν ζῆλον ἔχεις δι' αὐτὸ τὸ πρᾶγμα.

ΟΡ. Ἀλλὰ ποῖος θὰ μὲ θυσιάσῃ καὶ θάποτολμήσῃ τὴν φρι-
 κτὴν πρᾶξιν;

1Φ. Ἐγὼ· διότι ἡ θεὰ μου ἔχει ἀναθέσει αὐτὴν ἐδῶ τὴν
 ὄπηρεσίαν.

ΟΡ. Ἀλήθεια, δεσποινίς, ἀξίωμα ἀγύρευτον καὶ πολὺ θλι-
 βρόν.

1Φ. Ἀλλὰ σιδηρὰ ἀνάγκη μου ἐπιβάλλει τὴν ὑποχρέωσιν
 620 αὐτὴν, τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ τηρῶ.

ΟΡ. Σὺ, μία γυναίκα, ἡ ἰδίᾳ φονεύεις διὰ τοῦ ξίφους ἄνδρας;

1Φ. Ὁχι· ἀλλὰ θὰ ἑναντίσω γύρω μὲ ἀγιασμὸν τὰ μαλλιά σου.

ΟΡ. Καὶ ποῖος θὰ μὲ σφάζῃ; ἔὰν ἐπιτρέπεται νὰ ὑποβάλω
 αὐτὴν τὴν ἐρώτησιν.

1Φ. Ἐντὸς τοῦ ναοῦ ἐδῶ ὑπάρχουν οἱ ἀρμόδιοι οἱ ἔχοντες
 τὸ καθήκον αὐτὸ ἐδῶ.

625 ΟΡ. Καὶ ποῖος τάφος θὰ μὲ δεχθῆ, ὅταν ἀποθάνω;

1Φ. Βάραθρον βραχῶδες πλατύστομον καὶ πῦρ ἱερὸν μέσα.

ΟΡ. Ἀχ καὶ μένος· πῶς θὰ ἦτο δυνατόν νὰ μὲ ἐνεκροστόλι-
 ζαν τῆς ἀδελφῆς μου χεῖρες;

1Φ. Καὶ μένε, ὁποιοσδήποτε καὶ ἂν εἶσαι, ἡ εὐχὴ σου εἶναι
 ἀπραγματοποίητος· διότι ἐκεῖνη κατοικεῖ μακρὰν τῆς χώρας τῶν
 630 βαρβάρων. Ἀλλ' ὅμως, ἐπειδὴ τυγχάνει νὰ εἶσαι Ἄργεῖος, εἰς

ὅσα τοῦλάχιστον δύναμαι καὶ ἐγὼ δὲν θὰ παραλείψω νὰ σὲ εὐχαριστήσω. Διότι καὶ στολίδια νεκρικὰ πολλὰ θὰ τοποθετήσω μέσα εἰς τὸν τάφον σου καὶ μὲ ἔλαιον ξανθὸν θὰ σβήσω τὴν τέφραν, μέγα εἰς τὴν ὁποίαν θὰ καῖ τὸ πτώμα σου, καὶ μέσα εἰς τὴν πυρᾶν σου θὰ ῥίψω κατακάθαρον ξανθῶν μελισσῶν μέλι, ἀπόσταγμα ἀνθέων τοῦ βουνοῦ. Ἄλλὰ πηγαίνω νὰ φέρω τὴν ἐπιστολὴν ἀπὸ τὸν ναὸν τῆς θεᾶς· νὰ μὴ καταλογίσῃς ὅμως εἰς ἐμὲ ἐχθρικός διαθέσεις. (Πρὸς τοὺς Βουκόλους) Φυλάσσετε αὐτούς, δοῦλοι, ἀλλὰ λυτούς. (Οἱ Βουκόλοι ἀπέρχονται.) Θὰ στείλω τὴν ἐπιστολὴν εἰς τὸ Ἄργος πρὸς ἓνα τῶν οἰκείων μου, τὸν ὁποῖον κατ' ἐξοχὴν ἀναπῶ, χωρὶς ἴσως νὰ ἐφαντάζετο ποτὲ τὸ τοιοῦτον; καὶ ἡ ἐπιστολὴ θὰ φέρῃ χαρμόσυνον εἶδησιν ἀσφαλῆ, γράφουσα ὅτι ζοῦν ἐκεῖνοι, τοὺς ὁποίους ἐφαντάζετο νεκρούς.

Κ Ο Μ Μ Ο Σ (ἀντὶ Σταδίου)

ΧΟ. *Στρ.* Κλαίω ὑπερβολικὰ σὲ τὸν προωρισμένον εἰς θάνατον δι' ἀγιασμοῦ, προσίμιον τῆς αἱματηρᾶς θυσίας.

ΟΡ. Μὴ με κλαίετε δι' αὐτό, ἀλλὰ τοῦναντίον χαίρετε, ξένοι.

ΧΟ. *Ἀνε.* Σὲ δὲ μακαρίζομεν, παλληκάρη, διὰ τὴν εὐτυχημένην σου μοῖραν, διότι θὰ πατήσῃς τὸν πόδα σου εἰς τὴν πατρίδα.

ΠΥ. Κρῦον προᾶγμα διὰ φίλους, καθ' ἣν στιγμὴν ἀποθνήσκουν φίλοι τῶν.

ΧΟ. *Ἐπ.* (Πρὸς τὸν Πυλάδην) Ἄ φαρμακερὸν ταξείδιον. (Πρὸς τὸν Ὁρέστην) Ἄλοίμονον, ἀλοίμονον, εἶσαι χαμένος. Ἄχ, ἄχ.—Ποῖος ἀπὸ τοῦ; δύο εἶναι ὁ δυστυχέστερος; διότι ἡ καρδία μου κυμαίνεται ἀκόμη μεταξὺ δύο ἀντιθέτων κατευθύνσεων, σὲ μᾶλλον ἢ σὲ νὰ κλαύσω γοερά.

Γ' ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ

ΟΡ. Πυλάδη, δι' ὄνομα τῶν θεῶν ἡ ἐντύπωσίς σου εἶναι ἡ αὐτὴ μὲ τὴν ἰδικήν μου;

ΠΥ. Δὲν ἐννοῶ περὶ τίνος μὲ ἐρωτᾷς· μὲ ἐρωτᾷς χωρὶς νὰ εἶμαι εἰς θέσιν νὰ ἀπαντήσω.

ΟΡ. Ποῖα εἶναι ἡ νέα; μὲ τί τρόπον, σὰν νὰ ἦτο ἑλληνίς, ἠρώτησεν ἡμᾶς καὶ διὰ τοὺς ἀγῶνας τῆς Τροίας καὶ διὰ τὸν γυρισμὸν τῶν Ἀχαιῶν καὶ διὰ τὸν σοφὸν οἰωνοσκόπον Κάλχαντα

καὶ διὰ τὸν Ἀχιλλεῖα καὶ πόσον ἔλυπεῖτο τὸν δυστυχή Ἀγαμέμνονα καὶ ἐπανελημμένως μὲ ἠρώτα καὶ διὰ τὴν σύζυγόν του
 665 καὶ διὰ τὰ τέκνα του. Ἀσφαλῶς ἡ ξένη εἶναι κάποια Ἀργεῖα, καταγομένη ἀπ' ἐκεῖ· διότι ἄλλως δὲν θὰ ἔστελλε ποτὲ τὴν ἐπιστολὴν καὶ δὲν θὰ ἐζήτηι τὰς λεπτομερεῖς αὐτὰς πληροφορίας, ὡς εἴαν ἡ εὐτυχία τοῦ Ἄργου νὰ ἦτο καὶ ἰδική της εὐτυχία.

ΠΥ. Ἀπὸ τὸ στόμα μου τὸ ἐλήρες αὐτὸ ποὺ λέγεις· διότι καὶ ἐγὼ τὸ αὐτὸ ἤθελα νὰ εἶπω, ἀλλὰ μὲ ἐπρόλαβες· μόνον εἰς
 670 ἐν σημεῖον διαφωνῶ, ὅτι δηλ. τὰ παθήματα τῶν βασιλέων γνωρίζουν ὅλοι, ὅσοι ἔτυχε νὰ εἶναι κάπως κοσμογυρισμένοι. Ἀλλὰ μοῦ ἐπῆλθεν εἰς τὸν νοῦν καὶ μία ἄλλη σκέψις.

ΟΡ. Ποία; εἴαν μοῦ τὴν ἀνακοινώσης, θὰ τὴν μελετήσωμεν καλύτερα καὶ θὰ διαφωτισθῶμεν.

ΠΥ. Εἶναι αἴσχος μετὰ τὸν ἰδικόν σου θάνατον νὰ ζῶ ἐγὼ κοινὸν ἦτο τὸ ταξιδιόν μας, κοινὸς πρέπει νὰ εἶναι καὶ ὁ θάνατός μας. Διότι εἰς τὴν ῥάχιν μου θὰ φορτωθῶ ἀκόμη καὶ τὸν
 675 τίτλον τοῦ δειλοῦ καὶ τὸν τίτλον τοῦ κακοήθους καὶ εἰς τὸ Ἄργος καὶ εἰς τὴν ὄρεινὴν χώραν τῶν Φωκῶν, διότι ὁ κόσμος θὰ νομίζῃ, καὶ τὴν πλειοψηφίαν ἔχουν οἱ κακοί, ὅτι, ἀφ' οὗ προδοτικῶς σὲ ἐγκατέλειψα, ἔχω γυρίσει μόνος μου σῶος εἰς τὴν
 680 πατρίδα ἢ καὶ ὅτι παραφυλάξας τὴν κακοτυχίαν τοῦ οἴκου σου ἐμαγείρευσα τὸν θάνατόν σου, διὰ νὰ ἀρπάσω τὴν βασιλείαν σου ὡς σύζυγος, ὅπως εἶναι γνωστόν, τῆς μοναχοκόρης ἀδελφῆς σου. Αὐτὰ λοιπὸν φοβοῦμαι καὶ ἐντρέπομαι καὶ εἶναι τῶν ἀδυνάτων ἀδύνατον νὰ μὴ παραδώσω μαζί σου τὴν τελευταίαν μου
 685 πνοὴν καὶ νὰ μὴ συνθυσιασθῶ καὶ νὰ μὴ καῶ μαζί σου, ἐφ' ὅσον εἶμαι φίλος σου καὶ φοβοῦμαι τοῦ κόσμου τὴν κακῶσσιάν.

ΟΡ. Ὅμιλει φρόνιμα τὴν ἰδικὴν μου δυστυχίαν ὀφείλω ἐγὼ νὰ ὑποφέρω· ἐφ' ὅσον δὲ ἔχω τὸ δικαίωμα ἀπλῶς νὰ ὑποφέρω λύπας, δὲν θὰ τὰς διπλασιάσω. Διότι ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον κατὰ τὸν ἰδικόν σου χαρακτηρισμὸν σχίζει τὴν καρδίαν σου καὶ θίγει καιρίως τὴν τιμὴν σου, αὐτὸ θὰ πάθω καὶ ἐγὼ, εἴαν γίνω ἀφορομῆ
 690 νὰ σὲ φονεύσουν, διότι συμμερίζεσαι τὰ βάσανά μου· διότι ὅσον ἀφορᾷ ἐμέ, ἐφ' ὅσον κατήντησα ἀπὸ τοὺς θεοὺς εἰς τὸ σημερινόν μου κατάντημα, ὁ θάνατος μοῦ εἶναι μία ἀπ' αὐτῶν. Ἀλλ' εἰς σὲ προσεγλᾷ ἡ εὐτυχία καὶ ἔχεις ἐστὶαν καθαρὰν καὶ ἀμόλυντον. ἐγὼ δὲ θεοκατάρατον καὶ δυστυχισμένην. Ἐὰν δὲ σωθῆς

καὶ ἀποκτήσης παιδιὰ ἀπὸ τὴν ἀδελφὴν μου, τὴν ὁποίαν σοῦ 695
 ἔδωκα σύζυγον, καὶ τὸ ὄνομά μου εἶναι δυνατόν νὰ ἐπιζήσῃ καὶ 087
 ὁ πατρικός μου οἶκος εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐξαφανισθῇ ποτε ὡς
 ἄκληρος. Πήγαινε λοιπὸν μὲ τὴν εὐχὴν μου καὶ νὰ ζῆς καὶ νὰ
 κατοικῆς τὰ πατρικά μου ἀνάκτορα. Ἄλλ' ὅταν ἔλθῃς εἰς τὴν
 Ἑλλάδα καὶ εἰς τὸ ἵπποτρόφον Ἄργος, ἐν ὀνόματι τῆς δεξιᾶς 700
 σου αὐτῆς ἔδω (καὶ λαμβάνει τὴν δεξιάν του) σοῦ ἀφήνω αὐτὰς
 ἔδω τὰς τελευταίας μου παραγγελίας· καὶ κενοτάφιον νὰ μοῦ 687
 κατασκευάσῃς καὶ ἐπ' αὐτοῦ νὰ θέσῃς μνημεῖον ἐπιτύμβιον καὶ
 ἡ ἀδελφὴ μου ὡς προσφέρῃ ἐπὶ τοῦ τάφου μου τὰ δάκρυά της
 καὶ τὰ μαλλιά της. Νὰ ἀνακοινώσῃς δὲ ὅτι ἔχω φονευθῆ ἀπὸ 809
 κάποιαν γυναῖκα Ἑλληνίδα, ἀφ' οὗ προηγουμένως ὡς θῦμα μὲ 899
 ἁγιασμόν μ' ἐροράντισε παρὰ τὸν βωμόν. Καὶ νὰ μὴ φανῆς ποτὲ 705
 ἄπιστος πρὸς τὴν ἀδελφὴν μου, καθ' ἣν στιγμὴν βλέπεις ἔρημα
 τὰ ἀνάκτορα, μὲ τὰ ὁποῖα ἔχεις συμπεθεριάσει. Καὶ χαίρει διότι
 σὲ εὖρον τὸν ἀγαπητότατον τῶν φίλων μου, καλέ μου σύντροφε 047
 εἰς τὰ κυνήγια καὶ εἰς τὰ παιδικὰ παιγνίδια, καλέ μου, 085
 ἐφορτώθῃς μέγα φορτίον ἀπὸ τὰς ἰδικὰς μου συμφορὰς. Ἄλλ' 710
 ἐμὲ ἔξηπάτησεν ὁ Φοῖβος μὲ τὸν χρησμόν του· ἀπὸ ἐντροπὴν
 του διὰ τὸν προῶτόν του χρησμόν μὲ τὰ δόλια τεχνάσματά του
 μὲ ἀπεμάκρυνεν ὅσον ἦτο δυνατόν μακρότερα ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα.
 Μετὰ δὲ τὸν θάνατον τῆς μητρὸς μου, τὸν ὁποῖον ἐπετέλεσα
 μόνον καὶ μόγον διότι σύγξυλος παρεδόθην εἰς αὐτὸν καὶ ἔδωκα
 τυφλὴν ἐμπιστοσύνην, ἰδοὺ τώρα καὶ ἐγὼ θερίζω ὡς ἀμοιβὴν
 τὸν θάνατον. 715

ΠΥ. Θὰ ἔχῃς τάφον, καϋμένε, καὶ τῆς ἀδελφῆς σου τὴν κλί- 815
 νην ἀδύνατον γὰ ἀτιμάσω, διότι ἐγὼ θὰ σὲ ἀγαπῶ περισσότερον
 μετὰ θάνατον παρὰ ἐν τῇ ζωῇ. Ἄλλ' ὁ χρησμός τοῦ θεοῦ δὲν
 ἔχει ἀκόμη φέρει τὴν καταστροφὴν σου, ἂν καὶ στέκεσαι εἰς τοῦ
 τάφου τὰ χεῖλη. Ἄλλ' ἡ μεγίστη δυστυχία, ὅταν ἡ τύχη θελήσῃ, 720
 προκαλεῖ, ναί, προκαλεῖ τὰς πλέων ἀπροόπτους ἀντιθέσεις.

ΟΡ. Σιώπα· ὁ χρησμός τοῦ Φοῖβου ποσῶς δὲν μ' ὤφειλε· 725
 διότι ἰδοὺ ἡ ἱερεία ἐξέρχεται τοῦ ναοῦ.

ΙΦ. (Πρὸς τοὺς βουκόλους) Πηγαίνειτε σεῖς καὶ βοηθήσατε 725
 τοὺς ἀρμοδίους ἐπὶ τῆς σφαγῆς νὰ ἐτοιμάσουν ὅτι χρειάζονται
 μέσα. (Οἱ Βουκόλοι εἰσέρχονται εἰς τὸν ναόν. Ἡ Ἰφ. πρὸς τοὺς ξένους)
 Ἰδοὺ, ξένοι, εἶναι ἐτοιμὴ ἡ πολυσέλιδος ἐπιστολή μου· ἀλλὰ τί
 ἐπὶ πλέον τούτου χρειάζομαι ἀκούσατε· ὁ ἄνθρωπος, ὅταν ἀνα-
 λ. Ν. Γουδῆ.—Εὐριπίδου Ἰφιγένεια ἐν Ταύροις 7

θαρρήση ἐκ τοῦ φόβου, δὲν εἶναι ὅ,τι ἦτο καὶ κατὰ τὴν διάρ-
 730 κειαν τοῦ κινδύνου. Ἐγὼ λοιπὸν φοβοῦμαι μήπως ὁ κύριος, πρὸ
 πρόκειται νὰ φέρῃ τὴν παροῦσαν ἐπιστολὴν εἰς τὸ Ἄργος, ὅταν
 ἀπ' ἐδῶ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν πατρίδα του, δείξῃ τελείαν ἀδιαφο-
 ρίαν διὰ τὴν ἐπιστολὴν μου.

ΟΡ. Τί θέλεις λοιπόν; διὰ τί πρᾶγμα ἀνησυχεῖς;

1Φ. Ἄς μοῦ ὀρκισθῇ ὅτι θὰ διαβιβάσῃ τὴν παροῦσαν ἐπι-
 735 στολὴν εἰς τὸ Ἄργος πρὸς τὸ φιλικὸν πρόσωπον, διὰ τὸ ὁποῖον
 τὴν προορίζω.

ΟΡ. Ἐ τότε θὰ δώσης καὶ σὺ ἀμοιβαίως εἰς τοῦτον τὴν αὐ-
 τὴν ἔνορκον διαβεβαίωσιν;

1Φ. Ὅτι θὰ κάμω ἢ δὲν θὰ κάμω τί; λέγε.

ΟΡ. Ὅτι θὰ τὸν ἀφήσης ἐλεύθερον νὰ φύγῃ ζωντανὸς ἀπὸ
 τὴν χώραν τῶν βαρβάρων.

1Φ. Αὐτό, τὸ ὁποῖον εἶπες, εἶναι φυσικὸν καὶ αὐτονόητον·
 740 διότι ἄλλως πῶς θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ φέρῃ τὴν ἐπιστολὴν;

ΟΡ. Ἀλήθεια θὰ εἶναι σύμφωνος εἰς τοῦτο καὶ ὁ βασιλεὺς
 τοῦ τόπου;

1Φ. Naί, θὰ τὸν πείσω, καὶ ἐγὼ αὐτοπροσώπως θὰ μερι-
 μνήσω νὰ ἐπιβιβασθῇ πλοίου ὁ κύριος.

ΟΡ. (Πρὸς τὸν Πυλάδην) Δὸς τὸν ὄρκον (πρὸς τὴν Ἰφιγένειαν)
 σὺ δὲ ὑπαγόρευε ἕνα ὄρκον, ἐμπνέοντα σεβασμόν.

1Φ. Λέγε: ,Θὰ δώσω τὴν ἀνά χειρὸς ἐπιστολὴν εἰς τὸ φιλι-
 κόν σου πρόσωπον.

ΠΥ. Εἰς τὸ φιλικόν σου πρόσωπον θὰ δώσω καθ' ἣν ἔχω
 745 ὑποχρέωσιν τὴν παροῦσαν ἐπιστολὴν.

1Φ. Καὶ ἐγὼ θὰ σὲ σφύσω πέραν ἀπὸ τὰς Συμπληγάδας πέτρας.

ΠΥ. Ποῖον λοιπὸν ἐκ τῶν θεῶν ἐπικαλεῖσαι μάρτυρα τῶν
 ὄρκων τούτου τοῦ ὄρκου;

1Φ. Τὴν Ἄρτεμιν, τοῦ ναοῦ τῆς ὁποίας ἔχω τὴν τιμὴν νὰ
 εἶμαι ἱέρεια.

ΠΥ. Ἐγὼ δὲ ἐπικαλοῦμαι αὐτὸν τὸν παντάνακτα τοῦ οὐρα-
 νοῦ, τὸν σεβαστὸν Δία.

750 1Φ. Καὶ ἂν μὲ ἀπατήσης καταπατῶν τὸν ὄρκον;

ΠΥ. Εἴθε νὰ μὴ γυρίσω εἰς τὴν πατρίδα μου· σὺ δὲ τί εὔ-
 χεσαι νὰ πάθῃς, εἰὰν δὲν μὲ σφύσῃς;

1Φ. Νὰ μὴ πατήσω ποτὲ ζωντανὴ τὸν πόδα μου εἰς τὸ
 Ἄργος.

ΠΥ. Ἄκουε λοιπὸν τώρα μίαν περίπτωσιν, ἢ ὅποια μᾶς διέφυγε.

ΙΦ. Ἄλλὰ καμμία σκέψις δὲν εἶναι ἐκπρόθεσμος, ἔαν εἶναι ὠφέλιμος.

ΠΥ. Ἐπίτρεπέ μου αὐτὴν ἐδῶ τὴν ἐξαίρεσιν, ἔαν τὸ πλοῖον πάθῃ κανὲν ἀπενυκτέον ἀτύχημα καὶ ἡ ἐπιστολὴ μέσα εἰς τὴν τρι- 755
κυμίαν χαθῆ μὲ ὅλα τὰ πράγματα, καὶ σφῶσθ μόνον τὴν ζωὴν μου, νὰ μὴ ἰσχύῃ πλέον ὁ παρὼν ὄρκος.

ΙΦ. Ἄλλὰ ἡξυέρις τότε τί θὰ κάμω; ὅσον περισσότερον προνοητικὸς εἶναι ἕνας, καὶ τόσον περισσότερον κερδισμένος εἶ- 760
ναι τὸ γραπτὸν περιεχόμενον μέσα εἰς τὰς σελίδας τῆς ἐπιστο-
λῆς; θὰ σοῦ ἀνακοινώσω ὀλόκληρον προφορικῶς, διὰ νὰ τὸ ἀνα-
κοινώσῃς ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει εἰς τοὺς οἰκείους μου. Διότι
τότε θὰ εἴμεθα εἰς τὴν ἀσφάλειαν· διότι, ἔαν μὲν φέρῃς σῶαν
τὴν ἐπιστολήν, μόνῃ της θάνακοινώσῃ τὰ γραμμένα, καὶ ἄς τῆς
λείπῃ τὸ στόμα· ἔαν ὅμως ἡ ἐπιστολὴ αὐτὴ χαθῆ μέσα εἰς τὴν
θάλασσαν, τότε, ἂν σωθῆς σύ, πρὸς μεγάλην μου χαρὰν θὰ σφ-
σης καὶ τὸ μῆνυμά μου. 765

ΠΥ. Ὡραία ἡ λύσις τοῦ προβλήματος καὶ πρὸς τὸ συμφέρον
τὸ ἰδικόν σου καὶ πρὸς τὸ συμφέρον τὸ ἰδικόν μου. Τώρα δός
μου τὴν διεύθυνσιν τοῦ προσώπου, πρὸς τὸ ὅποιον πρέπει νὰ
φέρω τὴν παροῦσαν ἐπιστολήν εἰς τὸ Ἄργος καὶ τί πρέπει νὰ
τοῦ εἶπω ἐκ μέρους σου αὐτολεξεῖ.

ΙΦ. Νὰ ἀνακοινώσῃς εἰς τὸν Ὀρέστην τὸν υἱὸν τοῦ Ἀγα-
μέμνονος; Ἴδου τί σοῦ παραγγέλλει ἡ Ἰφιγένεια, ἡ θυσια- 770
σθεῖσα εἰς τὴν Αὐλίδα, ζῶσα σήμερον, ἀλλὰ κατὰ τὴν γνώμην
τῶν ἐκεῖ νεκρά·

ΟΡ. Ἄλλὰ ποῦ εἶναι ἐκείνη; μετὰ τὸν θάνατόν της ἔχει ἐπα-
νέλθει πάλιν εἰς τὴν ζωὴν;

ΙΦ. Ἴδου αὐτὴ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν σου· μὴ με διακόπτῃς
μὲ τὰς ἐρωτήσεις σου. Φρόντισε νὰ μὲ πάρῃς εἰς τὸ Ἄργος,
ἀδελφέ μου, πρὶν ἀποθάνω, ἀπὸ τὴν βάρβαρον χώραν καὶ ἀπάλ-
λαξέ με ἀπὸ τὰς αἱματηρὰς τῆς θεᾶς θυσίας, διὰ τὰς ὁποίας ἔχω 775
τὸν τιμητικὸν τίτλον τῆς φονίσεως τῶν ξένων.

ΟΡ. Πυλάδη, τί νὰ εἶπω; ποῦ τέλος πάντων εὕρισκόμεθα;

ΙΦ. Ἄλλως θὰ γίνω ὁ κακὸς δαίμων τῆς κατάρας κατατρέ-
χων τὸν οἶκόν σου, Ὀρέστη, Ἴδου διὰ δευτέραν φορὰν ἐπανα-
λαμβάνω τὸ ὄνομα, ἵνα ἀκούων αὐτὸ δις τὸ ἐντυπώσῃς εἰς τὴν
μνήμην σου.

ΟΡ. Θεέ μου.

ΙΦ. Τί ἐπικαλεῖσαι τοὺς θεοὺς μέσα εἰς τὰς προσωπικὰς μου
780 ὑποθέσεις, αἱ ὁποῖαι δὲν σὲ ἐνδιαφέρουν ;

ΟΡ. Τίποτε· τελείωνε λοιπόν· διότι κάπου ἄλλοῦ ἐπῆγ' ὁ
νοῦς μου. Ἴσως λοιπόν, ἐὰν σ' ἐρωτήσω, καταλήξω εἰς πρά-
γματα ἀπίστευτα.

ΙΦ. Λέγε λοιπόν ὅτι ἡ θεὰ Ἄρτεμις μὲ ἔσωσε, διότι ἔδωκεν
ἀντ' ἐμοῦ εἰς τοὺς Ἑλληνας ἔλαφον, τὴν ὁποίαν ἐθυσίασεν ὁ
785 πατήρ μου μὲ τὴν ιδέαν ὅτι κατέφερε τὸ ξίφος ἐναντίον μου, μὲ
ἐγκατέστησε δὲ εἰς αὐτὴν ἐδῶ τὴν χώραν. Ἴδου αἱ παραγγελίαι
μου, ἰδοὺ τὸ γραπτὸν τῆς ἐπιστολῆς μου περιεχόμενον.

ΠΥ. Κόρη, πού μὲ ἔδεσες μὲ ὄρκους εὐκόλους καὶ ὠρκίσθης
τὸν ὠραιότατον ὄρκον, δὲν θὰ βραδύνω πολὺ νὰ ἐκπληρώσω τὸν
790 ὄρκον, πού ἔδωκα. Ὁρέσθη, ἰδοὺ σοῦ φέρω ἐκ μέρους τῆς ἀδελ-
φῆς σου καὶ σοῦ δίδω τὴν ἐπιστολήν, τὴν ὁποίαν εἶχα τὴν
ὑποχρέωσιν νὰ δώσω.

ΟΡ. Εὐχαριστῶ· ἀφήνων δὲ κατὰ μέρος τὸ διπλωμένον γράμ-
μα θὰ προτιμῆσω πρῶτα τὴν ζωντανὴν χαρὰν, ὄχι τὴν χαρὰν
τῆς νεκρᾶς ἐπιστολῆς. Φιλιάτη μου ἀδελφή, ἂν καὶ ἔχω χάσει
795 τὸ λογικόν μου, ὅμως ὀπίπτομαι εἰς τὴν χαρὰν καὶ σὲ σφίγγω εἰς
τὴν ἀγκάλην μου, χωρὶς καλὰ καλὰ νὰ πιστεύουν τὰ μάτια μου
τὸ θαῦμα, διότι ἤκουσα πράγματα ἀπίστευτα.

ΧΟ. Ἐένε, δὲν ἔχεις τὸ δικαίωμα νὰ μολύνῃς τὴν ἴεσθαιαν τῆς
θεᾶς, περιβάλλον τὸν βραχίονά σου γύρω ἀπὸ τοὺς ἀχράντους
πέπλους τῆς.

ΟΡ. Αὐταδέλφη μου, τὴν ὁποίαν ἐγέννησεν ὁ ἴδιος πατέρας
'Αγαμέμνων, μὴ μοῦ ἀποστρέφῃς τὸ πρόσωπόν σου καθ' ἣν
στιγμὴν ἔχεις τὸν ἀδελφόν σου, ἐν ᾧ οὐδέποτε ἐφαντάζεσο ὅτι
θὰ τὸν ἔβλεπες.

ΙΦ. Ἐγὼ ἀδελφή σου ; σὺ ἀδελφός μου ; δὲν θὰ κλείσῃς τὸ
στόμα σου ; ἀλλὰ τὸ Ἄργος ἐκεῖ κάτω καὶ ἡ Ναυπλία εἶναι γε-
805 μάτα ἀπὸ τὸ ὄνομά του.

ΟΡ. Δὲν εὐρίσκεται ἐκεῖ ὁ ἀδελφός σου, καϋμένη.

ΙΦ. Ἐ λοιπόν, ἡ Λάκαινα κόρη τοῦ Τυνδάρεω σὲ ἐγέννησε ;

ΟΡ. Ναί, μὲ τοῦ Πέλοπος τὸν ἔγγονον, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἔχω
γεννηθῆ ἔγώ.

ΙΦ. Τί εἶναι αὐτὰ πού λέγεις ; ἔχεις νὰ φέρῃς καρμίαν ἀπό-
δειξιν δι' αὐτὰ ἐδῶ ;

ΟΡ. Ἐχω ἑρώτα με διὰ τίποτε ἀπὸ τὰ πατρικὰ ἀνάκτορα.

ΙΦ. Ἀντιθέτως, σὺ μὲν νὰ λέγῃς, ἐγὼ δὲ νὰ ἀκούω. 810

ΟΡ. Εὐχαρίστως σοὺ λέγω πρῶτα τὰ ἐξῆς, τὰ ὅποια ἔχω ἀκούσει ἀπὸ τὴν Ἠλέκτραν. Γνωρίζεις καμμίαν φιλονικίαν μεταξὺ Ἀτρέως καὶ Θυέστου;

ΙΦ. Ἦκουσα ὅτι ἀφορμὴν εἶχε μίαν χρυσὴν ἀρνάδα.

ΟΡ. Γνωρίζεις λοιπὸν ὅτι ὕφανες αὐτὰ μέσα εἰς ὕφασμα ὠραῖον;

ΙΦ. Φίλιτατε, πλησιάζεις νὰ κερδίσης τὸ παιγνίδιον καὶ τὴν καρδίαν μου. 815

ΟΡ. Καὶ μίαν εἰκόνα μέσα εἰς τὸ ὕφασμα, τὴν ὀπισθοδρομήσιν τοῦ ἡλίου;

ΙΦ. Ὑφανα καὶ αὐτὴν τὴν εἰκόνα ζευγαρώνουσα ὠραῖα τὰ νήματα.

ΟΡ. Καὶ ἐπῆρες ἐπάνω εἰς τὴν ἀμαξάν ἀπὸ τὴν μητέρα τὸ ἀγγεῖον μὲ νερὸν διὰ τὸ λουτρὸν τοῦ γάμου;

ΙΦ. Τὸ ἐνθυμοῦμαι· διότι ὁ προκομμένος γάμος δὲν μοῦ τὸ ἀπέσπασεν ἀπὸ τὴν μνήμην.

ΟΡ. Ἄλλὰ τὸ ἄλλο; ὅτι ἔδωκες εἰς κάποιον νὰ φέρῃ εἰς τὴν μητέρα σου βοστρύχους τῆς κεφαλῆς σου; 820

ΙΦ. Ναί, εἰς μνήμην μου διὰ τὸ κενοτάριόν μου ἀντὶ τοῦ σώματός μου.

ΟΡ. Ἄλλ' ἰδοὺ τώρα καὶ τὰ σημεῖα, πὺθ θὰ σοῦ ἀνακοινώσω, τὰ ὅποια εἶδα διὰ τῶν ἰδίων μου ὀφθαλμῶν· μίαν παλαιὰν λόγχην τοῦ Πέλοπος μέσα εἰς τὰ ἀνάκτορα τοῦ πατρός μας, κομμένην μέσα εἰς τὸν παρθενικὸν σου θάλαμον, τὴν ὅποιαν κραδαίνων διὰ τῶν χειρῶν ἐφόνευσε τὸν Οἰνόμαον καὶ ἀπέκτησε τὴν παρθένον Ἴπποδάμειαν ἀπὸ τὴν Πίσαν. 825

ΙΦ. Ἄ φίλιτατε, δὲν ἔχω ἄλλον χαιρετισμὸν ἀπὸ αὐτόν, διότι εἶσαι φίλιτατος, σὲ κρατῶ εἰς τὰς χεῖράς μου, Ὁρέστη, τὸν πολυαγαπημένον μου ἀδελφόν, ὅστις μᾶς ἤλθες ἀπὸ τὴν πατρίδα μας, ἅ τὸ τὸ Ἄργος, ἀγαπητέ. 830

ΟΡ. Καὶ ἐγὼ σὲ κρατῶ εἰς τὰς χεῖράς μου, τὴν νεκράν, ὅπως πιστεύουν. Ἰδοὺ δὲ δάκρυα ὄχι λύπης, ἰδοὺ δὲ θοῆνος μαζὶ μὲ χαρὰν βρέχουν ἀφθονα τοὺς ὀφθαλμούς σου, ὅπως καὶ τοὺς ἰδικούς μου.

ΙΦ. Αὐτὸν ἐδῶ τὸν ἄφηκα, τὸν ἄφηκα βρέφος ἀκόμη νεαρὸν, νεαρὸν μέσα εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς τροφοῦ, μέσα εἰς τὰ ἀνά-

835 πτορα. Ἄ ψυχὴ μου, ἀπεριγράπτως εὐτυχισμένη, τί νὰ εἶπω ;
 αὐτὰ ἐδῶ, τὰ ὅποια μοῦ συνέβησαν σήμερον, εἶναι κάτι πλέον
 840 ἀπὸ θαῦμα, εἶναι ἀνέκφραστα.

OP. Τοῦ λοιποῦ εἶθε νὰ ζῶμεν εὐτυχεῖς μαζί.

ΙΦ. Ἀγαπηταί, ἐδοκίμασα μίαν ἀφάνταστον χαρὰν ᾠ φοβουῖ-
 μαί δὲ μήπως πετάξῃ ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὰς χεῖράς μου καὶ μοῦ
 φύγῃ εἰς τὸν οὐρανόν. Ἐ ἀκρόπολι μὲ τὰ Κυκλώπεια τείχη σου,
 845 ἔ πατρις μου, ἀγαπηταί Μυκῆναι, σοῦ χροεωστῶ εὐγνωμοσύνην,
 διότι τὸν ἔφερες εἰς τὸ φῶς, σοῦ εἶμαι εὐγνώμων, διότι τὸν ἀνέ-
 848 πτυξες, διότι μοῦ ἐξεπέταξες τὸν ἀδελφόν μου ἐδῶ, ἐλλίδα καὶ
 χαρὰν εἰς τὰ ἀνάκτορα.

OP. Ἄν πάρωμεν τὴν καταγωγὴν μας, εἴμεθα ὑποχρεωμέ-
 νου εἰς τὴν καλὴν τύχην, ἂν ὅμως, ἀδελφή μου, πάρωμεν τὰς
 850 περιπετειάς μας, ἡ ζωὴ μας ὑπῆρξε δυστυχῆς.

ΙΦ. Ἐχω πικρὰν τοῦτου πείραν ἢ δυστυχῆς, ἐνθυμοῦμαι
 τὴν ἡμέραν, ποῦ ὁ στραβόμυαλος πατέρας μας κατὰ τοῦ λαμοῦ
 μου κατέωρε τὸ ξίφος.

OP. Φροῖτω ἰδίω φαντάζομαι ὅτι σὲ βλέπω, χωρὶς νὰ ἦμην
 855 παρὼν ἐκεῖ.

ΙΦ. Ἐνθυμοῦμαι ὅταν, ἀδελφέ μου, μὲ δολώματα ἐζήτησαν
 νὰ μὲ παρασύρουν χωρὶς ἄσματα γαμήλια εἰς τὴν γαμήλιον σκη-
 νὴν τοῦ Ἀχιλλέως ἄλλ' ἀντὶ ταύτης δάκρυα καὶ θρηνοὶ μου
 860 ἀντήχουν δίπλα εἰς τὸν βωμόν. Ἄχ ἄχ, τί ἁγιασμός ἦτο ἐκείνος !

OP. Κλαίω καὶ ἐγὼ διὰ τὸ σκληρὸν θάρρος, ποῦ ἐδειξεν ὁ
 πατέρας.

ΙΦ. Μοῦ ἔλαχεν ἡ μοῖρα νὰ ἔχω ἄστοργον, ἄστοργον πα-
 865 τέρα. Ἡ μία δὲ συμφορὰ ἀκολουθεῖ τὴν ἄλλην, διότι αὐτὸ ἠθέ-
 λησε κάποιος κακὸς δαίμων.

OP. Ναί, ἐὰν ἐφόνευες, καυμένη, τὸν ἀδελφόν σου.

ΙΦ. Ἄχ δυστυχία μου μὲ τὸ τραγικόν μου τόλμημα. Ἦτο
 τρομερόν, τρομερόν τὸ τόλμημά μου, ἄχ ἀδελφέ μου, τὸ ὅποιον
 870 ἐσκέφθην. Ἐσώθης δὲ ἀπὸ τὸν μιαρὸν θάνατον παρὰ μίαν τρίχα,
 διότι θὰ ἐσφάζεσο διὰ τῶν ἰδίων μου χειρῶν. Ἀλλὰ τὰ κατόπιν
 τί τέλος θὰ λάβουν ; τί θὰ μοῦ ἐπιφυλάξῃ ἡ τύχη ; ποίαν διέξο-
 875 δον νὰ σοῦ εὔρω καὶ νὰ σὲ στείλω πάλιν εἰς τὴν πατρίδα μας
 τὸ Ἄργος μακρὰν ἀπὸ τὸν τόπον ἐδῶ, μακρὰν ἀπὸ τὸν φόνον,
 880 ποῖν τὸ ξίφος βαφῆ μὲ τὸ αἷμά σου ; Δυστυχισμένη μου ψυχῆ,
 σὺ εἶσαι ὑποχρεωμένη νὰ εὔρης τὴν λύσιν αὐτοῦ ἐδῶ τοῦ προ-

βλήματος. Ποῖον ἐκ τῶν δύο, διὰ ξηρᾶς νὰ σὲ στείλω εἰς τὴν πατρίδα, οὐχὶ διὰ θαλάσσης, ἀλλὰ μὲ θυελλώδη πεζοπορίαν; ἀλλὰ 885 τότε ἀπὸ τοῦ Χάρου τὸ στόμα θὰ περάσης βαδίζων διὰ μέσου βαρβάρων φυλῶν καὶ διὰ μέσου δρόμων, ποὺ ὁ θεὸς νὰ τοὺς κάμῃ δρόμους· ἀλλὰ ταξειδίον διὰ μέσου τοῦ πόρου τῶν Κυνανέων πετρῶν, ἐὰν δραπετεύσης μὲ πλοῖον, εἶναι μακρινόν. Δυσ- 890 τυχησμένη, δυστυχησμένη. Ποῖος λοιπὸν τότε, καϋμένε, ἢ θεὸς ἢ ἄνθρωπος ἢ ποία ἀνέλπιστος τύχη θὰ λύσῃ τὸ ἄλυστον πρόβλημα 895 τῆς διεξόδου ἐκ τοῦ ἀδιεξόδου καὶ θάποκαλύψῃ τὴν ἀπολύτρωσιν τῶν κακῶν εἰς τὰ δύο μοναδικὰ ἀπομεινάρια τῶν Ἀτρειδῶν;

ΧΟ. Αὐτὰ ἐδῶ, τῶν ὁποίων ὑπῆρξα αὐτόπτης μάρτυς, χωρὶς νὰ τὰ ἀκούσω ἀπὸ φήμας, εἶναι ἀπὸ τὰ ἀπίστευτα θαύματα καὶ ἀπὸ τὰ ἀπερίγραπτα, καὶ ὡς τοιαῦτα θὰ τὰ διασαλίσω εἰς ὅλον 900 τὸν κόσμον.

ΠΥ. Εἶναι πολὺ φυσικὸν πράγμα, Ὅρεστη, φίλοι, ὅταν ἐπαινίδωσι φίλους, νὰ ἐναγκαλιζόνται ὁ ἓνας τὸν ἄλλον· ἀλλ' εἶναι 905 ἀνάγκη, ἀφ' οὗ θέσης τέτραμα εἰς τὰ δάκρυα, νὰ ἔλθῃς καὶ εἰς τὸ προκειμένον ζήτημα, πῶς, ἀφ' οὗ εὐρωμεν τὸν λαμπρὸν τῆς σωτηρίας ἀστέρα, νὰ ἀπομακρυνθῶμεν ἀπὸ τὴν βάρβαρον χώραν. 905 Διότι ἰδοὺ τί χαρακτηρίζει ἓνα ἔξυπνον ἄνδρα· ὅταν εὖρη μίαν λαμπρὰν εὐκαιρίαν, δὲν πρέπει νὰ τὴν ἀφήσῃ νὰ φύγῃ ἀπὸ τὰς χειρᾶς του, διὰ νὰ ἐπιδιώξῃ ἄλλας ἀπολαύσεις.

ΟΡ. Ὡραῖα εἶναι αὐτά, τὰ ὁποῖα εἶπες· ἀλλὰ φρονῶ ὅτι ἡ τύχη συνεργαζομένη μὲ ἡμᾶς ἐνδιαφέρεται διὰ τὴν σωτηρίαν 910 μας· ἐὰν δὲ ὁ ἄνθρωπος καταβάλλῃ φιλοτίμους προσπάθειάς, φυσικὸν εἶναι τότε καὶ τὸ θεῖον σθENAρωότερον νὰ ἐπεμβαίῃ.

ΙΦ. Τίποτε δὲν μὲ ἐμποδίζει οὔτε θὰ μὲ ἀποσπάσῃ ἀπ' ὅ,τι ἤθελον νὰ εἶπω, νὰ ἐρωτήσω πρῶτα πρῶτα σὰν τί ζῶν ἰάχα περνᾷ ἡ Ἥλέκτρα· διότι ὅλα τὰ ἐκεῖ τὰ περιβάλλω μὲ τὴν ἀγάπην μου.

ΟΡ. Εἶναι σύζυγος τοῦ κυρίου ἐδῶ, μὲ τὸν ὁποῖον περνᾷ ζῶν ἔυτυχησμένην.

ΙΦ. Ὁ κύριός δὲ ἀπὸ ποῦ εἶναι καὶ τίνος εἶναι υἱός;

ΟΡ. Στροφίος ὁ Φωκεὺς εἶναι ὁ πατὴρ τοῦ κυρίου ἐδῶ.

ΙΦ. Εἶναι υἱὸς τῆς θυγατρὸς τοῦ Ἀτρεῶς, ἀπὸ τὸ ἴδιον αἷμα μὲ ἐμέ;

ΟΡ. Ναί, ἐξάδελφος, ὁ μόνος ἐλικρινῆς μου φίλος.

ΙΦ. Δὲν εἶχε γεννηθῆί τότε, ὅτε ὁ πατέρας ἤθελε νὰ μὲ φονεύσῃ. 920

- ΟΡ. Ὅχι· διότι ὁ Στρόφιος ἐπὶ τινὰ καιρὸν ἦτο ἄτεκνος.
 888 **ΙΦ.** Χαίρε, σύζυγε τῆς ἀδελφῆς μου.
 ΟΡ. Ναί, καὶ σωτῆρ ἀκόμη ἰδικός μου, ὄχι μόνον συγγενής.
ΙΦ. Ἀλλὰ πῶς ἀπετόλμησες τὸ τραγικὸν δρᾶμα μὲ τὴν
 μητέρα;
 ΟΡ. Ἄς μὴ ὀμιλῶμεν δι' αὐτό· ἐκδικούμενος τὸν φόνον τοῦ
 925 πατρός μου.
ΙΦ. Ἀλλὰ διὰ ποῖον λόγον ἐφόνευσες τὸν σύζυγόν της;
 ΟΡ. Ἄφησε τὴν ἱστορίαν τῆς μητρός· διότι καὶ σὺ δὲν εἶναι
 εὐπρεπὲς νὰ τὴν ἀκούης.
ΙΦ. Παραιτοῦμαι· ἀλλὰ σήμερον σὺ εἶσαι βασιλεὺς τοῦ
 Ἄργους;
 ΟΡ. Ὁ Μενέλαος βασιλεύει· ἐγὼ εἶμαι ἐξόριστος ἀπὸ τὴν
 πατρίδα.
ΙΦ. Μήπως τάχα ὁ θεῖος πραξικοπηματικῶς ἐπάτησε τὰ ἀγα-
 930 χνιάσμενα ἀνάκτορα;
 ΟΡ. Ὅχι, ἀλλὰ τὸ φόβητρον τῶν Ἑρινύων μὲ ἔχει ἐξορίσει.
ΙΦ. Ἀπ' αὐτὸ λοιπὸν ἦτο ὁ παροξυσμὸς τῆς μαινίας σου, ἀπὸ
 τὸν ὁποῖον, ὅπως μᾶς ἀνηγγέλθη, προσεβλήθη καὶ ἐδῶ εἰς τὴν
 ἀκρογιαλιάν;
 ΟΡ. Δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορὰ ἡ σημερινή, ποὺ εἶδεν ὁ κό-
 σμος τὴν δυστυχίαν μου.
ΙΦ. Τώρα τὸ ἔχω καταλάβει, αἱ θεαὶ σὲ κατεδίωκον διαρκῶς
 διὰ τὸν φόνον τῆς μητρός.
 ΟΡ. Εἰς τοιοῦτον βαθμόν, ὥστε νὰ βάλουν εἰς τὸ στόμα μου
 935 χαλινάρια πνιγόμενα εἰς τὸ αἷμά μου.
ΙΦ. Ἀλλὰ διὰ τί τάχα ἐπάτησες τὰ χόματα αὐτὰ ἐδῶ;
 ΟΡ. Ἦλθα, διότι οὕτω μὲ διέταξε χρησμός τοῦ Φοῖβου.
ΙΦ. Διὰ νὰ κάμῃς τί; ἐλιτρέπεται νὰ τὸ ἀνακοινώσης ἢ εἶναι
 ἀπόρητον;
 ΟΡ. Δὲν κολύομαι νὰ τὸ εἶπω· αὐτὸς ὁ χρησμός ὑπῆρξε δι'
 ἐμὲ ἡ πηγὴ πολλῶν πικριῶν. Ἀφ' οὗ αἱ χεῖρές μου διεκωνόν-
 940 σαν τὰς ἁμαρτίας τῆς μητρός μου, τὰς ὁποίας ἀποσιωπῶ, κατα-
 διωκόμενος ὑπὸ τῶν Ἑρινύων ἔφευγα προτροπάδην ἐξόριστος,
 ἕως ὅτου τέλος ὁ Φοῖβος κατήθυσεν τὴν φυγὴν μου εἰς τὰς Ἀθή-
 νας, διὰ νὰ δικασθῶ ὑπὸ τῶν ἀνωνύμων θεαινῶν. Διότι ἐκεῖ
 ὑπάρχει ἱερὸν δικαστήριον, τὸ ὁποῖον κάποτε ἴδρυσεν ὁ Ζεὺς
 945 διὰ τὸν Ἄρην, διότι εἶχε μολύνει τὰς χεῖράς του εἰς τὸ αἷμα

δὲν γνωρίζω ποίου. Ὄταν ὅμως ἦλθα ἐκεῖ, πρῶτον μὲν κανεῖς ἐκ τῶν ξένων μου δὲν ἔδειξε τὴν καλὴν διάθεσιν νὰ μοῦ ἀνοίξῃ αὐτόθρομητος τὴν θύραν του, διότι μὲ ἐθεώρουν θεομίσητον· ἀλλὰ καὶ ὅσοι ἠσθάνθησαν συμπάθειαν, μὲ ἐφιλοξένησαν εἰς τράπεζαν χωριστὴν, ὅπου ἐκάθισα μόνος μου, ἂν καὶ ἤμεθα ὑπὸ τὴν αὐτὴν στέγην, ἐμηχανεύθησαν δὲ ἕνα τρόπον νὰ μὲ χαιρετοῦν διὰ τῆς σιγῆς, διὰ νὰ ἀπομονωθῶ καὶ ἀπὸ τὴν τράπεζάν των καὶ ἀπὸ τὸ συμπόσιόν των, ἀπ' οὗ δὲ ἐγέμισαν χωριστὸν δοχεῖον δι' ἕκαστον μὲ ἴσον δι' ὅλους ποσὸν οἴνου, διεσκέδαζον πίνοντες. Ἐγὼ δὲ τότε νὰ ζητήσω τὸν λόγον ἀπὸ τοὺς φιλοξενούντάς με διὰ τί τὰ κάμνουν αὐτὰ δὲν τὸ ἐθεώρουν εὐπρεπές, ἀλλὰ ἀμίλητος εἶχα μέσα μου ἕνα ἐσωτερικὸν μαρτύριον καὶ ἔκαμνα πῶς δὲν ἀντιλαμβάνομαι τίποτε, ὑποφέρων τρομερά, διότι ἤμην φωνεὺς τῆς μητρός μου. Ἔχω δὲ ἀκούσει ὅτι ἡ ἰδική μου δυστυχία ἔδωκεν εἰς τοὺς Ἀθηναίους ἀφορμὴν νὰ ἰδρῦσουν τελετὴν καὶ ὅτι ἡ παράδοσις αὐτὴ διατηρεῖται ἀκόμη, ὁ λαὸς τῆς Παλλάδος νὰ χρησιμοποιῇ ἔξ ἐυλαβείας δοχεῖον οἴνου χωροῦν ἕνα χοῦν. Ὄταν δὲ ἦλθα εἰς τὸν βράχον τοῦ Ἀρείου Πάγου, εἰσῆχθην ἐκεῖ ὡς κατηγορούμενος καὶ ἐγὼ μὲν ἐκάθισα εἰς τὸ ἕν κάθισμα, ἡ δὲ πρεσβυτέρα τῶν Ἐρινύων εἰς τὸ ἄλλο· ἀπ' οὗ δὲ ἤκουσα τὰς ἐναντίον μου κατηγορίας καὶ κατόπιν ἀπελογήθην διὰ τὸ αἷμα τῆς μητρός μου, μὲ ἔσφρε διὰ τῆς μαρτυρίας του ὁ Φοῖβος· ἀπ' οὗ δὲ ἡ Παλλὰς Ἀθηναῖα ἔκαμε μὲ τὰς χειρὰς τῆς τὴν διαλογὴν τῶν ψήφων καὶ ἀνεκοίνωσεν ὅτι ἦτο ἰσοψηφία, κερδίσας τοιαυτοτρόπως τὴν φωνικὴν δίκην ἀνεχώρησα. Ὅσαι μὲν λοιπὸν ἐκ τῶν Ἐρινύων σεβασθεῖναι τὴν δικαστικὴν ἀπόφασιν ἔμειναν ἐκεῖ, ἤξιωσαν νὰ ἔχουν ἱερὸν πλησίον αὐτοῦ τοῦ δικαστηρίου, ὅσαι ὅμως δὲν ἀπεδέχθησαν τὴν ἀπόφασιν, μὲ κατεδίωκον διαρκῶς τρέχουσαι χωρὶς νὰ σταματήσουν, ἕως ὅτου ἦλθα διὰ δευτέραν φοράν εἰς τὸ ἱερὸν τέμενος τοῦ Φοίβου καὶ ἐξαπλωθεὶς κατὰ γῆς πρὸ τοῦ ἱεροῦ ἀδύτου, νηστικός, ἐβεβαίωσα ἐνόρκως ὅτι ἐκεῖ θὰ ἀποθάνω ἀφήνων τὴν τελευταίαν μου πνοήν, ἐὰν δὲ μὲ σῶσῃ ὁ Φοῖβος, ὁ αἴτιος τῆς καταστροφῆς μου. Ἀπ' ἐκεῖ ὁ Φοῖβος μὲ τὴν θεῖαν του φωνὴν ἀπὸ τοῦ χρυσοῦ τρίποδος μὲ ἔστειλεν ἐδῶ, διὰ νὰ λάβω τὸ οὐρανοπέτρες ἄγαλμα καὶ νὰ τὸ ἐγκαθιδρῦσω εἰς τὴν χώραν τῶν Ἀθηναίων. Τώρα λοιπὸν δός μου τὴν συνδρομήν σου, διὰ νὰ εὕρω τὴν σωτηρίαν, τὴν ὁποίαν μοῦ ὤρισε· διότι, ἂν λάβωμεν εἰς τὰς χειρὰς μας τὸ ξόανον τῆς θεᾶς, καὶ ἐγὼ θὰ

ἀπαλλαγῶ ἀπὸ τὴν μανίαν καὶ σὲ θὰ ἐγκαταστήσω εἰς τὰς Μυκῆνας, ἀφ' οὗ σὲ ἐπαναφέρω μὲ πολύκωπον σκάφος. Ἐμπρὸς λοιπὸν, πολυαγαπημένη μου, ἀγαπητῆ μου ἀδελφῆ, σῶσε τὸν πατρικὸν μας οἶκον, σῶσε δὲ καὶ ἐμέ, διότι καὶ ἐγὼ εἶμαι καθ' 985 ὄλοκληρίαν χαμένος καὶ ὁ οἶκος τῶν Πελοπιδῶν, ἐὰν δὲν πάρωμεν τὸ οὐρανοπετιᾶς ξόανον τῆς θεᾶς.

990 **ΧΟ.** Κάποιος φρικώδης ἀναβρασμὸς θεϊκῆς ὀργῆς ἐξεμάτισε τὸ γένος τῶν Τανταλιδῶν καὶ τὸ σύρει διαρκῶς διὰ μέσου μαρτυρικῶν δρομῶν.

995 **ΙΦ.** Τὴν μὲν φλογερὰν ἐπιθυρίαν καὶ νὰ ἔλθω εἰς τὰς Μυκῆνας καὶ νὰ ἶδω σέ, ἀδελφέ μου, καὶ πρὶν νὰ ἔλθης ἐδῶ, καὶ τὴν εἶχα καὶ τὴν ἔχω διαρκῶς. Καὶ ποθῶ ὅ,τι ἀκριβῶς καὶ σύ, καὶ σὲ νὰ ἀπαλλάξω ἀπὸ τὰ βάσανα καὶ τὸν ἐτοιμόθροπον πατρικὸν οἶκον νᾶναστυλώσω πάλιν, χωρὶς νὰ μνησικακῶ ἐναντίον τοῦ φονέως μου. Διότι τότε καὶ τὴν χειρὰ μου εἶναι δυνατόν νὰ 1000 ἔχω ἀγνὴν ἀπὸ τὴν σφαγὴν σου καὶ τὸν οἶκόν μας νὰ σώσω· ἀλλ' ἀγωνία μὲ κατέχει πῶς θὰ κατορθώσω νὰ διαφύγω τὴν

995 προσογὴν καὶ τῆς θεᾶς καὶ τοῦ βασιλέως, ὅταν εὕρη κενὸν τὸ λίθινον βᾶθρον τοῦ ἀγάλματος· πῶς τότε θάποφύγω τὸν θάνατον; ποίαν δὲ δικαιολογίαν θὰ εὔρω; Ἄλλ' ἐὰν μὲν κατορθώσης ὥστε συγχρόνως νὰ γίνουιν αὐτὰ τὰ δύο πράγματα, ἐὰν δηλ. συγχρόνως καὶ τὸ ἄγαλμα ἀποκομίσης καὶ ἐμὲ πάσης ἐπάνω εἰς 1000 τὸ καλλίπρυμνον πλοῖον, τὸ ὀψοκίνδυνον τοῦτο τόλμημα εἶναι ὠραῖον· ἐὰν ὅμως αὐτὰ τὰ δύο χωρισθοῦν καὶ μείνη τὸ δευτερον, τότε ἐγὼ μὲν εἶμαι χαμένη, σὺ δὲ μετὰ τὴν αἰσίαν διεκπεραίωσιν τῆς ἀποστολῆς σου εἶναι δυνατόν νὰ ἐπανέλθης εἰς τὴν πατρίδα. Ἄλλ' ὅμως δὲν διστάζω ποσῶς καὶ ἐπὶ θυσίᾳ ἀκόμη 1005 τῆς ζωῆς μου νὰ σὲ σώσω· διότι τὸ μὲν κενόν, τὸ ὅποῖον δημιουργεῖ μέσα εἰς μίαν οἰκογένειαν ὁ θάνατος ἑνὸς ἀνδρός, εἶναι αἰσθητόν, ἀντιθέτως ἢ ζωὴ τῆς γυναικὸς στερεῖται πάσης ἀξίας.

1005 **Ο.** Ἀδύνατον μετὰ τὸν φόνον τῆς μητρὸς νὰ γίνω φονεὺς καὶ σοῦ· ἀρκεῖ τὸ αἷμα ἐκείνης· ὅπως δὲ εἶναι ἠνωμένοι αἱ καρδίαι μας, κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον θὰ ἤθελα νὰ εἶναι ἠνωμένοι καὶ αἱ μοῖραί μας καὶ εἰς τὴν ζωὴν καὶ εἰς τὸν θάνατον. Λοιπὸν θὰ σὲ φέρω εἰς τὴν πατρίδα, ἐὰν κατορθώσω καὶ ἐγὼ ὁ ἴδιος 1010 νὰ περάσω, ἄλλως νεκρὸς θὰ μείνω μαζί σου. Ἄκουσε δὲ τὴν γνώμην μου· ἐὰν ἢ κλοπῆ, περὶ τῆς ὁποίας ὀμιλοῦμεν τώρα,

ἦτο δυσάρεστος εἰς τὴν Ἄρτεμιν, πῶς θὰ ἔδιδεν ὁ Λοξίας τὸν χρησμόν νὰ φέρω τὸ ἄγαλμα τῆς θεᾶς εἰς τὴν πόλιν τῆς Παλλάδος..... καὶ νὰ ἴδω τὸ πρόσωπόν σου ; συνδραζὼν λοιπὸν ὄλα αὐτὰ ἐλπίζω νὰ ἐπανέλθω εἰς τὴν πατρίδα. 1015

ΙΦ. Πῶς λοιπὸν εἶναι δυνατόν καὶ τὸν θάνατον νὰ ποφύγωμεν καὶ νὰ πάρωμεν ὅ,τι θέλομεν ; διότι τὸ ζήτημά μας, ἡ ἐπάνοδος εἰς τὴν πατρίδα, ἔδῳ ἔχει τὴν ἀσθενῆ τῆς πλευράν, περὶ αὐτοῦ λοιπὸν τοῦ ζητήματος ἔχομεν νὰ σκεφθῶμεν τώρα.

ΟΡ. Ἄρά γε θὰ ἦτο δυνατόν νὰ φονεύσωμεν τὸν βασιλέα ; 1020

ΙΦ. Εἶναι τρομερὸν αὐτό, πὲν εἶπες, ξένοι νὰ φονεύσωμεν τὸν φιλοξενούντα.

ΟΡ. Ἄλλ' ἐὰν αὐτὸ πρόκειται νὰ σώσῃ καὶ σὲ καὶ ἐμέ, πρέπει νὰ τὸ ὀψοκινδυνεύσωμεν.

ΙΦ. Ἀδύνατον εἰς τοῦτο νὰ ἔχῃς τὴν συγκατάθεσίν μου, ἀλλὰ σὲ συχαίρω διὰ τὸ θάρρος σου.

ΟΡ. Ἀλλὰ ποία θὰ ἦτο ἡ γνώμη σου, ἐὰν σοῦ προέτεινα νὰ μὲ κρύψῃς μέσα εἰς κρύπτην τοῦ ναοῦ ;

ΙΦ. Μήπως τάχα, διὰ τὰ δυνηθῶμεν νὰ σωθῶμεν χρησιμοποιοῦντες τὸ σκότος ; 1025

ΟΡ. Ναί, διότι ἡ νύξ εἶναι διὰ τοὺς κλέπτας, τὸ δὲ φῶς διὰ τὴν ἀλήθειαν.

ΙΦ. Ἐντὸς τοῦ ἱεροῦ εἶναι οἱ φύλακες, τῶν ὁποίων δὲν θὰ διαφύγωμεν τὴν προσοχὴν.

ΟΡ. Ἄχ, εἴμεθα χαμένοι· πῶς εἶναι δυνατόν νὸ σωθῶμεν ;

ΙΦ. Νομίζω ὅτι ἔχω ἓνα στρατήγημα, τὸ ὁποῖον τώρα μοῦ ἐπῆλθεν εἰς τὸν νοῦν.

ΟΡ. Ποῖον ἐπάνω κάτω ; ἀνακοίνωσε καὶ εἰς ἐμέ τὴν ἐμπνευσίν σου, διὰ νὰ λάβω γινῶσιν καὶ ἐγώ. 1030

ΙΦ. Τὰς κοίσεις τῆς μανίας σου θὰ χρησιμοποίησω ὡς τέχνασμα.

ΟΡ. Εὖγε· αἱ γυναῖκες εἶναι τρομεραὶ εἰς τὸ νὰ ἐπινοοῦν τεχνάσματα,

ΙΦ. θὰ ἰσχυρισθῶ ὅτι ἦλθες ἀπὸ τὸ Ἄργος, ἀφ' οὗ ἐφόνευσε τὴν μητέρα σου.

ΟΡ. Ἐλεύθερα κάμε χρῆσιν τῆς δυστυχίας μου, ἐὰν πρόκειται νὰ κερδίσῃς κάτι.

ΙΦ. Θὰ εἶπω ὅτι ὁ ἱερὸς νόμος δὲν ἐπιτρέπει νὰ σὲ θυσιάσω εἰς τὴν θεάν. 1035

ΟΡ. Ποίαν πρόφασιν προβάλλουσα; διότι κάτι ἤρχισα νὰ ὑπόπτεῦω.

ΙΦ. Διότι δὲν εἶσαι καθαρὸς, καὶ οὕτω θὰ φοβίσω τὴν ψυχὴν τοῦ θεησκοληήπτου Ταύρου.

ΟΡ. Καὶ μὲ τοῦτο λοιπὸν εἰς τί διευκολύνεται περισσότερον ἢ κλοπὴ τοῦ ἀγάλματος;

ΙΦ. Θὰ ἐκφράσω τὴν ἐπιθυμίαν νὰ σὲ λούσω μὲ θαλασσινὰ νερά.

ΟΡ. Ἀλλά, καὶ μὲ τὸ σχέδιον αὐτό, τὸ ξόανον, διὰ τὸ ὁποῖον ἔχομεν καταπλεύσει ἐδῶ, ἐξακολουθεῖ νὰ παραμένῃ μέσα εἰς τὸν ναόν.

ΙΦ. Θὰ εἶπω τότε ὅτι ἐπιθυμῶ νὰ πλύνω καὶ ἐκεῖνο, διότι τάχα τὸ ἐμόλυνες μὲ τὴν χειρὰ σου.

ΟΡ. Ποῦ λοιπὸν εἶναι τὰ λουτρὰ τοῦ καθαροῦ; ἔννοεῖς τὸ τέλμα τῆς θαλάσσης, ποὺ εἰσχωρεῖ εἰς τὴν ξηράν;

ΙΦ. Ἐκεῖ, ὅπου τὸ πλοῖόν σου ἔχει ἀγκυροβολήσει, δεμένον μὲ λινὰ καλφῶδια.

ΟΡ. Σὺ δὲ ἢ κανεῖς ἄλλος θὰ φέρῃ εἰς τὰς χεῖρας τὸ ξόανον;

ΙΦ. Ἐγώ· διότι μόνῃ ἐγὼ ἔχω τὸ δικαίωμα νὰ τὸ ἐγγίσω.

ΟΡ. Ὁ δὲ Πυλάδης τί μέρος θὰ παίξῃ μέσα εἰς τὸ δρᾶμα αὐτό;

ΙΦ. Θὰ εἶπω καὶ περὶ αὐτοῦ ὅτι ἔχει τὸ αὐτὸ μόλυσμα εἰς τὰς χεῖρας ὅπως καὶ σύ.

ΟΡ. Θὰ κάμῃς δὲ αὐτὰ ἐδῶ ἐν ἀγνοίᾳ ἢ ἐν γνώσει τοῦ βασιλέως;

ΙΦ. Ἀπ' οὗ τὸν πείσω προηγουμένως μὲ ὅσα θὰ τοῦ εἶπω· διότι εἶναι ἀδύνατον νὰ διαφύγῃ τὴν προσοχὴν του.

ΟΡ. Τότε ἰδοὺ καὶ τὸ πλοῖον ἕτοιμον νὰ πλήξῃ τὴν θάλασσαν μὲ τὰ κουπιά του τὰ ὦραϊα.

ΙΦ. Διὰ τὰ ἄλλα πλέον σὺ πρόπει νὰ μεριμνᾷς πῶς θὰ ἐπιτύχουν καλά.

ΟΡ. Ἐνα μόνον προᾶγμα χρειαζόμεθα, αἱ κυρταὶ ἀπ' ἐδῶ νὰ τηρήσουν ἀπόλυτον ἐχεμύθειαν ἐπ' αὐτῶν. Παρακάλει τας λοιπὸν καὶ εὗρισκε πειστικὰ λόγια· ἢ γυναῖκα ἔχει ἀσφαλῶς μεγάλην δύναμιν νὰ συγκινήῃ· ἀλλὰ δι' ὅλα τὰ ἄλλα ἔχω λόγους νὰ πιστεύω ὅτι καλὴν ἔκβασιν θὰ λάβουν.

ΙΦ. Ἀγαπηταὶ μου φίλοι, πρὸς σᾶς στρέφω τὰ βλέμματά

μου καὶ ὅλον μου τὸ εἶναι, ἐξαρτᾶται ἀπὸ σᾶς, καὶ ἡ εὐτυχία μου καὶ ἡ καταστροφή μου ἡ τελεία καὶ τὸ νὰ στερηθῶ τῆς πατρίδος μου καὶ τοῦ ἀγαπητοῦ μου ἀδελφοῦ καὶ τῆς φιλιτάτης ἀδελφῆς μου. Καὶ πρῶτα μὲν ὡς ἀρχὴν τῆς ὀμιλίας μου ὡς προτάξω τὰ ἐξῆς· εἴμεθα γυναῖκες, ἀνήκομεν εἰς τὸ φύλον, τὸ ὁποῖον διακρίνει ἀμοιβαία ἀγάπη, καὶ προκειμένον περὶ ζητημάτων ἐνδιαφερόντων ἀπὸ κοινοῦ τὸ φύλόν μας ἀσφαλέστατα ὑπολογίζομεν ἢ μία ἐπὶ τῆς ἄλλης. Κρατήσατε, σᾶς παρακαλῶ, μυστικὸν τὸ πρᾶγμα καὶ βοηθήσατέ μας καὶ σεις εἰς τὴν φυγὴν. Εἶναι ὥρατον πρᾶγμα νὰ ἔχη κανεὶς ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν γλῶσσάν του. Βλέπετε δὲ καὶ μόναι σας ὅτι μία τύχη ἀναμένει τρεῖς συγχρόνως τοὺς φιλιτάτους, ἢ ἐπάνοδος εἰς τὴν μητροικὴν γῆν ἢ θάνατος. Ἐὰν δὲ σωθῶ, θὰ σώσω καὶ σᾶς εἰς τὴν Ἑλλάδα, διὰ νὰ συμμερισθῆτε καὶ σεῖς τὴν καλὴν μου τύχην. Λοιπὸν ἴκετεύω σὲ ἀπὸ τὴν δεξιάν, σὲ καὶ σὲ παρακαλῶ, σὲ δὲ εἰς τὰς ἀγαπητὰς παρειάς σου καὶ εἰς τὴν ζωὴν σου καὶ εἰς ὅ,τι ἔχετε ἢ κάθε μία ἀγαπητὸν εἰς τὸς ἐστίαις σας, μητέρα καὶ πατέρα καὶ τέκνα, τί λέγετε ἐπ' αὐτοῦ, ποία ἀπὸ σᾶς λέγει ναι καὶ ποία ὄχι; ὀμιλήσατε, παρακαλῶ· διότι, ἂν δὲν εἴσθε σύμφωνοι, εἶμαι χαμένη καὶ ἐγὼ καὶ ὁ ἀδελφός μου ὁ δυστυχής.

ΧΟ. Μένε ἡσυχος, ἀγαπητὴ Κυρία, καὶ κοίταζε μόνον πῶς νὰ σωθῆς· διότι ὅσον τοῦλάχιστον ἐξαρτᾶται ἐξ ἐμοῦ θὰ τηρήσω ἀπόλυτον δι' ὅλα σιγὴν, ἔστω μάρτυς μου ὁ μεγαλοδύναμος Ζεὺς, δι' ὅσα μὲ παρακαλεῖς.

ΙΦ. Τὴν εὐχὴν μου νὰ ἔχετε διὰ τὰ ὥρατά σας λόγια καὶ νὰ εὐτυχῆτε. (Πρὸς τὸν Ὀρέστην καὶ τὸν Πυλάδην) Τώρα ἰδικόν σου καὶ ἰδικόν σου καθῆκον εἶναι νὰ εἰσέλθετε εἰς τὸν ναόν· διότι ἄμέσως θὰ ἔλθῃ ὁ βασιλεὺς τῆς χώρας ἐδῶ, διὰ νὰ ἐξελέγξῃ ἐὰν ἔχει ἐκτελεσθῆ ἢ θυσία τῶν ξένων. (Ὁ Ὀρέστης καὶ ὁ Πυλάδης εἰσέρχονται εἰς τὸν ναόν. Πρὸς τὴν Ἄρτεμιν) Δέσποινα, σὺ ποὺ μὲ ἔσωσες εἰς τοὺς κόλπους τῆς Αὐλίδος ἀπὸ τὴν φοβερὰν φονικὴν χεῖρα τοῦ πατρός, σῶσέ με καὶ τώρα ὅπως καὶ αὐτοὺς ἐδῶ· ἄλλως ἐξ αἰτίας τῆς ἰδικῆς σου ἀδιαφορίας, ἐὰν δεῖξῃς τριαύτην, οἱ ἄνθρωποι δὲν θὰ πιστεύουν πλέον εἰς τὴν ἀλήθειαν τῶν χρησμῶν τοῦ Λοξίου. Ἄλλ' εὐμενὴς πρὸς ἡμᾶς πέρασε ἔξω ἀπὸ τὴν βαρῶν βαρῶν χώραν εἰς τὰς Ἀθήνας· διότι ἄλλως καὶ δὲν σοῦ πρόπει νὰ κατοικῆς ἐδῶ, ἐν ᾧ ἔχεις νὰ κατοικῆς εὐτυχισμένην πόλιν. (Εἰσέρχεται καὶ αὕτη εἰς τὸν ναόν.)

Β' ΣΤΑΣΙΜΟΝ

- 1090 **ΧΟ. Στρ. α'** Ἄχ καυμένη ἀλκυών, πτηνὸν τοῦ πόνου καὶ
 0801 τοῦ θρήνου, ποῦ εἰς τὰ θαλασσόβραχα ἐπάνω ψάλλεις τὸ ἄσμά
 σου τὸ θλιβερόν, τὸ παραπονεμένον, μὲ τοὺς τόνους, ποῦ ἐν-
 νοοῦν πολὺ καλὰ ἐκείνοι, ὅσοι γνωρίζουν τὴν γλῶσσαν τῶν πτη-
 νῶν καὶ ἐξηγοῦν τοὺς γοερούς σου θρήνους, ὅτι δηλ. τὸν σύν-
 τροφον, ποῦ ἔχασες, πικροθηγεῖς μὲ τῆσμά σου πάντα, ἐγώ,
 1095 ποῦ εἶμαι πτηνὸν χωρὶς περὰ, σοῦ ὁμοιάζω εἰς τὸ κλαῦμα,
 1010 διότι τὰ πανηγύρια τῆς Ἑλλάδος νοσταλγῶ, διότι ποθῶ νὰ ἶδω
 0801 τῶν ἐπιτόκων γυναικῶν τὴν προστάτιν θεὰν Ἄρτεμιν, ἣ ὅποια
 πλησίον τοῦ ὄρους τοῦ Κύνθου κατοικεῖ κοντὰ εἰς τὸν φοῖνικα
 μὲ τὸ χαριτωμένον φύλλωμά του καὶ εἰς τὴν δάφνην τὴν καλλι-
 1100 κλαδον καὶ εἰς τὴν ἱεράν μὲ τὰ γαλάζοπράσινα βλαστάρια τῆς
 ἐλαίαν, ἀπὸ τὰ ὅποια μὲ λαχτάραν ἡ Ἀητῶ ἐπάνω εἰς τοὺς πό-
 0701 νους τῆς ἐπιάσθη, καὶ κοντὰ εἰς τὴν λίμνην τὴν κυκλοτερῆ, ἣ
 ὅποια στρεφογυρίζει τὰ νερά της, ὅπου ὁ κύκνος μὲ τὴν φωνήν
 1105 του τὴν μελωδικὴν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν Μουσῶν διατελεῖ.
Ἄντ. α' Ἄχ ποτάμια τῶν δακρῶν μου, ποῦ ἐκύλισαν εἰς
 τὰς παρειάς μου, ὅταν ἐπάτουν οἱ ἐπιδρομεῖς εἰς τοὺς πύργους
 μᾶς ἐπάνω καὶ ὑπὸ τὴν βίαν τῶν λογγῶν μὲ ὑπεχρέωσαν νὰ ἐπι-
 1110 βιβασθῶ εἰς πλοῖα, ποῦ εἶχαν σηκωμένα τὰ κουπιὰ, ἔτοιμα νὰ-
 ποπλεύσουν. Ἄφ' οὗ δὲ μὲ φόρτωμα χρυσοῦ μ' ἐπώλησαν, ἤλθα
 1115 ἐδῶ εἰς χώραν βάρβαρον, ὅπου ὑπηρετῶ τῆς ἐλαφοκτόνου θεᾶς
 τὴν ἱέρειαν, τοῦ Ἀγαμέμνονος τὴν κόρην, καὶ τοὺς βωμούς της,
 ὅπου δὲν θυσιάζουν γιδοπρόβατα, τῶν ἰσοβίως δυστυχισμένων
 0801 ζηλεύουσα τὴν μοῖραν, διότι ζῶντες μέσα εἰς τὰ βάσανά των καὶ
 1090 ἔξοικειωμένοι μὲ αὐτὰ δὲν ὑποφέρουν, ὡς ἀναίσθητοι πρὸς τὸ
 1120 κακόν' τούναντίον τῆς τύχης τὰ ἀλλάγματα εἶναι κατατρεγμὸς
 τῆς μοίρας· καὶ μάλιστα πρῶτα νὰ εὐτυχῆς καὶ ὕστερα νὰ δυσ-
 τυχῆς αὐτὸ ἀνυπόφορον κάμνει τῶν ἀνθρώπων τὴν ζωήν.
Στ. β'. Καὶ σὲ μὲν, σεβαστὴ Κυρία, ἑλληνικὸν πλοῖον μὲ
 1125 πενήντα κουπιὰ θὰ σὲ φέρῃ τώρα εἰς τὴν πατρίδα· ὁ δὲ Πᾶν ὁ
 0801 ὀρεσίβιος παίζων τὴν κηροδομένην σύριγγά του θὰ δίδῃ εἰς τὰς
 1095 κώπας τὸν γοργὸν ῥυθμὸν καὶ ὁ Φοῖβος ὁ θεὸς τῆς μαντικῆς τὴν
 1105 ἐπτάχορδον λύραν του παίζων μὲ τραγούδια θὰ σὲ φέρῃ ὠραῖα
 1130 εἰς τῶν Ἀθηναίων τὴν περίλαμπρον χώραν. Ἄλλ' ἐν ᾧ σὺ θὰ φύ-
 γῃς ἀπ' ἐδῶ μὲ ῥοχθοῦντα κουπιὰ, ἐμὲ θὰ ἀφήσῃς ἔρημον ἐδῶ,

τὰ δὲ σχοινιά θὰ ἀπλώσουν ἐπάνω ἀπὸ τὸν στόλον τοῦ ταχυ-
πλόου πλοίου μὲ τὸ φύσημα τῶν ἀνέμων τὰ πανιὰ τὰ στηριζό-
μενα διὰ τῶν προτόνων κατὰ τὴν πρῶραν.

1135

Ἄντ. β'. Ἄχ νὰ εἶχα πτερὰ νὰ ἔπαιρνα ὑψηλὰ τὴν τρο-
χιὰν τὴν φωτεινὴν, ὅπου τοῦ ὠραίου ἡλίου ὁ δίσκος τρέχει ὁ πύ-
ρινος, καὶ νὰ ἔσταμάτων τοὺς γοργοὺς πτερυγισμοὺς μου μὲ τὰ
πτερά, ποὺ εἰς τὴν πλάτην μου θὰ εἶχα, ἐπάνω ἀπὸ τὴν οἰκίαν
μου τὴν πατρικὴν νὰ ἔστηνα δὲ χοροὺς ὅπου καὶ ἄλλοτε ἐχό- 1140
ρευα σὰν κόρη ζηλευτὴ ἀπὸ τοὺς καλύτερους νέους, σύρουσα τὸν
χορὸν τῶν κύκλων τῶν συνομηλίκων μου ἀπὸ τὴν ἀγαπητὴν μου
μητέρα δίπλα, ἐτοίμη καὶ πρώτη νὰ διεκδικήσω τὰ πρωτεῖα εἰς 1145
καλλονὴν, εἰς κόμην χαριτόβρυτον, τὴν νίκην νὰ ἀμφισβητήσω,
πολυκεντήτους φοροῦσα καλύπτρας καὶ πλοκάμους περὶ τὰς πα-
ρειὰς φέρουσα πλουσίους, οἱ ὅποιοι ἐσκίαζον τὸ πρόσωπόν μου. 1150

Ε΄ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ.

ΘΟ. (Παρέρχεται μετ' ἀκολούθων) Ποῦ εἶναι ἡ ἑλληνὶς ἰέρεια
αὐτοῦ ἐδῶ τῷ ναοῦ; Ἐκαμεν ἕως τὴν τῶρα τὰ προκαταρκτικὰ
τῆς θυσίας ἐπὶ τῶν ξένων καὶ μέσα εἰς τὸ ἱερὸν ἄδυτον λαμπα-
διάζουν τὰ σώματά των ἀπὸ τὴν φωτιάν;

1155

ΧΟ. Ἴδου αὐτὴ, ἡ ὁποία θὰ σοῦ ὁμιλήσῃ περὶ ὅλων αὐτῶν
λεπτομερῶς.

ΘΟ. Μπᾶ! Διὰ τί, κόρη τοῦ Ἀγαμέμνονος, ἀπὸ τὸ ἀκίνητον
βάθρον ἔχεις σηκώσει καὶ εἰς τὰς χεῖράς σου μέσα μεταφέρεις
αὐτὸ ἐδῶ τὸ ἄγαλμα τῆς θεᾶς;

ΙΦ. Βασιλεῦ, σταμάτα αὐτοῦ εἰς τὸν πρόναον.

ΘΟ. Ἄλλὰ τί δυσάρεστον συμβαίνει μέσα εἰς τὸν ναόν, Ἰφι-
γένεια;

1160

ΙΦ. Φτοῦ! τὴν λέξιν αὐτὴν εἶπα κατὰ τὴν ἱερὰν συνθήειάν
μας, διὰ νὰ προφυλαχθῶμεν ἀπὸ μόλυνσιν.

ΘΟ. Τί δυσάρεστον ἀναγγέλλουν αὐτά σου τὰ προοίμια; ὁμί-
λει καθαρά.

ΙΦ. Πρὸς μεγάλην μου λύπην τὰ θύματα, ποὺ συνελάβετε,
βασιλεῦ, δὲν ἦσαν καθαρὰ.

ΘΟ. Καὶ ποῖος σοῦ ἔδωκεν αὐτὴν τὴν πληροφορίαν; ἢ μή-
πως ἐκφράξεις προσωπικὴν σοῦ εἰκασίαν;

- 1165 **Φ.** Τὸ ξόανον τῆς θεᾶς ἀπὸ τὴν θέσιν, ποῦ ἦτο ἰδρυμένον,
 ἐστράφη πρὸς τὰ ὀπίσω.
ΘΟ. Μόνον του ἢ σεισμὸς τὸ ἐγύρισε ἀνάποδα ;
Φ. Μόνον του' ἔκλεισε δὲ καὶ τὰ μάτια του.
ΘΟ. Καὶ ποῖον τὸ αἷτιον; ἢ μήπως διότι οἱ ξένοι ἔχουν τὸ
 μίασμα;
Φ. Αὐτὸ καὶ κανὲν ἄλλο· διότι εἶναι δρᾶσται φρικτοῦ ἐγ-
 κλήματος.
ΘΟ. Μήπως τάχα ἐφόνευσαν κανένα ἐκ τῶν βαρβάρων εἰς
 1170 τὴν ἀχρογιαλιάν ;
Φ. Ἦλθαν φορτωμένοι ἀπὸ τὴν πατρίδα των τὸ μόλυσμα
 τοῦ φόνου.
ΘΟ. Ποίου φόνου; διότι μὲ ἔχει πιάσει ἡ περιέργεια νὰ μάθω.
Φ. Ἐφόνευσαν τὴν μητέρα των καὶ οἱ δύο μαζί διὰ ξίφους.
ΘΟ. Θεέ μου, οὔτε βάρβαρος θὰ εἶχε τὴν τόλμην νὰ κάμη
 τοιοῦτον ἐγκλημα.
Φ. Καὶ διὰ τοῦτο ἀπηλάθησαν ἀπὸ ὅλην τὴν Ἑλλάδα κατα-
 1175 διωκόμενοι.
ΘΟ. Ἐδὶ' αὐτὸ λοιπὸν φέρεις ἔξω τὸ ἄγαλμα ;
Φ. Ναί, κάτω ἀπὸ τὸν καθαρὸν οὐρανόν, διὰ νὰ τὸ ἀπο-
 μακρύνω ἀπὸ τὸ μίασμα.
ΘΟ. Καὶ πῶς ἔμαθες ὅτι οἱ ξένοι εἶναι μολυσμένοι ;
Φ. Τοὺς ὑπέβαλα εἰς ἀνάκρισιν, μόλις τὸ ξόανον τῆς θεᾶς
 ἐστράφη πρὸς τὰ ὀπίσω.
ΘΟ. Ἡ Ἑλλάς εἰς τὸ πρόσωπόν σου ἐγέννησε μίαν εὐφρε-
 1180 στάτην γυναῖκα, διότι τόσον ὥραϊα ἐμυρίσθη τὸ αἷτιον.
Φ. Καὶ μάλιστα ἔρριψαν ἓνα νόστιμον δόλωμα, διὰ νὰ ψα-
 ρεύσουν τὴν συνείδησίν μου.
ΘΟ. Μήπως κανὲν εὐχάριστον μήνυμα ἀπὸ τὸ Ἄργος;
Φ. Ναί, ὅτι ὁ Ὀρέστης, ὁ ἀδελφός μου ὁ μονάρχιβος, εὐ-
 τυχησμένος ζῆ.
ΘΟ. Ἀσφαλῶς διὰ νὰ σφύσῃ αὐτοὺς διὰ τὰ εὐχάριστα μη-
 νύματά των.
 1185 **Φ.** Καὶ μάλιστα ὅτι ὁ πατήρ μου ζῆ καὶ εἶναι εὐτυχής.
ΘΟ. Ἄλλὰ σὺ φυσικὰ διέφυγες τὴν παγίδα καὶ πιστὴ εἰς
 τὴν θεὰν ἐπροτίμησες νὰ μείνης.
Φ. Ναί, διότι μισῶ ὅλην τὴν Ἑλλάδα, ἢ ὅποια ὑπῆρξεν
 ὑπεύθυνος τοῦ θανάτου μου.

ΘΟ. Τί λοιπὸν πρέπει νὰ κάμωμεν, λέγε, εἰς τὸ ζήτημα τῶν ξένων ;

ΙΦ. Εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ συμμορφωθῶμεν πρὸς τὸν ἰσχύοντα ἱερὸν νόμον.

ΘΟ. Λοιπὸν δὲν θέτεις εἰς ἐνέργειαν τὸν ἀγιασμόν καὶ τὸ ξίφος σου ;

ΙΦ. Θέλω πρῶτα νὰ τοὺς πλύνω μὲ καθαρὸν λουτρόν.

ΘΟ. Μὲ γλυκὰ νερὰ ἢ μὲ θαλασσινά ;

ΙΦ. Ἡ θάλασσα καθαρίζει ὅλας τὰς πληγὰς τῶν ἀνθρώπων.

ΘΟ. Κατ' αὐτὸν τοῦλάχιστον τὸν τρόπον τὰ θύματα θὰ εἶναι πλέον εὐχάριστα εἰς τὴν θεάν.

ΙΦ. Καὶ ἐγὼ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ ἤμην μᾶλλον ἐν τάξει ἀπέναντι τῆς θεᾶς.

ΘΟ. Τὰ κύματα τῆς θαλάσσης δὲν ἐκβράζονται ἔξω ἔξω αὐτὸν τὸν ναόν ;

ΙΦ. Χρειαίεται ἐρημία· διότι ἔχομεν καὶ κάτι ἄλλα νὰ κάμωμεν.

ΘΟ. Πήγαινε ὅπου θέλεις· δὲν μοῦ ἀρέσκει νὰ βλέπω τὰ ἀπόρητα.

ΙΦ. Ὅφειλω νὰ καθαρίσω καὶ τὸ ξόανον τῆς θεᾶς.

ΘΟ. Βεβαίως, ἐὰν πράγματι τὸ ἐμόλυνε καμία κηλὶς τοῦ αἵματος τῆς μητρός.

ΙΦ. Φυσικά· διότι ἄλλως ποτὲ δὲν θὰ τὸ ἐσήκωνα ἀπὸ τὸ βᾶθρον του.

ΘΟ. Εἶναι δικαιολογημένη καὶ ἡ εὐσεβεία σου καὶ ἡ πρόνοιά σου.

ΙΦ. Γνωρίζεις λοιπὸν τί πρέπει νὰ κάμω τώρα ;

ΘΟ. Ἰδική σου ὑποχρέωσις εἶναι νὰ μᾶς τὸ εἶπης.

ΙΦ. Δέσε τοὺς ξένους μὲ τὰ σίδερα.

ΘΟ. Ἄλλὰ ποῦ θὰ εἶχαν μέρος νὰ σοῦ φύγου ;

ΙΦ. Ἡ πίστις εἶναι ἀγνωστον πρᾶγμα εἰς τὴν Ἑλλάδα.

ΘΟ. (Πρὸς τινὰς σωματοφύλακα.) Πηγαίνετε νὰ φέρετε τὰ δεσμά, σωματοφύλακες. (Ἐκεῖνοι ἀπέρχονται εἰς τὸν ναόν.)

ΙΦ. Καὶ ἄς μᾶς φέρουν δὲ ἐδῶ ἔξω τοὺς ξένους

ΘΟ. Θὰ γίνουν ὅλα αὐτὰ (Εἰς νεῦμα τοῦ Θ. ἀπέρχονται τινες εἰς τὸν ναόν).

ΙΦ. Ἐχοντες σκεπασμένας τὰς κεφαλὰς των μὲ πέπλους.

ΘΟ. Διὰ νὰ μὴ τοὺς βλέπῃ ὁ ἥλιος.

Α. Ν. Γουδῆ.—Εὐριπίδου Ἰφιγένεια ἐν Ταύροις

8

- 110 **ΙΦ.** Καὶ δὸς μου συνοδεῖαν μερικοὺς ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους σου.
- ΘΘ.** Αὐτοὶ ἐδῶ θὰ σε ἀκολουθήσουν. (Καὶ ἐκεῖνοι, οὓς ἔδειξεν ὁ Θ., βαδίζουν πρὸς τὴν Ἰφ.)
- ΙΦ.** Καὶ στείλε ἓνα εἰς τὴν πόλιν νὰ διαλαλήσῃ.
- ΘΘ.** Τί πρᾶγμα;
- ΙΦ.** Νὰ μένουν ὅλοι κλειστοὶ εἰς τὰς οἰκίας των.
- 1210 **ΘΘ.** Διὰ νὰ μὴ συναντήσουν εἰς τὸν δρόμον τὸ μόλυσμα;
- ΙΦ.** Ναί, διότι αἱ τοιαῦται συναντήσεις μεταδίδουν τὸ μίασμα.
- ΘΘ.** (Πρὸς ἓνα τῶν ἀκολουθῶν) Πήγαινε σὺ καὶ διαλάλει αὐτό. (Ὁ ἀκόλουθος ἀπέρχεται.)
- ΙΦ.** Νὰ μὴ πλησιάσῃ κανεὶς διὰ νὰ ἴδῃ.
- ΘΘ.** Ἀλήθεια, ὥραϊα μέτρα προνοίας λαμβάνεις διὰ τὴν πόλιν.
- ΙΦ.** Ναί, καὶ διὰ τοὺς φίλους, πρὸς ὅσους ἔχω μεγίστην ὑποχρέωσιν.
- ΘΘ.** Μὲ αὐτό, πού εἶπες, ἐμὲ ὑπονοεῖς.
- ΙΦ.** Σὺ δὲ μένων αὐτοῦ ἐμπροσθεν τοῦ ναοῦ τῆς θεᾶς
- 1215 **ΘΘ.** Τί νὰ κάμω;
- ΙΦ.** Ἀπολύμανε τὸν ναὸν μὲ φωτιάν.
- ΘΘ.** Διὰ νὰ εὖρησ καθαρὸν εἰς τὴν ἐπάνοδόν σου τὸν ναόν;
- ΙΦ.** Τὴν στιγμὴν δέ, πού θὰ ἐξέρχονται ἔξω οἱ ξένοι,
- ΘΘ.** Τί πρέπει νὰ κάμω;
- ΙΦ.** Νὰ κρατῆς πρὸ τοῦ προσώπου σου πέπλον.
- ΘΘ.** Μήπως μιανθῶ;
- ΙΦ.** Ἐὰν δὲ σοῦ φανῇ ὅτι ἀργοπορῶ πάρα πολύ,
- ΘΘ.** Ἔως ποίαν ὥραν πρέπει νὰ περιμένω;
- ΙΦ.** Νὰ μὴ παραξευεuthῆς ποσῶς.
- ΘΘ.** Κάμε καλὰ τὴν ὑπηρεσίαν σου πρὸς τὴν θεὰν μὲ ὄλην
- 1220 σου τὴν ἡσυχίαν.
- ΙΦ.** Ἀχ θεά μου, εὐχομαι αὐτὴ ἐδῶ ἢ καθαρτήριος τελετὴ νὰ ἐπιτύχῃ κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν μου.
- ΘΘ.** Αὐτὴ εἶναι καὶ ἡ ἰδική μου εὐχή.
- (Ἀνοιχθεῖσις τῆς θύρας τοῦ ναοῦ ἐξέρχονται οἱ θεράποντες αὐτοῦ κρατοῦντες δᾶδας ἀνημμένας, ἄλλοι φέροντες ἢ ὀδηγοῦντες σφάγια, ἄλλοι πέπλους καὶ ἄλλα ἱερά σκεύη καὶ καθάρσια, εἶτα ὁ Ὁρέστης καὶ ὁ Πυλάδης σιδηροδέσμοι, κεκαλυμμένοι τὸ πρόσωπόν καὶ περιεστοι-

χισμένοι ὑπὸ ὑπηρετῶν τοῦ βασιλέως· πάντες οὗτοι ἐν πομπῇ κατευθύνονται εἰς τὴν θάλασσαν διὰ τῆς ἀριστερᾶς Παρόδου, ἐν ᾧ ὁ Θόας ἔχει καλύψει τὸ πρόσωπόν του, ἵνα μὴ μολυνθῇ· ἡ Ἰφιγένεια φέρουσα εἰς τὰς χεῖρας τὸ ξόανον λέγει τὰ ἔφεξις ἐξερχομένης ἐκ τοῦ ναοῦ τῆς πομπῆς καὶ εἶτα, παρελθούσης ταύτης, ἀκολουθεῖ καὶ αὐτὴ μετὰ τῆς συνοδείας, ἣν εἶχε δώσει εἰς αὐτὴν ὁ Θόας· μεθ' οὗ ὁ βασιλεὺς εἰσέρχεται μετὰ τῶν ἀκολουθῶν του εἰς τὸν ναὸν καὶ οὕτω παραμένει ἐν τῇ ἀρχήστρα ὁ Χορὸς μόνος.)

ΙΦ. Ἴδου λοιπὸν βλέπω τώρα τοὺς ξένους νὰ ἐξερχονται ἐκ τοῦ ναοῦ καὶ τὰ κοσμήματα τῆς θεᾶς καὶ τρυφεροὺς ἀμινούς, ἵνα διὰ τοῦ αἵματός των ἀποπλύνω τὸ μίasma τοῦ φόνου, καὶ λαμπάδας ἀναμμένας καὶ ὅλα τὰ ἄλλα, ὅσα ἐγὼ ἐσκέφθην νὰ χρησιμοποίησω διὰ τὴν ἀπολύμανσιν τῶν ξένων καὶ τῆς θεᾶς. Διατάσσω δὲ τοὺς πολίτας νὰ μένουν εἰς ἀπόστασιν ἀπὸ τὸ ζεῦγος αὐτὸ τῶν μιαρῶν, ἔαν κανεὶς ἱερεὺς ναοῦ θέλει νὰ ἔχη ἄγνὰς τὰς χεῖράς του διὰ τοὺς θεοὺς ἢ ἔαν κανεὶς ἔρχεται εἰς τὸν δρόμον νὰ τελέσῃ τοὺς γάμους του ἢ ἔαν καμμία εἶναι ἔγκυος, φεύγετε, ἀπομακρύνεσθε ἀπὸ τὸ μίσμα, μήπως κολλήσῃ κανεὶς ἀπ' αὐτό. Θεοπάθθενε, κόρη τοῦ Διὸς καὶ τῆς Λητοῦς, ἔαν ἀπολύμάνω τὸ μίσμα αὐτῶν ἐδῶ καὶ θυσιάσωμεν ἐκεῖ, ὅπου πρέπει, θὰ ἔχης ὡς κατοικίαν καθαρὸν ναόν, ἡμεῖς δὲ θὰ εἴμεθα εὐτυχεῖς. Ὅλα δὲ τὰ ἄλλα, ἂν καὶ τὰ ἀποσιωπῶ, ὅμως τὰ ὑποδηλῶ νοερώς εἰς τοὺς θεοὺς, οἱ ὅποιοι γνωρίζουν περισσότερα ἀφ' ὅσα λέγω, καὶ εἰς σέ, ὦ θεά.

Γ' ΣΤΑΣΙΜΟΝ

ΧΟ. Στρ. Καμαρώσατε τὸ ὄραϊον παλληράρι, τῆς Λητοῦς τὸν υἱόν, τὸν ὁποῖον ἐγέννησε μίαν ἡμέραν εἰς τὰς πλουσιοκάρπους τῆς Δήλου χαράδρας μετὰ τὴν ὄραϊαν του κόμην τὴν χρυσοῦν, καλλιτέχνην εἰς τὴν κιθάραν, ἀριστοτέχνην καὶ εἰς τοῦ τόξου τὴν εὐστοχίαν, διὰ τὴν ὁποῖαν καμαρώνει ἀπὸ τὰ θαλασσόβραχα ὅμως τὰ ξηρά, ἀπὸ τὸν δοξασμένον τόπον, ὅπου τὸν ἐγέννησεν, τὸν ἔφερεν εἰς τῶν ἀφθόνων ὑδάτων τὴν ἐστίαν, εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ Παρνασοῦ, τὴν ἀντηχοῦσαν ἀπὸ τοὺς βακχικοὺς ἀλλαγμοὺς τῶν ἐορταστῶν τοῦ Διονύσου. Ἐκεῖ δράκων εἰς τὰ νῶτα ποικιλόχρωμος, κοκκινωπός, μετὰ φολίδας χαλκᾶς σκεπασμένος, ὑπὸ τὴν σκιάν δάφνης καλλιφύλλου, τέρας τῆς γῆς πελώριον, εἶχε τυλιχθῆ ὀλόγυρα καὶ ἐφύλαττε τὸ μαντεῖον τῆς γῆς.

- Αὐτὸν ἐφόνευες, Φοῖβε, ἐν ᾧ ἦσο ἀκόμη βρέφος, βρέφος ἀκόμη,
 ἐν ᾧ ἀκόμη ἐχοροπήδας μέσα εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς ἀγαπητῆς μη-
 1250 τρός σου, καὶ τότε κατεπάτησες τὸ ἱερώτατον μαντεῖον καὶ
 ἔκτοτε ἐκάθισες ἐπὶ τοῦ τρίποδος τοῦ χρυσοῦ, μέσα εἰς ἓνα ἀλά-
 1255 θευτον θρόνον, ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὸ ἄδυτόν σου παρέχων εἰς τοὺς
 ἀνθρώπους μαντικούς χρησμούς, πλησίον τῶν ῥεΐθρων τῆς Κα-
 σταλίας, εἰς τὸ κέντρον τῆς γῆς ἔχων τὸν ναόν σου.
 1260 **Ἄντ.** Ἄλλ' ἐπειδὴ ὁ υἱὸς τῆς Λητοῦς ἐλθὼν ἐκεῖ ἐξετόπισεν
 ἀπὸ τὸ ἱερώτατον μαντεῖον τὴν Θέμιν, τὴν κόρην τῆς Γῆς, ἡ Γῆ
 ἔδημιούργησε μαντεῖον νυκτερινῶν ὄπτασιῶν ὀνειρών, τὰ ὁποῖα
 εἰς πολυπληθεῖς ἀνθρώπους, ποὺ ἐστρώνοντο κατὰ γῆς, διὰ τὰ
 1265 κοιμηθῶν τὴν νύκτα, ἐξήγουν καὶ τὰ παρελθόντα καὶ τὰ μέλ-
 λοντα, ὅσα ἐπρόκειτο νὰ λάβουν χώραν· τοιοῦτοτρόπως δὲ ἡ Γῆ
 ἀπὸ ζηλοτυπίας διὰ τὴν προσβολὴν τῆς θυγατρὸς ἀπέσπασεν
 ἀπὸ τοῦ Φοῖβου τὴν αἴγλην τὴν μαντικὴν· ἀλλ' ὁ μικρὸς θεὸς
 1270 γοργὰ ἔτρεξεν εἰς τὸν Ὀλυμπον καὶ ἐτύλιξε μὲ τὴν παιδικὴν του
 χεῖρα τὸν θρόνον τοῦ Διὸς καὶ ἐκρεμάσθη ἀπὸ αὐτὸν ἱκετεύων
 νὰ κατενύσῃ τῆς θεᾶς Γῆς τὴν ὀργὴν ἐναντίον τοῦ Δελφικοῦ
 1275 του ἱεροῦ. Ἐγέλασε δὲ ὁ πατέρας, διότι ὁ υἱὸς του τόσον προώ-
 ρως, εὐθύς μόλις ἐγεννήθη, μετέβη ἐκεῖ, διότι ἤθελε νὰ ἔχη δεῖ-
 γματα λατρείας συνοδευόμενα ἀπὸ πολύχρυσα δῶρα· ἀφ' οὗ δὲ
 κατένευσε καὶ ἀπὸ τὸ νεῦμά του ἐτινάχθη ἡ κόμη του, ἀπηγό-
 ρευσε τὰς νυκτερινὰς μαντείας, κατήργησε δὲ τῶν νυκτερινῶν
 ὀνειρών τὴν μαντικὴν, τὴν ὁποῖαν ἐχρησιμοποιοῦν οἱ ἄνθρωποι,
 1280 καὶ ἀπέδωκεν εἰς τὸν Λοξίαν τὰ προνόμιά του, ἐνέπνευσε δὲ εἰς
 τοὺς ἀνθρώπους πλήρη ἐμπιστοσύνην εἰς τοὺς ἐμμέτρους χρη-
 σμούς, ποὺ ἔχουν τὴν ἐστίαν των εἰς τὸν θρόνον τὸν συγκεν-
 τροῦντα διὰ τοῦτο κοσμοπλήμμυραν ξένων προσκυνητῶν.

ΕΞΟΔΟΣ

- 1280 **ἌΓΓ.** (Παρέρχεται διὰ τῆς ἀριστερᾶς παρόδου φωνάζων πρὸς τὴν
 πύλην τοῦ ναοῦ) Ἐ φύλακες τοῦ ναοῦ καὶ σεῖς οἱ ἐπιμεληταὶ τοῦ
 βωμοῦ, ποῦ ἔχει ὑπάγει ὁ Θόας ὁ βασιλεὺς αὐτῆς ἐδῶ τῆς χώ-
 1285 ρας; ἀνοίξατε τὰς καλοκαρφωμένας πύλας καὶ εἰδοποιήσατε τὸν
 βασιλέα τῆς χώρας νὰ ἐξέλθῃ ἔξω ἀπὸ τὸν ναὸν αὐτὸν ἐδῶ.

ΧΟ. Ἄλλὰ τί συμβαίνει, εἰὰν ἐπιτρέπεται νὰ λάβω τὸν λόγον
 χωρὶς νὰ προκληθῶ;

ΑΓΓ. Ἐχουν πάρει δρόμον οἱ δύο νέοι ἐπὶ τῇ βάσει σχεδίου τῆς κόρης τοῦ Ἀγαμέμνονος, φεύγοντες ἀπὸ τὴν χώραν αὐτὴν 1290
 ἐδῶ, ἀφ' οὗ ἐπῆραν μέσα εἰς τὰ βάθη τοῦ ἑλληνικοῦ πλοίου καὶ τὸ ἱερὸν ξόανον.

ΧΟ. Αὐτά, ποὺ λέγεις, εἶναι ἀπίστευτα· ὁ δὲ βασιλεὺς τῆς χώρας, τὸν ὁποῖον θέλεις νὰ ἴδῃς, βιαστικά ἔχει φύγει ἀπὸ τὸν ναόν.

ΑΓΓ. Εἰς ποῖον μέρος; διότι πρέπει νὰ λάβῃ γνῶσιν τῶν 1295
 διαδραματισθέντων.

ΧΟ. Δὲν γνωρίζομεν· ἀλλὰ πῆγαινε καὶ τρέχε πρὸς ἀναζήτησίν του ὅπου τὸν συναντήσης, διὰ νὰ τοῦ ἀνακοινώσης αὐτὰς τὰς εἰδήσεις.

ΑΓΓ. Βλέπετε πόσον ἀπιστον εἶναι τὸ γυναικεῖον φύλον· εἰς τὴν ἱστορίαν αὐτὴν ἔχετε καὶ σεῖς τὴν οὐρὰν σας μέσα.

ΧΟ. Τρελλὸς εἶσαι; τί σχέσιν ἔχομεν ἡμεῖς μετὰ τὴν δραπέτευσιν τῶν ξένων; δὲν τρέχεις τὸ ταχύτερον κατὰ τὰ βασιλικά 1300
 ἀνάκτορα;

ΑΓΓ. Ὅχι, πρὸ τοῦ ὁ θυρωρὸς μοῦ δώσῃ τὴν πληροφορίαν αὐτὴν ἐδῶ, ἐὰν εἶναι μέσα ἢ ὄχι ὁ βασιλεὺς τοῦ τόπου. Ἐθε σεῖς, ἐσᾶς τοὺς μέσα φωνάζω, ἀνοίγετε τὰ φύλλα καὶ ἀνακοινώσατε εἰς τὸν κύριον ὅτι εἴμ' ἐδῶ ἀπ' ἔξω ἀπὸ τὴν πύλην, ἔχων 1305
 νᾶνακοινώσω ἓνα φόρτωμα ἀπὸ δυσάρεστα νέα.

ΘΟ. Ποῖος βάλλει τὰς φωνὰς γύρω ἀπὸ τὸν ναὸν τῆς θεᾶς κτυπῶν δυνατὰ τὰς πύλας, ποὺ μᾶς ἐξεκούφανεν ἐδῶ μέσα;

ΑΓΓ. Ψεύματα λοιπὸν μοῦ ἔλεγον αὐταὶ ἐδῶ καὶ προσεπάθουν νὰ με ἀπομακρύνουν ἀπὸ τὸν ναόν, ὅτι τάχα δὲν ἦσο μέσα· 1310
 ἀλλὰ σὺ νά, ὅπως βλέπω, ἦσο μέσα.

ΘΟ. Τί ἐπερίμεναν νὰ κερδίσουν ἢ τί ἐπεζήτην με τοῦτο;

ΑΓΓ. Ὅστερα θὰ σοῦ ἐκθέσω τὴν διαγωγὴν τῶν κυριῶν ἀπ' ἐδῶ· ἀλλὰ τώρα ἄκουσε τὰ νέα τῆς στιγμῆς. Ἡ κόρη, ἡ ὁποία ἐδῶ εἶχε τὴν ἐπιμέλειαν τῶν βωμῶν, ἢ Ἰφιγένεια, τὸ ἔσκασε με τοὺς ξένους, φέρουσα μαζί της καὶ τὸ ἱερὸν ἄγαλμα τῆς θεᾶς· 1315
 οἱ δὲ ἅγιασμοὶ καὶ αἱ ἀπολυμάνσεις ἦσαν δολώματα.

ΘΟ. Τί λέγεις; τί βολικὸς ἄνεμος ἐφύσησε καὶ ἐπῆρε τὸ φύσημα;

ΑΓΓ. Διότι ἤθελε νὰ σφῆσῃ τὸν Ὀρέστην· διότι τοῦτο θὰ προκαλέσῃ τὴν κατάπληξίν σου.

ΘΟ. Ποῖον; μήπως τὸν υἱὸν τῆς κόρης τοῦ Τυνδάρεω;

1320 ΑΓΓ. Ἄκριβῶς αὐτόν, τὸν ὁποῖον ἡ θεὰ προώρισεν ὡς θῦμα ἐπὶ τοῦ βωμοῦ της.

ΘΟ. Ὡ θαῦμα, μὲ ποίαν ἄλλην λέξιν θάπέδιδα ἐπιτυχέστερα τὸ ὄνομά σου ;

ΑΓΓ. Μὴ βασανίζης τὰ μυαλά σου μὲ τὴν λέξιν, ἀλλ' ἄκου με' ἀφ' οὗ δὲ μὲ ἀκούσης καὶ βασανίσῃς ἀκριβῶς τὸ πρᾶγμα, φρόντισε νάνακαλύψῃς κανὲν μέσον καταδιώξεως, μὲ τὸ ὁποῖον νὰ συλλάβῃς τοὺς ξένους.

1325 ΘΟ. Ἐξακολούθει' ὁμιλεῖς σφιστά' διότι ὁ δρόμος, πού ἔχουν πάρει, δὲν εἶναι κοντινός, ὥστε νὰ κατορθώσουν νὰ διαφύγουν ἀπὸ τὰ ὄπλα μου.

1330 ΑΓΓ. Ἄμα ἐφθόσαμεν εἰς τὴν ἀκρογιαλιάν, ὅπου τὸ πλοῖον τοῦ Ὁρέστου εἶχεν ἀράξει εἰς μέρος κορυφόν, ἡμεῖς μὲν, τοὺς ὁποίους σὺ ἔστειλες, διὰ νὰ συνοδεύσωμεν τοὺς ξένους σιδηροδεσμίους, διέταξε μὲ νεῦμα ἢ κόρη τοῦ Ἀγαμέμνονος νὰ ἀπομακρυνθῶμεν, διότι τάχα ἐπρόκειτο νάναψη φωτιᾶν καὶ νὰ κάμῃ ὄχι ἐπὶ παρουσίᾳ μας ἀπολυμαντικὴν θυσίαν, χάριν τῆς ὁποίας εἶχεν ἀπέλθει ἐκεῖ. Αὐτὴ δὲ ἡ ἰδία κρατοῦσα διὰ τῶν ἰδίων της χειρῶν τὰ δεσμὰ τῶν σιδηροδεσμίων ξένων ἐβάδιζεν ὀπισθεν αὐτῶν. Καὶ ἦσαν μὲν ὅλα αὐτὰ ὑποπτα σημεῖα, ἀλλ' ὅμως ἡμεῖς

1335 οἱ ὑπέρηται σου τὰ ἠνειχόμεθα, χωρὶς νὰ διαμαρτυρώμεθα. Μετὰ πάροδον δὲ ἀρκετῆς ὥρας, διὰ νὰ νομίζωμεν ὅτι τάχα ἀπασχολεῖται μὲ κάτι σοβαρόν, ἔβαλε φωνὴν ψαλτικὴν καὶ ἔψαλλεν ἀκατάληπτα μαγικὰ ἐξόρκια, ὅτι τάχα μὲ αὐτὰ ἤθελε νάπολυμάνῃ τὸ μίασμα. Ἄφ' οὗ δὲ πολλὴν ὥραν ἐκαθήμεθα κατ' αὐτόν τὸν τρόπον ἀναμένοντες, μᾶς ἐπῆλθεν ἔξαφνα εἰς τὸν νοῦν ἡ

1340 σκέψις, μήπως οἱ ξένοι λυθέντες φρονεύσουν αὐτὴν καὶ ἔπειτα τὸ σκάσουν δραπετεύοντες. Ἄλλ' ἀπὸ τὸν φόβον μας μήπως ἴδωμεν ὅσα ἀπγορεύετο νὰ βλέπωμεν ἐκαθήμεθα χωρὶς νὰ ὁμιλοῦμεν' ἐπὶ τέλους ὅμως ὅλοι ἐπροτείναμεν τὸ ἴδιον πρᾶγμα, νὰ βαδίσωμεν ἐκεῖ, πού εὕρισκοντο, ἂν καὶ μᾶς ἀπγορεύετο τὸ τοιοῦτον.

1345 Καὶ τότε βλέπομεν τὸ ἑλληνικὸν σκάφος ἐφωδιασμένον μὲ σειρὰς κωπῶν κατεβασμένων σάν πτερά καὶ ἐτοιμῶν πρὸς δρᾶσιν, καὶ πενήντα ναύτας κρατοῦντας τὰ κουπιὰ δεμένα ἐπάνω εἰς τοὺς σκαλμούς, τοὺς δὲ νέους λυμένους ἀπὸ τὰ δεσμὰ καὶ ἰσταμένους εἰς τὴν ξηρὰν ἀπὸ τὸ μέρος τῆς πρύμνης τοῦ πλοίου. Καὶ ἄλλοι μὲν διὰ κοντῶν προσεπάθουν νὰ συγκρατήσουν τὴν πρῶραν, 1350 ἄλλοι δὲ ἐκρέμων τὴν ἄγκυραν ἀπὸ τὰς ἐπωτίδας, ἄλλοι δὲ ἔσου-

ρον διὰ τῶν χειρῶν βιαστικὰ τὰ πρυμνήσια, ἄλλοι δὲ κατεβίβα-
 ζαν εἰς τὴν θάλασσαν κλίμακας διὰ τοὺς ξένους. Ἄλλ' ἡμεῖς, 0881
 ἀφήσαντες κατὰ μέρος κάθε σεβασμὸν πρὸς τὴν ἱερείαν, μόλις
 εἶδαμεν τὰ δόλια τεχνάσματά της, ἐβάλλαμεν χεῖρα ἐπάνω της 1355
 καὶ εἰς τὰ πρυμνήσια, καὶ ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὴν εἰθνητηρίαν τοῦ
 καλλιπρύμνου πλοίου ἐπροσπαθοῦμεν νάποσπάσωμεν τὸ πηδά-
 λιον. Φωναὶ δὲ δισταυροῦντο: „Βρὲ κλέπται, μὲ τί δικαιολογίαν
 μεταφέρετε ἀπὸ τὴν χώραν μας ξόανα καὶ ἱερείας; ποῖος εἶσαι
 σύ, ποίου εἶσαι, ποῦ πηγαίνεις νὰ πωλήσης αὐτὴν ἐδῶ;“ Ἐκεῖ- 1360
 νος δὲ εἶπε; „Εἶμαι ὁ Ὅρέστης, ὁ ἀδελφὸς αὐτῆς ἐδῶ, μάθε το.
 ἀφ' οὗ τὸ θέλεις, ὁ υἱὸς τοῦ Ἀγαμέμνονος, καὶ παίρω αὐτὴν
 ἐδῶ τὴν ἀδελφήν μου, τὴν ὁποῖαν κάποτε ἔχασα ἀπὸ τὴν οἰκο-
 γένειάν μου.“ Ἄλλ' ὅμως καὶ μετὰ τὴν δήλωσιν αὐτὴν ἐκρατού-
 σαμεν τὴν ξένην σφικτὰ, χωρὶς νὰ χαλαρώσωμεν, καὶ διὰ τῆς βίας
 τὴν ἐσπρώχναμεν νὰ μᾶς ἀκολουθήσῃ κατὰ σέ, καὶ ἀπὸ τὴν σι- 1365
 γμὴν αὐτὴν ἤρχισαν τὰ φοβερὰ γρονθοκοπήματα κατὰ τῶν
 σιαγόνων. Διότι οὔτε ἐκεῖνοι οὔτε ἡμεῖς εἶχομεν ὄπλα σιδηρᾶ
 πρόχειρα· ἄλλ' οἱ γρόνθοι δισταυροῦντο παταγωδῶς καὶ τὰ λα-
 κτίσματα καὶ τῶν δύο νέων ἐξηκοντίζοντο συγχρόνως εἰς τὰ
 πλευρά μας καὶ εἰς τὰ συκώτια, ὥστε νὰ κουβαριαζόμεθα καὶ ὅλοι 1370
 συγχρόνως νὰ ξεαντιλούμεθα. Ἀφ' οὗ δὲ ἐβάλαμεν ἐπάνω μας
 σημάδια φοβερά, ἐτροάπημεν εἰς φυγὴν κατὰ τὰ βράχια, ἄλλοι
 μὲν ἔχοντες καταματωμένα τὰ κεφάλια ἀπὸ τὰ τραύματα, ἄλλοι
 δὲ τὰ πρόσωπα· ἅμα ὅμως ἐστάθημεν ἐπάνω εἰς τὰ ὑψώματα,
 ἐπολεμοῦμεν μὲ μεγαλυτέραν ἀσφάλειαν καὶ ἠρχίσαμεν πετροπό- 1375
 λεμον. Ἄλλ' οἱ τοξόται των, λαβόντες θέσιν ἐπάνω εἰς τὴν
 πρύμναν, μὲ τὰ βέλη των μᾶς ἀνεχαιτίζαν, ὥστε νὰ μᾶς κρατοῦν
 μακρὰν. Καὶ εἰς τὸ μεταξύ, ἐπειδὴ φοβερὰ τρικυμία ἔρριψε
 τὸ πλοῖον εἰς τὴν ξηράν, ὑπῆρχε δὲ φόβος νὰ βραχοῦν τὰ
 πόδια τῆς παρθένου, ἀφ' οὗ τὴν ἐπῆρεν ὁ Ὅρέστης εἰς 1380
 τὸν ἀριστερόν του ὄμον, ἐμβαίνει μέσα εἰς τὴν θάλασ-
 σαν καί, ἀφ' οὗ ἐπήδησεν ἐπάνω εἰς μίαν σκάλαν, ἐτοπο-
 θέτησε τὴν ἀδελφήν του ἐπὶ τοῦ ὠραίου καταστρώματος τοῦ
 πλοίου, ὅπως καὶ τὸ οὐρανοπετὲς ξόانون, τὸ ἄγαλμα τῆς κόρης
 τοῦ Διός. Ἐξαφνα ἀπὸ τὸ μέσον τοῦ πλοίου ἠκούσθη μία βοή, 1385
 πού ἔλεγε: „Ἐ ναῦται τοῦ πλοίου τῆς Ἑλλάδος, πᾶρτε εἰς χεῖρας
 τὰ κουπιὰ καὶ κάμετε τὰ κύματα νάσπρῖσουν· διότι τώρα ἔχομεν
 εἰς χεῖράς μας ἐκεῖνο, χάριν τοῦ ὁποίου ἐπελεύσαμεν μέσα ἀπὸ τὸ

- ἀφιλόξενον στενὸν τῶν Συμπληγάδων. Ἐκεῖνοι δὲ ἐκβάλλοντες
 1390 ἓνα εὐχάριστον ξεφωνητὸν ἐκτύπησαν τὴν θάλασσαν. Ἄλλὰ τὸ
 πλοῖον, ἐφ' ὅσον μὲν εὐρίσκετο ἐντὸς τοῦ λιμένος, ἐπροχώρει
 ἀλλὰ καθ' ἣν στιγμήν ἐπέρνα τὸ στόμα τοῦ λιμένος, ὑπέφερε,
 1395 διότι ἐτυλίχθη μέσα εἰς μίαν σφοδρὰν τρικυμίαν· διότι αἰφνι-
 δίως ἐνέσκηπεν ἄνεμος τρομερὸς καὶ ἔσπρωγγε τὸ πλοῖον πισό-
 κωλα· ἀλλ' ἐκεῖνοι ἐπέμενον καὶ μὲ πείσμα ἐλάκτιζον τὰ κύματα·
 1400 τὰ κύματα ὅμως παλινδρομοῦντα ἔφερναν τὸ πλοῖον εἰς τὴν
 ξηράν. Τότε σταθεῖσα ὀρθία ἡ κόρη τοῦ Ἀγαμέμνονος ἠνύχθη·
 Κόρη τῆς Λητοῦς, σῶσέ με τὴν ἱερείαν σου εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ
 1405 τὴν χώραν τῶν βαρβάρων καὶ συγχώρησέ με διὰ τὴν κλοπὴν.
 Ὅπως καὶ σὺ ἀγαπᾷς τὸν ἀδελφόν σου, θεά, κατ' αὐτὸν τὸν
 τρόπον νὰ πιστεύῃς ὅτι καὶ ἐγὼ ἀγαπῶ τοὺς ἰδικούς μου. Οἱ δὲ
 ναῦται μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς κόρης ἔψαλαν παιᾶνα καὶ μόλις
 1410 ἐδόθη τὸ παράγγελμα, ἔδραξαν τὴν κώπην μὲ χεῖρας γυμνάς
 μέχρι τοῦ ὄμου. Ἄλλὰ τὸ σκάφος ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον διη-
 θύνετο πρὸς τοὺς βράχους· καὶ τότε ἄλλοι μὲν ἀπὸ ἡμᾶς ἐροί-
 φθησαν εἰς τὴν θάλασσαν τρέχοντες μὲ τὰ πόδια, ἄλλοι δὲ προσ-
 1415 ἐπάθουον πλεκτὰς θηλειᾶς νὰ ἀγκιστρῶσουν ἀπὸ τὸ πλοῖον.
 Καὶ ἐγὼ ἐξεκίνησα διὰ σέ, βασιλεῦ, κατ' ἐδῶ, διὰ νὰ σοῦ ἀνα-
 1420 κοινώσω τί διεδραματίσθη ἐκεῖ κάτω. Ἄλλὰ τρέχε, ἀφ' οὗ πά-
 ρης μαζί σου δεσμὰ καὶ θηλειᾶς· διότι, ἂν δὲν κοπάσῃ ἡ τρικυ-
 μία καὶ δὲν ἔχωμεν γαλήνην, δὲν ὑπάρχει ἐλπίς σωτηρίας διὰ
 τοὺς ξένους. Ὁ δὲ θεὸς τῆς θαλάσσης, ὁ σεβαστὸς Ποσειδῶν,
 1425 ὅπως πάντοτε προστατεύει τὸ Ἴλιον καὶ ἀντιπράττει εἰς τοὺς
 Πελοπίδας, οὕτω καὶ σήμερον θὰ παραδώσῃ δεσμίους εἰς τὰς
 χεῖρας τὰς ἰδικὰς σου καὶ τῶν ὑπηκόων σου τὸν υἱὸν τοῦ Ἀγα-
 μέμνονος καὶ τὴν ἀδελφὴν του, ἣ ὅποια ἐλησμόνησε τὸν φόνον
 1430 τῆς εἰς τὴν Αὐλίδα καὶ συλλαμβάνεται ἀχάριστος πρὸς τὴν θεάν.
ΧΟ. Δυστυχησμένη Ἰφιγένεια, εἰς πέσῃς πάλιν εἰς τὰ χέρια
 1420 τοῦ κυριάρχου, θὰ φονευθῇς μαζί μὲ τὸν ἀδελφόν σου.
ΘΟ. Ἐσεῖς, ὅλοι οἱ πολῖται τῆς βαρβάρου αὐτῆς ἐδῶ χώ-
 1435 ρας, ἐμπρὸς ὅλοι ἐπὶ ποδός· βάλετε γοργὰ εἰς τοὺς ἵππους σας
 τὰ χαλινάρια καὶ τρέξατε εἰς τὴν ἀκρογιαλιὰν καὶ ὑποδεχθῆτε
 1425 καλὰ τὸ πλοῖον τὸ Ἑλληνικόν, ποῦ ἔχει ἐξοκεῖλει ἐκεῖ, μὲ τὴν
 βοήθειαν δὲ τῆς θεᾶς συλλάβετε γρήγορα ἀνθρώπους ἀσεβεῖς, ἄλλοι
 δὲ σύρατε κάτω εἰς τὴν θάλασσαν τὰ ταχύπλοα πλοῖά σας, ἵνα μὲ
 τὴν καταδίωξιν ἀπὸ θαλάσσης καὶ μὲ τὸ ἱππικὸν ἀπὸ τὴν ξηρὰν

ἄφ' οὗ τοὺς συλλάβωμεν, ἢ τοὺς κατακρημνίσωμεν κάτω ἀπὸ βράχους ἀποτόμους ἢ τοὺς ἀνασκολοπίσωμεν. (Πρὸς τὸν Χορὸν) 1430
 Σᾶς δὲ τὰς κυρίας, ποὺ εἴσθε ἐν γνώσει αὐτῶν ἐδῶ τῶν σχεδίων, θὰ τιμωρήσω ἄλλοτε, ὅταν εὐκαιρήσω· ἀλλὰ τώρα δὲν ἔχω καιρόν, διότι βιάζομαι διὰ τὸ προκείμενον ζήτημα.

(Μόλις ὁ Θόας ἔδωκε τὸ σύνθημα τῆς ἐκκινήσεως καὶ οἱ βάρβαροι τρέχουν ἀλαλάζοντες πρὸς τὴν θάλασσαν, ἐπιφαίνεται ἀπὸ τοῦ θεολογείου, ἐπὶ τῆς στέγης τοῦ προσκηνίου, ἡ θεὰ Ἀθηνᾶ.) 30, 5, 11

ἩΘ. Διὰ ποῦ, διὰ ποῦ κινητοποιεῖς αὐτὰς ἐδῶ τὰς καταδιωκτικὰς δυνάμεις, βασιλεῦ Θόα; ἄκουσε τὰ λόγια αὐτῆς ἐδῶ τῆς 1435
 Ἀθηνᾶς. Σταμάτα τὴν καταδιώξιν καὶ τὴν ἀποστολὴν καὶ τὴν ἐξόρμησιν αὐτῶν τῶν κυμάτων τοῦ στρατοῦ· διότι ὁ Ὀρέστης ἤλθεν ἐδῶ κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν χρησμῶν τοῦ Λοξίου καὶ διότι ἤθελε νᾶποφύγη τὴν ὀργὴν τῶν Ἐρινύων καὶ διὰ νὰ συνοδεύῃ τὴν ἀδελφὴν του εἰς τὸ Ἄργος καὶ διὰ νὰ φέρῃ τὸ ἱερὸν ἄγαλμα 1440
 εἰς τὴν ἰδικὴν μου χώραν, διὰ νὰνακουφισθῇ ἀπὸ τὰς τωρινὰς του συμφορᾶς. Καὶ πρὸς σὲ μὲν αὐτὰ ἐδῶ εἶχα νὰ εἶπω· ὅσον δὲ διὰ τὸν Ὀρέστην, τὸν ὁποῖον φαντάζεσαι ὅτι θὰ φονεύσης, ἄφ' οὗ πρῶτα τὸν συλλάβης χάρις εἰς τὴν τρικυμίαν, αὐτὴν τὴν στιγμήν ὁ Ποσειδῶν πρὸς χάριν μου δίδει τὴν γαλήνην εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης, διὰ νὰ διαπλεύσῃ αὐτὴν εὐκολὰ κωπηλατῶν. (Πρὸς τὸν Ὀρέστην κατὰ τὴν θάλασσαν) Σὺ δέ, Ὀρέστη, 1445
 ἄκουε τὰς παραγγελίας μου, διότι ἀκούεις τὴν φωνὴν τῆς θεᾶς, ἂν καὶ δὲν εἶσαι παρῶν· πήγαινε μὲ τὸ ἄγαλμα τῆς θεᾶς καὶ μὲ τὴν ἀδελφὴν σου. Ὅταν δὲ ἔλθῃς εἰς τὰς θεοφρουρήτους Ἀθήνας, πρόσεχε ἐδῶ· ὑπάρχει ἓνας τόπος τῆς Ἀττικῆς εἰς τὰ ἀκρότατα σύνορα, γειτονεῦν μὲ τὴν ὀροσειρὰν τῆς Καρυστίας, ἱε- 1450
 ρός, τὸν ὁποῖον ὁ λαὸς μου ὀνομάζει Ἀλᾶς· ἐκεῖ, ἄφ' οὗ κατασκευάσης ναόν, νὰ στήσῃς μέσα τὸ ξόανον, φέρον τὸ ὄνομα τῆς χώρας τῶν Ταύρων καὶ τῶν ἰδικῶν σου βασάνων, τὰ ὁποῖα ὑπέφρες περιπλανώμενος ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὰς λυσσώδεις 1455
 τῶν Ἐρινύων καταδιώξεις. Ἀπὸ τοῦδε δὲ καὶ εἰς τὸ ἐξῆς θὰ λατρεύουν τὴν θεᾶν οἱ ἄνθρωποι ὡς Ἀρτεμιν Ταυροπόλον καὶ βάλε τὸν ἐξῆς νόμον· ὅταν ὁ λαὸς ἐορτάζῃ τὴν ἐορτὴν τῆς, ὁ ἱερεὺς τῆς θεᾶς ὡς ἀντιστάθμισμα διὰ τὴν μὴ ἐκτελεσθεῖσαν θυσίαν σου ἅς ἐγγίξῃ ξυστὰ τὸ ξίφος του ἐπάνω εἰς τὸν λαιμὸν ἐνὸς ἀνδρός, καὶ ἅς κάμῃ νὰ ἀναβλύσῃ ὀλίγον αἷμα καὶ χάριν τη- 1460
 ρήσεως τῶν θρησκευτικῶν τύπων καὶ διὰ νὰ ἔχῃ τὰς τιμὰς

της ἢ θεά. (Πρὸς τὴν Ἰφιγένειαν) Σὺ δέ, Ἰφιγένεια, πρέπει νὰ εἶσαι ἰέρεια αὐτῆς ἐδῶ τῆς θεᾶς πλησίον τῶν ἱερῶν κλιμάκων τῆς Βραυρῶνος· ἐκεῖ θὰ ἔχῃς καὶ τὸν τάφον σου, ὅταν 1465 ἀποθάνῃς. Καὶ θὰ σοῦ ἀφιερώνουν πέπλους ἀπὸ ὠραῖον ὕφασμα, δῶρον εὐπρόσδεκτον, τοὺς ὁποίους θὰ ἀφήνουν εἰς τὰς οἰκογενείας τῶν γυναικῆς ψυχορραγοῦσαι κατὰ τοὺς τοκετούς. (Πρὸς τὸν Θόαντα) Αὐτὰς δὲ τὰς ἑλληνίδας παραγγέλλω νὰ ἀποστείλῃς εἰς τὰς πατρίδας τῶν. (Πρὸς τὸν Ὀρέστην)... διὰ τὰ εὐσεβῆ τῶν αἰσθημάτων, σὲ ἔσῳσα δὲ καὶ προηγουμένως εἰς τὸν Ἄρειον Πάγον διὰ τῆς γνώμης μου ἐπὶ τῆς ἰσοψηφίας, Ὀρέστη· καὶ εἰς τὸ ἐξῆς θὰ καθιερωθῇ τὸ ἔθιμον τοῦτο, νὰ κερδίζει ὁ κατηγορούμενος, ἐὰν λαμβάνῃ τὸ ἥμισυ τῶν ψήφων. Ἐμπρὸς λοιπόν, 1480 νῆε τοῦ Ἀγαμέμνονος, φέρε τὴν ἀδελφήν σου ἔξω ἀπ' αὐτὴν τὴν χώραν καὶ σύ, Θόα, νὰ μὴ θυμῶνῃς.

ΘΘ. Θεά Ἀθηνᾶ, ὅποιος δὲν ὑπακοῦει εἰς τοὺς λόγους τῶν 1480 θεῶν, ἄσχημα σκέπτεται. Ἐγὼ λοιπὸν δὲν θυμῶνω οὔτε κατὰ τοῦ Ὀρέστου ἐὰν ἔχει φύγει ἀποκομίζων τὸ ξόανον τῆς θεᾶς, οὔτε κατὰ τῆς ἀδελφῆς του· διότι δὲν εἶναι ποσῶς καλὸν πρᾶγμα νὰ πολεμῇ κανεὶς πρὸς τοὺς παντοδυνάμους θεούς. Ἄς πηγαίνουν μὲ τὴν εὐχὴν μου εἰς τὴν χώραν σου μαζὶ μὲ τὸ ἄγαλμα τῆς θεᾶς καὶ ἄς ἰδρῦσουν μὲ τὸ καλὸν ἐκεῖ τὸ ἄγαλμά της. Ἀλλὰ καὶ αὐτὰς ἐδῶ τὰς γυναικῆς θάποστείλω εἰς τὴν εὐτυχισμένην Ἑλλάδα, ὅπως ἐπιθυμῇ ὁ ὀρισμός σου· θὰ καταθέσω δὲ τὰ ὄπλα, τὰ ὁποῖα τώρα ἔχω ὑψώσει ἀπειλητικὰ κατὰ τῶν ξένων, καὶ θά- 1485 νακαλέσω τὰ πλοῖα, ὅπως εἶναι ἡ ἰδική σου γνώμη, θεά.

ΑΘ. Εὐγε· διότι καὶ σὺ καὶ οἱ θεοὶ ὑποκύπτουν εἰς τὴν ἀνάγκην. Ἐμπρὸς, φυσᾶτε, ἄνεμοι, καὶ κατευθύνετε εἰς τὰς Ἀθῆνας τὸ πλοῖον τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀγαμέμνονος· θὰ τοὺς συνοδεύσω δὲ ἐγὼ, ἐπαγρυπνοῦσα διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ ἱεροῦ ξόανου τῆς ἀδελφῆς μου. (Ἡ Ἀθηνᾶ γίνεται ἄφαντος.)

ΧΘ. (Ὁ Χο. λέγει ταῦτα ἐξερχόμενος) Καλὸν ταξίδιον, πηγαίνετε εὐτυχισμένοι, ἀφ' οὗ εἶχατε τὴν καλὴν μοῖραν νὰ εἰσθε ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, πὺρ προστατεύει ὁ θεός· Παλλὰς Ἀθηνᾶ, τὴν ὁποῖαν σέβονται καὶ οἱ θεοὶ καὶ οἱ ἄνθρωποι, θὰ κάμωμεν 1495 ὅ,τι σὺ διατάσσεις. Διότι ἤκουσα πολὺ εὐχάριστον καὶ ἀνέλιπτον εἶδησιν. Σεμνοτάτη Νίκη, εἶθε ἐφ' ὅσον ζῶ νὰ εἶμαι ὁ εὐνοούμενός σου καὶ πάντοτε νὰ μὲ στεφανώνῃς.

Τ Ε Λ Ο Σ

ΕΚΘΕΣΕΙΣ

Οἱ τελειόφοιτοὶ τῶν Γυμνασίων οἱ προτιθέμενοι νὰ ὑποστώσιν εἰσιτηρίους ἐξετάσεις εἰς τὸ Πανεπιστήμιον ἢ Πολυτεχνεῖον ἢ ἄλλην Ἀνωτέραν Σχολὴν ἢ Παιδαγωγικὴν Ἀκαδημίαν ἀνάγκη ἀπόλυτος νὰ προμηθευθῶσι πάντα ἀνεξαίρετως τὰ τεύχη τῶν Ἐκθέσεων.

ΕΚΘΕΣΕΙΣ

Οἱ μαθηταὶ οἱ ἐπιθυμοῦντες
 νὰ ὀμιλῶσιν ὡς ῥήτορες εἰς τὰς
 μεγάλας ἐφορτὰς τοῦ Σχολείου
 τῶν ἄς προμηθεύονται πάντα
 μὲν τὰ Τεύχη τῶν Ἐκθέσεων,
 πρὸ πάντων δὲ τὰ Τεύχη Β', Θ',
 Ι', ΙΒ', ΙΓ', ΙΔ', ΙΕ-ΙΗ', ΙΘ-Κ',
 ΚΓ-ΚΔ', ΚΗ-ΚΘ'.

ΕΚΘΕΣΕΩΝ ΤΕΥΧ. ΙΓ'. ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Περιεχόμενα :

- Ειρηνικά Χριστούγεννα.
Τὰ περασμένα και τὰ μέλλοντα.
*Ο πόλεμος και ἡ γέννησις τοῦ Χριστοῦ.
Χριστούγεννα - Δυστυχία.
Τὸ δένδρον τῶν Χριστουγέννων.
Χριστιανισμός και πολιτισμός.
*Ἀρχατος κόσμος.
Χριστουγεννιάτικη ἀναπόλησις.
Παλαιὰ εἰκόν.
Χριστουγεννιάτικαι ἀναμνήσεις.
*Ἡ ἐμφάνισις τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς.
Παλαιαὶ ἀναμνήσεις.
*Ἡ γέννησις τοῦ Χριστοῦ.
Τὰ Χριστούγεννα εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς Βυζαντινῆς
Χριστούγεννα εἰς τὸ μέτωπον [αὐτοκρατορίας].
*Ὑμνος πρὸς τὴν συνοικίαν μου.
Τὰ κάλανδα.
Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ.
*Ἐκεῖ, ὅπου ἡ θύελλα μαίνεται.
Μία ἐνδοξοῦ ἐπάνοδος κλπ. κλπ.

ΕΚΘΕΣΕΙΣ

Περιεχόμενα :

Τὸ νέον ἔτος — Ἡ παραμονὴ τῆς πρωτοχρονιάς — Πρώτη τοῦ ἔτους — Σκέψεις — Ὑποδοχὴ Πρωτοχρονιάς — Ἡ ὑποδοχὴ τοῦ νέου ἔτους — Μεταξὺ παλαιοῦ καὶ νέου ἔτους — Ἡ σκιὰ τοῦ 1921 — Τὸ δράμα τοῦ ὄρολογίου — Τὸ τελευταῖον μεσονύκτιον — Χριστιανισμένη πρωτοχρονιά — Ἀγαμονὴ τῆς πρωτοχρονιάς — Ὁ Ἅγιος Βασίλειος — Κάλανθα — Ἐν ᾧ αὔριον ἔχουμεν πρωτοχρονιάν — Σκέψεις ἐπὶ τῆς εισόδου τοῦ νέου ἔτους — Ὡ ἀπατηλὲς χρόνος — Νέον ἔτος καὶ χρηματισμός — Ἀγαπήσεις ἀπὸ τοῦ νέου ἔτους — 1927-1928 — 31 Δεκεμβρίου — Μέσα εἰς τὰ χιόνια τοῦ πολέμου — Πάλι μὲ χρόνους — Ἡ δεκαδόμη — Τὸ θῶρον τῆς πρωτοχρονιάς — Κυλίξ, Χρόνος — Ἄνευ θέματος — Ἐν ᾧ καίσι ἡ ἔστις — Πρωτοχρονιά εἰς τὸ χωριό — Ὁ νέος χρόνος — Τὸ μαρτύριον τοῦ Ἁγίου Βασίλειου — Πρωτοχρονιάτικον διήγημα — 1927-8 — Δῶρον τοῦ Ἁγίου Βασίλειου — Ἡ ἐνσάρκωσις τοῦ Ἁγίου Βασίλειου — Πρωτοχρονιάτικος περίπατος — Ἡ χιὼν τῆς πρωτοχρονιάς κλπ. κλπ. κλπ.

ΕΚΘΕΣΕΩΝ ΤΕΥΧ. ΙΘ' - Κ'. ΠΑΣΧΑ

Περιεχόμενα :

Ο δόξα — Το πάσχα τοῦ 1915 — Χριστός ἀνά-
σση — Το πάσχα — Ἀνάστασις ἐν τῷ πεδίῳ τοῦ Ἄρσως
— Μεγάλη Παρασκευή — Εἰς τὸ ἔρος τῶν ἐλαίων —
Τὸ θετον δράμα — Τὰ κόκκινα αὐγά — Ἡ Μεγάλη
Ἐβδομάς — Ἐν Κεφαλληνίᾳ — Το Πάσχα εἰς τὴν Νεο-
ἐλληνικὴν ποίησιν — Περί ἐκλογῆν Παρχαλινού θέμα-
τος — Μεγάλα Ἀναμνήσεις — Ἀνάστασις — Θεέ μου,
Θεέ μου, ἔνα τί με ἐγκατέλιπες ! — Ὑπεράτη θυσία —
Ἡ νίκη τοῦ Θεανθρώπου — Ἄλλαι μὲν βουλαὶ Ἀθη-
ναγόρου... — Τὰ πάθη τοῦ Χριστοῦ — Ὁ Γολγοθάς —
Κριτικὰς — Φιλοῦνται οἱ βασιῶδες — Ἡ ἔρημος μαρ-
τυρικὴ ὁδός — Καὶ ἔτρεχε... ἔτρεχε διαικῶς — Πάτερ
ἄφε· αὐτοῖς... — Πίστις ἀμειβομένη — Ἀνάστασις εἰς
τόν Λυκαθητόν — Ἀγάπη — Ἐξομολόγησις — Ἡ θεία
τραγωδία — Ἀπὸ τὸ δράμα τῆς Ἰουδαίας — Ὁ θάνατος
τῆς Ἀθνασίας — Μεγάλη Πέμπτη — Προσκύνημα τοῦ
Ἐσταυρωμένου — Ἀτενίζων πρὸς τὸν Ἐσταυρωμένον
— Διψῶ ! — Τετέλεσται — Εἰς τὸν τόπον τῆς ἀγω-
νίας — Ὁ ὑπόδικος — Ὁ Μυστικὸς δεῖπνος — Ἡ θεία
ἀγωνία — Ἐνα βλέμμα πρὸς τὸν Γολγοθᾶν — Οὐκ ἔστιν
ᾧδὲ — Το Πάσχα εἰς τὸ Μέτωπον — Ἡ πανήγυρις τῆς
Κλεισοῦρας — Παρχαλινόν διήγημα — Σήμερον κρεμά-
ται... — Αἱ τελευταῖαι στιγμαὶ κλπ.

ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΜΟΥ

Ἀγαπητοὶ μαθηταί,

Ἀποφεύγετε τὰ φαῦλα καὶ ἄσεμνα βιβλία, τὰ ὅποια μαραινούν τὴν ἐξάνθησιν τοῦ σώματός σας καὶ τοῦ πνεύματός σας. Μελετᾶτε τὰ ὠραῖα βιβλία τῶν Ἐκθέσεων, τὰ ὅποια καὶ πλοῦτον μέγαν γνώσεων σᾶς παρέχουν καὶ ἀρίστους μαθητὰς θὰ σᾶς ἀναδείξουν καὶ ἰσχυρότατα ὄπλα σᾶς διαθέτουν, διὰ νὰ ἐπιπλεύσετε εἰς τὴν σκληρὰν βιοπάλην. Ζητεῖτε παρὰ τῶν φιλοστόργων γονέων σας, καὶ μάλιστα μετὰ τὰς χειμερινὰς ἢ θερινὰς ἐξετάσεις σας, ὡς ἔπαθλον τῆς χρηστότητός σας καὶ τῆς ἐπιμελείας σας μίαν πλήρη σειρὰν Ἐκθέσεων. Εἶναι τὸ εὐθηνότερον, ἀλλὰ καὶ πολυτιμότερον δῶρον, τὸ ὅποιον ἔχουν νὰ σᾶς δώσουν.

Δ. Ν. ΓΟΥΔΗΣ

ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΜΟΥ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

Τὸ ΕΥΘΗΝΟΤΕΡΟΝ, ἀλλὰ καὶ ΠΟΛΥΤΙΜΟΤΕΡΟΝ

δῶρον τῶν γονέων πρὸς τὰ τέκνα

εἶναι

ἕως τῆς 15ης Ἰουλίου 1935

Οἱ μαθηταὶ οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ποικιλήσωσι τὸ πολυτίμητον καὶ ζηλευτόν ὄργανον νὰ γράψωσιν ὄραται· ἀκθήσει· ἂν προμηθεύσονται πάντα τὰ τεύχη τοῦ μοναδικοῦ τούτου ἐν τῇ κόσμῳ βιβλίου.

Α.	Τεῦχος	Εὐθυμογραφήματα ("Ἐκδ. Β' ἐπιρρημένη)	Δραχ.	10
Β'		Περὶ τὴν πατρίδα		10
Γ'		Λεῖψωμα Σχολικῶν ἐορτῶν ("Ἐκδ. Β')		20
Δ-Ε'		Διατριβαὶ ("Ἐκδ. Β' μετερρυθμισμένη)		10
ΣΤ'		Διηγήματα ("Ἐκδ. Β')		10
Ζ'		Εὐθυμογραφήματα		10
Η'		Ἀποθέγματα ("Ἐκδ. Β')		10
Θ'		Οἱ Ἰερεῖς Ἱεράρχαι		10
Ι'		τὸ Βιβλίον		10
ΙΑ'		Ἐπιγραφαὶ		10
ΙΒ'		Πόντοι, ὄνειρα, στοιχεῖοι		10
ΙΓ'		Χριστογεννα ("Ἐκδοσις Β')		10
ΙΔ'		Ἄγιος Βασίλειος		10
ΙΕ'-ΙΗ'		Μαναγροικοὶ (82 ἐν ὄλῳ, σελ. 320)		40
ΙΘ'-Κ'		Πάσχα		20
ΚΑ'-ΚΒ'		Ἐπιτολαὶ		20
ΚΓ'-ΚΔ'		Υπάρχει εὐτυχία :		20
ΚΕ'-ΚΖ'		Ἐκδρομαὶ	(Μικῆλαι, Ἄργος, Ναύπλιον, Τίρον, Ἐπίδαυρος, Δελφοί, Μ. Σπήλιον, Καλάβρυτα, Ἄγ. Λαύρα)	25
ΚΗ'-ΚΘ'		Χριστὰ λόγια		
Λ'-ΛΒ'		Χαρακτηρισμοὶ (σελ. 240, Ἐκθέσεις 120)		30
ΛΓ'-ΛΔ'		Εἰρήνη—Πόλεμος.		20
ΛΕ'-ΛΣΤ'		Ἐθικοὶ Ἐσθέρηται (καὶ ἐπιμνημόσυνοι λόγοι)		20
ΛΖ'-ΛΘ'		Μαθητικοὶ Παλμοὶ ("Ἐκθέσεις 140)		30
Μ'-ΜΑ'		Μεγαλεῖο τῆς ἡμέρας.		25
ΜΒ'-ΜΙ'		Πραγματεῖαι		20

Ὀλόκληρος ἢ σειρὰ δραχ. 400.

Διὰ τὸ ἔξωτερικόν ἕκαστον Τεῦχ. δραχ. 15

(ἀπληλαγμένα ταχυδρομικῶν τελῶν ἀποστολῆς)

Ἀκυροῦται πᾶν προηγούμενον Τιμολόγιον.

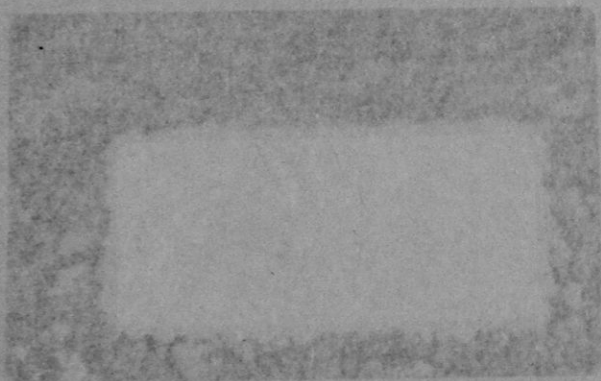
Τὰ ὑπάρχοντα τεύχη ἀποστέλλονται παρ' ἡμῶν εἰς πάντα μίσηθνα μαθητὴν ἐπὶ προαποστολῇ τοῦ ἀντιτίμου διὰ ταχυδρ. ἐπιταγῆς, ὁποσθέν τῆς ὁποίας ἀναγράφονται τὰ παραγγελόμενα βιβλία. Ἡ παραγγελία ἀνάγκη νὰ περιλαμβάνῃ τρία τοῦλάχιστον βιβλία καὶ ἡ Διεύθυνσις τοῦ μαθητοῦ νὰ εἶναι πλήρης καὶ ἐσθνάγνωςτος. Διὰ δέματος ἐπὶ ἀντικαταβολῇ ἀποστέλλονται βιβλία ἀξίας τοῦλάχιστον 100 δραχ. Τὸ τέλος ἀντικαταβολῆς, δραχ. 5, βαρύνει τὸν ἀγοραστήν.

Συνιστᾶτε τὰ καλὰ βιβλία εἰς πάντας τοὺς μαθητάς.

Ἡ Διεύθυνσις : Κύριον Δ. Γουδῆν

Ἀθῆνας, Ὀδὸς Σφακιῶν 3.

Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τὸ Ἰνστιτούτο Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

024000028344

